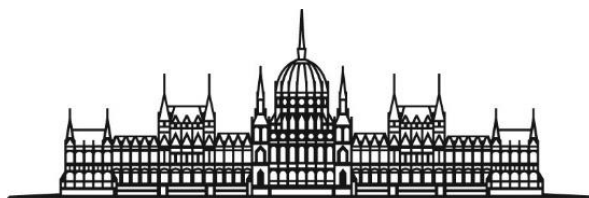

Országgyűlési Napló

Dúró Dóra, Jakab István és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Bakos Bernadett, Berki Sándor,*
Földi László, Mihálffy Béla

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	10103
Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat általános vitájá- nak folytatása.....	10103
Időkeret felosztásának ismertetése:	
Mihálffy Béla jegyző.....	10103
Felszólalók:	
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	10104
Németh Szilárd István (Fidesz).....	10108
Dr. Dávid Ferenc (DK).....	10113
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	10115
Hajnal Miklós (Momentum).....	10127
Barcza Attila (Fidesz).....	10130
Dr. Gurmai Zita (MSZP).....	10134
Dr. Juhász Hajnalka (KDNP).....	10136
Dr. Brenner Koloman (Jobbik).....	10140
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz).....	10143
Novák Előd (Mi Hazánk).....	10146
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár.....	10153
Szászfalvi László (KDNP).....	10156
Szabó Tímea (Párbeszéd).....	10162
Szatmáry Kristóf (Fidesz).....	10165
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	10169
Ritter Imre nemzetiségi képviselő.....	10176
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	10181
Bánki Erik (Fidesz).....	10182
Novák Előd (Mi Hazánk).....	10183
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	10184
Bakos Bernadett (LMP).....	10185
Bánki Erik (Fidesz).....	10185
Barkóczy Balázs (DK).....	10188
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	10191
Harrach Péter (KDNP).....	10193
Dr. Hiller István (MSZP).....	10195
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár.....	10204
Erős Gábor (Fidesz).....	10207
Dudás Róbert (Jobbik).....	10209
Mihálffy Béla (KDNP).....	10217
Izer Norbert pénzügyminisztériumi államtitkár.....	10217
Mihálffy Béla (KDNP).....	10218
Szabadi István (Mi Hazánk).....	10220
Font Sándor (Fidesz).....	10224
Szabó Rebeka (Párbeszéd).....	10227
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár.....	10232
Dr. Simicskó István (KDNP).....	10235
Bakos Bernadett (LMP).....	10240
Barkóczy Balázs (DK).....	10243
Varga Ferenc (független).....	10244
Dudás Róbert (Jobbik).....	10244
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár.....	10245
Törő Gábor (Fidesz).....	10246
Arató Gergely (DK).....	10248
Dr. Takács Péter belügyminisztériumi államtitkár.....	10251
Földi László (KDNP).....	10252
Kunhalmi Ágnes (MSZP).....	10255
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár.....	10259
Tasó László (Fidesz).....	10260
Bencze János (Jobbik).....	10264
Dr. Fazekas Sándor (Fidesz).....	10270
Tordai Bence (Párbeszéd).....	10275

Dr. Komáromi Zoltán (DK).....	10282
Varga Ferenc (független)	10283
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár	10284
Dr. Dukai Miklós belügyminisztériumi államtitkár	10285
Dr. Pószán László (Fidesz).....	10286
Dr. Komáromi Zoltán (DK).....	10289
Horváth László (Fidesz).....	10292
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	10294
Bánki Erik (Fidesz).....	10298
Dr. Kállai Mária (Fidesz)	10299
Kálmán Olga (DK)	10301
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár	10304
Cseresnyés Péter (Fidesz).....	10308
Varga Zoltán (DK)	10311
Dr. Pesti Imre (Fidesz)	10314
Kontrát Károly (Fidesz)	10314
Sebián-Petrouszki László (DK).....	10316
Gelencsér Attila (Fidesz).....	10320
Hegedüs Andrea (DK).....	10325
Varga Zoltán (DK)	10328
Csöbör Katalin (Fidesz)	10329
Dr. Dukai Miklós belügyminisztériumi államtitkár	10335
Dr. Pesti Imre (Fidesz)	10339
Nagy Csaba (Fidesz)	10343
Varga Ferenc (független)	10348
Dr. Pesti Imre (Fidesz)	10350
Dr. Dukai Miklós belügyminisztériumi államtitkár	10351
Az ülésnap bezárása	10352

Az ülésen jelen voltak:

DR. DUKAI MIKLÓS belügyminisztériumi államtitkár, RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár, IZER NORBERT államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
26. ülésnapja
2023. június 14-én, szerdán
(8.04 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: Mihálffy Béla és Bakos Bernadett)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó reggelt kívánok! Tisztelt Ház! Az Országgyűlés tavaszi ülésének 26. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Bakos Bernadett és Mihálffy Béla jegyzők lesznek segítségemre.

Köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitájának folytatása. A törvényjavaslat T/4181. számon, az Állami Számvevőszék véleménye pedig T/4181/1. számon a honlapon megismerhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést uniós és nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztés 30 órás időkeretben történő tárgyalásáról döntött. A napirendi ajánlás függeléke tartalmazza az időkeretek felosztását. Felkérem Mihálffy Béla jegyző urat, hogy ismeresse a frakciók mai napon rendelkezésre álló **időkeretének felosztását.**

MIHÁLFFY BÉLA jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon rendelkezésre álló 15 órás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 306 perc; a KDNP képviselőcsoportjának 144 perc; a DK képviselőcsoportjának 86 perc (*Nacsá Lőrinc: Sok!*); a Momentum képviselőcsoportjának 68 perc; az MSZP képviselőcsoportjának 68 perc; a Jobbik képviselőcsoportjának 61 perc; a Mi Hazánk képviselőcsoportjának 53 perc; a Párbeszéd képviselőcsoportjának 53 perc; az LMP képviselőcsoportjának 50 perc; a független képviselőknek pedig 11 perc áll rendelkezésre.

Tájékoztatom önöket, hogy az egyes ülésnapokon rendelkezésre álló, fel nem használt tárgyalási időkeret másnapra nem vihető át.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! A tegnapi napon az általános vita megkezdésekor elhangzott az előterjesztői nyitóbeszéd, az Állami Számvevőszék elnökének, továbbá a Költségvetési Tanács elnökének felszólalása, valamint sor került a vezérszónoki és a képviselői felszólalásokra. Most a további képviselői felszólalásokra kerül sor a mai napra rendelkezésre álló időkeretben.

Soron kívül jelentkezett Tállai András, a Pénzügyminisztérium államtitkára, neki adom meg a szót elsőként.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr! Tisztelt Országgyűlés! Immár több mint egy éve sújtják a szomszédunkban zajló háború és a brüsszeli szankciók negatív következményei Európa és Magyarország gazdasági és társadalmi folyamatait. A jelenlegi helyzetben számolni kell a háború elhúzódásának lehetőségével, így különösen fontos, hogy mindazokat az eredményeket, amelyeket elértünk az elmúlt években, meg kell tudjunk védeni. Természetesen a teljes fizikai és gazdasági biztonságot az garantálná Magyarország számára, ha mielőbb tűzszünet és béke lenne.

Tisztelt Ház! A 2024. évi költségvetés makrogazdasági vonatkozásai tekintetében először érdemes visszatekinteni az elmúlt időszakra. A 2010-es években végrehajtott gazdaságpolitikának köszönhetően fenntartható növekedési pályára állt a magyar gazdaság, egyúttal szilárd fundamentumokat képezve olyan válságos időszakokra, mint a pandémia vagy a háború okozta krízisek.

2014 és 2019 között a magyar gazdaság átlagosan 4,1 százalékkal növekedett, míg az Unió átlagos bővülése ugyanebben az időben 2,1 százalék volt. Az államháztartás egyensúlyi helyzetben volt, az államadósság pedig tartósan és folyamatosan csökkent 80 százalékról 65 százalékra. A foglalkoztatottság és a beruházások jelentős bővülést mutattak. A 2010-es évek felfelé ívelő trendjét törte meg a pandémia okozta válság, amelyből a magyar gazdaság a kormány gazdaságvédelmi intézkedéseinek köszönhetően az elsők között állt talpra. 2020-ban az uniós átlagnál kisebb mértékben csökkent a magyar GDP volumene, az azt követő évben pedig rekordmértékű, 7,2 százalékos növekedést ért el hazánk. Ezt a 2022 elején is érvényesülő lendületet fékezte le a háború kirobbanása, az elhibázott szankciók és az ennek nyomán tavaly nyáron kicsúcsosodó energiaválság és a gyorsuló infláció.

A magyar gazdaság nagymértékben függ az energiaimporttól, ezért az ukrajnai háború, a brüsszeli szankciók, a megugró energiaárak rendkívüli nyomást gyakoroltak Magyarországra. A szankciós energiaválság és az ebből fakadó erős inflációs nyomás negatívan érintette a magyar gazdaság szereplőit, a magyar családokat és magát a gazdasági aktivitást is. Mindezen túlmenően nagy nyomás nehezedett az államkasszára is. A rendkívüli kihívások ellenére Magyarország 2022-ben 4,6 százalékos gazdasági bővülést ért el, 1,1 százalékponttal meghaladva az Európai Unió éves átlagos növekedési ütemét, így tehát egy különösen nehéz évben is folytatódott az uniós átlaghoz történő felzárkózás.

Magyarország relatív fejlettsége az uniós átlag 78 százalékára emelkedett az elmúlt évben, ezzel hazánk Romániát és Portugáliát továbbra is megelőzve az európai uniós rangsor 20. helyén áll. Magyarország gazdasági felzárkózása kapcsán fontos hangsúlyozni azt is, hogy annak ellenére értünk el erőteljes GDP-növekedést az elmúlt két évben, hogy a hazánkat megillető uniós forrásokat politikai okokból még mindig

nem kaptuk meg. Ez jelentős versenyképességi hátrányt okozott számunkra.

(8.10)

Az elsősorban a szankciós infláció számlájára írható átmeneti gazdasági lassulás dacára is sikerült megvédeni a korábbi eredményeket. A magyar gazdaság válságállónak bizonyult, ami egyrészt a kormány intézkedéseinek, másrészt a gazdaság szereplői jó alkalmazkodási képességének köszönhető. 2022-ben a növekedés húzóereje a beruházás és a fogyasztás volt, az export is segítette a GDP-bővülést.

Az európai összehasonlításban legmagasabb, 28,4 százalékos magyar beruházási ráta egyfelől a nagy volumenben megvalósuló vállalati fejlesztéseknek, másfelől a kibővített otthonteremtési és otthonfelújítási támogatásnak köszönhető.

A fogyasztás élénkülését támogatták a nyugdíjak vásárlóerejének megőrzésére fogantatosított intézkedések, a baloldal által elvett 13. havi nyugdíj visszaépítése, a nyugdíjkorrekció, a gyermekes családokat megillető személyijövedelemadó-visszatérítés, a munkát terhelő adók további csökkentése, a jelentős mértékű minimálbér-emelés és a közszféra bérrendezése.

Ezen túlmenően a rezsi-csökkentés átlagfogyasztásig terjedő megőrzése a háztartások számára komoly kiadási megtakarítást jelentett, amellyel a magyar kormány az Európai Unió legalacsonyabb energiaköltségeit biztosítja a lakossági fogyasztók számára. Ugyanakkor a rendszer átalakítása jelentős energiamegtakarításra is ösztönzi a fogyasztókat.

Ahhoz, hogy a szankciós energiaválság folytán megtöbbszöröződött energiadíjak ellenére a vállalati szektor versenyképessége fennmaradjon, a magyar kormány célzott, vállalati szektort segítő támogatásokról döntött. Az energiaköltség-kompenzáció és az energiahatékonyság növelését célzó támogatások mellett államilag támogatott garancia- és hitelprogramok jelentek meg, továbbá a kamatbefagyasztást a kkv-k hiteleire is kiterjesztette a kormány.

A háború és a szankciók negatív hatásainak ellensúlyozása, a háztartások, vállalatok és állami feladatot ellátó intézmények védelme érdekében hozott intézkedések jelentős források biztosítását kívánták meg a költségvetésből az elmúlt évben. A többletterhek viselésében kiemelt szerep jut az extraprofitadóknak és a fegyelmezett, takarékos gazdálkodásnak.

2022-ben a költségvetés hiánya a GDP 6,2 százalékát tette ki, ami 0,9 százalékpontos javulást jelentett 2021-hez képest. Az államadósság az elmúlt év végén a bruttó hazai termék 73,3 százalékára mérséklődött, ami az uniós átlagnál kedvezőbb érték.

A magyar kormány elkötelezett a költségvetési hiány és az államadósság további csökkentése mellett, így az idei évben 3,9 százalék lehet a GDP-arányos államháztartási deficit, az államadósságot pedig a kormány a bruttó hazai termék 70 százaléka alá kívánja mérsékelni.

Tisztelt Ház! A szankciós energiakrízis és infláció következtében 2022 második felében megkezdődött a gazdasági lassulás, ami az idei évben is folytatódott. A lakossági fogyasztás és a beruházások csökkenése visszafogta a gazdaság teljesítményét, ugyanakkor az export bővülése részben ellensúlyozta ugyanezt. Ugyanakkor a mezőgazdasági termelés normalizálódása, valamint a szolgáltatások bővülése támogatta a növekedést.

A gazdasági lassulás mindazonáltal nem tükröződik a munkaerőpiaci folyamatokban. A munkanélküliségi ráta továbbra is az egyik legalacsonyabb az Európai Unióban. A foglalkoztatási ráta rekordmagasságot ért el az elmúlt időszakban, ezzel Magyarország az EU legjobban teljesítő országai közé tartozik. A legfrissebb, áprilisi adatok szerint a foglalkoztatási ráta 74,6 százalék volt, a munkanélküliségi ráta pedig 4 százalék alatt maradt.

A munkaerőpiaci tartalékokat az elmúlt években sikerült aktivizálni, a jellemzően kevésbé mobil csoportok, így a nők, a fiatalok és az idősek foglalkoztatása a célzott foglalkoztatási programoknak és adócsökkentési intézkedéseknek köszönhetően jelentősen növekedett. A vállalati szféra esetében a közelmúltban bejelentett nagy volumenű beruházási projektek élénkítik a beruházási aktivitást.

A 2020 eleje óta bejelentett nagyvállalati fejlesztések meghaladják a 9600 milliárd forintot, ami az éves GDP mintegy 14 százalékát kitevő összeg. Ez a teljesítmény igazolja, hogy hazánk továbbra is kiemelkedő tökevonzó képességű ország. Középtávon az ezen beruházások révén kiépülő többletkapacitások éves szinten 27 000-46 000 milliárd forinttal emelik hazánk exportteljesítményét, amely a jelenlegi éves magyar árukivitel nagyságrendileg 50-80 százalékát jelenti.

Mindent egybevéve, az elkövetkező években csupán a fenti beruházások összességében 14-19 százalékpontos GDP-többletet generálhatnak. Az uniós források megérkezése és felhasználása a jelenleg is magas, 28 százalék feletti beruházási ráta magas szinten tartásához szintén nagymértékben járulhat hozzá.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány folyamatosan az infláció letörésén dolgozik, aminek köszönhetően az év második felében tovább gyorsul majd ez a folyamat. Ígéretünkhöz híven a szankciós inflációt év végére egy számjegyre fogjuk mérsékelni. Ez pozitívan hat a háztartások vásárlóerejére, és így a reáljövedelmek növekedésével a fogyasztás az év második felében ismételtén élénkülhet.

A külső tényezőket figyelembe véve kedvező, hogy a világgpiaci nyersanyag- és energiaárak csökkenni kezdtek, és reményeink szerint a jövőben is alacsony szinten maradhatnak, továbbá a világkereskedelem élénkülése is várható. Az elmúlt időszakban a feldolgozóipari kapacitások fejlesztései a feldolgozóipari kivitel tovább erősítik, emellett a szolgáltatásexport további élénkülésére is lehet számítani.

(8.20)

A nemzetközi szállítmányozás és a nemzetközi turizmus visszaépülése biztosíthatja a kivitel folytatózó bővülését. A nettó export jelentős növekménye révén az idei évben a GDP 1,5 százalékkal is bővíthet.

A termelést gátló tényezők további enyhülésével, valamint a szankciós infláció leszorításával 2024-ben ismételtén dinamikus pályával lehet számolni Magyarországon. A kormány eltökélt célja, hogy az inflációt az idei év végére egy számjegyre törje le. 2024-ben az áremelkedés üteme 6 százalék lehet, amelynek következtében a reálbérek ismételtén erőteljesen nőhetnek, így a háztartások fogyasztásának fellendülése is valószínűsíthető.

A fentiekre alapozva a jövő évi költségvetési javaslat 4 százalékos GDP-bővüléssel, 6 százalékos inflációval és 2,9 százalékos GDP-arányos hiánycéllal számol 2024-re vonatkozóan.

Mindemellett a kormány kiemelt célja az adószágráta további mérséklése: az államadósságot a tavalyi GDP-arányos 73,3 százalék után idén 69,7 százalékra, jövőre pedig a bruttó hazai termék 66,7 százalékára csökkentjük.

A jövő évi hiánycélt úgy határozta meg a kormány, hogy azzal biztosítható legyen a költségvetés finanszírozhatósága és a hiány mérséklése, ugyanakkor rendelkezésre álljanak a források a gazdasági növekedés fenntartására, a családok, a nyugdíjasok, valamint a vállalkozások és a beruházások támogatására.

Fontos kiemelni, hogy az ország védelmét tovább erősítjük. A Honvédelmi Alap, amely megteremti a további honvédelmi fejlesztések forrásait, valamint megerősíti hazánk fizikai biztonságát, közel 1310 milliárd forintos kiadással számol. A védelemre fordított kiadások ezzel együtt meghaladják a GDP 2 százalékát.

Továbbá fenntartjuk a rezsitámogatási rendszert. A 2013 óta fenntartott rezsivédelmi intézkedéseknek köszönhetően - még a szankciós energiaár-emelkedés közepette is - a magyar családok fizetik a legolcsóbb energiaárakat az Európai Unióban. A Rezsivédelmi Alap meghaladja az 1360 milliárd forintot 2024-ben, aminek a fedezete nagy részben az extraprofitadókból származik.

A válságálló gazdaság, a munkahelyvédelem és a foglalkoztatás fenntartása szintén prioritás. A költségvetés tervezhető és kiszámítható alapot ad az ország stabilitásának megőrzéséhez és a gazdasági növekedés fenntartásához. Ugyanakkor az instabil világpiaci környezetben nem lehetünk eléggé óvatosak, éppen ezért a 2024-es költségvetés 220 milliárd forintos központi tartalékkal is rendelkezik.

Háborús időkben is biztosítjuk a családok és a nyugdíjasok védelmét. A kormány kiemelten kezeli a magyar családok, a gyermekvállalás és a gyermeknevelés támogatását. Emellett a családi adórendszer kedvezményei továbbra is biztosítottak lesznek. Európa egyik legkedvezőbb családtámogatási rendszerében több mint három és félszer több jut a családokra,

mint 2010-ben. A családpolitikai kiadások és adókedvezmények együttes összege meghaladja a 3300 milliárd forintot.

A nyugdíjasok védelme is fontos a háborús helyzetben, és egyben garantált is. Marad az inflációkövető nyugdíjemeléssel, a 2022-ben teljes egészében visszaépített és megemelt 13. havi nyugdíj, és amennyiben a gazdasági növekedés lehetővé teszi, a nyugdíjprémium kifizetésére is sor kerülhet. A nyugdíjakra és a nyugdíjszerű ellátásokra fordítható költségvetési források összege több mint 6540 milliárd forintra emelkedik, ami a költségvetés legnagyobb tétele.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány nevében is kérem az Országgyűlést, hogy a 2024. évi költségvetési tervezetet vitassa meg, azt ahol kell, módosítsa, és végül fogadja el. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólásokra kerül sor a mai napra rendelkezésre álló időkeretben. Először az írásban előre jelentkezett képviselőknél adom meg a szót, elsőként Németh Szilárd Istvánnak, a Fidesz képviselőjének.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Számomra különösen megtisztelő - de azt hiszem, hogy a témának, a rezsicsökkentésnek és a rezsivédelemnek szól -, hogy ma első képviselőként szólalhatok föl itt, a tisztelt Házban a jövő évi költségvetésünk kapcsán.

Egyre mélyülő, a kiterjedés veszélyét is magában hordozó háború, a lakosságot sem kímélő kegyetlen harctéri öldöklés folyik a szomszédunkban, Európában pedig a kontinens érdekeivel szöges ellentétben, nagyon komoly amerikai befolyással kiszámíthatatlan háborús pszichózis és szankciós, embargós ostobaság söpör végig. Röviden, veszélyes korban háborús időket élünk. Meg kell védenünk hazánk és a magyar emberek biztonságát.

A jövő évi költségvetést ehhez terveztük. Ki mondhatjuk, hogy az ország 2024. évi költségvetése védelmi költségvetés. Fókuszában a honvédelem és a rezsivédelem megerősítése áll, ezért két nagyon fontos és hangsúlyos költségvetési forrást, a Honvédelmi és a Rezsivédelmi Alapot a szükséges és elégséges mértékig fel kell töltenünk. Én az utóbbiról szeretnék támogatón szólni.

A kormány az Országgyűlés, a Fidesz-KDNP frakciójának támogatásával, viszont a baloldal teljes elutasításával már az idei költségvetésben is létrehozta a Rezsivédelmi Alapot. A friss Eurostat-adatok továbbra is azt támasztják alá, hogy a rezsicsökkentés politikájának köszönhetően mi, magyarok vásárolhatjuk meg az egész Európai Unióban legolcsóbban a háztartási energiát. Ennek folyamatos fenntartását a Rezsivédelmi Alap teszi lehetővé. A Rezsivédelmi Alap célja és funkciója, hogy a háború és a brüsszeli szankciók következtében elszabadult energiaáraktól

megvédjük a magyar családokat, a vállalkozásokat, az állami, önkormányzati és egyházi intézményeket.

Tisztelt Országgyűlés! Azért vizsgáljuk meg azt is, hogy mi volt a rezsicsökkentés politikájának bevezetése előtt. Ez azért fontos, mert nem mindegy, hogy honnan indult ez a folyamat és hol tartunk most. A 2013. január 1-jével bevezetett rezsicsökkentés az azóta eltelt évek alatt folyamatosan bővült és átalakult, de az eredeti célja is az volt, hogy védje a magyar családokat, a magyar embereket, és felszámolja azt az áldatlan állapotot, amelybe 2002 és 2010 között a baloldali kormányok taszították őket.

Arra is érdemes emlékezni, hogy 1994 és 1998 között a Horn-kormány gyakorlatilag minden energiaszolgáltatással kapcsolatos céget olcsón eladott nyugati cégeknek. Gyurcsányék pedig folytatták a kiárulást, és hagyták, hogy a külföldi multik a magyar családokon nyereszkedjenek. 2002 és 2010 között a háztartásoknak juttatott gáz ára 206 százalékkal a háromszorosára, a villanyé pedig 97 százalékkal nőtt az addigi ár kétszeresére. A baloldali kormányok nyolc éve alatt sorozatos volt a megszorítás. Tizenötször emelték meg a két legfontosabb energiahordozó árát, ami odavezetett, hogy a magyar háztartások jelentős része egy hosszú éveken át tartó sárgacsekk-adósságba kényszerült. Ennek az összege a rezsicsökkentés elindításakor, tehát tíz évvel ezelőtt 52 milliárd forintot tett ki. Emellett pedig olyan aljas magatartást vett fel a baloldali kormány, hogy azt terjesztették a magyar emberekről, hogy nem akarnak fizetni, a magyar nép ugyan elhasználja az energiát, de nem akar fizetni érte. Voltak olyan településrészek persze, ahol valóban nem tudtak fizetni az emberek a nehéz körülményeik miatt, ennek ellenére tovább terhelték őket, majd az általuk be nem fizetett összegek okozta hiányt azzal pótolták a nyugati szolgáltatók érdekében, hogy azt ráterhelték a többi magyar fogyasztóra.

(8.30)

A Gyurcsány-Bajnai-korszakban az akkori Magyar Energia Hivatal - ez a mai magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal elődje - az igazságtalan és aránytalan áremelés ellen nem tett semmit, sőt megengedte, hogy ezeket az összegeket beépítsék az árakba, tehát még egyszer hangsúlyozom: 8 év alatt 15-ször volt áremelés.

Gyurcsányék mindent, ezt a mérték nélküli rezsiemelést is a magyar családok nyakába varrták. Sőt, Bajnai az IMF-hitelért cserébe még a szociális gázártámogatást is elvette a legszegényebektől, a leginkább rászorultaktól.

Azt is fontos megemlíteni, hogy ebben az időszakban a kumulált infláció 58 százalék volt, tehát a baloldal az infláció felett és az inflációt erősen gerjesztő módon emelte a magyar családok rezsiterheit, a háztartási villamos energia és a gáz árát a sokszorosára. Tudtunk sok-sok olyan családról, ahol a havi megélhetési költségek 35-40 százalékát költötték el energiaszámlákra a szocialista kormányok idején.

A legfrissebb Eurostat-adatok szerint jelenleg egy kétkeresős magyar család, magyar háztartás a jövedelmének mindössze 2,5 százalékát fordítja áram- és gázfogyasztásra. Ez a második legkedvezőbb adat az Európai Unióban, csak a kőgazdag Luxemburg van előttünk egy kicsivel.

Szóval, innen kellett a Fidesz-kormányoknak megszüntetni ezt a kilátástalan helyzetet, és mi éltünk az emberektől megkapott kétharmados felhatalmazással. A magyar családok azóta is biztonságban és megfizethetően kapják meg a nekik szükséges háztartási energiát, a legolcsóbban az Európai Unióban. Tehát úgy csináltuk meg a rezsicsökkentést, hogy véletlenül se legyen fennakadás a gáz-, a villamosenergia- vagy a távhőszolgáltatásban, pedig az üzleti, ideológiai és politikai befolyás alatt álló brüsszeli bürokrácia és az idegen érdekeket szolgáló hazai baloldal folyamatosan ezzel riogatott, ezzel akarta hitelteleníteni és teljes egészében kinyírni a rezsicsökkentést.

Mi viszont két év alatt eljutottunk odáig, hogy a többi közszolgáltatásban is bevezettük a rezsicsökkentést, a víz, a csatorna, a kéményseprés és a palackos, a tartályos, illetve a falu-, PB-gáz esetében is, ráadásul Tarlós István főpolgármestersége idején Budapesten a BKV-bérletek árát is 10 százalékkal csökkentettük. Az újabb és újabb kétharmados felhatalmazások pedig azt üzenik mindenkinek, Brüsszelnek és az őket gátlástalanul kiszolgáló hazai baloldalnak egyaránt, hogy a rezsicsökkentés eredményeit meg kell védenünk, fenn kell tartanunk a magyar családok biztonsága érdekében. A 2024. évi költségvetésünk Rezsivédelmi Alapja pontosan ezt a célt szolgálja.

Tisztelt Országgyűlés! Most nézzük meg a jövőre vonatkozó Rezsivédelmi Alap egyes számait. Ehhez kell egy szemüveg, hogy lássak is. (*Varju László: Ez az! Mert hazugságok... - Szászfalvi László: Nem kell hülyeségeket beszélni!*) A Rezsivédelmi Alap teljes feltöltöttsége 1361 milliárd forint; ennek az elköltését a következőképpen terveztük meg. Nagyon fontos az idejében a tervezés, ahogy államtitkár úr és tegnap miniszter úr is említette, hiszen a háború, az elhúzódó, kiszámíthatatlan háborús inflációs környezet ezt követeli meg tőlünk.

A lakossági rezsivédelemre 917 milliárd forintot állított be a kormányzat. Szeretném mindenkinek elmondani, hogy ez mire fordítódik: az átlagfogyasztás mértékéig a gáznál ez 1729 köbméter évente, a villanynál pedig 2523 kilowattóra évente. Minden magyar család rezsivédetten kapja meg az energiát, és ez azt jelenti, hogy minden magyar családnál havonta 181 ezer forint marad a rezsicsökkentés következtében, tehát az elszabadult piaci áraktól minden magyar családot véd a kormány.

Ezenfelül egyéb kedvezmények is vannak ebben a 917 milliárdban. Hadd emlékeztessenek mindenkit arra, hogy a távfűtés, a távhő költségei sem tavaly, sem az idén és jövőre sem fognak változni, tehát ebben benne van az úgynevezett távhőszolgáltatók támogatása, hogy a lakótelepeken élő emberek továbbra is alacsony áron

kapják meg a távhőt. Ennek gyakorlatilag az a magyarázata, hogy ezek nemhogy lakásonként, strangonként sincsenek néha leválasztva, külön órával ellátva, egyetlenegy óra mutatja a fogyasztást. Egyénileg gyakorlatilag nem lehet befolyásolni a spórolást.

A lakossági kalapba tartozik még a nagycsaládok támogatása; ez régi, de idén a gázárak elszabadulásával egy teljesen felgyorsult folyamat lett. Most már ott tartunk, hogy a nagycsaládok - a három, illetve annál több gyermeket nevelőkről van szó - már több mint 60 ezren vesznek részt ebben, 60 ezer nagycsalád vesz részt ebben a programban, ami azt jelenti, hogy az átlagfogyasztást a harmadik gyerektől 600 köbméterrel, és minden egyes gyermektől - negyedik, ötödik, hatodik, hetedik és a többi - pedig további 300 köbméterrel bővítjük ki. Óriási jelentősége van ennek, évente 550-600 ezer forintot is meg tud spórolni egy háromgyermekes család ezzel a gázárkedvezménnyel.

Továbbá azt is érzékeltük, hogy amikor a családi házakat megtervezték az emberek, akkor úgy tervezték, hogy fogyasztói közösségeket hoznak létre. Ez persze a szakmai neve, de a családok, a nagypapa, a nagymama, a testvérek együtt élnek, több generáció él együtt, és ezért a két-három-négy, együtt élő család számára is kedvezményt, kétszer-háromszor-négy-szer nagyobb kedvezményt biztosítottunk; ez 75 ezer családot jelent.

Ezenkívül az összes társasházi és szövetkezeti lakásnál, és ebbe beletartoznak már az önkormányzati tulajdonú lakások is, tehát ahol többen élnek együtt - 10-en, 20-an, 60-an, 120-an, 240-en, ilyen számok vannak -, ott 10-szer, 20-szor, 60-szor, 240-szer több a fogyasztási lehetőség, mert csak egyetlenegy óra van, és az alapján az egy óra alapján számítjuk ezt ki. És azokon is segítünk, akik mondjuk, elektromos gyógyászati segédeszközt kénytelenek használni az életük folyamán: ők az elektromos áramra kapnak hihetetlen nagy kedvezményt. Többszörös a fogyasztási lehetőségük, mint az átlagfogyasztás; ez több mint 7 ezer honfitársunkat érinti.

Van egy másik nagy része, a központi költségvetési szervek kompenzációja: ez a kormányzati szervek mellett természetesen egészségügyi, oktatási és szociális szerveket is jelent. Én itt szeretnék köszönetet mondani nekik, mert magukon kezdték a spórolást akkor, amikor beszakadt az energiaár Európában. Ezt a telet úgy élték végig, hogy gyakorlatilag 18 fokos irodákban dolgoztak az emberek; 20 fokos volt az osztálytermek fűtése. Ők ezt megértették, annak ellenére, hogy végighergelték, végigcukkolták őket, de ők ezt megértették, és rendkívüli módon tudták nemcsak a költségeket csökkenteni, hanem gyakorlatilag az energiafelhasználást is, tehát még egyszer a köszönetemet szeretném itt kifejezni nekik. Erre egyébként most 208 milliárd van a jövő évi költségvetésben félretéve.

Vagy itt van az önkormányzatok támogatása. Emlékszünk, hogy tavaly év végén hatalmas pénzt, közel 50 milliárd forintot osztott szét önkormányzati

támogatásra, energiatámogatásra a kormányzat. Én csak arról tudok beszámolni például, hogy a választóközteremben, Csepelen ez majdnem 800 millió forintos támogatást jelentett az önkormányzatnak. Ebből a pénzből tudja aztán az önkormányzat finanszírozni azokat a feladatait is, amik nem kötelező feladatok, de nagyon fontosak, például az Eötvös iskola felújítása; köszönet érte a kormánynak. Most ez a program folytatódik a Rezsivédelmi Alapban.

De ugyanígy el szeretném mondani, hogy az egyházak és a civil intézményfenntartók is megkapták ezt a támogatást; az egyházaknál még a parókiák, a paplakok is bekerültek az egyetemes szolgáltatás körébe, tehát rezsicsökkentetten kapják az energiát.

(8.40)

Illetve az állami tulajdonú gazdasági társaságok elsősorban munkahelymegőrzéshez és energetikai fejlesztéshez jutnak 50 milliárd forintért, az előző kettő 83 és 66 milliárdot jelentett ebből a kasszából, és a versenyszektor támogatására, a magyar mikro- és kisvállalkozások, magánvállalkozók támogatására is 37,5 milliárd forint jut a Rezsivédelmi Alapból. Itt két dolgot emelnék ki, az egyik, hogy a gázszolgáltatásban májustól az MVM-csoport körébe tartozók, az MVM-csoport piaci szereplőként bevállalta azt, hogy felére csökkenti a váltó fix árát ezeknek a vállalkozásoknak a szolgáltatásakor, és ez mintegy olyan 14 ezer vállalkozást jelent. Egy másik, 17 ezer vállalkozásban pedig az áramfogyasztásnál nyújtott nagyon nagy segítséget a kormány, mert a 165 forintos árat levitte 70 forintra, gyakorlatilag a háztartási kedvezményes piaci ár szintjére. Szóval így tevődik össze ez az 1361 milliárd forint, és 2024-ben azt a programot, amit tavaly elindítottunk a Rezsivédelmi Alappal, azt mindenféleképpen folytatnunk kell és folytatni is fogjuk.

És még egy dologra engedje meg a tisztelt Ház, hogy felhívjam a figyelmüket, hogy ezekben a háborús, szankciós időkben a legfontosabb feladat a megfizethető árak biztosítása mellett, amiről az előbb beszéltem, az ellátás biztonságának a garantálása. A 2024. évi költségvetés megfelelő fedezetet biztosít a legfontosabb energiahordozók beszerzéséhez, az idén másfélszeresére emelt védett állami gáztartalék rendelkezésre állásához és a távhőszolgáltatás zavartalan működtetéséhez is, ahogy erre már utaltam.

Nos, tisztelt Országgyűlés, a 2024. évi Rezsivédelmi Alap a rezsicsökkentés megvédését, a magyar családok biztonságát és az ország működőképességét alapozza meg jövőre is. A Rezsivédelmi Alap egyszerre garantálja az energiaellátás biztonságát és a megfizethető árakat. Kérem képviselőtársaimat, hogy Magyarország 2024. évi védelmi költségvetését ebből a szempontból is támogatni, megszavazni szíveskedjenek. Ez a magyarok érdeke, mi továbbra is Magyarország mellett állunk, nekünk Magyarország az első. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Németh Szilárd képviselő úr. Most a DK képviselője, Dávid Ferenc fog fel-szólalni. Öné a szó, képviselő úr.

DR. DÁVID FERENC (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A rendelkezésemre álló korlátozott idő miatt én nem átfogó költségvetési elemzésbe kezdenék, hanem néhány olyan (*Nacsa Lőrinc: 86 perc van!*) tényre hívnám fel a figyelmet, ami nyilvánvalóan befolyásolja a Demokratikus Koalíció véleményét a költségvetésitörvény-tervezettel kapcsolatban. Az egyik az a jelzős szerkezet, amivel ezt a költségvetést tudom jellemezni: korai, időszerűtlen és megalapozatlan. Ezt az állítást nyilvánvalón igazolni illik, igazolni kell.

Ha visszaemlékeznek a tavalyi évre, a tavalyi év nyarán fogadtuk el a '23. évre érvényes költségvetést, ha visszaemlékeznek, a gazdasági növekedés 4,1 százalékra volt kalibrálva, az infláció 5,2-re. Ez köszönő viszonyban sincsen a később meghatározott 1,5 százalékos gazdasági növekedéssel és a 15 százalékos inflációval. És ha továbbmegyünk és nézzük a mostani időszakot, már a 1,5 százalék sem igaz, mértékadó gazdasági előrejelzések szerint ebben az évben, ha szerencsénk van, pozitív, nulla, de inkább 0,6-0,7 százalékos növekedés lesz, és az infláció biztos, hogy nem áll meg a 15 százalékon. Félreértés ne essék, semmi probléma nincs azzal, hogy a pénzügyi kormányzat tervez, különböző alternatívákat állít, de azzal igenis probléma van, hogy ezt a nyár közepén törvénybe iktatja, és aztán kiderül, hogy egy szó sem igaz az egész-ből. Nincsen '22. évi zárszámadás sem, ismeretlenek a '23. évi folyamatok, erre a homokra építenek önök '24. évi költségvetést.

Az ember elgondolkodik, hogy miért erőlteti kilenc éve a Fidesz a nyár közepén való költségvetés-elfogadást. Én arra a következtetésre jutottam, hogy egyrészt ezzel a stabilitás illúzióját kívánják keltetni - ez nem biztos, hogy így van, már senki nem hiszi el ezeknek a szavaknak a valóságtartalmát -, a másik az lehet, hogy elfogadnak egy költségvetést, a parlamenttel beszenteltetik, majd ezek után a veszélyhelyzetre hivatkozva kormányrendeletek garmadájával elkezdnek benne kotorászni, barkácsolni úgy, hogy nem válik átláthatóvá.

Ez a költségvetés azért is tűnik instablnak, mert önök nem beszélnek arról, hogy az év első 5-6 hónapjában mi történik Magyarországon. Bármennyire - hogy mondjam - attraktívan fejezi ki miniszterelnök úr magát, amikor azt mondja, hogy az inflációt le kell törni, mint a kukoricát, ez jól hangzik egyébként, csak az a helyzet, hogy még mindig 20 százalék feletti az év/év, tehát a május/május infláció. Jól tudjuk azt, hogy a bolti kiskereskedelem volumene 12 százalékkal csökkent, az ipari termelés 8 százalékkal csökkent, a reálkeresetek 7 százalékkal zuhantak meg. Erre a gazdasági depresszióra, erre a recesszióra válaszol a kormány egy védelmi költségvetéssel. Nos, az a helyzet, hogy ebben a költségvetésben egy olyanfajta megközelítés kellene, egy olyanfajta

szemlélet kellene, ami kirántja ezt az országot ebből a gazdasági depressziós helyzetből. Ezért mondjuk azt, hogy ez egy bátortalan, szűkkeblű és perspektívát nem adó költségvetési előirányzat.

A másik kérdéskör a költségvetés bevételi oldala. Szeretném hangsúlyozni, önök nagyon sokszor, nagyon sok helyen mondják, hogy nem az adókievések, nem az adómegegyeztetések országát szeretnék vezetni. Nekem a drága kollégáim kigyújtották azoknak az adóknak a sorát, amelyeket 2022 áprilisa óta önök visszacsempészték a magyar adórendszerbe. Ezt mi egyébként vállalkozói körben úgy szoktuk hívni, hogy a sunyi adók visszahozása, hogy szépen lassan mindent visszacsempésztünk, hogy az adóterhelés megemelkedjen.

De hogy ne az legyen, hogy megint bementem azt, hogy adó-visszacsempésztések vannak, mondom, számomra kigyújtották a kollégáim. Én is meglepődtem, hogy a bankszektor, a biztosítási szektor, az energiaszektor, a kiskereskedelem, a telekommunikáció, a légitársaság, a gyógyszerforgalmazó cégek, a reklámadó reaktiválása, az idénymunka adójának felemelése, cégautóadó-emelés, a gyógyszergyárak extraprofitadója, a kőolajtermelők adóztatása; nem sorolom, 19 van belőle, ezeket önök egyrészt visszahozták ágazati különadóként, ezzel felrúgva a normativitás összes szabályát, de ezt még el lehetne fogadni ideiglenesen. De önök azt is megtették, hogy ezt a '24. évi költségvetésben most már sztenderdizálták. Hosszú távon együtt kell élni ezekkel az adókkal.

Na most, ezekkel az adókkal, értem én, hogy a vállalkozásokra akarják tolni a költségvetés összes éhességét, csak az a helyzet, hogy - bármennyire esetleg cinikusan is hangzik a számból, de nem cinikusan mondom - ezek a vállalkozások, amelyeket felsoroltam, ezek nem szociális intézmények, ezek a terheiket, az adóterheiket be fogják árazni. Eddig még nem mind egyik tette meg, eddig még azt mondták, hogy ideiglenesen ki lehet húzni. De miután látják, hogy ezek az adók állandóvá válnak, innentől kezdve ezek az adótelemek be fognak épülni, és innentől kezdve hamis az inflációs jóslás is. Nem fog tudni megállni 6 százalékon az infláció, holott hozzáteszem, őszintén mondom, én is nagyon örülnék neki, ha az infláció valóban 6 százalék lehetne. De ezek az intézkedések sajnos, azt kell mondanom, és megint szigorúan fogalmazok, ez a költségvetési éhség most abba a hibás utcába esett, hogy ami nincs lebetonozva, azt mindent behoz a költségvetésbe, és nem veszi figyelembe, hogy ezeket az ágazatokat, ezeket persze be kell vonni a közös teherviselésbe, ebben, gondolom, nincs köztünk vita, de nem kell őket leterhelni. Nem kell őket olyan helyzetbe hozni, hogy gyakorlatilag az inflációgerjesztés gazdái legyenek.

Folytatnám azzal is, amit én rendkívül furcsának tartok, és nagyon hajt az idő, ezért egy kicsit kinyitom olyan tekintetben... (*Nacsa Lőrinc: 79 perc!*) Nekünk nem jut annyi idő, mint a Fidesz-KDNP-nek, az a helyzet, képviselő úr, ezért kell ilyen gyorsan mondanom (*Az elnök csenget.*), majd meghallgatom, ígérem. Hallgattuk tegnap Varga Mihály miniszter urat,

hogy a költségvetésben kalkulálnak az európai uniós bevételekkel. Ez szerintem egy korrekt, tisztességes bejelentés volt. Hát, ha nem olvastam volna Nagy Mártonnak a nyilatkozatát a Világgazdaságban június 6-án, amikor azt mondja, hogy Magyarországnak nincs szüksége, nem dominánsak ezek a pénzek, a magyar gazdaság finanszírozásában nem számítanak, Magyarország lassan már olyan helyzetben lesz, hogy majd nettó befizető lesz. *(Nacsá Lőrinc: Már az!)* Na most szeretném cinikusan mondani, direkt cinikusan: most vagyunk nettó befizetők, mert a kötelezettséget teljesíteni kell, a pénz meg nem érkezik. Azt gondolom, hogy Magyarországon ebben a helyzetben kimondani - egyébként az ellentmondás, hogy míg a pénzügyminiszter arról beszél, hogy nagyon nagy szükség van az európai uniós pénzekre, a gazdaságfejlesztési miniszter meg azt mondja, hogy igazából e nélkül is elvagyunk, a magyar gazdaság kinövi magát.

(8.50)

Én úgy gondolom, úgy hiszem, hogy természetesen Varga miniszter úr mondásával értek egyet, és abban fejezem ki értetlenségemet, hogy hogy a bánatba lehet az, hogy míg a gazdaságfejlesztési miniszter lemond ezekről a kérdésekről, addig Varga Judit és Navracsics Tibor végigkuncsorogja Európát, és tördeli a miniszter úr a kezét a televízióban, hogy hol vannak az uniós pénzek.

Befejezésül az egyik legnagyobb problémára szeretném fölhívni a figyelmet, ami itt nem került szóba nagyon miniszter úr és államtitkár úr szavaiban sem. Azért a Magyar Nemzeti Bank hiányáról emlékezzünk meg: az 402 milliárd forint. Ez nyilvánvalóan a költségvetést fogja terhelni, ezt a költségvetésben valahol meg kell oldani. Varga miniszter úr mondott valamennyit erről, hogy el fogják maszatolni, de úgy nyújtották be a költségvetést, hogy ezt a 400 milliárd forintot elfelejtették beleírni.

A másik, amit nagyon fontosnak tartok, hogy mindannyian megemlékeztek arról, hogy ez az adószolgáltatás, ami Magyarországot terheli, mekkora - ehhez persze tegyék hozzá az MNB veszteségét is -, de azt azért nem mondták ki, hogy míg '23-ban ez az összeg 2600 milliárd forint volt, ez '24-ben még 500 milliárd forinttal emelkedik. Óriási finanszírozási problémái lesznek Magyarországnak '24. évi költségvetésének, és ebből következően sem egészében, sem részleteiben a Demokratikus Koalíció ezt a költségvetési előirányzatot nem támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Varju László és Hajnal Miklós tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, Dávid Ferenc képviselő úr. Előre bejelentett felszólaló Nacsá Lőrinc képviselő úr, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője. Öné a szó.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt

Képviselőtársaim! Hát, Dávid képviselő úr, még szívesen hallgattuk volna, kár, hogy a frakciója csak ennyi időkeretet adott magának, mi hallgattuk volna még azokat a csúsztatásokat, amelyeket itt elmondott a felszólalásában. De kettő dologra szeretnék Dávid képviselő úrnak reagálni, mielőtt a költségvetési tematikára rátérnék.

Az egyik az, hogy azt mondta Dávid képviselő úr, hogy itt adó-visszacempészség vagy adócempészség folyik. Hát, képviselő úr, bárhogy kerestem vissza az emlékeimben és az interneten is, nem emlékszem arra, hogy ön VOSZ-főtitkárként 2006 után az adó-özönvízre bármit mondott volna, amikor Gyurcsány Ferencék minden hónapban emelték az adókat. Ön most itt adócempészségről beszél, de hát akkor adóinvázió volt, és ön VOSZ-főtitkárként nem emelte föl a szavát az ellen, hogy Gyurcsány Ferencék folyamatosan adókat emeltek, és sújtották a vállalkozásokat, sújtották a magyar munkavállalókat.

Az EU-s pénzekről is szót ejtett a képviselő úr a felszólalásában. Nem tudom, önnek elküldték-e Gyurcsány Ferenc március végi rádióinterjúját, hogy önök azok, akik akadályozzák az európai uniós pénzek megérkezését. Tehát Gyurcsány Ferenc nyíltan és őszintén bevallotta, hogy önök támasztanak újabb és újabb feltételeket. Úgy fogalmazott, hogy jogi kötösbe bújtatott feltételrendszert próbálnak támasztani. Hát, önök vannak ott a brüsszeli tárgyalószobákban, hogy ne jusson hozzá Magyarország a neki jogosan járó forrásokhoz. Nem tudom, hogy önt a Demokratikus Koalíció belül erről tájékoztatták-e, hogy önök azok, akik ennek az okozói, és Donáth Annával, Cseh Katalinnal, Ara-Kovács Attilával, Rónai Sándorral, Ujhelyi Istvánnal, Gyöngyösi Mártonnal közösen, Dobrev Klára vezetésével próbálják azt megakadályozni, hogy ezek a jogosan járó pénzek a magyar pedagógusokhoz, a magyar önkormányzatokhoz és a magyar kis- és középvállalkozásokhoz eljussanak. Ezt azért szerettem volna a figyelmébe ajánlani itt a felszólalása kapcsán.

Itt állunk a jövő évi, a 2024-es költségvetés tárgyalása idején, és a 2024-es költségvetés a gazdasági növekedés, az inflációcsökkentés, az államadósságcsökkentés, a munkahelyek megőrzése, a családtámogatási rendszer fenntartása, a honvédelem és a rezsivédelem költségvetése lesz; a veszélyek korában egy védelmi költségvetés. A 2024-es költségvetés a veszélyek korában egy védelmi költségvetés.

Nehéz a helyzet körülöttünk, alig lábaltunk ki egy világméretű pandémiából, az európai gazdaság egén már akkor gyülekeztek a fekete felhők, mikor elkezdődött egy háború a szomszédságunkban, Oroszország lerohanta Ukrajnát, erre az Európai Unió elhibázott válaszokat adott. A háború hatásai, a pandémiából való kilábalás, a gyors visszapattnás, az inflációnövekedés, illetve az energiaár-növekedés és a háború hatásai azt eredményezik, hogy nehéz gazdasági helyzetbe került Európa és benne így Magyarország is. Hiszen, ha megnézzük a 2010 utáni növekedési pályára állított magyar gazdaság adatait, akkor azt látjuk,

hogy gyorsan kilábaljunk a koronavírus-járvány okozta gazdasági válságból, hiszen 2021-ben rekordmértetű, 7,2 százalékos GDP-növekedést értünk el. Kétségtelen tény azonban, hogy tavaly, 2022. február 24-én kitört az orosz-ukrán háború, valamint az Európai Unió elkezdte kivetni Oroszországra az elhibázott szankcióit, amelyek még az európai parlamenti képviselők egy részének, az európai újságírók, gazdasági elemzők egy részének véleménye szerint is, a liberális oldalhoz tartozó véleményvezérek szerint is jobban sújtotta Európát, mint a szankciók által célzott orosz gazdaságot. Ezek a szankciók, a háború és az energiaár hatással volt az európai és a magyar gazdaságra is.

A tavaly február 24-e óta is tartó pusztító és szörnyű háború és az elhibázott brüsszeli szankciók következményeként az energiaárak az egekbe szöktek egész Európában. Az infláció az EU-tagállamokban évtizedes csúcspontot döntött. Sajnálatos módon a háború és a brüsszeli szankciók hazánkat különösen nagy nehézségek elé állították, tekintve, hogy a háború a közvetlen szomszédságunkban dúl, valamint Magyarország nem rendelkezik tengeri kijárással, tengerparttal, és területein nincsenek olaj- és gázmezők jelentős mértékben. A magyar gazdaság tehát energiából importra szorul, melynek ára az elhibázott, a valóságtól elrugaszkodott, ideológia- és vágyvezérelt brüsszeli szankciók miatt megsokszorozódott.

Óriási eredménynek számít szerintem ebben a rendkívül nehéz helyzetben, hogy a magyar költségvetés képes volt megvédeni a magyar embereket az elszálló energiaáraktól, és sikerült megvédeni a rezsicsökkentés vívmányait és eredményeit.

Miközben a háború és a szankciók miatt hazánk energiaszámlája 2021-ről 2022-re 4000 milliárd forinttal emelkedett, a rezsicsökkentés havonta 181 ezer forintos támogatást jelent minden magyar családnak az átlagfogyasztás mértékéig. Az Eurostat legutóbbi jelentése szerint az egész Európai Unióban továbbra is a magyar családok fizetik a legalacsonyabb áram- és gázárát. Ez egy olyan eredmény, egy olyan tény, baloldali képviselőtársaim figyelmébe is ajánlom, amit nem érdemes eltagadni, amire érdemes akár közösen büszkének lenni, hogy sikerült elérni azt az eredményt - nem mi mondjuk, az Eurostat -, hogy egész Európában a magyar háztartások fizetik a legalacsonyabb áram- és gázárát. Egy ilyen veszéllyel és nehézségekkel, válságokkal terhelt időben ez egy fontos eredmény, amire, azt gondolom, hogy legyünk büszkék, és tegyünk meg mindent annak érdekében, hogy ezt meg tudjuk őrizni.

Ezzel szemben még az elszálló energiaárak korában is a baloldal folyamatosan támadta a rezsicsökkentést és világszerte árszabályozást követelt - ne feledjük el ezt sem. Gyurcsány Ferenc, a baloldal vezetője, hülyeségnek nevezte a rezsicsökkentést; Dobrev Klára szerint a rezsicsökkentés nem is történt meg; a Jobbik pedig az évszázad átverésének nevezte azt. A tavalyi évben, amikor már dúlt a háború, és már elszálltak az energiaárak, a baloldal folyamatosan a minél több

energiára kivetett szankcióért, a rezsicsökkentés eltörléséért és a világszerte árszabályozásért kampányolt.

A baloldal miniszterelnök-jelöltje, Márki-Zay Péter néphülyítésnek nevezte a rezsicsökkentést, és ezzel kampányolt az önök - Hajnal Miklós és Dávid Ferenc - miniszterelnök-jelöltje, hogy vissza kell térni a világszerte árszabályozásához. Ezt mondta az önök miniszterelnök-jelöltje. A programjaikat is elolvasva teljesen világos, hogy önök tavaly adóemeléseket terveztek folyamatosan, most a felszólalásában a DK szónokája, Dávid Ferenc a bankok extraprofitjáiért aggódott, a gyógyszeripari vállalatok és a légitársaságok extraprofitjáiért aggódott, azt gondolta, hogy inkább a bankoknál maradjon az extraprofit és ne a magyar embereket segítsük belőle. Teljesen tipikus, töről metszett DK-s, MSZP-s hozzászólás ez. Önök mindig is a bankok profitját tették a magyar emberek érdekei elé. Szerintem ez nem helyes.

Emlékezzünk vissza arra is, hogy a baloldal a kormányzása során a megfizethető lakossági energiaárak ellensége volt. 2002-2010 között a Gyurcsány- és a Bajnai-kormányok duplájára emelték a villany árát és háromszorosára emelték a gáz árát, így 1060 milliárd forinttal többet kellett fizetniük a rezsiköltségekre a magyaroknak, 1060 milliárd forint az az összeg, amit önök kivettek az emberek zsebéből a rezsiköltségek emelésén keresztül.

2010 előtt piaci energiaár-szabályozás alapján a mostani energiaválság előtti 2021-es árakon számolva egy átlagos magyar család nagyjából havi 32 ezer forinttal többet költene rezsire. Ez éves szinten 386 ezer forint pluszterhet róna egy átlagos magyar családra. Most ugyanez a különbség havonta nem 32 ezer forint az elszálló energiaárakkal a világszerte árszabályozás vizonyítva, hanem havonta 181 ezer forint. Ennyit spórol meg minden egyes magyar család a rezsicsökkentéssel, és ennyit vesztené el akkor, ha Dobrev Klára meg az árnyékból adót és árnyékból rezsit emelő kormánya jönne Magyarországra.

(9.00)

Éppen ezért a 2024-es költségvetés egyik legfontosabb része a Rezsivédelmi Alap, amely több mint 1360 milliárd forinttal segíti a családokat, az állami és önkormányzati szerveket, az intézményfenntartókat és a vállalatok energiaszámláinak kifizetését. A mi célunk, hogy a következő évben is segítséget és védelmet nyújtsunk a magyar családoknak és a vállalkozásoknak a világszerte árszabályozás emelkedésével szemben.

A közvetlenül a szomszédságunkban dúló háború rendkívül komoly biztonságpolitikai kihívások elé állítja az országot. Ez az új helyzet erős honvédség fenntartását követeli meg, kiemelt cél tehát a haderőfejlesztési program folytatása; ebben is ellentétes a törekvésünk az előző baloldali kormánnyal. Emlékeztünk rá, hogy Gyurcsány Ferenc és Vadai Ágnes segítségével és vezetésével hogyan építették le a Magyar Honvédség képességeit, hogyan adták el a benne lévő

fém értékét, a Magyar Honvédség képességeit, és milyen morál volt akkor a honvédség keretein belül, és milyen módon verték szét a magyar katonaságot és hadsereget Gyurcsány Ferenc és Vadai Ágnes segítségével a baloldali kormányok.

Ennek érdekében, hogy megerősítsük a biztonságpolitikai kihívások elé állított országunkat, a magyar hadsereget, kiemelt része a 2024-es költségvetésnek a Honvédelmi Alap is. A Honvédelmi Alap megteremti a lehetőséget a további fejlesztések forrásaira, valamint megerősíti hazánk fizikai biztonságát. A Honvédelmi Alap kerete 2024-ben 1310 milliárd forintot tesz ki, míg az összes honvédelmi kiadás meg fogja haladni a GDP 2 százalékát, ezzel teljesítjük a NATO elvárásait is. Itt hívnám fel képviselőtársaim figyelmét, hogy számos Magyarországnál sokkal gazdagabb NATO-országban nem sikerült még elérnie - köztük például Luxemburg, Németország és így tovább - a 2 százalékos GDP-arányos védelmi kiadások teljesítését, miközben Magyarország ezzel a költségvetéssel ezt is teljesíteni fogja. Mi a NATO jó szövetségesei vagyunk, a magyar katonákról a legmagasabb szinten beszélnek a nemzetközi missziókban akár az amerikai, akár más hadseregek parancsnokai, teljesítjük a kötelezéseinket, és sokkal hamarabb, mint nálunk szerencsésebb történelmi fejlődésű és gazdagabb országok, elérjük a NATO célkitűzését, a 2 százalékos védelmi kiadást.

A biztonságunkat nemcsak a háború fenyegeti, hanem a magyar határokat is fenyegető migráció miatt meg kell erősíteni az ország biztonságát. A háború okozta gazdasági válság további migrációs hullámokat indíthat el Európa felé, és ezt csak tovább erősíti a múlt heti brüsszeli döntés, amelynek aktív részese volt Cseh Katalin, Donáth Anna, Dobrev Klára, Molnár Csaba, Gyöngyösi Márton, Újhelyi István, hogy megszavazták a kötelező kvótákat, megszavazták az emberek szétosztását, óriási büntetési tételeket rendeltek: ránk akarják kényszeríteni a kötelező bevándorlási kvótákat. A magyar baloldal megint nem a magyar emberek oldalára állt, hiszen a magyar emberek 98 százaléka a népszavazáson kinyilvánította a véleményét a kvótákkal szemben, ezzel szemben Donáth Anna, Cseh Katalin és a többiek megszavazták a kvótákat újra és újra és újra, és úgy gondolják, hogy Magyarországtól több száz milliárd forintnyi büntetést kellene beszédeni, mert nem hajlandó befogadni a bevándorlókat a kötelező szétosztási kvóta alapján. Mi nem tesszük Magyarországot bevándorlóországgá, megvédjük a magyar emberek biztonságát akkor is, ha a baloldal mindent megtesz annak érdekében, hogy ez ne így legyen.

Azt látjuk, hogy Magyarország eddig is csak saját magára számíthatott a határok védelme ügyében. A legfontosabb célunk továbbra is az, hogy Magyarország kimaradjon a háborúból, és ne a magyar emberek fizessék meg a háború költségeit, a határainkat pedig biztonságban tudhassuk. A honvédelmi kiadások 2010-hez viszonyítva több mint nyolcszorosára nőnek, így megközelítik az 1800 milliárd forintot. A rendvédelmi kiadások meghaladják

az 1300 milliárd forintot, ami 2010-hez képest mintegy 860 milliárd forintos, közel háromszoros növekedést jelent, tehát a védelmi kiadások, a biztonsági és rendvédelmi kiadások is sokszorosai a 2010-es, utolsó baloldali költségvetésnek. A biztonság további erősítése érdekében a rendvédelem és a honvédelem területén dolgozók bérére összesen közel 1380 milliárd forintot fordít a kormány 2024-ben, ami 900 milliárd forinttal magasabb, mint 2010-ben. 2010 óta közel háromszorosára nőtt a bérekre fordítható összeg ezen a területen.

A 2021-es rekordmértetű, 7,2 százalékos GDP-növekedés után a magyar gazdaság 2022-ben is jól teljesített, és 4,6 százalékkal bővült, ami az uniós átlagnál 1,1 százalékponttal kedvezőbb teljesítmény. Az elhúzódó háború és az elhibázott szankciók az idei évben negatívan befolyásolják a gazdasági kilátásokat, ugyanakkor célunk, hogy elkerüljük a gazdasági visszaesést, és a növekedés, ha mérsékeltebb ütemben is, de idén is folytatódjon.

A növekedés mértéke 2024-ben az ideinél lényegesen magasabb, várhatóan 4 százalékos lesz, miközben a 4 százalékos gazdasági növekedés mellett a jövő évben tovább csökkentjük az államadósságot és a költségvetési hiányt is. A 2024-es költségvetés 2,9 százalékos GDP-arányos hiánycéllal és az államadósság 66,7 százalékra való csökkentésével számol.

Itt azért, tisztelt képviselőtársaim, muszáj megjegyezni, hogy 2006-ban, amikor a pénzbőség évei voltak, amikor a világgazdaság fejlődött, akkor a magyar költségvetési hiány volt a második legnagyobb az egész világon. Tegnap, a költségvetési vita elején Gyurcsány Ferenc maga jött be végre a munkahelyére hosszú hónapok után, és mondta el nagyívű beszédét. Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy az a volt miniszterelnök, DK-s Gyurcsány Ferenc veszi a bátorságot a magyar költségvetés kritizálására, aki, amikor miniszterelnök volt, pénzbőség volt, fejlődés volt, 2006-ban, akkor a második legnagyobb költségvetési hiányt sikerült összehozni az egész világon, csak a háború sújtotta Libanonban volt ennél magasabb költségvetési hiány, mint Magyarországon. Az a Gyurcsány Ferenc jött be ide kioktatni bennünket, aki minden idők legkorruptabb miniszterelnöke volt. Az a Gyurcsány Ferenc jött be ide kioktatni bennünket költségvetési tételekből, adókból, aki privatizációból és állami segítséggel, családi segítséggel lett milliárdos. Az a Gyurcsány Ferenc jött be ide kioktatni bennünket egészségügyi kiadásokról, akinek a kormányzása idején 16 ezer aktív ágyat szüntettek meg, és 3000 milliárd forintot vontak ki a költségvetésből, és 6 ezer orvost bocsátottak el. *(Szászfalvi László: Így van!)* Az a Gyurcsány Ferenc jött ide be bennünket kioktatni, aki 300 kisiskolát zárt be a falvakban. *(Szászfalvi László: Így van!)*

Az a Gyurcsány Ferenc jött ide be bennünket kioktatni költségvetési kérdésben, aki 192, többségében nyereséges állami céget adott el és privatizált külföldre meg a haverjainak: MÁV Cargo, reptér, energiavállalatok, és így tovább. Többségében nyereséges,

a magyar államnak, a költségvetésnek nyereséget termelő vállalatokat fillérékért, forintokért és persze elvtársi barátságért kiprivatizált Gyurcsány Ferenc az ideje alatt. Az a Gyurcsány Ferenc jött ide be, tisztelt képviselőtársaim, bennünket kioktatni erkölcsből és költségvetésből, akinek az ideje alatt bevallottan meg-hamisították a költségvetési adatokat. Hogy veszi a bátorságot az az ember, aki meghamisítja a költségvetési adatokat, miközben a másik kezével lovasrohamot vezényel a békésen ünneplő magyar állampolgárookra, hogy kioktasson bennünket a költségvetés filozófiájáról és erkölcsi mélységeiről, magasságairól? Aki meghamisította a költségvetési adatokat!

Olyan szégyenteljes felszólalásnak lehettünk tanúi tegnap itt, tisztelt képviselőtársaim, akik itt ültünk az Országgyűlésben Gyurcsány Ferenc felszólalása alatt, amilyen rég nem volt. Volt egy miniszterelnök, aki tönkretette az országot, hazudott az embereknek, még a brüsszeli bürokratáknak is hazudott, aki hamisította a költségvetési adatokat, lovasrohamot és kardlapozást rendelt el a magyar emberek ellen, tönkretette az egészségügyi és az oktatási rendszert, adósságspirálba sodorta az országot, csődbe vitte az országot, elvette a 13. havi nyugdíjat, majd bejön, és a költségvetésről papol itt nekünk. Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy dicsőség Steindl Imrének, aki jól megépítette ezt a házat, és nem omlott a plafon a fejünkre itt tegnap, miközben Gyurcsány Ferenc beszélt ebben az ülésteremben. *(Szászfalvi László: Így van!)* Szégyenteljes volt az a beszéd, amit a DK elnöke elkövetett itt, egy újabb sor, egy újabb epizód a gatzettei sorában, amelyek a nevéhez kötődnek. És ehhez a DK képviselői végig asszisztálva, tapsolva, helyeselve ültek ott, miközben ők is pontosan tudják, és Dávid Ferenc akkor nem volt a kormányban, de pontosan tudja, hogy milyen gazdaságokat tett Gyurcsány Ferenc a magyar gazdasággal, milyen gaszágot tett Gyurcsány Ferenc a magyar egészségüggyel, amikor kórházi napidíjat és vizitdíjat vezetett be, amikor tandíjat akart bevezetni, amikor iskolákat záratott be, amikor tönkretette a magyar költségvetést és a magyar gazdaságot. Ön akkor nem szólt egy szót sem, sőt utána aláírt Gyurcsány Ferencnek, egy parlamenti mandátumért csatlakozott hozzá, hogy igazolja azt, amit 2010 előtt tett Gyurcsány Ferenc. Én ezt szégyenteljesnek tartom.

Visszatérve a költségvetési vitához: 2024-ben az államadósság ismét csökken, 66,7 százalékra csökken a 2023-as 69,7 százalékról, és ez a szám még alacsonyabb lenne, ha nem lett volna háború és háborús energiaválság. 2010-re a baloldal 80 százalék fölé vitte az államadósságot ismét az önök nagyon nagy - idézőjelben - áldásos tevékenysége miatt, és az a helyzet, hogy nem hagyhatom ki ebből a Momentum, a Jobbik, a Párbeszéd, az MSZP képviselőit sem; hát, Hajnal Miklós DK-s Gyurcsány-logóval indult a választáson.

(9.10)

Az első logó alatt DK-s, Gyurcsány Ferenc-i logó volt, az összes plakátján, szerte a Hegyvidéken és a II.

kerület bizonyos részein, tisztelt képviselőtársaim. Azt gondolta, hogy az a helyes magatartás, ha Gyurcsány Ferenc logójával, Gyurcsány Ferencsel kézen fogva masíroz be a parlamentbe, és úgy gondolta, hogy 2022-ben, 2023-ban Gyurcsány Ferenc 2010 előtt elkövetett gyalázatos bűneit, amit ezzel a nazzettel és ezzel a hazával tett, azt önök itt most legitimálják mindennap az Országgyűlésben, amikor itt vannak, amikor tapsolnak neki, amikor összefognak, amikor közös határozatokat jegyeznek, amikor közös politikai akciókban vesznek részt, mind-mind Gyurcsány Ferencet legitimálják.

Emlékszünk rá, hogy hogyan növelték az államadósságot, miközben fejlesztés nem történt. Persze történt, az Apró-villát felújították, de egyéb fejlesztések nem nagyon történtek az országban, miközben *(Kezével mutatja.)* így nőtt az államadósság, mert önök a működésre vettek fel folyamatosan adósságot, az ország működtetésére, és nem a fejlesztésekre.

Önök ezt csinálták az önkormányzatokkal. Önök most az önkormányzatok megmentőinek tűnnek fel, és próbálnak aggódni az önkormányzatokért, miközben mi volt 2010 előtt? Folyamatosan növelték az önkormányzatok feladatait, csak forrást elfelejtettek hozzá biztosítani. Ezért jutottunk el odáig, hogy 2011-12-ben 1400 milliárd forintnyi adósságot kellett átvállalni az önkormányzatoktól. Ezeket önök okozták. Önök tették ezt a súlyt az önkormányzatok vállára. 1400 milliárd forintnyi adósságot tettek önök az önkormányzatokra, mert növelték a feladataikat, csak finanszírozást elfelejtettek hozzá adni.

Meghosszabbítottuk és az idei évben is fenntartjuk a 350 ezer családot védő lakossági kamatstopot. Kiterjesztettük és megtartjuk a kamatok csökkenéséig ezt az intézkedést. A kamatstopot aztán kiterjesztettük a diákhitelre is, 200 ezer diákot védve az inflációtól. A képzési hitel és a Diákhitel2 is kamatmentes, a szabad felhasználású diákhitel kamata fele a piaci kamatoknak. Csökkentettük a banki alapszámla díjhitelének költségeit is a harmadára.

2023. május 1-jétől bevezettük a kedvezményes havi vármegyebérletet 9450 forintért és az országbérletet is 18 900 forintért. Július 1-jétől még kedvezőbbek lesznek ezek az országbérletek, ugyanis helyjegy váltásával már az Intercity-vonatokon is utazhatunk vele. Ugyancsak fontos újdonság, hogy július 1-től a vármegye- és országbérleteket Zalaegerszegen már a helyi közösségi közlekedésben, a Volánbusz által üzemeltetett városi buszjáratokon is elfogadják. Ezzel a zalai megyeszékhely lesz az első település hazánkban, ahol megvalósul a teljes tarifaközösség. Innen is gratulálunk a Zala megyeieknek és zalaegerszegieknek! Az új vármegye- és országbérletek a korábbiaknál is több utas számára kínálnak olcsó és egyszerű megoldást a mindennapi munkába járásokhoz, iskolába járásokhoz és a mindennapi életükhöz.

Az elhibázott brüsszeli szankciók miatti nehéz gazdasági helyzetben is kiemelt célunk, hogy fenntartsuk a teljes foglalkoztatást és megvédjük a 2010 óta létrejött egymillió új munkahelyet. 2010-ben, az

önök kormányzása idején, 12 százalékos volt a munkanélküliség, addig most a Fidesz-KDNP-kormány továbbra is mindent megtesz a munkahelyek megőrzése érdekében. Most 4 százalék alatt van a munkanélküliség, nagyon fontos különbség.

A magyar kis- és középvállalkozások számára is kiterjesztettük a kamatstopot. Ezzel 2000 milliárd forintnyi hitelt érintve 60 ezer vállalkozáson segítünk. Meghirdettük a Széchenyi-kártya-programot, erre 290 milliárd forintot költünk idén. Meghirdettünk egy agrárhitel-törlesztési moratóriumot a magyar gazdák védelmében. Meghirdettük a gyármentő programot, és a gyármentő garancia- és hitelprogramot is. 230 milliárd forintot fordítunk a nagyvállalatok energiatékonyságának támogatására. 200 milliós hitelprogramot is indít az MFB és az Eximbank a számukra. Meghirdettünk egy újraparosítási hitelprogramot Baross Gáborról elnevezve, 700 milliárd forintos keretösszeggel. Meghirdettünk egy turisztikai akciót, a fejlesztési hozzájárulást átmenetileg nem kell befizetni. Munkaerő-támogatási programot is hirdetünk.

Megőrizzük a munkahelyeket, a nyugdíjak értékállóságát, a családtámogatásokat. Mi így kezeljük a válságokat: fejlesztéssel, munkahelymegtartással. Önök úgy kezelték a válságot, hogy 12 százalékos lett a munkanélküliség, hogy megszorítottak, hogy elvették a 13. havi bért a közigazgatásban és közszolgáltatásban dolgozóktól, elvették a 13. havi nyugdíjat, és önök csak vettek, vettek el, sanyargatták a magyar népet. Sokgyerekes családban szülőnek lenni egyet jelentett akkor a szegénységgel, tisztelt képviselőtársaim. Önök elvették az otthonteremtési programokat, elvették a családi adókedvezményt.

Tudja, Dávid Ferenc képviselő úr, hogy mennyi családi adókedvezményt fizettek ki Gyurcsány Ferenc ideje alatt? Vagy Hajnal Miklós tudja esetleg, hogy mennyi családi adókedvezményt fizettek ki? 12 milliárdot. Most mennyit? 980 milliárdot. Szerintem van különbség. Akkor ennyit szántak a családokra, 12 milliárd forint volt az adókedvezmény, most csak az adókedvezmény 980 milliárd. Szerintem elég nagy különbség, ami szintén tényadat, és amire érdemes büszkének lenni.

Az elkövetkezendő években is és jövőre is azt gondoljuk, hogy meghatározóak lesznek a termelőkapacitásokat bővítő beruházások, valamint a hatékonyságot javító technológiai fejlesztések, amelyeknek kitüntetett szerepük van hazánk növekedési képességének megerősítésében.

A nemzeti kereszténydemokrata kormány ezekben a háborúval és újabb és újabb migrációs hullámokkal, energiaválsággal és brüsszeli politikai bosszúakciókkal nehezített időkben is kiemelten kezeli a magyar családok, a gyermekvállalás és a gyermeknevelés támogatását. A nemzeti kereszténydemokrata kormány a háború és energiaválság közepén sem a baloldal által rendszeresen alkalmazott megszorítás és elvonás politikáját követi, hanem egy újabb elemmel bővítette Európa legszélesebb körű családtámogatási rendszerét az

idei év kezdetével: a személyijövedelemadó-mentességet élvezők köre idei év januártól a 30 éves koruk előtt gyermeket vállaló anyákkal is bővült, ami egyaránt hozzájárul a gyermekes háztartások éves nettó jövedelmének emelkedéséhez, valamint az első gyermek minél korábbi megszületéséhez.

Ezzel szemben a baloldal családpolitikája gyakorlatilag kimerült az egy darab családi pótlékban. A baloldali kormányok megszüntették az otthonteremtési kedvezményt, a kedvező forintalapú hiteleket, megszüntették a lakáshiteleket, a magyar családokat az adósrabszolgásgát jelentő devizahitelekbe hajszolták. 2009-ben 70 százalék fölött volt a devizahitelek aránya a teljes lakossági hitelállományban, és másfél milliárd embert fenyegetett a közvetlen kilakoltatás veszélye.

A kormány jövőre 185 milliárd forintot fordít a 25 év alattiak szja-mentességének biztosítására. Ez is növekszik tehát az idei évhez képest, idén 155 milliárd forint áll rendelkezésre. A baloldal kormányzásának idején egy fiatal, 25 év alatti munkavállaló a bruttó fizetésének mintegy 50 százalékát kapta meg. Hajnal Miklós sokszor hivatkozik a fiatalokra. A baloldal idején a bruttó fizetésének egy fiatal az 50 százalékát kapta meg, most ezzel szemben minden 25 év alatti teljesen szja-mentes az átlagbér szintjéig. Óriási különbség, nem?

A családi adó- és járulékkedvezmény 2011-es bevezetésétől ez idáig mintegy 4000 milliárd forint maradt a magyar családoknál. Tovább nő a gyermekétkeztetésre fordítható támogatás mértéke, ami meghaladja a 105 milliárd forintot. Ez is, a gyermekétkeztetésre fordított összeg 75 milliárd forinttal több, mint 2010-ben. A tankönyvellátás ingyenessége teljeskörűvé vált a 2020/21-es tanévtől. Erre a célra 2024-ben 16 milliárd forintot fordít a kormány.

Az ingyenes tankönyvekkel kapcsolatban is fontos megjegyezni, hogy a baloldali kormányok idején óriási kiadást jelentett minden iskolakezdés a családok számára. Egy tankönyvsomag ára kábé 30 ezer forint volt, miközben 110 ezer forint volt az átlagkereslet. 30 ezer forint egy tankönyvsomag, mi négyen voltunk testvérek, tisztelt képviselő úr; 4-szer 30 ezer forint, az 120 ezer forint, miközben az átlagkereslet az önök idejében 110 ezer forint volt. S akkor még nem vettek füzetet, ceruzát, tornazsákot és semmi mást sem. Nem csoda, hogy a baloldali kormányok alatt a gyermekvállalás a családok nagy részének egyet jelentett a szegénység vállalásával.

Az oktatási kiadások 2024-ben meghaladják a 3400 milliárd forintot, ami közel 2000 milliárd forintos növekedést jelent 2010-hez képest. A felsőoktatásra közel 240 milliárd forinttal, közoktatásra és az oktatás egyéb ágaira 400 milliárd forinttal több forrás jut, mint 2023-ban. Tehát a válság éveiben is, a nehézség éveiben is az oktatásra fordított keretösszeget növeljük, felsőoktatásra is és közoktatásra is, nem kevés összeggel. A 2024-es költségvetés 1600 milliárd forintot biztosít az oktatásban dolgozók bérére, ami duplája a baloldali kormány által benyújtott utolsó, 2010-es költségvetéshez képest.

Az európai uniós forrásokról már beszéltem. Kérem önöket, hogy ne akadályozzák tovább, és szóljanak a kinti elvbarátaiknak, hogy jó lenne, ha egyszer a magyar emberek érdekét néznék, és nem csak a nekünk jogosan járó források akadályoztatására tennék fel a kinti munkájukat, és 5-6 millió forintos fizetésért nem azon dolgoznának, hogy a pedagógusok ne kereshessenek 800 ezer forintot. Megköszönjük.

Egészségügyre 2024-ben 3225 milliárd forint jut, ezzel 424 milliárd forinttal gazdálkodhatnak többel az egészségügyi intézmények, mint idén. Tehát csak idénről jövőre 424 milliárd forinttal több jut egészségügyre, és 2027 milliárd forinttal több, mint 2010-ben. 2010 óta a bérek tekintetében a legnagyobb arányú növekedés az egészségügyben valósult meg.

A 2024-es költségvetés kiemelten kezeli a közszolgáltatásban dolgozók anyagi megbecsülését. A magyar költségvetés 2010-ben alig 2600 milliárd forintot fordított a közzférában dolgozók béreire, 2024-ben ez már eléri a 6460 milliárd forintot.

(9.20)

A nyugdíjasok védelme háborús helyzetben is biztosított marad, az inflációkövető nyugdíjemelés, a visszaépített és megemelt 13. havi nyugdíj is, és amennyiben a gazdasági növekedés lehetővé teszi, nyugdíjprémium fizetésére is sor kerül.

Itt szeretném felhívni a figyelmet arra a DK-s állsentségre és elképesztően arcpirító viselkedésre, amelyben ők azt mondják, hogy de hát ők vezették be a nyugdíjprémiumot, miért nem őket dicsérjük ez ügyben. Lehet, hogy az emlékezetünk már nem a régi, én szeretném ezt felfrissíteni. Törvényileg a nyugdíjprémium kereteit a Gyurcsány-kormány alapozta meg. Kérdezném a tisztelt képviselőtársaimat, hogy tudják-e, hogy hányszor fizették ki Gyurcsányék és Bajnaiék a nyugdíjprémiumot. Egészen pontosan nulla ez a szám. Tehát hoztak egy törvényt, amit aztán nem fizettek ki a nyugdíjasoknak. Ez is egyfajta gyurcsányi trükk a trükkök százaiból, biztos valamiféle baloldali okosság, hogy hozunk egy törvényt, csak nem fizetjük ki a nyugdíjasoknak a nekik járó pénzeket.

Ezzel szemben már több alkalommal is sikerült - a gazdaság teljesítménye, a kormány gazdaságpolitikája és a magyar munkavállalók közös sikerének köszönhetően - kifizetni a nyugdíjprémiumot a nyugdíjasoknak. A kormány 2010-ben vállalta, hogy megőrzi a nyugdíjak reálértékét. Az intézkedéseknek köszönhetően a nyugdíjak 2010 óta 92 százalékkal emelkedtek. Mindezek mellett 2024-ben is fenntartja a kormány a nyugdíjas munkavállalók jövedelmének szociális hozzájárulási-adó- és járulékméntességét.

Nekünk, kereszténydemokraták számára kiemelten fontos terület az egyházak és a hitélet támogatása. 2010-ről 2024-re az egyházi támogatások összege több mint hatszorosára emelkedett. Nagy eredménynek tartom, hogy amíg az önök által majmolt nyugat-európai országokban bezárják a templomokat, addig mi felújítjuk és megóvjuk őket. Ott lerombolják vagy

átalakítják mecsetté, diszkóvá, múzeummá, addig Magyarországon és a Kárpát-medencében ezeket az épített örökségeket és a közösség színhelyeit megőrizzük és felújítjuk.

Emlékezzünk rá, hogy 2002-2010 között a Gyurcsány Ferenc által vezetett kormányok elvonták az egyházaknak a törvény szerint jogosan járó szociális és oktatási intézmények fenntartásához szükséges állami hozzájárulást. Ezt a tevékenységüket azután is folytatták, tisztelt képviselőtársaim, hogy az Alkotmánybíróság a törvénysértést megállapította, és rámutatott a diszkriminatív lépésre, majd az Alkotmánybíróság döntése ellenére továbbra sem fizették ki Gyurcsány Ferencék az egyházaknak az intézményfenntartáshoz jogosan járó forrásokat. Azóta is halljuk a baloldali padsorokból a vallás- és egyházellenes megnyilvánulásokat, ahol próbálják mocskolni a nagy társadalmi munkát végző egyházainkat. Mondok egy példát. A DK-s Arató Gergely azt mondta, hogy nygyedével kell csökkenteni az egyházi fenntartású oktatási intézmények számát. Ez az ő programjuk, elvenni az egyházaktól a fenntartott oktatási intézményeket.

Mi ezzel szemben büszkék vagyunk arra, hogy 2010 óta több mint duplájára emelkedett az egyházi fenntartású köznevelési intézményekben, illetve szakképző intézményekben járók száma, amely ma már több mint 240 ezer fő. A Gyurcsány-párt - a kommunista elődjeikhez hasonlóan - most is elvenné az egyháztól az oktatási intézményeiket, a vallásellenes ki-rohanásaikból ez világosan látszik.

Érdemes még szót ejteni a valódi, közösségalkotó és értékteremtő civil szervezetek támogatásáról is. A Magyarországon jelen pillanatban működő 54 ezer civil szervezet soha korábban akkora állami támogatásban nem részesült, mint a jövő évben fog. A civil szektorba áramló állami támogatás mértéke 2010-21 között évi 144 milliárd forintról évi 503 milliárd forintra, azaz több mint háromszorosára növekedett. A hazai civil alap, a Nemzeti Együttműködési Alap keretösszege 2023-ban 11 milliárd forint volt, 2024-ben pedig előreláthatólag 13,89 milliárd forint lesz.

Végezetül meg kell említeni, hogy a 2024-es költségvetés 220 milliárd forintos központi tartalékot is elkülönít, tekintettel a kiszámíthatatlan világgazdasági és világpolitikai eseményekre. Emlékezzünk rá, az előző években önök rendszerint a módosító javaslataikkal elköltötték, mindenféle javaslattal már előre elköltötték volna azt a tartalékot, amely nehéz időkben az ország védelmét szolgálja.

Emlékezzünk rá, hogy ez volt az a tartalék, amelyből a Covid-válság első jeleire be tudtuk szerezni a szükséges maszkokat, a szükséges védekezési eszközöket vagy éppen a vakcinákat. Ez volt az az összeg, amely a háború kezdetén rendelkezésre állt, hogy a több százezer érkező ukrán menekültön segítsünk. Ez volt az az összeg, amellyel tudtunk segíteni az olyan nehéz helyzetbe, bajba jutott, például csődbe menő gyáraknak.

Önök minden évben a módosító javaslataikkal a tartalékot, az Országvédelmi Alapot lenulláznák, pedig az egy olyan fontos költségvetési tartalék, amely

az előre nem látható eseményekre lett létrehozva. Ha önökön múlt volna, akkor nem lett volna pénz a vakcinabeszerezésre, a maszkokra, az ukrán menekültek segítésére, a gyárak megsegítésére, és így tovább. Én ezt helytelen magatartásnak tartom. Én arra kérem idén önöket, hogy tartózkodjanak attól a viselkedéstől, hogy az Országvédelmi Alap terhére mindenféle módosító javaslatokat nyújtanak be, mert fontos, hogy van az országnak egy ilyen tartaléka.

A 2024-es költségvetés egy nehéz időszakban, a válságok korában egy tervezhető és kiszámítható alapot ad az ország stabilitásának megőrzéséhez és a gazdasági növekedés fenntartásához. Jövőre úgy várható 4 százalékos gazdasági növekedés, hogy letörjük az inflációt, csökkentjük az államadósságot, és alacsony, a maastrichti kritériumnak megfelelő szinten tartjuk a költségvetési hiányt. Én ezért tartom támogathatónak ezt a költségvetést, ezért kérem önöket is, hogy a tények, a számok alapján támogassák ezt a költségvetést. A KDNP-frakció így fog tenni. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nacsa Lőrinc képviselő úr. Előre bejelentett felszólaló következik, Hajnal Miklós képviselő úr, a Momentum képviselője. Öné a szó, képviselő úr.

HAJNAL MIKLÓS (Momentum): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Alig egy éve az első felszólalásaim egyike épp az akkori költségvetési vita során hangzott el. Ebben a felszólalásban kiemelttem hat különböző olyan, a Hegyvidéket és Bel-Budát érintő ügyet, ami látványosan hiányzott a 2023-as költségvetésből. Látványosan, hiszen ezek közül több ígéret mellett tavasszal, a választások előtt még a kormánypártok jelöltje is bőszen kampányolt.

Aztán hirtelen mintha megfeledkeztek volna az itt lakók érdekeiről, az itt tett ígéreteikről. Én bízom benne, hogy esetleg ez csak egyszeri mulasztás lesz, de sajnos a jövő évi költségvetést látva azt kell hogy mondjam, hogy az általam tavaly felsorolt problémák nem tűntek el.

Az elmúlt év során is számtalan budai lakos keresett meg az egészségügyi rendszer problémái, a rezsi-költségek emelkedése vagy éppen a környezetvédelmi szabályok megsértése miatt. Sajnos ismét egy olyan költségvetés-tervezetet állított össze a kormány, amely nem ad választ ezekre a problémákra, sőt talán még el is mélyíti azokat. Éppen ezért tartozom a kerületi lakóknak azzal, hogy az Országgyűlés elé tárom azokat a helyi ügyeket, melyek továbbra is változtatást, fejlesztést és költségvetési támogatást igényelnek.

Tisztelt Országgyűlés! Minden évben elmondjuk, hogy több pénzre lenne szükség az egészségügyben. Mit jelent ez konkrétan? Sehol sem egyértelműbb ez a magától értetődő helyzet, mint a Szent János Kórházban, ahonnan hetente jönnek rossz hírek, most éppen az, hogy penészes a kenyér, de hallottuk már azt is, hogy tömött várótermek jutnak minden egyes

agyonhajszolt orvosra és ápolóra. Sorolni lehetne még a problémákat, éppen ezért önök már az előző előtti ciklusban megígérték a János Kórház felújítását. Mostanra szerintem már a teljes körű felújításnak be kellett volna fejeződnie, ha önök betartják ezt az ígéretüket. Ehhez képest jól láthatóan még a felújítás elkezdését sem sietik el, és a jövő évi költségvetésben sem látszódik az, hogy honnan lenne minderre pénz.

De nem csak a János Kórház van a választókerületben, amely érintett ez által a probléma által; hasonló a helyzet az Országos Onkológiai Intézet betervezett, majd elhalasztott diagnosztikai épületével. Ez a beruházás egy egynapos diagnosztikai tömbnek, telemedicinás központnak, valamint egy, a páciensek és egyébként a környéken lakók által gyakran hiányolt mélygarázsnak is helyet adna. Sajnos még mindig Magyarországon hálnak meg a legtöbben rákban egész Európában, de jól látható módon a kormánynak ez egy elhanyagolható kérdés, mert sikerült ezt a beruházást is parkoló pályára tenni.

Nekünk az egészségügy kiemelt prioritás. Csak hogy egy példát hozzak erre, pár hete került átadásra a II. kerületben a Kapás utcai rendelő, ahol az Egészséges Budapest program keretében megújult a teljes földszinti váró, korszerűsítették a betegirányító rendszert, és új orvostechnológiai eszközöket is beszerettek. Mindezt viszont úgy kellett megoldani, hogy a kormánytagok ígéretével ellentétben már a második éve tartják önök vissza a fővárosnak járó pénzeket.

Az Egészséges Budapest program így több tíz milliárdos forrásmegvonástól szenved jelenleg, és ez a több tíz milliárd forint veszélybe sodor számos fejlesztést, ami be lett volna tervezve, többek között a Kapás utcai rendelő felújításának a következő szakaszai, és sorolhatnánk most a különböző kamuellenérveket arról, hogy nincs pénz a brüsszeli szankciók miatt, ugye, ezt szokták mondani, ráfogni az Európai Unióra. Éppen ezért szeretném önöknek szó szerint idézni Varga Mihály pénzügyminisztert, mert mégis csak a költségvetés vitájában vagyunk: „Akár nemzeti önerőből is készen állunk arra, hogy az egészségügy az őt megillető forrásokat megkapja.”

(9.30)

Ezt fél éve mondta Varga Mihály. Ha tehát most nincs forrás a Szent János Kórház onkológiájára vagy a budapesti rendelők évek óta ígért felújítására, az valójában annyit jelent, hogy önök egyrészt nem tartják be, amit vállaltak, másrészt sajnálják a pénzt a budapestiek egészségére költeni.

Az egészségügy mellett fontos beszélünk a lakhatásról is, különösen a mindenkit lassan egy éve sújtó kormányzati rezsimeletről. Rengeteg lakás energiahasználatát és rengeteg család rezsiszámláját tudnánk csökkenteni egy állami lakás-korszerűsítési programmal. Erre már tavaly is tettünk javaslatokat, aztán tettem én is javaslatokat télen a rezsitámogatási rendszer hibáinak orvoslására, amelyet a kormánypárti képviselők csuklóból leszavaztak a bizottsági ülésen.

Nincsenek illúzióim arról, hogy megfogadnák ezeket a javaslatainkat vagy bármely, a rezsiköltségek csökkentésére irányuló indítványunkat. Pedig fenntartható rezsicsökkentés csak akkor lehetséges, ha az állam támogatja a lakások energetikai korszerűsítését, és ösztönzi a zöldenergetikai átállás megkezdését. Amikor a klímakatasztrófa küszöbén vagyunk, amikor százezrek életét nehezíti meg egyetlen fűtési szezon, akkor óriási felelőtlenség kihagyni mindezt a költségvetésből.

És ha már a klímaválságnál tartunk, muszáj egy kicsit a környezetvédelemtől is beszélnem, és itt említeném meg a Normafa-projektet. Sokszor az az érzésem van, hogy ez a kormány arra nagyon szívesen költ, hogy természeti értékeket romboljon.

A 2024-es költségvetési tervezetben további egymilliárd forintot szánunk egy olyan beruházásra, ami egyszerre váltotta ki a környezetvédelmi civil szervezetek és a helyi lakosság ellenérzését is. Gazdasági válság, megszorítások ide vagy oda, önöknek valamért továbbra is rendkívül fontos, hogy hóagyúzott sípálya és bulinegyed épüljön Budapest egyik legnagyobb zöldterületén. Erre, úgy tűnik, hogy mindig van pénz, még akkor is, amikor alig pár hete a bíróság is kimondta jogerős ítéletben, hogy megsemmisíti azt a kormányhatározatot, ami alapján hóagyúkat lehetett üzemeltetni a sípályán.

Éppen ezért nyújtottam be írásbeli kérdést, és nagyon kíváncsi vagyok, hogy pontosan mire szánják önök ezt az újabb egymilliárd forintot a Normafán. Ha már védelmi költségvetésnek hívják a jövő évi költségvetést, akkor nagyon jó lenne, hogyha esetleg a természet védelmére fordítanának hasonló összegeket.

De térjünk vissza arra a kérdésre, hogy mi az, amire nem jut pénz! Beszéljünk például a Budakeszi úti forgalom rendezéséről, beszéljünk a Budakeszi út fejlesztéséről! A tavalyi választások előtt tucatnyi videóban, újságcikkben jelent meg a hír, hogy a kormány végre javítani fog a Budakeszi út forgalmi káoszán, a dugókon, és a felújítás részeként többek között új buszsávokat is kialakítanak.

Am a választások óta mintha csökkent volna a lelkesedés, most már azt hallom, hogy talán 2025-re készülhet el a Budakeszi út, de a jövő évi költségvetésben mindenesetre nem látjuk a nyomát. Pedig a Budakeszi úti buszsáv kialakítása, az autótér terhelésének csökkentése komoly könnyebbséget jelentene nemcsak az agglomerációs forgalom, hanem igazából az összes budai kerület és az összes fővárosi út számára is, hiszen sokan vannak, akik autóval jönnek be, aztán így közlekednek a városban napközben is. És ha már közlekedésről beszélünk, megemlíteném azt a korábbi ígéretüket is, mely szerint az 59-es villamos vonalának megújulását is támogatni fogják.

Ezekben a kérdésekben egyébként elvileg nincs politikai vita közöttünk. Mégis évről évre az látszik, hogy a főváros hasonló projektekre nem kap elegendő támogatást az államtól. Sőt, a kormány egyre nagyobb adóterheket ró a fővárosra.

Kerületünkben sok az idős lakó, akik számára nehézséget jelent a megállók hepehupás, csúszós utakon való megközelítése, és a szerelvények meredek lépcsői is, de egyre több a fiatal család is, akiknek babakocsi-val kell lépcsőzni, a babakocsi-t kell a villamosra felemelnie. Éppen ezért kell felújítani az 59-es villamos vonalát is, éppen ezért kell támogatni a megálló akadálymentesítését és korszerű, alacsony padlós, klimatizált villamosok beszerzését.

És akkor ismét mutatnék egy párhuzamot. Hasonló munkálatok már megkezdődtek az 56-os villamos vonalán, ami már idén nyáron fővárosi forrásokból felújításra kerül, jövőre pedig európai uniós támogatásnak köszönhetően korszerű, alacsony padlós, klimatizált villamosokkal bővül.

Ahhoz, hogy az 59-es vonala is megújulhasson, elengedhetetlen lenne, hogy a kormány ne bosszúpolitikát folytasson Budapesttel szemben, hanem támogassa Budapest és egyébként a Hegyvidék és Bel-Buda fejlődését is.

Tisztelt Képviselőtársak! Mint ahogy ezek a példák is mutatják, ez a költségvetés nem a magyar emberek érdekeit szolgálja. Figyelmen kívül hagyja a lakosság alapvető szükségleteit, folytatja a kormánypártok bosszúpolitikáját a fővárossal és az ellenzéki vezetésű önkormányzatokkal szemben, aminek megint csak az emberek isszák meg a levét.

Emellett szembemegy ez a költségvetés azzal is, amit még a kormánypártok, az önök képviselőjelöltje ígért, amikkel önök a tavalyi választásokon hitegették a választóikat. Korrigálják tehát kérem, ezt a költségvetést, fogadják be a módosító javaslatainkat! Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Előre bejelentett felszólaló Barcza Attila, a Fidesz képviselője. Öné a szó, képviselő úr.

BARCZA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat itt a költségvetés vitájában. A tisztelt Ház előtt fekvő költségvetés, ami be van terjesztve, a védelem költségvetése. A legfontosabb elemei a honvédelmi kiadások, a nyugdíjak, a nyugdíjasok támogatása, a rezsicsökkentés, a kormány korábbi adópolitikájának folytatása és a családtámogatások megőrzése.

Én az ideai költségvetési vitában a turizmusról, a költségvetés turizmust érintő szakterületéről szeretnék beszélni. Tudjuk azt, hogy a turizmus a béke iparága, és ez a - teszem azt - szlogen nagyon beigazolódt az elmúlt években, hiszen ezt a szektort nagyon súlyos problémák és válságok sújtották. Ugye, elég, ha gondolunk a 2019-ben elindult Covidra, ami egy pillanat alatt roppantotta össze világ- és Európa-szinten a turizmust, de bebizonyította a sérülékenységet a migrációs válság is, aminek pont a múlt héten Brüsszelben elfogadott kötelező kvótára irányuló javaslata újabb nehézséget fog hozni migrációs tekintetben. És bizony, a

háború, a háború szomszédságában lévő országok, a biztonság kérdése mindig kiemelt része a turizmusnak, hiszen a turisták olyan helyre mennek, ahol biztonság van.

Éppen ezért nagyon fontos a helyreállítás a turizmusban ezek után a válságok után a jelenlegi háborús helyzetben. Azt látjuk, hogy Magyarországon a turizmus a Covid óta elkezdett újra emelkedni, a számok elég jók, a vendégéjszakaszámok mind Budapesten, mind pedig országos szinten emelkednek. Ennek természetesen nagyon sok összetevője van.

A költségvetés tartalmazza a Magyar Turisztikai Ügynökség működéséhez szükséges forrásokat. Ezek az összegek rendelkezésre és biztosításra állnak a költségvetésben. Itt ki kell emelnem és újra szeretném ismételni, hogy az, hogy a turizmus irányítása egy szervezet kezében van, ez mindenféle hatékonysági szempontokból, mérhető módon jó, és így a turizmusirányítási rendszer átláthatóbb, egyszerűbb és hatékonyabb tud lenni.

A tisztelt Házban váltott ki vitát az elmúlt időszakban az NTAK-rendszer bevezetése. Itt szeretném elmondani, ebben a vitában is, hogy ezzel a nagyon modern, digitalizációs átállással a világ egyik legfejlettebb turizmusirányítási rendszerét tudja a Turisztikai Ügynökség kialakítani, és a célzott marketinghez és a magyar vállalkozások, szálláshely-szolgáltatók és vendéglátóipari szolgáltatók erősítéséhez olyan adatok fognak rendelkezésre állni, amelyek a célzott marketing szempontjából és költséghatékonysági szempontokból is elengedhetetlenek.

A desztinációalapú fejlesztések hatása az elmúlt években már megmutatkozott, ezt a jövőben is folytatnunk kell. Fontos azt kiemelni, hogy ahogy a bevezetésben is mondtam, védelmi költségvetésről beszélünk, és be kell látnunk realisan, hogy mik a prioritások, és mik a legfontosabbak. Ennek ellenére nagy eredmény az, hogy a magyar kormány közlekedésfejlesztésének nagyon sok eleme folytatódni tud, folytatódni tudott, és az idén is meg tud valósulni.

Először beszélnék a közúti közlekedésről a turizmus kapcsán. A turizmusban a megközelíthetőség az egyik legfontosabb szempont a turista szempontjából. Főleg a magyar belföldi turista az ár mellett a megközelíthetőségi szempontokat veszi figyelembe, hogy hova utazik, éppen ezért a nevesített turisztikai térségeknek, a megyei jogú városoknak és a turisztikai potenciállal bíró hazai településeknek a megközelíthetősége kiemelten fontos szempont.

A magyar kormány azt a vállalását töretlenül folytatja, hogy minden megyei jogú várost beköt a gyorsforgalmi, kétsávos úthálózatba. Erre jó példa a soproni választókerület, hiszen a magyar kormány az elmúlt években több mint 300 milliárd forintot költött arra, hogy Csornát Sopronnal gyorsforgalmi úttal összekösse, ez meg is valósult. Ezzel új gazdasági lehetőségek nyíltak meg a térségben élők számára, a közlekedés gyorsabbá és biztonságosabbá vált, és most, az idei évben is rendelkezésre állnak azok a források, amelyek ennek az útfejlesztésnek a folytatásához szükségesek.

(9.40)

Így épül a Koronázódomb alatti alagút, és épül Sopronnál az északnyugati elkerülő út, és meg sem állunk a határig, így ezzel a Budapest-M1-es folytatásában az M85-ös el fog jutni a soproni határátkelőig. Itt hozzátenném, hogy ez egy schengeni határ, ahogy a környező kistelepülések is schengeni határok, és én nagyon bízom benne, hogy ezt előbb-utóbb minden EU-s ország belátja, és hosszú távon így fogja gondolni, mert itt vannak nehézségeink.

Fontos beszélnünk viszont a kötöttpályás közlekedésről is, ami elsősorban Budapest környékén munkavállalási szempontból kiemelt, de turisztikai szempontból is jelentős. Itt nagyon nagy ívű elképzelései vannak a kormánynak, és az idei évben a tervezés szempontjából sok forrás tud ilyen jellegű célokra kerülni.

És említeném - ha turizmusról beszélünk, nem lehet kihagyni - a légi közlekedésnek a fontosságát. Itt történelmi bűnnek tartom azt, hogy hazánk repterét elvesztettük - tudjuk, hogy mikor, és tudjuk, hogy milyen okokból. Amíg ezt, ezt a hibát is nem tudjuk helyrehozni, addig a légi közlekedés tekintetében sokkal kevesebb eszközzel fogunk bírni, hogy potenciálisan nagyobb befolyással bírjunk, és jobban tudjunk azon dolgozni, hogy külföldről új területekről is vagy meglévő területekről nagyobb számban érkezhessenek turisták hazánkba, több időt töltsenek itt, többet költsenek, és ezzel segítsük mind a hazai szállás-, mind pedig a vendéglátóiparban dolgozó szolgáltatókat.

Nagyon kiemelt eredménynek tartom a „Modern városok” programot, és itt megjegyezném, hogy a program Sopronban indult 2015-ben, Orbán Viktor az első megállapítást a Civitas Fidelissimával kötötte. A „Modern városok” programnak az elemei az országban a legtöbb helyen folytatásra kerülnek, bizonyos fejlesztések áttervezésre kerülnek, de a meglévő projektek folytatódnak. Erre egy kiváló példa az, ami a héten történt, hiszen átadtuk Sopron belvárosának az egyik új ékkövét, az új soproni múzeumnegyedet, amit a Storno-ház, a Tábornok-ház és a Fabricius-ház összekapcsolásával egy teljesen újszerű turisztikai magterületet jelent majd a városban; erre nagyon büszkék vagyunk, és itt is köszönet azért a 3 milliárdos támogatásért, amivel a kormány ehhez hozzá tudott járulni.

Sopronból indult, ha úgy vesszük, az idei fesztiválszezon is, hiszen a fesztiváloknak nagyon fontos szerepe van az országimázs-építés szempontjából. A SopronFest, ami egy új, teljesen új hazai fesztivál, kiváló szervezéssel valósult meg, és most, a nyári időszakban országos szinten jönnek az ilyen típusú programok. Azt gondolom, ezeknek a jelentősége nagyon magas, hiszen a fiatalok számára az országimázs szempontjából is kiemelten fontosak ezek, és bizony szüksége van a budapesti, a balatoni és az országos vendéglátószeztornak is ezekre a pluszbevételekre, pluszvendégéjszaka-számokra is.

Olyan a helyzet a költségvetésben, azt gondolom, hogy be kell látni, hogy a legfontosabbakra, a védelemre, a rezsicsökkentésre, a nyugdíjakra és a családtámogatások megőrzésére kell a legfontosabb összegeket költenünk, ez egy realitás. Vannak olyan területek, amelyekre a kormány szeretne költeni, azt gondolom, hogy országgyűlési konszenzus is ki tud még alakulni nagyon sok területen, de bizony ezekre az idei évben nincsen lehetőség. A szankciók miatt nehezebb helyzetben vagyunk, bizonyos projektek áttervezésével, optimalizálásával pedig elő tudjuk készíteni a következő időszak fejlesztéseit.

Hajnal Miklós képviselő úr - aki azóta már elhagyta a termet - sokat beszélt az egészségügyről. Nem tudom, hogy neki feltűnt-e az, hogy volt egy orvos- és ápolóbér-emelés, ami folytatódik, miközben ennek a tématerületnek a kapcsán beszélt, nem biztos, hogy erről értesült. Ő azt mondta, hogy a szankciókra hivatkozunk azért, hogy nincs pénz a költségvetésben. Ez egy vita köztünk, erről most ne beszéljünk, de akkor beszéljünk az EU-pénzekekről! Mert az EU-pénzeknél nem hivatkozunk semmire, hanem arra hivatkozunk, hogy a nekünk járó európai uniós forrásokat mi egyszerű politikai okokból nem kapjuk meg, és éppen oroszlánszerepe, éppen ebben sajnos - sajnos! - oroszlánrésze van a magyar ellenzéknek. *(Varju László és Nacsá Lőrinc közbeszól.)*

Nagyon kevés olyan európai példa van - nagyon kevés olyan európai példa van! -, hogy egy ország képviselői, egy nemzet képviselői a saját hazájuk ellen szólalnak fel Brüsszelben. *(Varju László: Jaj! - Szászfalvi László: Így van! - Varju László: Kamu! - Szászfalvi László: Ezt csináljátok! - Varju László: Kamu!)* Meg lehet nézni, hogy hány EU-s tagország képviselői tesznek így. Sehol nincsen százszázalékos kormány, mindenhol több párt van kinn, az Európai Parlamentben, és ellentétesek a vélemények, és ellentétesek adott esetben az érdekek; de az, hogy a hazájuk ellen ilyen nyíltan lépnek fel a képviselők, én azt gondolom, példátlan. *(Nacsá Lőrinc: Így van! Így van!)* És azzal tudják és azzal tudnák segíteni a hazai költségvetést, hogy minél több területet tudjunk fejleszteni, hogyha azon dolgoznának, hogy ezek a források Magyarországra ideérkezzenek, és akár a területfejlesztési operatív programon keresztül szinte minden magyarországi településen a hasznos és fontos fejlesztések meg tudjanak valósulni. Én azt gondolom, ezzel tudják a leginkább segíteni a 2024. évi költségvetésnek a tervezését, a megvalósítását, hogy mire lesz pénz, hogyha ebben segítenek a kormánynak, hogy a hazánknak járó forrásokat bizony kapjuk meg Brüsszelben.

Magyarország egy jó hely, egy csodálatos és szép ország, azt gondolom, közösen azon kell dolgoznunk, hogy ennek erősítésén és fejlesztésén tudjunk tovább dolgozni. Ezt szolgálja a 2024. évi költségvetés is. Én azt kérem, hogy ezt a megvitatás után a tisztelt Ház fogadja el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Barcza Attila képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló az MSZP képviselő asszonya, Gurmai Zita. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Mielőtt a jövő évi költségvetésről kezdenék beszélni, elmondok néhány ténnyet arról, hogy milyen állapotban is van már most a magyar egészségügy - hangsúlyozom, tényeket fogok sorolni. Tényeket mondok, vagyis a valóságot, a valóság pedig az, hogy sorra zárnak be kórházi osztályok, mert a Fidesz-kormány elüldözte az orvosokat.

Csak a tavalyi évben több mint 280 esetben állt le valamilyen kórházi osztály. A fővárosi Uzsoki Utcai Kórház tüdőgyógyászati osztályán 34-ből 20 ágyat szüntettek meg. A kalocsai Szent Kereszt Kórház telephelyen fel kell függeszteni a csecsemő- és a gyermekosztályt, illetve a szülészeti ellátás működtetését szakorvoshiány miatt. Szolnokon a Hetényi Géza Kórházban megszűnt a csecsemő- és gyermekgyógyászati intenzív ellátás. Ugyancsak Szolnokon néhány hónappal később megszűnt a csecsemő- és gyermekkardiológiai ellátás is. Ezt a Fidesz okozta, ez tény, de mondom tovább.

Az országban 621 tartósan betöltetlen háziiorvosi praxis van, és ez a szám évről évre folyamatosan nő. 621 helyen nincs orvosi ellátás, és ez a Fidesz bűne. Mondhatják erre, hogy beszéljünk arról, hogy mi volt 2010 előtt, és meg is mondom, hogy rendben, 2010-ben több mint 600-zal több háziiorvos volt. Most ott tartunk, hogy ezen belül csak a házi gyermekorvosok száma több mint 200 fővel csökkent. Ezt miért nem írják ki az óriásplakátokra?

Azt miért nem hirdeti a kormány, hogy éppen most veri szét az alapellátást, ami ellen a teljes szakma tiltakozik? Ez az átalakítás ugyanis azt jelenti, hogy a Fidesz-kormány távolabbra viszi a betegektől az ellátást. Cáfolatlan tény, hogy a Fidesz csökkenti az emberek egészségügyi ellátáshoz való hozzáférését, ahol pedig az új ügyeleti rendszerben nem írják alá az orvosok az ügyeleti szerződést, ott a rezidenseket kényszerítik arra, hogy ügyeleti feladatokat lássanak el. Hát, hol van itt a betegek biztonsága?! Mi ez az örület?! Hangsúlyozom, továbbra is tényeket mondok.

Tény az is, hogy ma 102 021 gyermek nem jut hozzá helyben semmiféle háziiorvosi ellátáshoz. És akkor a Fidesz-kormány beszél a gyermekek védelméről? Szégyen és gyalázat! 2016 óta megduplázódott a betöltetlen házi gyermekorvosi körzetek száma. Van olyan északkelet-magyarországi körzet, ahol 3 ezer gyermek tartozik egyetlen - még egyszer ismétlem: egyetlen - pszichológushoz. Az Európai Unióban Magyarországon hal meg a legtöbb ember rákban. Száz-ezer főre vetítve 325 honfitársunkat veszítjük el daganatos megbetegedésekben.

2010 óta a Fidesz-kormány több mint 5 ezer kórházi ágyat megszüntetett - ennyit arról, hogy ki csökkenti a kórházi ágyak számát Magyarországon, remélem, ezt Kocsis Máté is hallja. Az is tény, hogy a Fidesz-

kormány sokkal kevesebbet költ egészségügyi ellátásra, mint a többi uniós ország. Mondjuk ki: önök a magyar emberek egészségén spórolnak, és ezért a magyar nép az életével fizet. Ugyanis az is tény, hogy a legfrissebb adatok szerint Magyarországon a legmagasabb az olyan halálozás, amely megelőzhető lett volna.

(9.50)

Eközben több mint 4500 szakdolgozó hiányzik az ellátásból, mert a Fidesz-kormány nem fizeti meg őket. Tényeket mondtam; aki ezzel vitázik, az a valósággal száll szembe.

A valóság pedig az, hogy a magyar egészségügy tragikus helyzetben van, bármikor bekövetkezhet a teljes összeomlás. Ennek fényében egyszerűen döbbenetes, hogy a jövő évi költségvetés szerint a Fidesz-kormány még tovább csökkenti az egészségügy finanszírozását, a Fidesz költségvetése ugyanis egyáltalán nem számol az árakat felhajtó inflációval, a forint romlásával.

A 2023. májusi inflációs adatok alapján a szolgáltatások díja 14,3 százalékkal emelkedett az egy évvel azelőtti helyzethez képest. Az egészségügyi infláció 22 százalék körüli, de a Fidesz-kormányt ez egyáltalán nem érdekli. A jövő évi költségvetés szerint az egészségügyi kiadások növekedése sokszor az 1 százalékot sem éri el - még egyszer megismétlem: az 1 százalékot sem éri el -, miközben az egészségügyi infláció több mint 20 százalékos.

Gyógyszertámogatásokra pedig még kevesebb pénzt szánnak, mint tavaly. Önök most emelték meg 20, illetve 40 százalékkal a gyógyszerek adóját, emiatt tömegesen tűnhetnek el készítmények, mert a gyártóknak nem éri meg forgalmazni ezeket, ami gyógyszer pedig marad, az brutálisan drága lesz. Ilyen körülmények között akar a Fidesz kevesebb pénzt adni gyógyszertámogatásokra. Milyen sorsot szán Orbán Viktor a beteg embereknek? Ez egyszerűen felháborító, döbbenetes. Ilyen körülmények között a gyógyszertámogatások csökkentése tragédiákat fog okozni.

Az alapellátás területén is csökkent a finanszírozás mértéke. Itt kell megemlíteni azt, hogy az állam július 1-jétől átveszi a védőnői hálózatot, ami eddig világszínvonalú volt. Tegnap volt a magyar védőnők napja, köszönet az áldozatos munkájukért. Nyilvánvaló, hogy a védőnői rendszer jelenlegi átalakítása számos problémát vet fel; remélem, a miniszter úr erre majd válaszolni fog nekem, hogy mi is történt. Természetesen a Fidesz ezt is tönkre fogja tenni, mint ahogy az összes többi, átvett területet. Ez világosan látszik abból, hogy a védőnői rendszert most megfosztják a finanszírozása egy részétől. Erre mondhatnánk azt, hogy a Fidesz kezében még az arany is sárrá válik.

A járóbeteg-ellátás tekintetében kiemelő, hogy bár a jelen javaslat államosító intézkedést nem tartalmaz, azonban a kormány korábban bevallott

tervei szerint a járóbeteg-ellátás államosítását tervezték. Ez egyértelműen forráscsökkenéssel járna a települési intézmények számára. A szakellátás területén is forráskivonás látható.

Összegzésképpen elmondható, hogy a 2024-es költségvetés szinte minden területen tovább rontja a magyar egészségügy amúgy is katasztrofális helyzetét. A jövő évi költségvetésben semmi nyoma nincs annak, hogy emelkedne a szakdolgozók, az egészségügyben dolgozók fizetése. A jövő évi költségvetésben semmi nyoma nincs annak, hogy a Fidesz-kormány bármit tenne a kórházi osztályok folyamatos bezárása ellen. A Fidesz hagyja tovább nőni a várólistákat, és az egészségügyi ellátórendszer hatékonyságának növelésére sem ad pénzt.

Ez, ami itt van előttünk, a beteg emberek cserbenhagyásának a költségvetése. Ez a költségvetés olyan, mint egy előre kitervelt bűncselekmény a magyar állampolgárok ellen. Ennek a konklúziója tényleg csak az lehet, hogy szégyelljék magukat! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gurmai Zita képviselő asszony. Előre bejelentett felszólaló a Kereszténydemokrata Néppárt képviselő asszonya, Juhász Hajnalka. Képviselő asszony, öné a szó!

DR. JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Először engedjék meg, hogy Gurmai Zita képviselőtársnőmre reagáljak, ha már az egészségügyet ő ilyen szemüvegen keresztül látja. Hiszen fontos hangsúlyoznunk, hogy 2024-ben 3225 milliárd forint jut az egészségügyre, ami azt jelenti, hogy az egészségügyi intézmények 424 milliárd forinttal gazdálkodhatnak többel, mint idén, ami 2027 milliárd forinttal több, mint 2010-ben.

A másik pedig, hogy képviselőtársnőm azt mondta, hogy mi az aranyat sárrá változtatjuk. Én azt gondolom, hogy azt a sarat, amelyet önök maguk után hagytak, azt próbáljuk arannyá váltani, hiszen a kormány 2010-től kiemelten kezeli az egészségügyi dolgozók erkölcsi és anyagi megbecsülését. Mindezt jól tükrözi, hogy ezen időszak alatt az egészségügyi ágazat részesült az egyik legnagyobb arányú béremelésben, így az orvosi fizetések a 2021-től elindult, több évig tartó, átfogó bérfeljesztésnek köszönhetően minden korábnál nagyobb mértékben emelkedtek.

A háború és a gazdasági kihívások ellenére a kormány 2022-ben további bérfeljesztési programról döntött, így az egészségügyi szakdolgozók két lépcsőben, 2023. július 1-jétől és 2024. március 1-jétől ismét bérfeljesztésben, emellett az egészségügyben dolgozók pedig ugyanezen időpontban új béremelésben részesülnek. Hozzátenném még azt, hogy a 2024. évi költségvetés tartalmazza az egészségügyi szakdolgozókat és az egészségügyben dolgozókat megillető, 2023-ban elkezdett bérfeljesztési program két ütemének fedezetét is. Ennyit arról, hogy hogyan állunk hozzá az egészségügyhöz.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2024. évi költségvetés tervezetét rendkívül nehéz és bizonytalan körülmények között, az elhibázott brüsszeli szankciós politika és a szomszédos országban zajló háború árnyékában kellett előterjesznie a kormánynak. Ugyanakkor, ahogy az elmúlt kilenc évben, most is szem előtt kell tartanunk annak fontosságát, hogy a jövő évre történő előtervezés érdekében megfelelő támaszpontokat biztosítsunk a magyar családoknak, a magyarországi cégeknek ebben az instabil világpolitikai és világgazdasági környezetben arról, hogy mik a magyar kormány szándékai és tervei 2024-re, azaz hogy az érintettek milyen környezetre számíthatnak az elképzeléseik megvalósításához.

Tisztelt Képviselőtársaim! Többször elhangzott már, hogy a 2024-es költségvetés a védelem költségvetése. Ezalatt egyrészt a konkrét fizikai biztonságunk védelmét is értjük az elhúzódó orosz-ukrán háború nyomán, így a 2024-es évre szóló tervezetben a korábbiaknál több forrás jut a védelmi kiadásokra. De a „védelem költségvetése” kifejezés alatt ne csak hazánk fizikai biztonságának védelmére gondoljunk, ide kell értenünk - és ide is értjük - a 2010 óta elért eredményeink védelmét is, többek között a rezsicsökkentést, a munkahelyteremtést és a családok védelmét is, melyek rendkívül szorosan összekapcsolódnak.

Hiszen egyrészt a rezsicsökkentésnek köszönhetően ma a magyar családok kapják kézhez az egyik legalacsonyabb energiaszámlát Európában. Ezt a jövő évben is szeretnénk fenntartani. Ez havi szinten 181 ezer forintos támogatást jelent a magyar családok számára, amely megtakarított forrást más kiadásokra fordíthatják a családok. Másrészt Magyarország Kormánya abszolút a munkaalapú társadalomban hisz, így nem meglepő, hogy a családpolitikában is a munkára ösztönző, aktív támogatásokra került nagyobb hangsúly az elmúlt évben, mint a segélyezésre. Valljuk, hogy a családok felemelkedéséért a stabil munkahelyteremtéssel és a családtámogatások egyre szélesedő rendszerével tehetünk a legjobbat.

Ezen elgondolás alapján jött létre az elmúlt évek alatt a ma is célzott és rugalmas családtámogatási rendszerünk és családbarát adórendszerünk, mely a gyermeknevelés és a munka megbecsülésére épül, melynek alapja Európa egyik legalacsonyabb személyijövedelemadó-kulcsa és a családi adókedvezmény is, amelyre méltán büszkék lehetünk.

Ma Magyarországon egyre többen élnek segély helyett munkából, és mindebből kifolyólag az a tény, hogy több mint 900 ezerrel több embernek van ma munkája, azt is jelenti, hogy ennyivel többen tudják igénybe venni ezeket a munkaalapú juttatásokat is. Számokban kifejezve: a 2010 és '22 között eltelt időszakban közel 4000 milliárd forint adó- és járulékbefizetés maradt körülbelül egymillió, gyermeket nevelő családnál. Ez egy óriási dolog és erre méltán büszkék lehetünk.

A 2018-as nemzeti konzultáció eredményei alapján pedig állíthatom, hogy ezzel az elgondolással nem

vagyunk egyedül, hiszen a családok védelméről szóló konzultáción a válaszadók 97,5 százaléka támogatta a családtámogatások munkavállaláshoz történő kitéését.

(10.00)

Tisztelt Képviselőtársaim! Mára elmondhatjuk, hogy Európa egyik legátfogóbb, ha nem a legátfogóbb családtámogatási rendszerét építettük ki, mely számos elemből tevődik össze. Az elmúlt évek bizonyították, hogy a családok támogatása a gazdasági nehézségek ellenére sem kerül ki a magyar kormány fókuszából, és a 2024. évre szóló költségvetési terv is ezt támasztja alá. De milyen értékeket, eredményeket is kell megvédenünk a családpolitikai terén?

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt évek alatt a meglévő ellátások kibővítésre kerültek, és további új támogatási formák is bevezetésre kerültek. Számos sikeresen elért eredményről számolhatunk be. Ma már több mint 30 intézkedés érhető el a családok számára. A teljesség igénye nélkül szeretnék néhányat megemlíteni.

Beszélhetünk a 30 év alatt gyermeket vállaló nők teljes diákhitel-tartozásának eltörléséről és az átlagbérig történő szja-mentességükről. 2010 óta a gyed összege több mint háromszorosára emelkedett, év eleje óta a maximális bruttó összege eléri a 324 800 forintot, melyből már a családi adókedvezményt is lehet érvényesíteni. Bevezettük a gyed extrát és a diplomásgyedet is, melynek összege január 1-jével szintén növekedett, és 2010 óta a gyed ismét három évre szól. 2019-ben meghirdetésre került a családvédelmi akcióterv, és széles körű otthontermelési program is bevezetésre került. Ennek köszönhetően a jövő évben is jelentős állami támogatás állhat azon gyermeket nevelő, illetve gyermeket váró családok számára, akik szeretnének új otthonba költözni vagy a már meglévőt felújítani.

A családi kedvezményt ma már mindkét kereső fél igénybe tudja venni, és ez már nemcsak a személyi jövedelemadóra terjed ki, hanem a nyugdíj- és az egészségbiztosítási, valamint a munkaerőpiaci járulékból is érvényesíthető. Fontos számunkra az egyszülős családok helyzete is. Az egyszülős családok életkörülményeinek javítása érdekében 2022 januárjával célzott intézkedések kerültek bevezetésre. 2023. január 1-jével számos munkajogi változás lépett életbe a családok támogatása érdekében. Tíz munkanap apasági szabadság érhető el a gyermek születését vagy örökbefogadását követően, és a gyermek hároméves koráig a szülő 44 munkanap szülői szabadságra jogosult, ha a munkaviszonya már legalább egy éve fennáll. Továbbá legalább féléves munkaviszony esetén a gyermek nyolcéves koráig lehetőség van arra, hogy a munkavállaló részmunkaidőben vagy távmunkavégzésben történő foglalkoztatását kérje. Szintén 2023 januárja óta a tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos gyermek után emelt összegű családi kedvezmény vehető igénybe.

(Az elnöki székét Dúró Dóra,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A családok jövőbeli hosszú távú boldogulásához hozzájárul a gyermekeink minőségi oktatáshoz való hozzáférése is, ezért az oktatásra jövőre az ideinél is több forrás, 3434 milliárd forint kerül elkülönítésre, és kiemelt figyelmet fordítunk a felsőoktatás versenyképességének megőrzéséhez és fejlesztéséhez szükséges források biztosítására is. De e téren is elérhető számos további célzott kedvezmény a családok számára, például a térítésmentes tankönyvellátás, amelyet Nacsa Lőrinc képviselőtársam említett, vagy a fiatalok első sikeres nyelvvizsgájának a támogatása, melyre a jövő évi költségvetésben 1,1 milliárd forint forrást különített el a kormány. Továbbá szélesebb körűvé vált az ingyenes és kedvezményes gyermekétkeztetés. Ezzel a lehetőséggel 2015 óta azok a gyermekek élhetnek, akiknek a szülei alacsonyabb jövedelemmel rendelkeznek. Mára már nemcsak a nyári, hanem az összes szünetben biztosítjuk a napi egyszeri étkezést a rászoruló gyermekek számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2010 óta minden évben emeltük a családokra fordítandó források összegét, mely az idei évben 3357 milliárd forint mértékű tételt jelent. Európában GDP-arányban a legnagyobb támogatást nyújtjuk a családok számára, mely a jövő évi költségvetésben 3307 milliárd forint összegű tételt képvisel majd. Ebbe beletartoznak a különböző családpolitikai kiadások és adókedvezmények is. Az összehasonlítás kedvéért ez három és félszerese a 2010-ben e tárgykörre fordított kiadásoknak, mintegy 2370 milliárd forinttal magasabb összeg.

A jövő évben is biztosított lesz a forrás többek között a családi adórendszer-kedvezményeink fenntartására a legalább négy gyermeket nevelő és a 30 év alatti gyermeket vállaló nők, valamint a 25 éven aluli személyijövedelemadó-mentességek biztosítására is. A családokat érintő adó- és járulékkedvezményekre, valamint az első házások kedvezményére elkülönített források összege 2024-re meghaladja a 370 milliárd forintot. A 30 év alatt gyermeket vállaló nők szja-mentességének biztosítására 9 milliárd forint áll rendelkezésre. A 25 éven aluliak szja-mentességére 185 milliárd forintot tervez fordítani a magyar kormány, mely nagyban segíti a fiatalok önálló életkezdését, jelentős terheket levéve a családok válláról felnőtt gyermekeik támogatásában. A 2024-es évben nő azon források mértéke is, melyek gyermekétkeztetésre fordíthatók. Ez eléri a 105 milliárd forintot a jövő év folyamán. Ez az összeg 75 milliárd forinttal magasabb, mint amilyen 2010-ben volt. Továbbá teljessé vált a 2020-21-es tanévtől az ingyenes tankönyvellátás, melyre a 2024-es költségvetésben közel 16 milliárd forint kerül elkülönítésre.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2011 óta, azaz bevezetése óta a családi adó- és járulékkedvezménynek köszönhetően mintegy 4000 milliárd forint maradt a családoknál. Bátran jelentem ki, hogy a magyar családok, a gyermekvállalás és a gyermeknevelés támogatása a továbbiakban is kiemelt szerepet fog betölteni

a magyar kormány politikájában. Az új, célzott kedvezményeknek köszönhetően a kedvezőtlen gazdasági hatások által leginkább veszélyeztetett családok még kedvezőbb feltételeket kaptak. Célunk, hogy minden vágyott gyermek megszülethessen, és az esetleges pénzügyi nehézségek ne jelentsenek visszatartó erőt a családpolitikánkban. Ennek fényében folyamatosan vizsgáljuk a családpolitika rendszerét, és az adott lehetőségek függvényében alakítjuk ki annak érdekében, hogy minden család számára segítséget nyújthassunk, és megtaláljuk az élethelyzetükhöz illő, az azt támogató intézkedéseket, melyekkel az élet minden területén próbálunk segítséget nyújtani, például az újonnan bevezetett vármegye- és országbérlettel, mely a családok mobilitását is támogatja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bátran állíthatom, hogy a magyar családpolitika és családtámogatási rendszer nemzetközi szinten elismert, mely mellett minden nehézség ellenére kiállunk és ki fogunk állni, hiszen számunkra, kormánypárti képviselők számára stratégiai fontosságú a magyar családok támogatása. Véleményünk szerint nemzeti boldogulásunk legerősebb bástyái a magyar családok, és a magyar családok, ahogy eddig is, a jövőben is számíthatnak a magyar kormányra. Ezért kérem, hogy támogassák a 2024. évi költségvetési tervezetet, hiszen ennek egyik alapvető célja, hogy Európa legnagyobb családtámogatási rendszerét megőrizzük. A KDNP támogatni fogja. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. A következő felszólaló Brenner Koloman, a Jobbik frakciójából. Parancsoljon!

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetés mindig egyfajta értékválasztást tükröz. Azzal kezdeném, azt azért lássuk be, hogy aki mondjuk, nyár előtt nyújt be egy költségvetést, az legalábbis megalapozatlan sarokszámokkal küszködik. Ez így volt az elmúlt években is, az idén pedig még inkább így van.

Egy kiegyensúlyozott polgári demokráciában, amelyben mi, konzervatívok hiszünk, nyilvánvalóan év végén kell benyújtani egy költségvetést, amelyet aztán az adott év konkrét számainak elemzése alapján lehet úgy összeállítani, hogy az aztán tükrözze a kormány értékválasztását. Ez persze egy olyan kiegyensúlyozott polgári demokráciában és szociális piacgazdaságban lenne, amelyekről önök, fideszes képviselők nem nagyon hallottak az utóbbi 13 évben, hiszen folyamatosan és egyértelműen tolják el hazánk politikai berendezkedését egy olyan egypárti túlhatalom felé, amely miatt gyakorlatilag most már az Európai Unió államai közül hazánkra sajnos így is tekintenek.

(10.10)

Nézzük azonban, hogy a benyújtott költségvetés számai milyen értékválasztást tükröznek, mert most

természetesen, mint a korántsem szép kommunista időkben, mi, a Jobbik-Konzervatívok úgy teszünk, mintha egy kiegyensúlyozott polgári demokráciában élnénk és elmondjuk a véleményünket arról, hogy hogyan kellene egy nemzeti és konzervatív költségvetésnek bánnia a különböző területekkel. Azt már Matolcsy György jelenlegi fideszes jegybankelnök, korábban fideszes gazdasági miniszter is elmondta, hogy önök egy évtizedet elpocsékolnak, amikor az európai uniós források is garmadával álltak a magyar kormány rendelkezésére, illetve egy világgazdasági konjunktúrát is megéltünk, és ezekben az években bizony a régiós országok is, igen, azok az országok Közép-Kelet-Európában, amelyekkel együtt indultunk a szovjet-orosz megszállás után egyfajta polgári demokrácia felé, mind-mind jobban sáfároltak ezekkel a bő évekkel, mint azt a fideszes egypárti túlhatalom tette. Ezért tartott a magyar polgárok bére, hogy az egyik legalacsonyabb az Európai Unióban, és ez bizony-bizony a 17 évig kormányzó Orbán Viktor miniszterelnök úr és a Fidesz hibája is, a maradék 12 éven pedig a balliberális oldallal tetszenek osztani. Az sem volt jobb.

Tehát azt kell mondanunk, hogy nem véletlenül vagyunk mi, Jobbik-Konzervatívok kinn az utcákon és gyűjtünk aláírást a magyar polgárok bérfelzárkóztatása érdekében. Ebben a költségvetésben is a bevételi oldal számai szerint meglebbe a forrása annak a bérfelzárkóztatási lépésnek, amit a mi konzervatív politikai közösségünk már két éve, például az oktatás területén szorgalmazott. Hiszen mi egy klebelsbergi fordulatot tudunk elképzelni felelős és nemzeti erőként, ami azt jelenti, hogy néhány év során fel lehetne emelni a GDP-arányos támogatását az oktatásnak, nemhogy 6-ra, de akár 8 százalékra is, ahogy az egyébként az első világháború után és a szégyenletes trianoni békediktátum után, gróf Klebelsberg idejében is megtörtént.

Ebben semmilyen olyan varázslat nincs, amire most önök állandóan hivatkoznak, hogy majd, ha az EU-források beérkeznek. Tisztelettel jelezném innen is minden magyar választópolgárnak, aki azt a teljesen átgondolatlan döntést fontolgatja, hogy a Fidesz listájára szavaz majd jövőre az európai parlamenti választáson, hogy teljesen felesleges rájuk szavazni, hiszen 13 fideszes képviselő ül az Európai Parlamentben, és önök itt, most ebben a vitában is előadják, hogy annak, hogy az európai uniós források nem érkeznek meg hazánkba; tényleg biztos, hogy az az egy szem Gyöngyösi Márton, a Jobbik-Konzervatívok elnöke meg tudja akadályozni ezt, miközben ott ül 13 európai uniós képviselője a Fidesznek, és semmit nem tud ez ellen tenni? Most komolyan? Tehát önök komolyan ezt hitetik el a magyar polgárokkal? Azt csak halkan jegyzem meg, hogy több mint 700 képviselő van az Európai Parlamentben, és egyébként pedig joga sincs ilyen döntéshez. Tehát önök átverik a magyar polgárokat, nem veszik komolyan őket. Egy politikai döntés lenne az, amit mi két éve követelünk, hogy a pedagógusok bérét azonnal emeljék meg 50 százalékkal és ez vonatkozzék az egyetemi világra is.

Az egyetemi világról beszélve, az azért valahol szégyenletes szerintem, hogy önök, mondjuk, a nemzetközi rangsorokban történő előrelépést azzal magyarázzák, hogy átalakították fideszes kuratóriumok fenntartásába, alapítványi formába a magyar egyetemi világ 80 százalékát. Tisztelettel jelezném, hogy egy legalább 15 éves, hosszú folyamat eredménye, hogy a nemzetközi rangsorokban, hála istennek, a magyar egyetemek kapaszkodnak felfelé. Volt egyetemi vezetőként azt is el tudom mondani önöknek, hogy ez miért van így. Azért, mert korábban a magyar egyetemek publikációit, a peer review-nak nevezett alkalmazásban a magyar egyetemeket nem nagyon vették figyelembe. Ezen az egyetemeken nagyon komoly projekteket indítottak el ezelőtt 15 évvel, amikor önök még nem is kormányoztak, elárulom önöknek. Az a munka kezd lassan beérni, úgyhogy ne hivatkozzanak arra, hogy azért, mert jelenleg a rankingekben mennek felfelé a magyar egyetemek, ennek bármilyen köze lenne ahhoz, hogy önök az akadémiai szabadság és az egyetemi autonómia súlyos megsértésével - mondom ezt úgy is, mint az Európa Tanács jelentéstevője e témakörben - átalakították a magyar egyetemi világ 80 százalékát alapítványi formába, mégpedig olyan alapítványi formába, ahol gyakorlatilag a kuratóriumok fideszes tagjai gondolják azt, hogy ők hivatottak például a humánpolitikai döntésekre.

Nem, nem! Ez valóban komoly megsértése az egyetemi autonómiának, amikor például a Corvinus kuratóriumában úgy döntöttek, hogy akkor nem is kellene, mondjuk, karok. Ugye, ez az egyetemi autonómia egyik legfontosabb pillére, hogy az azonos szakmában dolgozók karként is megjelennek egy egyetemen belül. Tehát azt gondolom, hogy a magyar egyetemi világ a XXI. században, a tudás és az információ évszázadában ennél lényegesen többet érdemelne. Az egyetemi oktatók és dolgozók fizetése elmarad nemhogy az európai bérektől, de a közép-európai régió béreitől is. Itt is azonnal 50 százalékos béremelést javasolunk a költségvetéshez benyújtott módosítókkal is majd, hiszen az elvándorlás a tudományos szférából is hatalmas, nem csak általában az elvándorlás. Tessék megnézni, hogy a fiatalok, a jobb gimnáziumokban a végzősök hány százaléka nem hazánkban tervezi az egyetemi tanulmányait! Na, az az igazi nemzeti tragédia, ami majd ebből fog következni.

A Fidesz egypárti túlhatalmának, tudás- és értelmiségellenes politikájának egy másik elemét is hadd emeljem ki, ez pedig a Magyar Tudományos Akadémia. Nemrég volt a Magyar Tudományos Akadémia fenntartói, az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat élén is egy személyi váltás. Nem véletlen, szerintem. Azt is le kell szögeznünk, hogy ha a Magyar Tudományos Akadémia elnöke - akivel egyébként nekem személyesen is volt szerencsém jelentéstevőként beszélnem, meg az elődjével is még, amikor a jelentésemet elkészítettem - egy interjúban arról panaszkodik, hogy nem nagyon tud, mondjuk, személyesen beszélgetni a miniszterelnök úrral vagy akár egy felelős miniszterrel,

és hogy a korábbi miniszter, Palkovics miniszter úr másnap mindig másképp emlékezett a megegyezésükre, mint amiben valóban megegyeztek, akkor szerintem ez mutatja, hogy a jelenlegi fideszes hatalom milyen arroganciával kezeli az egész tudományt. Pedig a tudomány a jövőnk záloga a XXI. században, és az egyetemek azok a tudásközpontok, amelyek aztán a pedagógusképzés során is minden magyar polgár számára biztosítják azt a tudást és azokat a készség-halmazokat, amelyekre a XXI. században nagyon nagy szüksége van minden magyar polgárnak ahhoz, hogy ki-egyensúlyozott, gyarapodó és boldog életet éljen.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik-Konzervatívok számára a kultúra nemzeti alap. Ezért is szeretném kifejezni abbéli véleményünket, hogy egyrészt vissza kell állítani a Nemzeti Kulturális Alap társadalmi kontrollját. Jómagam hosszú évekkal ezelőtt részt vettem ilyen testületek munkájában, ahol bizony arról döntöttünk nagyon komoly viták és szakmai viták alapján, hogy melyik egyesület, amely a helyi közösségeket szervezi; hiszen, tisztelt képviselőtársaim, mi, konzervatívok hiszünk a hagyományban és a helyi közösségek erejében és egy társadalom kötőszövetét az biztosítja, ha a kultúrához mindenki hozzájut. Na, ezt a helyi egyesületek támogatásával lehet a legjobban támogatni. Azt gondolom, hogy ezért is kell felemelni egyrészt a Nemzeti Kulturális Alap támogatását, kérem innen is tisztelettel fideszes képviselőtársaimat, hogy ezt is támogassák. Ráadásul az elosztási mechanizmus társadalmi kontrollját tényleg át kell gondolni, mert jelenleg sajnos a kulturális szférában is a fideszes kultúrpolitika - amelynek pápája az a Demeter Szilárd, akinek már semmi keresnivalója nem lenne nagyon régóta a magyar közéletben - odáig jut el, hogy ahelyett, hogy egy tisztos, végre valóban nemzeti magyar filmet megalkotnának, ehelyett önök gyakorlatilag az aranymercedeses Rákay Philipre bízák ezeket a feladatokat. Ez szégyen és gyalázat!

Tisztelt Fideszes Képviselőtársaim! A kultúra nemzeti alap és ennek megfelelő támogatást érdemel a mi véleményünk szerint. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: A következő hozzászólónk Tapolczai Gergely képviselő úr, a Fidesz frakciójából. Parancsoljon!

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Felszólalását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tegnap kezdődött meg a 2024. évi költségvetésről szóló általános vita. Az előterjesztői expozéban, illetve a vezérszónokok felszólalásaiban sok minden elhangzott, sok fontos területet érintettek képviselőtársaim.

(10.20)

Beszéltek az adópolitikáról, a családtámogatási rendszerről, az oktatásról, az egészségügyről, a nyugdíjakról, az inflációról, a munkahelyekről, a védelmi

kiadásokról. Most védelmi költségvetésre van szükség, amely megvédi az ország biztonságát, a családokat, a munkahelyeket és a rezsicsökkentést.

Egy területről talán eddig kevesebb szó esett, amely bár kisebb szelete a teljes költségvetési tortának, mégis nagyon fontos, ez pedig a szociális terület, a gondoskodáspolitikai, azon belül a fogyatékosügy, amely az élet szinte minden területét érinti és lefedti. Ha megnézzük a 2010. évi számokat, összehasonlítva a 2024. évi számokkal, akkor láthatjuk, hogy a szociális, gyermekvédelmi és gyermekjóléti szolgáltatásokra fordított összeg 325,5 milliárd forintról 1461,1 milliárd forintra nőtt, vagyis a növekedés mértéke: 349 százalék. Nagyon fontos ez azért is, mert a gondoskodáspolitikai területén dolgozók a magyar családokért, az egész nemzetért dolgoznak.

Nagyon fontos előrelépés, hogy 2010 előtt erősen segélyalapú volt a támogatási rendszer, közel egymillió ember élt segélyből vagy igényelt segélyt, ehhez képest az elmúlt 13 évben ez a trend megfordult, és már közel egymillió új munkahely jött létre. Ezen belül is nagy eredmény, hogy a foglalkoztatottak számának növekedésével párhuzamosan kiemelten növekedett a megváltozott munkaképességű, fogyatékos személyek foglalkoztatása. A 2011. évi 18 százalékról 2022-re 44 százalékra növekedett a foglalkoztatási szintjük, ez 150 százalékos bővülést jelent.

A 2024. évben a szociális ügyekkel foglalkozó szakterület legfontosabb célkitűzései a szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatások hosszú távú, kiszámítható működtetése és fejlesztése. Néhányat kiemelnék a rengeteg fontos feladat közül: ilyen a szociális gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatók megerősítése, a fogyatékosokkal élő, megváltozott munkaképességű személyek munkaerőpiaci helyzetének további fejlesztése, illetve a megváltozott munkaképességű munkavállalók minél nagyobb arányú, nyílt munkaerőpiaci foglalkoztatásának ösztönzése, a társadalmi szemlélet formálása; ilyen az autista személyeket ellátó, valamint kis létszámú, fogyatékos személyeket ellátó intézmények kiemelt támogatása, a kijelölt család- és gyermekjóléti központokban a fogyatékosügyi tanácsadás folyamatos támogatása, a gyermekvédelem első védvonalának és jelzőrendszerének további megerősítése; ilyen az országos fogyatékosügyi program intézkedési tervében foglaltak végrehajtása, továbbá a fogyatékosokkal élő személyek számára ápolást, gondozást nyújtó szociális intézményi férőhelyek kiváltása, a 2017-2036 közötti hosszú távú koncepcióról szóló kormányhatározatban előírt feladatok végrehajtása hazai és uniós források felhasználásával; ilyen a létrejött támogatott lakhatási szolgáltatások megfelelő színvonalú működtetése.

Mindezen fontos feladatokat számokban röviden összefoglalva azt mondhatjuk, hogy a 2023. évhez képest 84,8 milliárd forinttal több áll rendelkezésre a szociális, gyermekvédelmi és gyermekjóléti szolgáltatások területén. A megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatásának támogatása 61,5 milliárd forintra emelkedik, ami 4,3 milliárd forinttal több forrást

jelent. A rokkantsági és rehabilitációs ellátások finanszírozása 390,9 milliárd forinttal lett betervezve, amely 16,3 milliárd forinttal több, mint a 2023. évben volt. A fogyatékosági támogatásra és a vakok személyi járadékára, valamint a megváltozott munkaképességű személyek keresetkiegészítésére 2024-ben 52,3 milliárd forint a forrás, ami 8,3 milliárd forinttal több költségvetési támogatást jelent 2023-hoz képest.

Engedjék meg, hogy egy nagyon fontos fejleményről is említést tegyek. A 2007-ben elfogadott, fogyatékosággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény szerinti független mechanizmus feladatainak teljesítését 2023. január 1-jétől az alapvető jogok biztosa látja el. A fogyatékosági mechanizmus működtetése az Alapvető Jogok Biztosának Hivatala egyik fő feladatává vált. A tevékenység ellátása érdekében kialakításra került Debrecenben egy új ügyfélszolgálat. Ehhez a feladathoz a 2024. évi költségvetés pluszforrást is rendel. Fontos még, hogy a jogszabályban felsorolt feladatok teljesítését a fogyatékosággal élőket képviselő szervezetek delegáltjaiból álló, a civil társadalmat reprezentáló Fogyatékosügyi Tanácsadó Testület is segíti.

Nagyon fontos költségvetési előirányzat még a fogyatékos személyek esélyegyenlőségét elősegítő ágazati szakmai programok támogatása, a fogyatékosággal élők társadalmi szervezeteinek támogatása, a fogyatékosok sportjának támogatása. Ezeket mindig megemlítem minden költségvetésről szóló vitában, ugyanis szívügyemnek tekintem, hogy megfelelő összegű támogatásban részesüljenek az olyan fontos esélyegyenlőségi programok, mint például az otthoni segítség modellprogram, a segítőkutya-kiképzés, a jelnyelvi tolmácsszolgálat és az elemi rehabilitációs szolgáltatás, az infokommunikációs alapú távszolgáltatások működése, az autistaotthonok és az egyéb, fogyatékosokat ellátó lakóotthonok támogatása. Nagyon fontos, hogy az érdekvédelmi szervezetek is stabilan működjenek, megvalósítva az évtizedek óta folytatott szakmai munkájukat.

A fogyatékosok sportja területén is kiemelkedő év lesz a 2024. év: nyári paralimpia, téli siketlimpia, a szervátültetetteknek Európa-játékok vár a fogyatékosággal élő sportolóinkra.

Hasonlóan az elmúlt évekhez szeretnék módosító javaslattal élni, figyelembe véve az idejű különösen nehéz évet. Infláció, rezsiköltségek emelkedése, ez mind megviselte a szervezetek működését, stabilitását, illetve rányomta bélyegét a sportszervezetek tevékenységére, a sportolók felkészülésére, nemzetközi versenyeken való részvételére. Fontosnak tartom, hogy ez a két terület többletforráshoz jusson, ehhez kérem képviselőtársaim támogatását és segítségét is.

Összességében véve úgy látom, a költségvetés tervezete a növekményekkel együtt garantálja, hogy a szociális területen a gondoskodásra szoruló állampolgárok - beleértve a külföldi, többek között ukrán állampolgárokat, menekültek is - segítése biztosítva van és lesz.

Mindezzel együtt támogatom a 2024. évi költségvetés tervezetét, és kérem képviselőtársaimat is, hogy

támogassák. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(10.30)

ELNÖK: A következő hozzászóló Novák Előd képviselő úr, a Mi Hazánk frakciójából. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót. Mélyen tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Miközben a kormány állítása szerint olyan költségvetésünk lesz, amely garantálja Magyarország biztonságát és megvédi a családokat, valójában csak díszszemle méretűek a honvédelmi beszerzések - Ukrajna támogatására bezzeg van 74 milliárd forint! A családok támogatására viszont 2024-ben 50 milliárd forinttal kevesebbet terveznek a 2023. évi keretösszegnél; ráadásul az EU-rekordnak minősülő magyar infláció miatt annyit sem ér.

Tavaly szeptember óta folyamatosan csökkennek a reálkeresetek. A KSH adatai szerint a munkabér vásárlóértéke hét hónap alatt összesen 48 százalékkal csökkent. Az élelmiszerárak az EU-ban itt, Magyarországon emelkedtek a legnagyobb mértékben. Matolcsy György szerint a magyar élelmiszeripar hátulról a második legkevésbé versenyképes az EU-ban Bulgária után. A magyar infláció tavaly november óta minden hónapban a legnagyobb az EU-ban, még mindig 20 százaléka felett van; az EU-ban Észtország 13 százalékkal követ minket, jóval alacsonyabb inflációval. Ha egy számjegyű is lesz év végére - amiről beszélnek folyamatos propaganda keretében a valóság helyett -, akkor is éves szinten 15-20 százalékos inflációról beszélhetünk.

A kormány pedig, bár nem vallja be, de érdekelt az infláció növelésében, szándékosan gerjeszti azt, hiszen így minden állami támogatást, például az állami szféra béreit is elinflálhatják. A nyugdíjakon kívül szinte semmi nem inflációkövető, hiába szorgalmazuk azt. Például a gyermekek után járó családi adókedvezmény összege az MNB kimutatásai szerint már feleannyit sem ér, mint 2011-es bevezetésekor, hiszen elinflálódott.

A kormány elhibázott gazdaságpolitikájának három fő bűne van. Egyrészt a koronavírusra hivatkozva végrehajtott, sok esetben kontraproduktív lezárások miatt rendült meg a gazdaság. Másrészt megterhelte a magyar nemzetgazdaságot a kormány által támogatott multinacionális cégek általi kiszípolozásunk. Harmadrészt pedig az oroszok elleni embargó - ami évek óta tart -, majd a különféle, Orbán Viktor által sem vetőzött szankciók is felbecsülhetetlen károkat okoztak.

Ez a bizonytalanság költségvetése, amely előttünk fekszik, amelyben egy biztos pont van: a multik támogatása. Úgy tűnik, hogy a multinacionális cégek nemcsak a munka törvénykönyvét diktálják tollba a kormánynak, hanem már az állami költségvetést is. Például a digitális techóriások, mint amilyen a Facebook vagy a Google, továbbra is mentesítést kapnak a

reklámadó alól. Pedig a vállalatok 90 százalékban Magyarországon a kkv-szektorhoz sorolhatók. A munkaerőpiacon tízből hét állást ezek a kis- és középvállalkozások kínálnak, a GDP-nek pedig átlagosan 50 százalékát teszi ki ez a szegmens, mégsem kapnak akkora támogatást például egy munkahelyre vetítve, mint a multik. Ne is álmódjanak róla!

Vannak persze támogatott területek, például az 1947-es párizsi békeszerződésből eredő jóvátétel emelkedik, tehát vég nélkül folyhatnak a holokauszt-kárpótlások hetedízíglén is; abszurd módon még mindig költségvetési tétel. A mohácsi vész nyomán miért nem fizetünk a leszámazottaknak? *(Nacsá Lőrinc: Milyen szerencséd van a levezető elnökkel!)*

A Pénzügyminisztériumban, úgy tűnik, megállt az idő. Csak azt nem tudom, hogy 1947-ben vagy úgy 2020 körül. Hiszen például a nemzeti koronavírusoltóanyag-gyár megvalósítására is a 2023. évi költségvetésben 8,6 milliárd forint, a 2024. évben ennek már csaknem a duplája, 16,2 milliárd forint van betervezve. Ez egészen elképesztő! Ráadásul 2021 végén a vakcinagyár ünnepélyes alapkövetételén Palkovics László azt mondta, hogy a debreceni gyárban 2022 végén megkezdődik a gyártás; ehhez képest a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségűvé nyilvánított beruházás még mindig félkész állapotban van. Persze nem a gyár hiányzik nekem, hanem a pénz az államkasszában, az egészségügyre például, a várólisták felszámolására.

S ha már források, akkor hadd idézzem a Mi Hazánk Mozgalom Virradat-programját: vagyonadót az oligarchákra! Ugyanis elszámoltatnánk az oligarchákat, de sok esetben a törvényesített politikusbűnözés miatt a közvagyon visszaszerzése csak a milliárdokra kivetett vagyonadó révén sikerülhet; tehát ha nemcsak populista ígéreteket szeretnénk, hanem tényleges radikális lépéseket, akkor erre igenis szükség van. A milliárdosok megadóztatása ráadásul azért is indokolt és igazságos, mert a társadalmi olló egyre jobban nyílik szét gazdagok és szegények között, a társadalmi mobilitás csökken, tehát szükség volna a milliárdosok nagyobb adójára, ahogy egyébként, mondjuk, a kaszinókéra és a multicégekére is.

S ha már forráshiányok, akkor beszéljünk az önkönek fejfájást okozó EU problémaköréről is! Az Unióval kapcsolatban a fő kérdés, hogy „tagok legyünk vagy szabadok?”. Ez alapvetően nem pénzkérdés, ha az EU a belügyeinkbe egyre jobban beavatkozik, nemzeti önrendelkezésünket felszámolja, a nemzetek Európája helyett egy európai egyesült államokká gyúrva össze az országunkat. De egyre jobban gyarmatosít, kihasznál minket, ami már költségvetési kérdés is. Thomas Piketty, a híres francia közgazdász kiszámolta, hogy több profit megy ki Magyarországról Nyugatra a multicégek által, mint amennyi uniós támogatás visszajön. Úgyhogy bár hivatkozhatnánk Csath Magdolnára is - akit önkö, ugye, leszavaztak itt az elmúlt hónapokban -, viszont ha még egy ilyen baloldali sztárközgazdász is ezt mutatja ki, akkor azt gondolom, hogy ez, mondhatjuk már, hogy vitán felül áll. Miniszterelnök úr is egyébként elismerte ezt.

Bár a Mi Hazánk Mozgalom szerint nem lehet egyik napról, sőt egyik évről a másikra sem kilépni, de el kell készíteni az EU-csatlakozásunk mérlegét, számba kell venni az egyéb lehetőségeket; kétoldalú gazdasági együttműködések kiépítése más országokkal, és még sorolhatnánk ezeket a lehetőségeket. Az Unió kivül is van élet, sőt az Unió után, az Unió megszűnése után is - fel kell készülni az Unió utáni életre.

A költségvetési tervezet 82. oldalának alján láthatjuk azt a közel 700 milliárd forintot, amelyet közvetlenül befizetnénk jövőre az Európai Uniónak. A Mi Hazánk Mozgalom azt javasolja, hogy ne fizessünk tagdíjat, amíg a nekünk járó támogatásokat nem kapjuk meg. Adjuk ezt a pénzt a pedagógusok béremelésére például! Ukrajna magyar pénzügyi támogatása is elfogadhatatlan. A március 16-ai kormányhatározat szerint 74 milliárd forinttal támogatjuk az Uniót keresztül a magyarelles ukránokat, illetve az EU-n keresztül vétó helyett asszisztálásunkkal folyik például a lőszertámogatás is. A harcokcsik működését biztosító üzemanyaggal is támogatja az ukránok háborúját Magyarország, közvetlenül is; az ukrán olajfinomítókat és -tárolókat ugyebár nyáron megsemmisítették az oroszok, azóta külföldről látják el Ukrajna hadseregét üzemanyaggal, jórészt egyébként magyar gázolajjal.

Tisztelt Államtitkár Úr! Fideszes képviselőktől azt hallottam önről, hogy ha önt elüti a villamos, akkor Magyarországnak nem lesz költségvetése. Ezt a befolyásos szerepét figyelembe véve én felkerestem önt úgy 2016 környékén egy lobbival, hogy ki meri-e mondani végre a kormány, és mondja ki a kormány, hogy Magyarország legnagyobb problémája a katasztrofális demográfiai helyzet. Ne közhelyszerűen azt mondjuk, hogy az egyik legsúlyosabb probléma, mert ezt nagyon sok mindenre el lehet mondani! Ki meri-e mondani stratégiailag a kormány, hogy a demográfiai katasztrofális helyzet az, ami a legsúlyosabb? Mert emiatt például nemcsak kisebbséggé válhatunk a saját hazánkban, akár még e században is, ha mondjuk, a cigányság népességrobbanására vagy az önkö által immár migránsimporttörvénnyel is betelepíteni szándékozott külföldi vendégmunkásokra gondolunk, de az egész államháztartás összeomlása is fenyeget egy ilyen előre-gedő társadalomban. Éppen ezért ezt ki kellene mondani, de ezt sajnos nem látom, azóta sem.

Tudom, hogy ön, államtitkár úr, a szíven viseli tartalékos honvédként a haderőfejlesztés mellett a demográfiai fordulatot is, de valahogy mégsem látjuk ennek az eredményét. A családok támogatására 2024-ben 50 milliárd forinttal kevesebbet terveznek a 2023. évi keretösszegnél, ráadásul a hatalmas infláció miatt ez annyit sem ér.

(10.40)

A bérlakásépítési program indítása helyett, ami nagyon régóta, ciklusokon átívelően, balliberális kormányokon is átívelően várat magára, most a lakástámogatások előirányzatát a felére csökkentik, 383 milliárd forintról 181 milliárd forintra. Ott tartunk, hogy

nagycsaládosnak lenni nagyobb szegénységi kockázat, mint nyugdíjasnak. Ezért a Mi Hazánk Mozgalom inflációkövető családtámogatási rendszert szorgalmaz, legalább a nyugdíjakhoz hasonlóan, valamint a gyermekneveléshez szükséges cikkek világrekord áfájának eltörlését, illetve a főállású szülőség bevezetését, persze a cigánykérdést is szem előtt tartó garanciákkal.

Matolcsy György jegybankelnök szerint is visszaesés indult 2016-ban, ezért egy demográfia 2.0 kormányprogramot szorgalmazott a válaszában, amikor arról a tarthatatlan helyzetről kérdeztem, amit például az MNB egy tavalyi kimutatásában, közvetlenül a választások után - sajnos nem előtte - láthattunk, miszerint a két gyermeket felnevelt nők 15, míg a három gyermeket felnevelt nők 20 százalékkal alacsonyabb nyugdíjban részesülnek, mint gyermektelen kortársaik. Hát, micsoða társadalmi igazságtalanság ez! Pedig a nyugdíjrendszer igazságosabbá tétele a gyermekvállalás elismerésével lehetséges volna, amit már Fekete Gyula és sokan szorgalmaztak itt évtizedeken keresztül hiába - sajnos mi is hiába, egyelőre -, ez pedig hozzájárulhatna az egészséges és szükséges demográfiai fordulathoz.

Évente mintegy 20 ezerrel több újszülött kellene Matolcsy György jegybankelnök nyilatkozata szerint is, tehát államháztartási szempontból is, azonban a családtámogatások értéke csökken, nem elégséges az MNB számításai szerint sem. Eszerint három gyermek felnevelése még a nemzetközi összehasonlításban kétségkívül bőkezű hazai családtámogatási rendszerben is jelentős többletköltség, hiszen például három gyermek felnevelésének várható költsége, az átlagos kiadás az MNB becélése szerint 86 millió forint, míg az állami pénzügyi támogatás 54 millió forint; három gyermek felnevelésének várható, becsült költségéről, átlagos költségéről beszélünk; 86 millió forintból 54-et biztosít csak az állam. Tehát ez nem elégséges, ráfizetés, mondhatjuk természetesen, ha családi költségvetési szempontból vizsgálja ezt valaki, márpedig most költségvetési vita van, és minden gyermek közkinccs is államháztartási szempontból is, nemzetstratégiai szempontból is, ez azonban nem tükröződik vissza a költségvetésben.

A KSH azt is kimutatta, hogy a három gyermek után járó családi adóalap-kezdmény havi összege már csak feleannyit ér az átlagbérhez viszonyítva, mint a bevezetésekor. Bocsnát, ez a KSH-adat még a nagy inflációs ugrás előtti, tavaly tavaszi-nyári, május körüli MNB-elemzésben köszönt vissza, tehát ma már felennyit sem ér a három gyermek után járó 99 ezer forintos családi kedvezmény, ami lényegében talán a legfőbb pillére, a legnagyobb büszkesége a kormányzatnak - 2011-ben még az is lehetett, ezt nem vitatom - a családpolitika terén, viszont elinflálódott. Elinflálták ezt is, és ez tovább süllyed és értéktelenedik el.

És így vállaljon valaki gyermeket, így tervezzen családot valaki évtizedekre előre?! A jegybankelnök szerint, ami itt az Országgyűlésben zajlott, nem is mondanám, hogy vitánkban, hiszen a kormánykritikában

pikáns módon egyetértés volt a jegybankelnök és köztem, ő azt mondta, hogy Magyarország 2010-ben jól indult el, viszont sajnos csak az út felét sikerült megtenni, ami a demográfiai fordulatot, változást illeti. Hát, a fordulat közelébe sem értünk, hiszen ahogy ő is mondta, 2016 óta a dinamika csökken, és tavaly már csak a demográfiai mélypontnak minősülő 88 ezer gyerek született meg, ezért egy új demográfiai kormányprogramot szorgalmazott, ezt azonban most sem látjuk.

A Mi Hazánk Mozgalom Virradat-programjában inflációkövető családtámogatási rendszer szerepel a kiszámítható és tervezhető jövő érdekében. Jó volna egyébként, ha a kormánynak is lenne programja, ha a választásokon nem is indulhatna el olyan párt, amelyik nem tesz le egy, akár bíróságon is számonkérhető programot, hiszen ahogy rágalmaszást, becsületsértésért is lehet számonkérni, mondjuk, médiumokat vagy más személyeket bíróságon, úgy azt gondolom, ígéretszegésért, hazugságért is jó esetben számon lehetne kérni a kormányt, de hogy még csak ígéret sincs, még csak program sincs - idejutottunk -, ez valahol a magyar politika, elsősorban a Fidesz szégyene, hogy nem vállalják a miniszterelnök-jelölti és így ezáltal többnyire a képviselőjelölti vitákat sem.

Mindenesetre a gyermekneveléshez szükséges termékek áfájának eltörlése mellett szorgalmazzuk a főállású szülőség bevezetését, mivel jelenleg csak a 15 éve változatlanul és méltatlanul kevés 28 500 forint jár annak, aki életét hivatásszerűen több gyermek nevelésének szeretné szentelni. A főállású szülőség támogatásához persze megfelelő garanciákat szabnánk: iskolai végzettséget, korábbi tartós munkaviszonyt és büntetlen előéletet követelne meg a Mi Hazánk Mozgalom.

Tisztelt Országgyűlés! Támogatunk minden olyan kezdeményezést, amely növeli hazánk védelmi képességeit, így támogatjuk a Zrínyi honvédelmi és haderőfejlesztési programot is. Ugyanakkor építő jellegű kritikát kell megfogalmazni a program kapcsán, amely beszerzési programjait túl kis volumenűnek ítéljük meg. Például a 2025-ig beszerzendő vagy beszerezni tervezett, egy zászlóaljnyi Leopard 2A7HU harckocsi nemigen tartaná vissza az ukránokat egy támadástól. Bizony, hazánk számára a legfőbb biztonsági kihívást 2014-15 óta a sovíniszta Ukrajna jelenti, amely az elmúlt évek során egyre inkább korlátozta a kárpátaljai magyar nemzetiség jogait, elnyomva és megfélemlítve a magyar közösséget.

Az elmúlt néhány évben ukrán oldalról számos verbális fenyegetés érte Magyarországot, sőt két évvel ezelőtt Magyarországot Ukrajna második számú ellenségeként deklarálták. Fennáll a veszély, hogy Ukrajna fennmaradása esetén a Nyugat által felfegyverzett ukrán haderő a kárpátaljai magyarságon és Magyarországon vesz elégtételt a háborús kudarc miatt. Sajnos a magyar fegyveres erők gyengesége könnyű célponttá teszi hazánkat, és az is felettébb kétséges, hogy szövetségesei a vonakodó csatlós segítségére sietnének. Pedig a Trianonban megnyomorított Magyarország a haderőfejlesztésre vonatkozó korlátozások 1938-as eltörlése után a tengelyhatalmak harmadik legnagyobb

páncélosjármű-gyártó kapacitását építette ki, mindössze néhány év alatt. A szinte nulláról induló magyar hadiipar mintegy 950 darab páncélost gyártott le 1944 őszéig, például a magyar fejlesztésű Turán harcocsiból 470 darab készült.

Sajnos a „Zrínyi 2026” honvédelmi és haderőfejlesztési program beszerzései a beszerzési mennyiségek tekintetében inkább csak díszszemle méretűek, azok például egy ukrán támadást nemigen tartanának vissza. Például a sokat emlegetett Leopard tankunkból mindössze 12 darab van jelenleg; vessük össze ezt a hajdanán volt 470 darab Turánnal! Értik már, hogy miért szoktunk mi a Horthy-korszakra mint egy gazdaságpolitikai példára is hivatkozni, vagy kultúrpolitikailag is micsoda nyüzsgés-pezség volt azok alatt az évtizedek alatt, amit összehasonlítunk az elmúlt évtizedek politikájával. Hát, nem csoda, hogy szoborért kiált, Horthy-szoborért természetesen, így a kormányzó születésének 155. évfordulója felé közeledve, amikor itt a felsőházban egy ünnepi ülést fogunk tartani a Vitézi Renddel közösen most vasárnap; akkor, azt gondolom, fejet kell hajtsunk utolsó kormányzónk emléke és példája előtt.

A Mi Hazánk Mozgalom a magyar felségjelzésű, Ukrajnába is fegyvert szállító, külföldi megszállások kiszolgálására specializált C-17-es óriás szállító repülőgépprogramban való részvételünk és hasonlók beszerzése helyett honvédelmi célú beruházásokat javasol. Például a viszonylag gyorsan, olcsón és nagy számban szállítani képes török hadiipari cégektől a könnyű páncélos járművek mellett érdemes lenne egyéb haditechnikai eszközök beszerzését, esetleg licenccyártását is fontolóra venni.

Tisztelt Országgyűlés! Mire számíthatunk most, amikor konstruktívitasunk jegyében igyekszünk ráirányítani a figyelmet a problémákra és építő jellegű módosító javaslatokat is benyújtunk? Megtettük ezt korábban is: tavaly 437 módosító javaslat érkezett a költségvetéshez, és hányat fogadtak el ebből? Nullát, egyetlenegy sem; persze, mindet ellenzéki képviselők nyújtották be. Egyetlenegy sem fogadtak el, pedig volt sok kisebb-nagyobb, azt gondolom, építő jellegű módosító javaslat; több tucat ellenzéki képviselő próbálkozott jobbitani, sokan legjobb lelkiismeretük szerint. De hogy ezek közül semmi megfontolható, elfogadható nem volt, és ezek után nem szégyellik a nemzeti együttműködés rendszerének nevezni azt, ami még az egybetűs helyesírási módosító javaslatomat is leszavazta!

(10.50)

Mert igen, a helyesírás legfrissebb szabályzata szerint az észszerű szó helyesírása változott egy betűben, de még ezt a módosító javaslatomat is képesek voltak leszavazni. *(Nacsá Lőrinc: Nem volt észszerű...)* Ez azt mutatja, hogy nagyon nagy cinizmus a nemzeti együttműködés rendszerének hívni azt, ahol leszavaznak 437 módosító javaslatból 437-et. Eközben tapasztaljuk azt, és bizony a parlamenti menzán

sorban állás közben volt olyan fideszes képviselő, aki a korábbi években panaszkodott nekem, hogy milyen jó nekünk, ellenzéki képviselőknek, mert mi legalább felszólalhatunk szűkebb pátriánk vagy bármilyen szívügyünk érdekében, ők viszont nem nyújthatnak be például egy módosító javaslatot, hacsak Rogán Antal a belvárosból jóvá nem hagyja azt, vagy újabban Kocsis Máté, a frakcióvezető. Tehát ők így nem is szólhatnak fel lényegében abban az ügyben, amit szeretnének, milyen ciki volna, hogy nekik is leszavaznák a módosító javaslatukat, amit, ki tudja, hogy honnan vagy mely multicégek diktálnak.

E tekintetben egyébként valóban, nekünk ellenzéki képviselőknek lehet, hogy nagyobb befolyásunk van, mint azoknak a kormánypárti képviselőknek, akik csak egyfajta pohárköszöntőt mondhatnak vita helyett, holott elvileg a napirendi pont címe az, hogy általános vita. Ehhez képest látjuk itt jellemzően azokat a köszöntő beszédeket, üdvözlő beszédeket, amelyeket a Rákosi-korszakból is megirigyelhetek volna. Most viszont vitának van helye, és ezért nyújtunk be módosító javaslatokat, mert elvileg a napirendi pont címe az, hogy általános vita. Ezért nyújtunk be különböző módosító javaslatokat, ahogy benyújtottunk tavaly is, és valóban el tudunk érni mi ezekkel a módosító javaslatokkal is kisebb-nagyobb, inkább csak kisebb sikereket, azért szerényen fogalmazzunk így.

Például amikor tavaly hazánk első nemzetközi repülőtere, a budaörsi repülőtér melletti út felújítására javasoltam 100 millió forintot elkülöníteni, hiszen például a Magyar Honvédség országos haditechnikai bemutatóját is rendkívül méltatlan állapotú úton lehetett csak megközelíteni, akkor bár, ahogy említettem, ezt a módosító javaslatomat is lesöpörték, amit az ideai költségvetéshez nyújtottam be tavaly, de mégis az elmúlt hónapokban megvalósulhatott ennek az útnak a felújítása. Tehát azt gondolom, hogy sikerül rávilágítanunk a méltatlan ügyekre a figyelmet, úgyhogy ezen felbuzdulva idén a Ferihegyi repülőtérre vezető út felújítását javasolnám és kérném nagy tisztelettel, hiszen akárcsak az országimázs jegyében, lássuk be, hogy rendkívül méltatlan, amit így szinte elsőként látnak Magyarországból az ide repülővel látogatók.

Természetesen a korábbi években is voltak erre példák, hogy amit benyújtunk, az nem sokkal később megvalósulhat. Az ezt megelőző költségvetési vita számomra 2016-ban volt, hiszen akkor én a Jobbik köpönyegforgatása miatt lemondtam a mandátumomról, de még a költségvetési vitában részt vettem. Egyik utolsó költségvetési módosító javaslatomban például a legnépesebb kerület, Újbuda egyik jelképének számító, a Feneketlen-tó melletti Szent Imre-templom felújítását, homlokzati felújítását javasoltam, amit persze ugyanúgy leszavaztak *(Nacsá Lőrinc: Megtörtént!)*, de egy-két hónap múlva szintén kiállt Lázár János egy Kormányinfón, és bejelentették, hogy támogatják az újbudai Szent Imre-templom felújítását. Tehát én azt gondolom, hogy nem értelmetlen ezeket a módosító javaslatokat benyújtani,

még akkor is, ha a kormánypárti képviselők ezeket mind le is szavazzák; legyen szó akár például ebben az esetben újbudai kormánypárti képviselőről is, aki szintén leszavazta ezt rendkívül méltatlan módon.

Tisztelt Országgyűlés! Mire számíthatunk tehát idén? Arra, hogy a Mi Hazánk Mozgalom a költségvetéshez ismét benyújtja az építő szándékú módosító javaslatát, hiszen számos tekintetben gyökeres változásra van szükség a szebb jövő érdekében. Köszönöm a figyelmüket. *(Szabadi István tapsol.)*

ELNÖK: Felszólalásra jelentkezett Banai Péter államtitkár úr, soron kívül szót adok. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Öt pontban reagálnék a képviselő úr által elmondottakra. Az első pont, ha jól értettem, képviselő úr a gazdasági nehézségek okaként a kormányzást is megjelölte. Azért szerintem, ha megnézzük a nemzetközi statisztikákat, akkor az alapján egyértelműen látszik, hogy a Covid volt elsődlegesen 2020-ban, ami a magyar gazdaság növekedését megakasztotta - nem magyar specialitásról beszélünk, hanem a világgazdaságon egy akkora sebet ütött ez a Covid, mint ami nagyobb volt a 2008-2009-es gazdasági visszaesésnél, majd ezt követően az orosz-ukrán háború, ami visszavetette egész Európa gazdasági fejlődését is, így a magyar gazdaság teljesítményét is. Ezek mellett célszerű azt értékelni, hogy a magyar gazdaság felzárkózása az Európai Unió átlagához a Covid ideje alatt is megvalósult, és abban bízunk, hogy az idei évben is pozitív tartományban marad a növekedés, és a jövő évi tervezett 4 százalékos gazdasági növekedés pedig szintén az Unió átlagához képest egy nagyobb növekedés lesz.

A másik pont az infláció; itt képviselő úrnak volt egy olyan mondata, hogy az állam érdekelt az infláció növelésében, merthogy ezáltal több bevétele lesz, míg a kiadási oldalon csak a nyugdíjak inflációhoz kötöttek. Ezt az állítást, engedje meg, képviselő úr, hogy határozottan cáfoljam! Tehát az államnak kifejezetten nem érdeke a magas infláció, két okból is. Egyrészt látjuk, hogy az infláció megöli a gazdasági növekedést. Hát, az ember bemegy a boltba, látja az árak változását, akkor kevesebbet fog vásárolni, mást vásárol, a belső fogyasztást visszaveti. Az összes statisztikai adat mind a világgazdasági folyamatokból, más országokból, mind Magyarországról ezt támasztja alá. Tehát az első negatív következménye a magas inflációnak a gazdasági növekedésen keresztül és ezáltal az alacsonyabb adóbevételeken keresztül jelentkezik. De ami a közvetlen kapcsolatot érinti, ott is vitatkoznom kell képviselő úrral. Elég, ha megnézzük az elmúlt hónapok adatait: kiadási oldalon nemcsak a nyugdíjak inflációhoz kötöttek, és azért szerintem az egy érték, hogy bármilyen helyzet van, a nyugdíjak minimum megőrzik a reálértéküket, hanem bizony az állam kamatkiadásai is erőteljes kapcsolatot mutatnak az inflációs szinttel. Tehát a közvetlen költségvetési hatásoknál is látjuk, hogy az inflációhoz kapcsolódó bevételi

többletek meghaladják az inflációhoz kapcsolódó közvetlen kiadási többletet.

Egyébként, ha képviselő úrnak igaza lenne, tehát az államnak érdeke lenne az infláció magas mértéke, akkor nem lennének intézkedések az infláció letörése érdekében. Nézzük meg Európában, hogy más országok milyen lépéseket hoztak! Én azt gondolom, hogy a most élesülő online árfigyelő rendszer vagy például a nemrég bevezetett kötelező akciózás, nem beszélve azokról az intézkedésekről, amiket régóta használunk, lásd a rezsicsökkentés, pont azt célozzák, hogy az infláció ismét egy tolerálható szintet érjen el. Tehát ismétlem: az infláció nem érdeke a költségvetésnek, ezért is és a lakosság védelmében is hozta meg azokat az inflációcsökkentő intézkedéseket a kormányzat, amelyekről az elmúlt hetekben sok szó volt.

A harmadik pont az EU költségvetéséhez való hozzájárulást érinti. A tegnapi napon alelnök asszony is, most képviselő úr is felvetette annak a lehetőségét, hogy ezt a közel 700 milliárd forintos nemzeti hozzájárulást ne fizessük be mindaddig, amíg nem kapjuk meg az összes európai uniós forrást. Itt két dologra azért érdemes felhívni a figyelmet. Az első az, hogy az európai uniós szabályok szerint, ha valamely tagállam nem teljesíti a fizetési kötelezettségét, akkor azonnal büntetőkamatot lehet az adott országra kiróni. Ez a jogi rész.

A második, szintén jogi, de húsba vágó kérdés, hogy ha nem teljesíti egy ország a befizetési kötelezettségét, akkor az Európai Bizottság az országnak jutó és átutalandó forrásokból ezt levonhatja. És itt azt tisztáznunk kell, hogy az Európai Bizottsággal nem az összes európai uniós forrás tekintetében van vitánk. Például az agrártámogatások tekintetében semmilyen vita nincs. Ha magunk elé vesszük a jövő évi költségvetési javaslatot, akkor azt látjuk, hogy a közvetlen agrártámogatások - ez döntően a gazdáknak a földalapú kifizetése - 627 milliárd forintot tesznek ki. *(Nacsa Lőrinc Novák Előd felé: Ezt vennéd el.)* Ezenkívül élelmiszerárak... - hát, hatékonyságnövelésre igenis rendelkezésre állnak uniós források. Semmilyen vita nincs az Európai Bizottsággal, a Bizottság jóváhagyta és folyósítja az új időszak vidékfejlesztési forrásait.

Tehát visszakanyarodva az inflációra, ha az élelmiszer-inflációt azzal is le akarjuk törni, hogy a magyar élelmiszerszektorban a hatékonyságát akarjuk növelni, versenyképességét akarjuk növelni, akkor föl kell használjuk a vidékfejlesztési forrásokat. Magyarország egyedülálló módon radikálisan megemelte az uniós vidékfejlesztési forrásokhoz kapcsolódó nemzeti finanszírozás arányát 80 százalékra, de ha az Európai Unió költségvetése felé nem teljesítenénk a befizetési kötelezettséget, akkor a gazdák a földalapú támogatást nem kaphatnák meg, és a vidékfejlesztési programunkat sem tudnánk finanszírozni. Tehát per pillanat a magyar gazdaság azért összességében több uniós forrást kap, mint amennyi befizetést teljesít. A zavartalanul érkező uniós források folyósítását veszélyeztetné az a javaslat, amelyet a képviselő úr megfogalmazott.

(11.00)

Itt azért azt is meg kell említenem, hogy az egy örömteli rész, hogy a magyar befizetés növekszik, mert az azt mutatja, hogy a magyar gazdaság teljesítménye növekszik. Ezen is látszódik az, hogy a tavalyi év végével a magyar gazdaság fejlettségi szintje az Európai Unió átlagához képest közel 78 százalék volt. Ez 66 százalék környékén volt még 2010-ben.

És hogy visszataljak Dávid Ferenc képviselő úr fölszólalására, a kormány azzal számol, hogy a Magyarországnak járó összes uniós forrást meg fogjuk kapni. Tehát mi a megoldást nem abban látjuk, hogy újabb - hogy mondjam - nehezen védhető frontvonalakat nyitunk, hanem abban, hogy a meglévő konfliktusokat zárjuk le, ott határozott magyar érdekképviseléssel rábírnjuk az uniós szerveket, hogy minden egyes eurócentet, ami Magyarországnak jár, mielőbb megkapjunk.

4. pont: családtámogatás. Én azzal egyetérték, hogy közép-, hosszú távon a legfontosabb nemzetstratégiai kérdés nemcsak társadalompolitikailag, hanem gazdaságilag is a demográfiai folyamatok megváltoztatása, illetőleg a 2010 után látott kedvező trend továbbvitele.

Hogy milyen eszközöket használunk ezen cél elérése érdekében? Azért megint szerintem objektívnak kell lennünk. Való igaz, hogy a családtámogatási rendszer változik, vannak olyan elemek, amelyek bekerülnek, vannak, amelyek kikerülnek. De képviselő úr most arra hívta fel a figyelmet, hogy az otthonfelújítási program a tavalyi év végével kifutott. Azért azt is tegyük mellé, hogy pont az említett európai uniós forrásokból a magánszektor, a családok energiahatékonysági beruházásait is szeretnénk támogatni, azokból az uniós forrásokból, amelyek Magyarországnak járnak. Tehát vannak programelemek, amelyek kifutnak, vannak, amelyek belépnek. Hogy csak nemzeti finanszírozású elemeket mondjak: a 30 év alatti édesanyák szja-kedvezménye. Ha 30 év alatt vállalnak a hölgyek gyermeket, akkor nagyobb az esélye annak, hogy több gyermek születik a családban. Tehát kérem, hogy ezt is értékeljék.

A nemzetközi kitekintés azért mégiscsak azt mutatja, hogy az a 2024-es családpolitikai terv, amelyet a jövő évi költségvetés tervezete tartalmaz, európai összehasonlításban a leggazdagabb, legtagabb és GDP-arányosan a legnagyobb támogatást mutató családpolitikai rendszer. Tehát megfontolásra javaslom minden képviselőnek, hogy ezt vegye figyelembe, amikor a jövő évi költségvetésről dönt.

Végül hadiipar, haderőfejlesztés. Képviselő úr tudja, hogy a jövő évi költségvetési tervezet számai alapján a 2 százalékot meghaladja a honvédelmi kiadások összege. Ebben a honvédelmi kiadási összegben nincs benne a védelemiparra szánt források összege. Tehát amikor a képviselő úr arról beszél, hogy nem egyszerűen a haderőt kell fejleszteni, hanem ezt össze kell kapcsolni egy gazdaságfejlesztési programmal (*Nacs Lőrinc: Ezt csináljuk!*), akkor nyitott kapukat

dönget. Ismétlem, az említett 2 százaléknál nagyobb összegben nincsenek benne a védelemipari kiadások, azokat a Honvédelmi Minisztérium fejezetében találja meg a képviselő úr. Védelmi ipari feladatokra, kapacitástámogatásra, a Védelmi Innovációs Kutatóintézet Nonprofit Zrt. támogatására külön előirányzat szerepel, hogy innováció is legyen a magyar gazdaságban, és több mint 95 milliárd forint pedig kifejezetten a védelemipari beruházásokkal foglalkozó cégek finanszírozását szolgálja a jövő évben.

Hogy konkrétumokat mondjak: nem egyszerűen arról beszélünk, hogy ma a Magyar Honvédségnek vagy egyéb rendvédelmi szervezeteknek, mondjuk, a pisztoly-, gépfegyverbeszerzését külföldről biztosítjuk, hanem Kiskunfélegyházán létrehoztunk egy gyárat. Zalaegerszegeen egy nagyon komoly fejlesztés keretében - komoly a fejlesztés is, meg az az eszköz is, ami előállításra kerül - ismét egy folyamatban lévő beruházásról beszélünk, és további helyszíneket tudnék mondani, ahol a védelemipar fejlesztése válsul meg.

Tehát mindennek jegyében én azt gondolom, hogy az előttünk álló kihívások mellett - tehát családpolitikai kihívások mellett, védelmi iparunk megerősítése mellett - azért látni kell, hogy pont ez a kormány az, amely az ön által kritizált területeken, legyen szó akár családpolitikáról, akár honvédelemről, érdemi lépéseket tett és kíván tenni, amennyiben az Országgyűlés elfogadja a jövő évi költségvetésitörvényjavaslatot. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti sorokban.*)

ELNÖK: Államtitkár úr felszólalása után visszatérünk az előre bejelentett felszólalókhöz. Ennek keretében pedig Szászfalvi László képviselő úr következik, a KDNP frakciójából. Parancsoljon!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Háborús környezet veszi körül ma Magyarországot, és ez különös felelősséget jelent mindannyiunk számára, és különös feladatot, különös kihívást is jelent az ország számára. Azt gondolom, hogy a legfontosabb feladatunk, a legfontosabb közös felelősségünk, hogy ilyen nehézségek ellenére is, ilyen háborús és szankciós politikai környezetben is meg kell védenünk az elmúlt 10-12 esztendőben elért eredményeinket, azokat az eredményeket, azokat a vívmányokat, amelyekért a magyar emberek keményen megdolgoztak és amelyekért a kormány és a kormánypártok is nagyon sokat tettek.

Ezért a 2024. évi költségvetés tervezete az eredményeink megvédésének a legfontosabb törvényi eszköze, lehetősége, a védelem, a biztonság költségvetése - már amennyire emberileg ezt tehetjük természetesen, jegyzem meg és teszem hozzá -, a honvédelem, a rezsitámogatások, a családtámogatások, a munkahelyek és a nyugdíjak védelme, fenntartása és megerősítése.

Tisztelt Ház! A KDNP, mint ahogy el szoktuk ezt mondani, a családok pártja, ezért számunkra létkérdés, hogy a családok, az idős emberek számára továbbra is biztosítsuk a költségvetés keretein keresztül a mindennapi életük kiszámíthatóságát és biztonságát. Ennek érdekében a nyugdíjak emelésére, a 13. havi nyugdíj, illetve a lehetséges nyugdíjprémium fedezetére majd 500 milliárd forintos többletet tartalmaz a jövő évi költségvetés.

A családtámogatások biztosítására a költségvetés 3300 milliárd forintot tartalmaz. Jegyezzük meg azt is, hogy 2010-hez képest óriási változás történt. A baloldal utolsó költségvetésében, a 2010-es költségvetésben erre a területre 935 milliárd forintot biztosított mindösszesen, azaz a Fidesz-KDNP-kormány kiemelten támogatja a magyar családokat, mintegy 254 százalékos költségvetési támogatási növekedést valósítottunk meg az elmúlt időszakban. Ez kiemelten a legmagasabb GDP-arányos családtámogatás Európában.

Meg kell említenem még röviden, a képviselőtársaim is említették már, a 25 év alatti fiatalok szja-mentességét. Azért is emelem ki, hiszen a gyermekeink, a fiataljaink a családjainkhoz tartoznak, és azt gondolom, nyugodtan mondhatjuk azt, hogy ez is a családtámogatás megvédésének a jelentőségét kiemeli.

A családok támogatásán túl a KDNP számára a kis civil közösségek, a vidéki kistéleplülések, illetve a nemzetegyesítés folyamata a legfontosabb, legkiemeltebb terület.

Engedjék meg, hogy először röviden hadd beszéljek a civil szervezetek támogatásáról. Klasszikus értelemben vett civil szervezet több mint 54 ezer van Magyarországon, ebből több mint 19 ezer alapítvány és több mint 34 ezer egyesület. Ezek működéséhez szintén a költségvetésünk támogatása ad biztos alapot. Azt is szeretném megemlíteni, hogy 2010-21 között évi 144 milliárd forintról évi 503 milliárd forintra növekedett - több mint háromszorosára - az a forrásmennyiség, amely állami támogatás mértékének tekintetében a civil szektorba érkezett.

A hazai civil alap, a Nemzeti Együttműködési Alap keretösszege 2023-ban 11 milliárd forint volt, és az előttünk fekvő költségvetési tervezetben ez megközelítőleg 13,9 milliárd forint lesz. Ez a NEA a civiltörvény alapján a civil szervezetek támogatásához, működési alapjaik megteremtéséhez, társadalmilag hasznos és kiemelkedő közösségteremtő tevékenységük elismeréséhez, közérdekű és közhasznú tevékenységük támogatásához biztosít fedezetet. A NEA forrása biztosít fedezetet a pályázati rendszeren, valamint az egyedi támogatási kérelmeken keresztül a civil szervezetek működését és szakmai programjaik megvalósítását célzó támogatásokra is.

(11.10)

Szeretném kiemelni azt, hogy az elmúlt években két új támogatási forma került bevezetésre a civil szervezetek számára: egyrészt a Falusi Civil Alap, valamint a Városi Civil Alap. A Falusi Civil Alap a „Magyar falu”

program részeként a 2024. évi pályázati kiírásra már az ősz folyamán meg fog valósulni, és reménység szerint ott is több milliárd forintos keret lehetősége áll rendelkezésre a civil szervezeteink számára. A 2022-es költségvetésben egyébként megközelítőleg 5 milliárd forint támogatási lehetőséget kaptak a civil szervezetek a Falusi Civil Alapon keresztül. Ez azt jelenti, hogy több mint 5900 pályázatból megközelítőleg 1500 pályázat volt sikeres és nyertes pályázat.

A Városi Civil Alap szintén kiírásra kerül körülbelül 5 milliárd forintos keretösszeggel a következő időszakban, és 2022-ben egyébként szintén majd 5 milliárd forintos keretösszeg állt rendelkezésre a 10 ezer lélekszám fölötti településeken tevékenykedő civil szervezetek számára. Több mint 5800 pályázatból 1000 pályázat támogatására volt lehetőség.

A költségvetés lehetőséget biztosít továbbra is a civil közösségi szolgáltatóközpontok hálózatának fenntartására és működtetésére. Nem belemenve a részletekbe, ezek a szolgáltatóközpontok nagyon sok segítséget adnak a kis civil közösségek, civil szervezetek számára: előadásokat, képzéseket szerveznek, tájékoztatókat, szakmai tanácsadást, ezenkívül a határon túli civil szervezetekkel való együttműködést és kapcsolat-tartást, országos programot szerveznek középiskolások számára is, illetve vezetőképzést tartanak, kiadványokat adnak ki, például a „Civil kézikönyv - Útmutató a civil szervezetek mindennapi működéséhez” című könyvet, illetve azoknak a folyamatos frissítését adják ki, ezenkívül országjárás van, különböző támogatási programokat tudnak megvalósítani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A második terület, amelyről néhány gondolat erejéig szeretnék szólni, a vidéki kistéleplüléseinknek a támogatása, és kiemelten is a „Magyar falu” programról szeretnék néhány gondolatot elmondani, megelégedve azt, hogy a Gyurcsány-Bajnai-kormányok tudatos falu- és vidékromboló politizálást folytattak Magyarországon. 2010 előtt az önkormányzatok, a kistéleplülések önkormányzatai hatalmas adósságokat voltak kénytelenek felhalmozni, és nem véletlen volt az, hogy 2010 után, 2010 és 2013 között megközelítőleg 1400 milliárd forintos önkormányzati adósságot vállalt át a Fidesz-KDNP-kormány. Magyarul: a magyar kormány, a polgári kormány fizette ki azokat az önkormányzati adósságokat, adóssághegyeket, amelyeket a Gyurcsány-Bajnai-kormányok alatt az önkormányzataink kénytelenek voltak felvenni. Szeretném megemlíteni azt is, hogy 2010-ig közel 400 kistéleplülésen szűnt meg az oktatás, illetve 38 vasúti mellékvonalon állították le a személyszállítást a Gyurcsány-Bajnai-kormányok.

A Fidesz-KDNP-kormány, mint említettem, az első intézkedések között ezt az 1400 milliárd forintos adósságtengert átvállalta és kifizette az önkormányzatok helyett. Ezután elindítottuk, létrehoztuk a „Magyar falu” programot, amely a baloldal vidékfejlesztési programjával ellentétben a valós vidéki, kistéleplülési problémákra reagált, reagál, hiszen ezeket a programokat nem egy budapesti irodában találták,

találjuk ki, hanem a magyar vidéki települések önkormányzataival, polgármestereivel együtt írjuk, és folyamatosan finomítjuk és javítjuk ennek a programnak a pályázati rendszerét.

A „Magyar falu” program célja, hogy az életminőség minden hazai kistelepülésen is az alapszolgáltatások szintjén meglegyen ugyanúgy, mint a nagyobb településeken. Az elmúlt három és fél esztendőben több mint 1000 milliárd forintot fordított a kormány a kistelepülések fejlesztésére a „Magyar falu” program keretében, és négy év alatt közel 1000 kistelepülési óvoda és iskola fejlesztését tette ez lehetővé, valamint 1700 településen több mint 2200 projekt keretében fejlesztettünk óvodai játszóudvart és közterületi játszótérket.

Szeretném azt is kiemelni, hogy az elmúlt közel négy évben 2 ezer helyszínen támogattuk orvosi és védőnői eszközök beszerzését, több mint 600 orvosi rendelőt újítottunk fel az elmúlt három és fél esztendőben. Tehát ha valaki arról beszél, hogy az egészségügygel nem foglalkozik a kormány, a kistelepülések egészségügyi helyzetével nem foglalkozik a kormány, akkor, azt gondolom, az nagyon nagy hazugság.

A falusi CSOK bevezetése óta több mint 1200 olyan kistelepülésen indult újra a népesség növekedése, ahol korábban létszámcsökkenés volt tapasztalható. Tehát ezt még egyszer szeretném aláhúzni: több mint 1200 kistelepülésen, kis vidéki magyar faluban indult újra a népesség növekedése, ahol korábban folyamatos létszámcsökkenés volt tapasztalható.

Tisztelt Kollégáim! Tisztelt Képviselőtársaim! 2019 óta közel 3700 kilométernyi, kistelepüléseken, kis falvakon átvezető állami mellékutat újítottunk fel ebben a programban, a „Magyar falu” programban. Azt gondolom, ez is egy nagyon jelentős eredmény, végre valami elindult, valami megmozdult a magyar vidéken az útfelújítások tekintetében, és amiről annyit beszéltünk egyébként, de sokáig nem történt semmi.

A kormány a nehéz gazdasági helyzet ellenére továbbra is elkötelezett a magyar vidék és a kistelepülések támogatása mellett, ezért nemcsak ebben az esztendőben, hanem a következő évben is a „Magyar falu” program folytatódni fog. És szeretném még azt is megemlíteni, hogy a „Magyar falu” program részét képezi a falusi kisboltok támogatása, részben működési támogatása, részben felújítása, modernizálása. Ez azt jelenti, hogy 2023-ban több mint 8 milliárd forintos támogatást nyújtottunk körülbelül 2800 falusi kisboltnak, aminek a segítségével ezeket a kisboltokat meg tudjuk tartani, meg tudjuk őrizni, hogy ott a szolgáltatást tovább tudják folytatni vagy végezni az ott élő emberek számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! A falusi CSOK-ot továbbra is támogatja a kormány, immár 2631 településen lehet igénybe venni, és 2024. december 31-éig a kormány meg is hosszabbította ezt a programot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hogy alátámaszom konkrétan a „Magyar falu” program sikerességét, szeretném azt megemlíteni, hogy választókerületembe,

Somogy vármegye 2. számú választókerületébe a „Magyar falu” program indítása óta, tehát 2019 júliusa óta több mint 6,5 milliárd forint támogatás érkezett, és a különböző pályázati alprogramok keretein belül közel 500 támogatott pályázat született meg. A pályázati célok közt szerepelt az elmúlt időszakban többek között falusi utcák, járdák, kerékpárutak építése, felújítása, faluházak, óvoda- és iskolaépületek, valamint orvosi rendelők felújítása, falugondnoki buszok beszerzése, közösségi terek kialakítása, sportinfrastruktúra-fejlesztés, szolgálati lakások kialakítása, illetve felújítása.

A fentiekén kívül 2020-ban, 2021-ben, 2022-ben az 5 ezer fő lélekszám alatti településeken működő falusi civil szervezetek számára is kiírt pályázaton a Falusi Civil Alap keretében több mint 400 millió forintos támogatás érkezett a választókerületembe ezekre a kistelepülésekre.

(11.20)

Önkéntes tűzoltó-egyesületek, polgárőr-egyesületek, sportegyesületek, művészeti, hagyományőrző, faluszépítő, szociális munkát végző egyesületek hajthattak végre ingatlanvásárlást, infrastruktúra-fejlesztést, vásárolhattak új gépjárművet, illetve valósíthattak meg szakmai programokat. Választókerületemben 75 településen vehető igénybe a falusi CSOK otthonteremtési kedvezmény. A Falusi Útalap keretein belül 2019 óta 2,5 milliárd forint értékben valósultak, valósulhattak meg útfelújítások. Összességében elmondhatom, hogy a választókerületem kistelepülései az elmúlt három és fél esztendő alatt több mint tízezer (sic!) forint kormányzati támogatást kaptak a „Magyar falu” program keretéből.

Elmondható tehát az, hogy ez a program történelmi jelentőségű vidékfejlesztési program, amelyet továbbra is meg akarunk tartani, továbbra is fenn kívánunk tartani, működtetni kívánunk, és ezzel a vidéki kistelepüléseknek az életminőség-javító programjait szeretnénk továbbra is támogatni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Végül, de nem utolsósorban a nemzetpolitikáról, annak a költségvetési vonzatairól szeretnék néhány gondolatot elmondani, hiszen a nemzetegyesítés és a nemzetépítés az egyik legfontosabb stratégiai feladatunk és célunk. Ahogy Orbán Viktor miniszterelnök úr a Magyar Állandó Értekezlet tavaly novemberi XX. ülésén megfogalmazta, válsághelyzetben sem szabad stratégiai célokat feladni, a nemzetegyesítés pedig ilyen stratégiai cél.

A 2024. évi költségvetés éppen ennek a bizonyítéka, a benne szereplő, a határon túli magyarságot érintő források garantálják a nemzetegyesítés, illetve a nemzetépítés további folytatását. A 2010-ben megkezdett folyamat, program az előttünk álló tervezet alapján nemcsak hogy folytatódik, de még nagyobb lendületet fog kapni. A költségvetésben szereplő összegek alapján nemhogy csökkennének, hanem az előző évhez képest tovább növekedhetnek a határon túli magyarságra vonatkozó források, és ezzel a költségvetési támogatással az eddig elért eredményeinket

szeretnénk megtartani, fenntartani és a folyamatos-
ságot, a folytonosságot biztosítani tudjuk.

A Bethlen Gábor Alapban biztosított források a
duplájára nőnek az előző évi előirányzathoz képest.
A növekedés egyik legfontosabb oka az oktatás-neve-
lési és a hallgatói támogatás nagyságrendekkel való
megemlése. A 2002/2003-as tanévtől minden ma-
gyar nyelvű képzésben részt vevő gyermek számára
biztosított támogatás összege az előző tanévben még
22 500 forint volt, s a 2022/23-as tanévtől a támoga-
tás összege több mint négyszeresére, évi 100 ezer fo-
rintra emelkedett. A jövő évi költségvetésben bizto-
sítva van ennek a megemelt támogatásnak az összege
a következő tanévre vonatkozóan is, több mint
30 milliárd forinttal növekedik vagy növekszik a költ-
ségvetési támogatás ezen a kereten át.

Nagyon fontos, hogy a külhoni magyar intéz-
ményrendszer folyamatos működtetése továbbra is
kiemelt prioritás maradjon a nemzetpolitikában.
A külhoni magyar közösségek megmaradásában meg-
határozó szerepet játszó intézmények és szervezetek
továbbra is állandó, kiszámítható támogatásban ré-
szesülnek a „Nemzeti jelentőségű intézmények” pro-
gram keretében, amelynek keretében évente több mint
90 külhoni intézmény, szervezet és program kiszá-
mítható finanszírozása valósulhat meg.

Ugyancsak 2011 óta valósul meg a külhoni ma-
gyar szervezetek és intézmények folyamatos támoga-
tását megvalósító pályázati program is. A 2023-tól
„Gondoskodó nemzet” program néven futó program-
ban évente 2 milliárd forint támogatáshoz jutnak a
külhoni magyar közösségek, és ezen keresztül az ok-
tatás, a kultúra mellett az egyházi, ifjúsági és a sport-
tevékenységet végző szervezetek, valamint a diasz-
póra magyar szervezetei, a hétvégi magyar iskolák ré-
szesülhetnek támogatásban.

2015 óta támogatjuk a Kárpát-medencei testvér-
települési kapcsolatok kialakítását és megerősítését a
Kárpát-medencei testvértelepülési program kereté-
ben, amelynek köszönhetően már több mint ezer test-
vértelepülési kapcsolat jött létre, és válik évről évre
erősebbé ez a kapcsolatrendszer.

Folytatódik a 2011-ben útjára indított Határtalan-
nul! program, amelynek köszönhetően már több mint
500 ezer anyaországi diák vehetett részt osztálykirán-
dulásokon határon túli magyar területen, és a pro-
gram révén újabb és újabb fiatalok ismerkedhetnek
meg, köthetnek barátságot, hozhatnak létre kapcsola-
tot egy-egy külhoni, magyarulkita térséggel, illetve intéz-
ményekkel, ott élő fiatalokkal.

A költségvetésben biztosítva van a Kőrösi Csoma
Sándor-program és a Petőfi Sándor-program folyta-
tása, amelynek köszönhetően a diaszpórában és a
szórványban a magyar szervezetek állandó segítséget
kapnak, kaphatnak az ösztöndíjasok munkája révén.
Folytatódhat az egységes Kárpát-medencei tér építése
többek között a kultúra, a felsőoktatás, az egyházak,
valamint az agrárium területén is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném még meg-
említeni azt a határon túli nemzetrészeinket érintő,

határon átnyúló gazdaságfejlesztési programot, ame-
lyet az elmúlt esztendőben már elindítottunk, azt fo-
lyamatosan fenntartjuk, amelynek keretében több
mint 200 milliárd forintos támogatást juttattunk el a
határon túl élő nemzetrészeink számára, és több mint
60 ezer magyar vállalkozót, illetve gazdát, gazdálko-
dót tudtunk ezáltal segíteni, és így olyan fejlesztési
forráshoz, támogatáshoz tudtuk őket juttatni, amely-
nek segítségével jelentős mértékben segítettük a kül-
honi nemzetrészeink szülőföldön való megmaradását
és az ottani boldogulásukat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyű-
lés! Mindezeket az eredményeket úgy kell figye-
lembe vennünk és úgy kell értékelnünk, hogy milyen
külgazdasági körülmények között értük ezeket el, és
milyen külgazdasági körülmények között szeretnénk
ezeket megőrizni és megtartani. A KDNP ezért és
ezért is támogatja a költségvetési tervezetet, és ezért
is meg fogjuk azt szavazni. Köszönöm szépen meg-
tisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorai-
ban.)*

ELNÖK: A következő felszólaló a Párbeszéd kép-
viselőcsoportjából Szabó Timea képviselő asszony.
Parancsoljon!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót.
Tisztelt Képviselőtársaim! Most mint Óbuda-Békás-
megyer országgyűlési képviselője szeretnék felszól-
alni a jövő évi költségvetési tervezettel kapcsolatban,
mert sajnos azt látjuk, hogy hiába Óbuda-Békásme-
gyer az ország hatodik legnagyobb települése lakos-
ságszámában - közel 130 ezer lakója van a III. kerület-
nek -, ehhez képest nemhogy nem kap a kerület, nem-
hogy nem kapnak a kerület lakói támogatást, a több
mint 270 lehúzott fejlesztésből nagyon sok pont ezt a
kerületet érinti.

Önök itt folyamatosan arra hivatkoznak - ezt teg-
nap el is mondtam -, hogy ilyen háborús idők vannak
meg olyan háborús idők vannak, ami persze egyrészt
igaz, csak hogyha közelebről megnézzük az önök
által benyújtott 2024-es költségvetést, akkor ebből
nem az látszik. Önök még mindig azt mondják, hogy
családbarát költségvetés, miközben pontosan tudjuk,
hogy ez nem családbarát, hanem egy családnyúzó
költségvetés. Folyamatosan elvesznek, elvesznek és
elvesznek az emberektől, a családotól, elvesznek az
egészségügytől *(Nacsá Lőrinc közbeszól.)*, elvesznek
az oktatástól, elvesznek a családotól, miközben Eu-
ropában a legmagasabb inflációt produkálták az idei
évben.

Az is teljesen egyértelműen bebizonyosodott,
hogy nincsen olyan, hogy háborús infláció, hiszen az
Ukrajnával határos Romániában 10 százalék az inflá-
ció, amíg Magyarországon 24,5 százalék, de a szintén
Ukrajnával határos Szlovákiában és Lengyelország-
ban is csak 14 százalék, tehát kevesebb, mint a fele,
Romániában majdnem az egyharmada, miközben
egyébként némileg nagyobb a közös határszakaszuk
Ukrajnával. *(Nacsá Lőrinc közbeszól.)*

(11.30)

Tehát önök hazudnak akkor, amikor úgy szorítanak megint a családokon, hogy a háborúra hivatkoznak, csak azért, hogy az önök Putyin-barátsága virágozhassék. *(Szászfalvi László felnevet.)*

Óbuda-Békásmegyének is számos olyan fejlesztésre lenne szüksége, amit önök vagy évek óta ígérnek és nem adják meg, vagy nem is ígérnek, pedig pontosan tudják, hogy annak a 130 ezer lakosnak szüksége lenne ezekre a támogatásokra. *(Nacsa Lőrinc: Mi lesz az ügyelettel?)*

Az egyik ilyen az Óbudai Gázgyár területének a kármentesítése. Ott, ugye, tudjuk, hogy már sok évtizede súlyosan mérgező anyagok kerültek a talajba, amit hiába kértünk évről évre, 2010 óta a kormánytól, hogy kármentesítse, ezt nem sikerült megtenni, pedig látszott, nagyon alacsony Duna-vízállásnál látszik, ahogy a mérgező anyagok szivárognak be a Dunába, szivárognak be a kutakba, és elérhetik az ivóvizeket is. Ez lenne az egyik kérés, hogy ezt végre hajtsák végre Óbudán is.

Aztán sajnos a Lázár János által lehúzott több mint 270 fejlesztés között szerepelt a békásmegyeri HÉV-megállónak és az aluljárónak az akadálymentesítése. *(Nacsa Lőrinc: Budapest!)* 30 éve úgy van. Nacsa Lőrincnek mondom, hogy legalább butaságokat ne beszéljen. *(Nacsa Lőrinc: Ügyelet!)* Nem baj, ha nincs vele tisztában: a HÉV a MÁV-hoz tartozik, tehát állami. Tényleg lehet megint ilyen kretenségekkel zsidbasztani egymást, csak kár ezzel elvenni az időnket. *(Nacsa Lőrinc: Háziorvosi ügyelet!)*

A HÉV nem Budapesthez tartozik, de mondok cifrábbat: még csak nem a kerülethez, hanem a kormányhoz. Tehát a kormány ígérte meg, nem véletlenül volt az állami fejlesztések között a HÉV felújítása, amit Lázár János egy laza tollmozdulattal lehúzott, pedig sem kerekesszékesek, sem babakocsis kismamák, sem idős, beteg emberek 30 éve nem tudják megközelíteni a HÉV-megállót. Jelzem azt, hogy még ha Budapesthez is tartozott volna, Tarlós István regnálása alatt sem történt egy kapavágás sem, sőt Bús Balázs 13 éves kerületi polgármestersége alatt sem történt ebben az esetben semmi. Nem tudják a kismamák, a családok, az idősek, a kerekesszékesek megközelíteni, nem tudnak megközelíteni egy HÉV-megállót a XXI. században. Szégyen! Tessék ezt visszatenni a fejlesztések közé! *(Nacsa Lőrinc: Tessék az ügyeletet visszaállítani!)*

Önök azt mondják, hogy a háború miatt nincs pénz, de a jövő évi költségvetésben közösségi bormarketingre van 3 milliárd forint. Mi az anyám az a közösségi bormarketing eleve 3 milliárd forintért akkor, amikor arról beszélünk, hogy iskolák felújítását, kórházak felújítását lehúzták a fejlesztések közül. Szégyelljék magukat! *(Nacsa Lőrinc: Ügyelet! Ügyelet!)* De ugyanígy halasztják már a Római-parton a védmű megépítését is; 25 milliárd forintba kerülne az árvízvédelem, ami szintén állami feladat. Tessék megoldani!

Ugyanúgy Óbuda-Békásmegyérhez tartozik a pünkösdfürdői záportározó előkészítése. Pontosán tudjuk, hogy a klímaváltozások miatt ezek a villámárvizek elárasztják ott a területet. A záportározó úgy van megépítve, hogy nem tudja tartani azt a nagy mennyiségű vizet, közvetlenül belefolyik ott a Dunába a szennyvíz. Most nem akarom részletezni, hogy amikor túlcserdul ez a záportározó, akkor miket látunk szó szerint ott a Római-parton is és végigfolyni a Dunában.

Szintén nagyon nagy szükség lenne a panelfelújításra. Ezt a Párbeszéd-Zöldek egyébként benyújtotta, szintén módosító javaslatként, ahogy az összes eddig felsoroltat is *(Nacsa Lőrinc: Háziorvosi ügyeletre is szükség lenne!)*, hiszen - megint csak az orosz gáztól való leszakadás miatt - már a háború is megmutatta, hogy mekkora szükség van arra, hogy folytatódjék a panelprogram Óbuda-Békásmegyeren, és rengeteg családot érint ez a kérdés.

Aztán ott van természetesen az egészségügy. Önök néhány évvel ezelőtt, szilveszter előtt egy nappal mindenféle indoklás nélkül elvettek 3,5 milliárd forintot az óbudai szakrendelőktől, még csak nem is hivatkoztak arra, hogy mire. 130 ezer ember egészségügyi ellátásától vettek el egy tollvonással 3,5 milliárd forintot, ezt nem adták vissza. A Párbeszéd-Zöldek nevében visszatesszük ezt a költségvetésbe, és követeljük, hogy végre ne a közösségi bormarketing legyen az első, hanem az, hogy az egészségügybe visszatesszük ezt a pénzt.

De mondok cifrábbat is: libanoni keresztény templom felújítására van másfél milliárd forint, csak éppen a szakrendelők felújítására nincsen *(Nacsa Lőrinc: Gyermekszakrendelő!)* az úgynevezett családbarát - de nevezzük nevén: családnyúzó - kormányának a tarsolyában.

A III. kerületi Csobánka téri szakrendelő felújítására is kellene pénz, illetve eszközök beszerzésére. Szerencsére ezt az önkormányzat eddig megoldotta, de ehhez a kormánynak vissza kell tenni az onnan kilopott pénzt. *(Nacsa Lőrinc: És mi van a gyermekszakrendelővel?)*

És akkor hadd térjek rá a legaktuálisabb kérdésre, a Veres Péter Gimnázium felújítására! Azt hazudják önök, de még '22-ben a fideszes Bús Balázs is, aki csúfosan kikapott az országgyűlési választáson, megígérte, sőt fotózkodott is mindenféle tervekkel a Veres Péter Gimnázium felújításával kapcsolatban. Na most, ahhoz képest, hogy ott évekig Varga Mihály volt az egyéni országgyűlési képviselő, semmit nem tudott elérni ebben az ügyben. Szégyen! A saját körzetében az ország egyik legjobb gimnáziuma folyamatosan beázik, néhány héttel ezelőtt tanóra alatt leszakadt a plafon, mert beázott, és leszakadt egy majdnem egyméteres plafondarab. De egyébként a múlt heti esőzések miatt az ebédlő ázott be meg a folyosók.

Önök félretettek - szintén a Lázár János által lehúzott listában szerepelt a Veres Péter Gimnázium felújítása - 11 milliárd forintot. Na, most tudjuk, hogy ez a 11 milliárd egy picit barokkos, ebből valamennyit

el akartak lopni. A Párbeszéd-Zöldek ezért egy 5 milliárd forintos módosító javaslattal visszateszi a Veres Péter felújítását, ennyiből legalább egy átfogó tetőcserét és fűtés-korszerűsítést meg lehet oldani. Olyan nincsen, hogy önök veszélyeztetik a diákok és a pedagógusok testi épségét, a tanítást egy ilyen gimnáziumban. Nem lehet tudni, most megint jönnek esőzések, hogy mikor kire fog rászakadni a plafon.

Az állam a gimnáziumoknak a fenntartója. Ha ott bármilyen baleset történik, bárki megsérül, tanár, diák, ott dolgozó, akárki, azért önök lesznek a felelősök. *(Nacsa Lőrinc: És az orvosi ügyelet?)* 90 millió forintot adtak eddig, toldozgatták-foldozgatták, majd most kaptam meg Rétvári Bencétől a választ, hogy milyen jó, mert befejezték a tető javítását, majd a következő héten beázott az ebédlő.

Tehát tessék tisztességesen kormányozni, nem libanoni templomokra, nem bormarketingre, nem a Nemzeti Sport fenntartására költeni 1,3 milliárd forintot, nem egy leromlott irodaépületet megvenni a Bosnyák téren azért, hogy megmentsék! 244 milliárd forintért veszi meg az állam az irodaépületet Tiborc Istvántól, a mi pénzünkön, azért, hogy nehogy már Orbán Viktor lányának a férje egy picit rosszabbul járjon. Na, ez az igazi keresztapa-kormányzás, tisztelt képviselőtársaim, hogy nem a magyar emberek érdekét nézik, nem Óbuda-Békásmegyer lakosainak az érdekét nézik, hanem az Orbán család érdeke van mindenek elé helyezve. *(Nacsa Lőrinc: Gyermekszakrendelő!)*

Én Óbuda-Békásmegyer képviselőjeként újra megkérem és felszólítom önöket arra, hogy tessék ezeket a fejlesztéseket visszatenni, betervezni a költségvetésbe, és végre valóban az emberek érdekében kormányozni. Köszönöm. *(Nacsa Lőrinc: Lesz-e orvosi ügyelet Óbudán?)*

ELNÖK: A következő hozzászóló a Fidesz frakciójából Szatmáry Kristóf képviselő úr. Parancsoljon, megadom a szót.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Nagyon kedves, köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Megmondom őszintén, hogy a felszólalásomat alapvetően a jövő évi költségvetés kis- és közép vállalkozókkal kapcsolatos nézőpontjának szerettem volna szentelni, de amíg itt van Szabó Timea, szeretném kijavítani *(Nacsa Lőrinc: Az ügyeletekkel minden rendben van!)*, azért is ragadom meg az alkalmat a felszólalásom elején.

Őn azt mondta, hogy a Lázár János vezette minisztérium lehúzta volna a HÉV-fejlesztéseket. Ez egész egyszerűen nem igaz! A képviselő asszony mutassa meg azt a kormánydöntést, ahol elálltak volna. *(Szabó Timea: Személyesen mondta nekem Lázár János!)* Csak azért mondom, mert a saját kerületemet is érinti a HÉV-fejlesztés. A saját kerületemet is érinti a HÉV-fejlesztés, és... *(Szabó Timea: 2026-ig egy kapavágás nem lesz ott!)* Elnézést, képviselő asszony, én is végighallgattam önt - nem volt könnyű. Azért

mondanám itt a nyilvánosság előtt, hogy ez egész egyszerűen nem igaz. A kormány nem állt el a budapesti HÉV-ek fejlesztésének tervétől. *(Szabó Timea: Akkor mikor lesz?)* Képviselő asszony, akkor lesz, amikor önök az áldásos tevékenységükkel nem blokkolják Brüsszelben a hazai pénzeket, ugyanis ezek a HÉV-fejlesztések többek között uniós forrásokból valósulnának meg.

(11.40)

Tehát ha a képviselő asszony aggódik a budapesti HÉV-ek felújítása miatt, akkor javaslom, hogy elsősorban a brüsszeli tevékenységüket módosítsák, hogy Magyarország jusson hozzá azokhoz a forrásokhoz, amelyek elköltése eredményeképpen tud úgy nálam, a XVI. kerületben, de az ön választókerületében, Óbudán is ez a fejlesztés elkészülni. Ezt csak a tisztánlátás végett mondtam.

Visszatérnék az eredeti mondandóhoz, ahhoz, hogy a 2024-es költségvetés értékelése, és azon belül is a hazai kis- és közép vállalkozások kapcsán miről érdemes beszélni. Ott kell kezdenünk ezt az értékelést, hogy a magyar gazdaság válságállósága szerencsére sokat erősödött az elmúlt évtizedben. A foglalkoztatás, látjuk, rekordszinten van, a munkanélküliség alacsony, az államháztartás helyzete stabil, míg a magyar adórendszer a legversenyképesebbek között tartják számon. Mindezek ellenére azt is látjuk és nagyra értékeljük, és tudjuk, hogy szükség volt arra, hogy a háború kitörése óta a kormány többek között az energiaintenzív kis- és közép vállalkozások támogatásával, gyármentő programmal, adókönyvitésekkel, hitelprogramokkal segíti, segítette a magyar vállalkozásokat.

Már az is egyértelműen látszik a 2024-es költségvetést figyelembe véve vagy azt értékelve, hogy a tavaly februárban kirobbant fegyveres konfliktusra az Unió sajnos nem kellően átgondolt szankciókkal reagált. Ennek az lett a következménye, hogy az infláció mellett elszabadultak az energiaárak is, ami az európai gazdaság egészére súlyos csapást mért, és ezáltal rontja a kontinens és benne Magyarország versenyképességét is. A szankciók feloldása ugyan mérsékelhetné az Európában kialakult gazdasági helyzetet, azonban úgy látszik, hogy erre Brüsszelben nagy hajlandóság egyelőre nincs. Éppen ezért az elmúlt időszakban a kormány minden erejével azon dolgozik, dolgozott, hogy a további gazdaságpolitikai intézkedésekkel elkerülje a jövő évi recessziót, ami egyébként Európa számos országában elég valószínű az idei évben, és mielőbb visszatérhessünk az egyensúlyi növekedési pályára.

E célok eléréséhez két dolog elengedhetetlen: meg kell védeni a magyar vállalkozásokat és fokozni kell az államháztartás tartalékos működését. Ezt látjuk, ez köszön vissza a jövő évi költségvetésben is.

Ezekben a háborús időkben olyan költségvetésre van szükség, amely mindezek mellett garantálja a biztonságot, megvédi a családokat, a nyugdíjakat, a munkahelyeket, a rezsi-csökkentést, valamint a hazai

kis- és középvállalkozások védelmét is szolgálja. Ez a védelmi költségvetés.

A nemzeti kormányzás óta Magyarország gazdasági fordulatot hajtott végre, és sikerült növekedési pályára állítani a gazdaságot. Ez azért is különösen nagy eredmény, mert mindig érdemes megnézni, hogy honnan indultunk el, érdemes megvizsgálni a korábbi baloldali kormányok elhibázott gazdaságpolitikájának az eredményét, azt, hogy gyakorlatilag a csőd szélére kellett hazánkat visszahozni. Jól emlékezhetünk, és egy ilyen költségvetés kapcsán jó is emlékezni és emlékeztetni arra, hogy Gyurcsány Ferenc és kormánya 2002 és 2010 között hogyan döntötte romba az országot és benne a hazai vállalkozások egy jelentős részét is. Eladósították, a csőd szélére sodorták a gazdaságot, megduplázták a munkanélküliséget, agyonadóztatták a családokat és a magyar munkaadókat, elvettek nyugdíjukat, megduplázták az élelmiszeripari termékek áfáját, háromszorosára emeltek nagyon sok közüzemi szolgáltatást. A magyar emberek vagy éhbérért dolgoztak, vagy segélyből élhettek. A szélsőséges és elhibázott gazdaságpolitika árát sorozatos megszorításokkal a magyar embereken és a magyar kis- és középvállalkozásokon hajtották be. Nyilvánvaló, hogy ez nem nagyon lenne talán most sem másképp.

A benyújtott 2024-es költségvetéssel a legfőbb célunk az, hogy az elmúlt tíz évben elért eredményeket a járvány, valamint a háborús helyzet ellenére is sikerüljön megőrizni, a rekordszintű foglalkoztatottság mellett a munkanélküliség továbbra is alacsonyan maradjon, és ezen a mértéken számolhassunk ezzel 2024-ben is, így a magas szinten stabilizálódott foglalkoztatás jövőre reményeink szerint akár újabb csúcsokat érhet el. Tapasztalatból tudjuk, hogy a magyar családok boldogulásának és a gazdaság fejlődésének is a munka lehet csak az alapja. Az elmúlt bő egy évtized alatt mintegy 1 millió fővel stabilan 4,7 millióra emelkedett a foglalkoztatottak száma, miközben a munkaerő-tartalékok folyamatosan kimerültek, a 740 ezerről körülbelül 300 ezerre estek vissza.

A magyar gazdaság 2022-ben jól teljesített, 4,6 százalékkal bővült, és a célunk - mint említettem, Európában talán kevesekként - elkerülni a visszaesést. A jelenlegi válsághelyzetben kulcsfontosságú a stabilitás, ezért a benyújtott költségvetés elkötelezett a felelős gazdálkodás és a hiánycél tartása mellett. A magyar kormány egyébként 2010 óta Európa egyik legnagyobb adócsökkentését és gazdaságfehérítését hajtott végre. Az adók hatékonyabb beszedése lehetővé tette az adócsökkentéseket, ami szintén válságállóbbá teszi a magyar gazdaságot.

A benyújtott költségvetés a korábban bevezetett adócsökkentések mellett elkötelezett, ugyanis azt az alapszabályt követi, amit korábban is követtünk, hogy az adókat nem emelni kell, hanem az alacsonyokat kell beszédeni. Ez a hozzáállás megint csak élesen szemben áll a 2010 előtti baloldali kormányok adópolitikájával, ami Magyarországon gyakorlatilag kiszámíthatatlanná tette a vállalatok szempontjából a költségvetési tervezést, mindennaposak voltak az éven

belüli adóváltozások, alapvető adókulcsok átírása, szerkezeti új adók bevezetése, arról nem beszélve, hogy az állami szervek gyakorlatilag potenciális bűnözőnek és fejőstehénnek tekintették a hazai kis- és középvállalkozások döntő többségét.

A 2024-es költségvetés egyébként több mint 3000 milliárd forint hazai forrást biztosít a kiemelt beruházásokra és fejlesztésekre. A költségvetés továbbra is célul tűzi ki a gazdasági és társadalmi szempontból jelentős beruházások megvalósítását, kiemelt figyelmet fordítva a beruházásokhoz kapcsolódó forrásigény, a költségvetési hiánycél, illetve az államadósság-csökkentési követelmények összehangolására.

A Statisztikai Hivatal adatai szerint 2023 első negyedévében éves alapon a beruházásokban volt visszaesés, mint Európában mindenütt, ugyanakkor nagyon kedvező hír az, hogy '23 első negyedévében negyedéves alapon már közel 1 százalékkal bővült a beruházások üteme. Mindezt azzal kiegészítve, hogy ez gyakorlatilag az állami beruházások jelentős visszaszorulása mellett történt, ami azt jelenti, hogy a mostani időszakban alapvetően piaci alapú beruházásoknak lehetünk tanúi. Ez elsősorban az ingatlanberuházások, a feldolgozóipari, a járműgyártási és a mezőgazdasági beruházások területén kézzelfogható és jelentős mértéket jelent.

Annak érdekében, hogy Magyarország gazdasági felzárkózása folytatódjon, a családok és a munkahelyek biztonságban legyenek, valamint hogy hazánk 2023-ban kivédje a recessziót, tovább kell erősíteni ezt a beruházási dinamikát és az exportalapú gazdaságpolitikát. Ezt a célt szolgálják egyébként a kormány programjai is, mint a Baross Gábor újraparaszti hitelprogram, a tőkeprogram és a Széchenyi-kártya-program is, amelyek több mint 3100 milliárd forint likviditást tettek elérhetővé a vállalkozások számára. Ezek, hozzá véve a kamatstop intézményét, jelentősen hozzájárulhatnak ahhoz a gazdaságpolitikai célhoz, amely azt gondolom, hogy az ország számára egyértelműen fontos.

A magyar kormány intézkedéseit egyébként a piacok és a nemzetközi szervezetek is elismerik, hiszen a hitelminősítőknél hazánk továbbra is erősen tartja a befektetésre ajánlott besorolást, valamint Magyarország ma első az uniós adócsökkentési rangsorban.

(11.50)

Ehhez kapcsolódik, hogy a magyar adórendszer versenyképessége az OECD-országok közül az első tízben található.

Összeségében, figyelve a hazai kkv-k helyzetét, azt tudjuk mondani, hogy a 2024. évi költségvetés is alapvetően a hazai kis- és középvállalkozások segítésének, megtámogatásának, jelen helyzetben a felszínen maradásának a segítségét tűzte ki célul. Mondanám azt, hogy talán a nehezen túlvan a magyar gazdaság. Egy évvel ezelőtt, emlékszem, hogy nagyon sokan nagyon komoly csődhullámtól félték Magyarországon. Ez szerencsére elmaradt, és a jelenlegi gazdasági

folyamatokat figyelembe véve most már nem is valószínű, hogy bekövetkezik. Ez nem azt jelenti azonban, hogy a kormányzatnak nincs dolga és felelőssége a hazai vállalkozások tekintetében, sőt a költségvetésen túl is vannak olyan intézkedések, amelyek meghozatala még költségvetési vonzattal is bíró módon, de döntően befolyásolhatja a hazai vállalkozások versenyképességét. Ilyen például a tavaly év végén megkötött közüzemi szerződések kérdése, hiszen ez nagyon sok vállalkozót belekényszerített olyan, különböző közüzemi szerződések megkötésébe, ami azóta talán az ő oldalukról egy indokolatlan terhet jelent. A kormányzat az ismereteink szerint vizsgálja annak lehetőségét, hogy ezt hogyan tudja orvosolni. Valóban, ilyen intézkedések és ilyen feladatok még az előttünk álló időben nagyon fontos kérdései lesznek a magyar gazdaságnak, és benne a hazai vállalkozások helyzetében betöltött szerepének.

Ugyancsak ilyen kérdés az, hogy hogyan és mennyire fogjuk tudni a korábban, egy korábbi gazdasági növekedési helyzetben kigondolt olyan intézkedések újragondolását megtenni, amelyek bizonyos adminisztratív terheket jelentenek a hazai vállalkozásokra. Gondolok itt például az NTAK-rendszer bevezetésére. Ezeknek az aktuális helyzetre való transzformálása, végig gondolása még az idei év feladata lesz, amellett, hogy ezt a jövő évi költségvetést, azt gondolom, hogy mindenképpen a hazai vállalkozások szempontjából kell és szeretnénk is támogatni.

Tehát összességében azt tudom mondani a jövő évi költségvetést elemezve, hogy nem lehet kétségünk afelől, hogy a kormány továbbra is elkötelezett a gazdasági növekedés fenntartása, az eddig elért eredmények megvédése, az államadósság arányának csökkentése, az államháztartás stabilitása mellett a hazai családok, a hazai munkavállalók és kifejezetten a hazai kis- és középvállalkozások védelmében. Ezért is támogatjuk a jövő évi költségvetést. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A következő hozzászóló Keresztes László Lóránt képviselő úr, az LMP frakciójából. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Mondhatjuk, hogy minden évben a költségvetési vita a legfontosabb vita itt, az Országház falai között, hiszen ez ad lehetőséget arra, hogy megkülönböztessük a valós cselekvést vagy valós terveket és szándékokat attól, amit, mondjuk, a különböző propagandacsatornákon mondanak. Hallhatunk különböző kormányzati kommunikációs elemeket, kommunikációs paneleket, ugyanakkor, ha megnézzük a számokat, amiket önök belefoglalnak ebbe a költségvetésbe, akkor láthatjuk, hogy mi megalapozott ebből és mi nem.

Nagyon fontos, hogy azon túl, hogy igyekeznünk kell, törekednünk kell arra, hogy konkrétumokról beszéljünk, adott esetben konkrét kérdéseket tegyünk

fel - amire én készülök államtitkár úr felé -, a másik oldalról arról is beszéljünk, hogy amit kiolvasunk a költségvetésből a számok szintjén, az mit vetít előre, tehát a jelen helyzetből, a jelenlegi állapotokból kiindulva az milyen jövőképet fog a magyar nemzet elé, Magyarország felé vetíteni.

Meghallgattam - ugye, ma reggel 8 órakor kezdődött a vita -, meghallgattam talán egy-két kivétellel, minden felszólalást, és elég elkeserítő volt az a tendencia, ami kirajzolódik. Alapvetően a kormánypárti vezető szónokok felszólalásai megdöbbenő módon 80-90 százalékban a 2010 előtti kormányzati teljesítményről szólnak, és rögtön tegyük is hozzá, hogy az ellenzéki felszólalók jelentős része is, aki már 2010 előtt viselt kormányzati felelősséget, ők pedig a saját, egyébként borzalmas minőségű kormányzásukat próbálták fényezni. Ebből levezethető, hogy mind a kormányoldali, mind jó néhány ellenzéki felszólalás alapvetően egy ilyen pártpolitikai sárdobálásként volt leírható, és kevésbé esett szó a jelenlegi helyzetről, és nem esett szó arról, hogy itt gyakorlatilag milyen jövőképet vázol fel a kormány költségvetési tervezete.

Amit mi gondolunk, amit mi fontosnak tartunk, amit az LMP-Magyarország Zöld Pártja szeretne elérni, és ennek megfelelően szeretnénk hozzájárulni a költségvetési vitához is, azok a legfontosabb célok, meggyőződésünk szerint, a magyarság számára, hogy a szülőföldön való megmaradást biztosítani lehessen, hogy ne kelljen a magyaroknak elvándorolni, hogy a magyar fiatalok tudjanak családot alapítani, itt tudjanak minél több gyermeket vállalni. Fontos, hogy egy olyan patrióta gazdaságpolitika valósuljon meg, ami nem a Távol-Keletről vagy bárhonnét ide szállított olcsó tömegtermékekre, hanem a lehető legnagyobb mértékben a különböző igényeknek az itt, helyben történő kielégítésére alapul. Olyan gazdaságpolitikát szeretnénk látni, ami nem kiszolgálja az idegen profitérdeket, és ami maximálisan figyelembe veszi azt, hogy a nemzet megmaradásának egyik fontos pillére az, hogy a természeti erőforrásainkat meg tudjuk őrizni és meg tudjuk védeni.

Nagyon fontos, hogy a vidék számára végre valódi fejlődési pályát lehessen felmutatni. Nagyon fontos, hogy az egyre rosszabb állapotban lévő infrastruktúrát végre fejleszteni lehessen, és a most sok tekintetben összeomlás előtt álló, vagy az összeomlás állapotában lévő közszolgáltatásokat stabilan biztosítani lehessen minden magyar ember számára az ország minden pontján. Erről egy kicsit részletesebben is beszélni fogok.

Ugyanakkor, amit most látunk, és ami kiolvasható nemcsak a kormányzati döntésekből, hanem a jövő évi költségvetésből is, hogy folytatódni fog, sőt még nagyobb lendületet vesz az idegen profitérdekek kiszolgálása, mondhatjuk, hogy a nagyhatalmi érdekek kiszolgálása. Elképesztő az a fajta kormányzati politika, kormányzati törekvés, hogy azok után, hogy százezrével voltak kénytelenek elvándorolni megélhetési problémák, az alacsony bérek miatt a magyarok, most százezrével idegen vendégmunkásokat akarnak

az országba hívni. Elképesztő az, hogy továbbra is idegen érdekeket kiszolgáló infrastruktúra-fejlesztésre fordítanak elképesztő mennyiségű összeget, miközben nagyon sok helyen, főleg egyébként a vidéki térségekben borzalmas állapotban van az infrastruktúra, és az is látható mind a költségvetésből, mind a kormányzati tervekben és a kormány meghatározó politikusainak a nyilatkozataiból, hogy önök továbbra is semmibe veszik a természeti kincseinket, az ivóvíz-kincsünket, a termőföldet.

Nézzük egész pontosan, hogy mi történik, ha ezt a költségvetést ilyen módon fogják elfogadni, és milyen hatásai lesznek ennek az országunkra! Itt engedjenek meg egy konkrét példát. Itt a felvezetőben is többször elhangzott, illetve az elmúlt napok vitáiban, hogy önök patrióta költségvetést szeretnének. Hallhattuk itt az elmúlt napok vitáiban Lázár miniszter úrtól, hogy patrióta beruházáspolitikát szeretnének. De ez nem tud megvalósulni, ha ez a szemlélet, a nemzeti szemlélet, a nemzeti elköteleződés alapvetően hiányzik az ország gazdaságpolitikai döntéshozatalából, pontosabban a kormány gazdaságpolitikai döntéshozatalából.

Egy példát engedjenek meg, szerintem Nacsa Lőrinc képviselő úr el is várja tőlem, hogy ezt a példát említsem meg. A jövő évi költségvetésben 103 milliárd forinttal szerepel a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztése. Az idei költségvetésben 192 milliárd szerepel. Tudjuk, hogy ez egy olyan projekt, ami, mondhatjuk, hogy teljes mértékben kínai érdekeket szolgál, ez összességében megközelíti majd az 1000 milliárdot, ami a magyar adófizetők 1000 milliárdjába fog kerülni.

Ez a projekt arról szól, hogy kiszolgálják a kínai érdekeket, lehetővé tegyék azt, hogy tömegével szállítsák Magyarországra és Magyarországon keresztül Európába az olcsó távol-keleti tömegtermékeket, mondjuk így. Kínai hitelből felépítenek - egyébként utána magyar adófizetői forrásokból ezeket a hiteleket törlesztve - egy olyan infrastruktúrát, amivel kapcsolatban semmiféle gazdasági kihasználási garancia nincs. Most a műszaki tartalomra nem is térek ki az idő hiányában, de ami egyértelműen nem a patrióta gazdaságpolitikát szolgálja. És erre, mint már említettem, 103 milliárd forintot költenek a jövő évi költségvetésben, miközben ez az összeg többszöröse annak az összegnek például, amit a magyar emberek ivóvízellátását biztosító közműrendszer fejlesztésére fordítanak.

Tehát elmondhatjuk azt, hogy számtalan olyan gigantikus beruházásra költik önök a magyar adófizetők pénzét, ami konkrétan hiányzik azokhoz a közszolgáltatásokhoz és azokhoz a fejlesztésekhez, amelyek a magyar emberek mindennapjait kell hogy kiszolgálják.

És látható az az iparstratégia is, aminek már most érezzük a hatásait, hogy ez az iparstratégia mit jelent majd a magyarság szempontjából.

(12.00)

Döbbenetes mértékű, igazából még pontosan nem is állapítható meg, hogy mennyi pénzt kívánnak

arra fordítani, hogy az idegen, főleg távol-keleti akkumulátorgyártó cégeket idehozzák. Csak a debreceni beruházások esetében láthatjuk, hogy több mint 300 milliárdot fordítanak ezen gyárak infrastrukturális igényeinek a kielégítésére, sokszorosát annak az összegnek, mint ami a magyar lakosság hasonló feladatellátásának, illetve szolgáltatásokhoz való juttatásának a finanszírozására szerepel a költségvetésben.

Ezeket a cégeket hatalmas állami támogatásokkal idecsalogatják, kiszolgálják őket nagyon sok szempontból, százezerszámra idegen vendégmunkásokat hívnak az országba, hogy ezekben a gyárakban dolgozzanak, tehát nem a magyaroknak teremtik ezeket a munkahelyeket. Ezeknek a cégeknek különböző kedvezményeket adnak, hogy ők a profitot kivihessék, és gyakorlatilag önök feltették a kezüket, olyan körülmények között a szabályokat is áthágva felhasználhatják a vízkincsünket. Ez minden, csak nem patrióta gazdaságpolitika, minden, csak nem a magyar nemzeti érdekek képviselője.

Ennek egészen elképesztő hatásai lesznek. Önök csak e miatt az iparpolitika miatt 2030-ig 55 százalékkal akarják megnövelni Magyarország villamosenergia-ellátását, tehát még az energiatermelő kapacitásukat is a magyar emberekkel akarják megfizettetni akkor, amikor már most is behozatalra szorulunk a villamos energia terén, és egy energiaválságot élünk meg. De látható, hogy ez az iparpolitika döbbenetes hatással lesz a vízkincsünk védelmére, a magyar vízkészletekre.

És akkor át is térek erre a talán legfontosabb kérdésre. Teljesen egyértelmű, és ezt a szavak szintjén még önök sem tagadják, hogy a víz maga az élet, és a magyar nemzet jövője szempontjából alapvető fontosságú, hogy az egészséges ivóvizet biztosítani lehessen, hogy a felszín alatti vizeinket meg tudjuk védeni, a felszíni vizeinket meg tudjuk védeni, az ivóvízellátás mindig garantált legyen, és egy olyan vízgazdálkodást tudjunk megvalósítani, amely végre az ország kiszárlása helyett egy fenntartható, ökológiai szemléletű vízgazdálkodást jelentene, egy táji vízvisszatartást.

No de nézzük ennek a fontos célrendszernek az egyik kiemelkedő elemét, a víziközművek rendszerét! Évről évre felhívom a figyelmet a költségvetési vitában is és egyébként a két költségvetési vita közötti időszakban is, hogy az összeomlás szélére került az ivóvízellátást biztosító víziközműrendszer. Most már odáig eljutottunk, hogy legalábbis a szavak szintjén ennek a fontosságát elismeri már a miniszterelnök úr is. Én erről a kérdéssel jó két és fél éven belül háromszor tettem fel azonnali kérdést a miniszterelnök úrnak, erről az ügyről. Először egy kicsit tagadta a problémákat, a második alkalommal már elismerte, hogy ezermilliárdos nagyságrendű a forráshiány, legutóbb pedig, talán két hónappal ezelőtt már elismerte, hogy valóban 3000 milliárd vagy afölötti az az összeg, amely középtávon hiányzik ahhoz, hogy Magyarországon a legfontosabb közszolgáltatást biztosítani lehessen.

Nos, elindult egy olyan kormányzati törekvés, hogy gyakorlatilag megszarolták a városokat, megszarolták az önkormányzatokat, hogy ha átadják térítés nélkül a városi víziközművagyonokat a kormánynak, akkor kaphatnak támogatást, akkor kaphatnak érdemben segítséget az elmaradó rekonstrukciós munkákhoz.

Nos, látható, hogy még azokat a városokat is becsapják, amelyek úgy döntöttek, hogy átadják a vízközművagyonot, mert nincsenek benne a költségvetésben azok a források, amelyek szükségesek lennének. Hogy milyen a helyzet, milyen helyzetben van most ez a nagyon-nagyon fontos szektor: 2010 előtt egyértelmű, hogy botrányos volt az a politikai és az a kormányzati hozzáállás a víziközművekhez, amelyeket egyébként most próbálnak főleg a DK politikusai valamilyen módon kicsit szebb színben feltüntetni, de egyértelmű, hogy 2010-ben is rendkívül nehéz helyzetben volt már az ágazat, tehát nagyon nehéz volt az örökség.

De, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, 2010 után megduplázódott a meghibásodások száma a víziközműrendszert érintően. Ma már 20 százalék alatt van a megfelelő minőségű vízrendszerek aránya. A hálózati veszteség a 25 százalékot közelíti országosan azzal együtt, hogy helyi szinten ennél sokkal nagyobb példákat és sokkal döbbenetesebb számokat is látunk, de összességében a 25 százalékot közelíti. Tehát a megtermelt ivóvíz 25 százaléka felhasználás nélkül elfolyik. Sajnos azt kell mondanunk, hogy a forráskivonás miatt egyre kevesebb pénz jut a karbantartásokra, a megelőző karbantartásokra, ezért mondhatjuk, hogy hatványozottan növekszik az az összeg, amely szükséges ahhoz, hogy ezt a rendszert javítani lehessen, a megfelelő helyeken pótolni lehessen, és ezt a forrást önök egyszerűen nem teremtik meg.

Tehát ahhoz, hogy ezt a rendszert, ennek a rendszernek csak a további lepusztulását meg lehessen állítani az ideai költségvetésben is, a jelenlegi számokhoz képest körülbelül 300 milliárddal többet kellett volna betervezni, és a jövő évi költségvetésben is körülbelül 300 milliárd forint hiányzik. De hozzáteszem, hogy ez csak egy tűzoltási feladat ellátásához lenne elegendő. Tehát óriási segítségre van szüksége nemcsak az állami, hanem az önkormányzati cégeknek is az elszabadult rezsiárak miatt, hogy működni tudjanak, a gazdasági működésük alapját megteremtsék, a rekonstrukciós munkákhoz pedig százmilliárdos nagyságrendű forrásokra lenne szükség.

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Ha kiolvassuk a költségvetés számainak, akkor látható, hogy ennek a töredékét sem biztosítja a kormány. Tehát miközben néhány milliárdot fordítanak arra, hogy a víziközműrendszerben a karbantartási munkák támogatását biztosítsák, ennek a többszörösét költik el akár csak egy-egy akkumulátorgyártó beruházás vízellátásához. Gondolunk itt a gödi példára,

itt is több mint 30 milliárdot költenek, a gödi akkumulátorgyár fejlesztéséhez, bővítéséhez 30 milliárdot költenek, a víziközművek építésére hasonlóképpen Ivánca esetében is több mint 30 milliárdot költenek el, míg a teljes magyar lakosság ivóvízellátását biztosító közműrendszer karbantartási munkáinak a támogatására csak néhány milliárd forintot költenek. Ez egészen elképesztő! Hosszan lehetne sorolni egyébként, hogy az idekapcsolódó költségvetési tételek több esetben egyébként még az ideai évhez képest is csökkenést mutatnak, tehát mondhatjuk, hogy rosszabb helyzetbe kerül a szektor, miközben pontosan tudja mindenki, hogy ez a legfontosabb közszolgáltatás is kritikus helyzetben van már most.

Miniszterelnök úr arról beszélt, amikor legutóbb kérdést tettem fel neki, hogy elismeri a problémák súlyát, de talán 2024-ben lesz lehetőség érdemben forrásokat bevonni. Hát, nem látjuk ezeket a forrásokat, és azt is el kell mondanunk, hogy téved miniszterelnök úr, ha azt gondolja, hogy a felszínen tud maradni ez a közszolgáltatás. Hozzáteszem, az egyáltalán nem megoldás, hogy egy döntéssel elveszik vagy elkéri ezt a közművagyonot az önkormányzatoktól, állami kézbe veszik, hiszen nincs forrás, nem tervezték be, hogy állami döntésekkel ezeket a fontos munkákat elvégezzék.

Azt hozzáteszem egyébként, hogy alapvető nemzeti érdeknek tartjuk, hogy az a fontos infrastruktúra, a víziközművagyon mindig nemzeti kézben legyen, ugye, alapvetően önkormányzati, de minimum állami kézben. Tehát azt egy rendkívül elhibázott politikának tartjuk, amit 2010 előtt sok helyen láthattunk, hogy ezeket a fontos forrásokat magánosították. Látjuk, hogy az államosítási tervek kapcsán Budapest, Pécs, Debrecen, Nagykanizsa, Szombathely, Szeged és még nagyon sok város mondta azt, hogy nem adja át a víziközművagyonot. De ezeknek az önkormányzatoknak, ezeknek a városoknak segíteni kell a központi költségvetésből, hogy a megfelelő karbantartási munkák elindulhassanak. Egyébként éppen Debrecen fideszes polgármestere volt az, aki nagyon világosan elmondta, hogy ez egy olyan kritikus fontosságú infrastruktúra, amit nem adhat ki a kezéből az önkormányzat. Még azt is elmondta Debrecen kormánypárti polgármestere, illetve a közgyűlési határozat indítványában szerepelt, hogy nem látják a garanciát, hogy a kormány ezt a feladatot meg tudja oldani. Hát, én azt gondolom, hogy minden város, amely úgy döntött, hogy nem adja át ezt a fontos infrastruktúrát a kormánynak, és nem adja ki a kezéből ezt a fontos közszolgáltatást, az bölcs döntést hozott, tisztelt államtitkár úr, mert önök egyszerűen hagyják összeomlani a jelenlegi költségvetési terv alapján ezt a közszolgáltatást. Mi egyébként, az LMP frakciója, költségvetési módosító javaslatot terjesztünk be a határidőig annak érdekében, hogy ez ne történhessen meg.

Még egy fontos kérdésről a vízügyek terén szeretnék nagyon röviden beszélni az idő szűkében. Pontosán tudjuk mindannyian, csak sokan nem beszélnek róla, hogy mennyire elhibázott vízgazdálkodási koncepció érvényesül most. Alapvetően a vizek

minél gyorsabb elvezetése valósul meg a vízvisszatartás helyett.

Itt egy alapvető lényegi változásra lenne szükség, a vizeket meg kell tartani, de alapvetően nem kibetonozott medrekben kell megtartani a vizet, hanem a tájban, a tájban kell biztosítani a víz helyét. Ez egy nagyon-nagyon komoly együttműködést feltételez egyébként az agrárium, az agrárszektor, a vízügyi illethekek, a vízügyi szakemberek és a politikusok, a politikai döntéshozók között.

Ugyanakkor, ha nem is elképesztően jelentős, de azért meghatározható mennyiségű forrást is igényel ez a fajta szemléletváltás, hogy a víznek legyen helye a tájban, és ez másfajta tájhasználatot is feltételez. Nos, ennek sem látjuk a költségvetési forrásait biztosítva. Tehát ha csak a vízügyi igazgatóságok, a vízügyi szervek költségvetési forrásait nézzük, ott is látjuk, hogy több ponton még csökken az idei évhez képest. Egyébként az öntözés, amit egyáltalán nem tartunk ilyen szempontból elegendő vagy kielégítő megoldásnak, még ennek a forrásai is csökkennek.

Nagyon sokszor hivatkozik az öntözés fejlesztésére az agrártárca itt, a parlamenti vitákban, holott tudjuk, hogy most 1-2 százalékát öntözik a területeknek, és a tervek is csak 6 százalékról szólnak. Tehát az világos kell hogy legyen mindenkinek, hogy öntözéssel nem lehet a táji szintű kiszáradást kezelni, tehát alapvetően a vizet a tájba kell tudni bejuttatni. Ennek egyrészt döntéshozatali korlátai vannak.

(12.10)

Elismerik már egyre több fórumon, hogy ez szükséges, de nem látjuk a döntéseket a jövő évi költségvetésben vagy a jövő évre vonatkozóan sem megalapozva, és a jövő évi költségvetésben pedig nem látjuk ennek a számait.

És erről még nagyon hosszan lehetne beszélni, de szeretnék még néhány témát mindenképpen megemlíteni. A közösségi közlekedés ügye a mai vita során is felmerült. Én alapvetően a vidéki térségek közlekedésfejlesztésének, közlekedési ágazatának helyzetéről szeretnék beszélni, kiemelten a vidéki városok helyi közösségi közlekedésének támogatásáról. Ez szintén nagyon fontos közszolgáltatás, amivel kapcsolatban elmondhatjuk azt, hogy aligha elvárható egyetlen vidéki várostól is, hogy ezt teljes mértékben önerővel oldja meg. Ugye, még Palkovics miniszter úr idején volt egy olyan kormányzati döntés, ami feladatként határozta meg miniszter úrnak, hogy készítse elő a helyi közösségi közlekedés állami támogatásának modelljét.

Majd én rákérdeztem erre - kiderült, hogy nem végezte el a feladatát miniszter úr -, majd nem sokkal később úgy döntött a kormány javaslatára az Országgyűlés, hogy el is veszi a vidéki városoktól a helyi közlekedés fenntartásának támogatását, és azt mondja, hogy a helyi adóbevételekből először ezt kell megoldani. Tehát gyakorlatilag az összes vidéki várost magára hagyták a helyi tömegközlekedés egyébként

rendkívül költséges, ugyanakkor nagyon fontos feladatának ellátásában. És azt látjuk, hogy ezen nem kívánunk változtatni, tisztelt államtitkár úr, nem kívánják megnövelni azokat a tételeket, amelyekből ezeket a feladatokat lehetne ellátni, tehát nem kívánják visszatartani a támogatást a vidéki városok helyi közösségi közlekedésének, tömegközlekedésének támogatására, ami megdöbbentő. És hozzáteszem, hogy ez megint csak egy olyan döntés, vagy olyan cselekvés elmaradásának következménye, hogy ez minden városra, minden érintett polgárra rendkívül rossz hatással lesz. Tehát ezzel gyakorlatilag minden várost, minden vidéki várost megbüntettek, tisztelt államtitkár úr.

Még egy fontos mutatót szeretnék elmondani, hogy a konkrétumokról beszéljünk: a vidéki közlekedési infrastruktúra fejlesztése, az alsóbbrendű utak fejlesztése. Az látható, hogy önök nagyon sokat beszélnek arról, hogy mennyire fontosnak tartják ezt és mennyi lépést tesznek meg, de ha megint csak megnézzük a számokat, akkor látható, hogy ez nem jelenik meg a költségvetésben. Jelenleg az a helyzet, tisztelt államtitkár úr, hogy a teljes közúthálózatra vonatkoztatva 15 ezer kilométernyi a nem megfelelő és a rossz minőségű utak hossza, tehát 15 ezer kilométernyi közút várja az azonnali felújítást, a mellékutak ezen belül 5600 kilométer hosszban számítanak a két legrosszabb kategóriába tartozónak. Ehhez képest még csökken is az a költségvetési tétel az idei évi költségvetéshez viszonyítva, amiből ezeknek az utaknak a karbantartását el lehetne végezni. Tehát egyre több olyan útszakasz lesz, amit már nem is lehet felújítani, hanem gyakorlatilag újjá kéne építeni, és ez döbbenetes mértékben megnöveli megint csak a hiányzó források mennyiségét.

Ismétlem, alapvetően a vidéki térségek alsóbbrendű útjainak a helyzetéről szólni szeretnék, amit most mondom. És azt kell mondani, hogy itt is nehéz volt a 2010-es örökség, az örökség az egyértelmű, de évről évre, ha ezt a statisztikát nézzük, sajnos az önök kormányzásának 13. évében is egyre nagyobb azoknak az utaknak, mellékutaknak az aránya, amelyek rossz minőségűek.

Nos, röviden ennyit szerettem volna elmondani a rendelkezésemre álló időkeretben. Az LMP a most felsorolt problémák orvoslására természetesen benyújtja a szükséges költségvetési módosítókat. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Ritter Imre nemzetiségi képviselő úr.

RITTER IMRE nemzetiségi képviselő: Köszönöm. Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Erlauben Sie mir bitte, dass ich heute im Namen und im Auftrag des Ausschusses der in Ungarn lebenden Nationalitäten meine gestrige, 20-minütige Rede bezüglich des Gesetzentwurfs Nr. T/4181 über den ungarischen Haushalt 2024 im Zusammenhang mit dem Nationalitätenbedarf übergreifende Teilen fortsetze.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága nevében a mai napon folytassam a tegnapi nap már 20 percben megkezdett hozzászólásomat a 2024. évi T/4181. számú központi költségvetésitörvény-javaslatlaltal kapcsolatban, annak nemzetiségi részeiről.

A Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága 2023. június 12-ei ülésén kialakította a véleményét a T/4181. számú törvényjavaslatról. A tegnapi, a 2024. évi központi költségvetésről szóló törvényjavaslat általános vitájában az első húszperces hozzászólásomat teljes egészében arra szántam, hogy végigvettem azokat a rendkívül pozitív változásokat, amelyek a magyarországi őshonos nemzetiségek parlamenti képviselőinek biztosítását követően, a 2014-2022 közötti nyolc évben nemzetiségi szempontból történtek.

A visszatekintést azzal zártam, hogy a Magyarországon élő 13 őshonos nemzetiség nevében fenntartás nélkül meg kell köszönjem elsősorban a magyar kormánynak - hiszen minden pozitív döntés az övék volt -, de az egész magyar parlamentnek, minden egyes korábbi és mai parlamenti képviselőnek az elmúlt nyolc évben nyújtott nemzetiségi támogatást, amellyel a 2014. évi kevesebb mint 4 milliárd támogatás a 2022. évre közel 24 milliárd forintra, közel hatszorosára emelkedett. Ugyanakkor azt is kihangsúlyoztam, hogy a megelőző hét-nyolc évtizedben a magyarországi nemzetiségeket sújtó intézkedések sokaságát, mulasztásait, bűneit, azoknak a negatív következményeit nem lehet hét-nyolc még oly szép év eredményeivel sem jóvá tenni, helyretenni. Ehhez több évtized szükséges.

Az elmúlt nyolc év arra volt elég, hogy elinduljunk azon az úton, elindítsuk azokat a nemzetiségi programokat, amelyek reményeink szerint az őshonos nemzetiségek túlélését, nemzetiségi létünk fennmaradását biztosíthatják.

Sajnos a 2020-2021-es Covid-válság, majd a 2022-es tragikus háborús helyzet, energiaválság, egyre súlyosabb infláció ezt a pozitív nemzetiségi előrelépést megtörte, és felerősített több olyan negatív folyamatot, amelyet már a '23. évi költségvetésitörvény-javaslat tárgyalásánál is előre jeleztem. Tudtuk, hogy több területen jelentős többletköltségeink lesznek, ennek ellenére, megértve a hazánk előtt álló megoldandó problémákat, ebben a mi szerepünket is, elfogadtuk, hogy a 2023. évre nem lesz - a 2021. évhez hasonlóan - nemzetiségítámogatás-emelés a költségvetési törvényben, sőt 2023-ban jelentős támogatás-csökkenésre került sor.

2022-höz képest a 2023. évi központi költségvetési törvényben a 13 nemzetiségre vonatkozóan már 1 milliárd 63,1 millió forint csökkenés volt. Ez a csökkenés a 2023. évi költségvetési törvény idei, év eleji módosításával már 2 milliárd 351,7 millió forintra nőtt. Szeretném hangsúlyozni, hogy ezt ennek ellenére egységesen, egyetértőleg mind a 13 nemzetiség elfogadta, tudomásul vettük.

A most előttünk lévő 2024. évi költségvetési törvényjavaslat viszont már 3 milliárd 840,3 millió forint

nemzetiségítámogatás-csökkenést tartalmaz a 2022. évhez képest. Ez a tervezett csökkentés a roma nemzetiségi támogatásoknál 5 százalékos, a többi nemzetiségnél viszont 25 százalékos nemzetiségítámogatás-csökkenést jelentene. Még súlyosabbá teszi a helyzetet, hogy ez a drasztikus elvonás szinte teljes egészében a nemzetiségi intézmények működési és felhalmozási kiegészítő támogatását vonja el, amennyiben a 2022. évben még 2 milliárd 998,8 milliós, lényegében 3 milliárdos támogatásból mindössze 45,4 millió működési támogatást és 215,7 millió felhalmozási támogatást hagyna meg; azaz összesen 261,1 milliót, ami kevesebb, mint 9 százaléka a 2022-es 3 milliárd forintos támogatásnak. Tehát a 91 százalékát vonná el.

Azt gondolom, hogy pusztán ez a két szám is jelzi, hogy egy aránytalanul indokolatlan elvonásról van szó, ami ellehetetleníti a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott és tulajdonukban lévő 102 nemzetiségi köznevelési és több tucat nemzetiségi kulturális intézményt.

(12.20)

Itt szeretném kihangsúlyozni és felhívni a figyelmet arra, hogy a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott nemzetiségi köznevelési intézmények és nemzetiségi kulturális intézmények is - csak itt a finanszírozási problémák lényegesen kisebb mértékűek - speciális, egyedi helyzetben vannak a finanszírozás szempontjából.

Ha megnézzük fenntartócsoportonként, akkor először a legnagyobb köznevelési intézményfenntartó a Klebelsberg Központ, melynek finanszírozása a költségvetésből részben normatív, részben feladatalapon történik, a szükséges kiegészítéseket pedig a központi költségvetési törvényben biztosított átcsoportosításokkal a kormány rendezni tudja, a Klebelsberg az egyes intézmények között is szabad átcsoportosítással rendelkezik. Másodszor, a helyi települési önkormányzatok által fenntartott köznevelési intézmények, itt elsősorban és jellemzően óvodákról van szó, itt az állami normatív támogatást a helyi önkormányzatok igény, szükség és lehetőség szerint saját bevételeikből ki tudják egészíteni, úgy a likviditási, mint a költségvetési fedezet terén jelentkező nehézségeknél. Harmadrészt, az egyházi fenntartású köznevelési intézmények, melyek a nemzetiségi fenntartású köznevelési intézményekkel azonos normatív támogatást kapnak, de emellett év végén megtörténik egy elszámolás, és a szükséges kompenzáció központi költségvetésből biztosításra kerül, amivel egyébként a magunk részéről teljes mértékben egyetértünk.

Ugyanakkor a helyi és országos nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott köznevelési intézmények esetében azonban a normatív támogatáson kívül a fenntartónak nincs további lehetősége, hiszen nincs saját bevétele, és nincs az egyházhhoz hasonló, év végi elszámolás sem. De a köznevelés államtól átvett feladat, így természetesen a bizonyítottan felmerült többletköltségek fedezetének biztosítása kizárólagosan állami feladat úgy a működési többletköltségek

esetében, mint a szükséges fenntartási, felújítási költségek esetében. A finanszírozás állami feladat.

Nem tudom, hogy tudják-e, de mondom: egy nemzetiségi köznevelési intézményt fenntartó vagy többet is fenntartó, egyúttal ezen intézmények épület- és építményállomány-tulajdonosának számító helyi nemzetiségi önkormányzatnak az egész éves működési támogatása 520 ezer forint vagy 1 millió 40 ezer forint attól függően, hogy az adott településen, az adott nemzetiségre száznál kevesebben vagy többen regisztráltak. Ezenkívül minden más esetleges bevétele a helyi nemzetiségi önkormányzatoknak pályázatokból van, célzott támogatások, melyek másra nem használhatóak fel. Objektíve kizárt, hogy a nemzetiségi önkormányzatok mint intézményfenntartók az intézmények esetenként többmilliós, több tíz milliós finanszírozási, költségvetési nehézségeit, problémáit saját bevételből, lehetőségeikből kezelni tudják.

Éppen ezért a működési és fenntartási, felújítási többletköltségek sokszor évenként különböző, változó összegeinek intézményenkénti finanszírozásának kezelhetősége érdekében az intézményátvételek 2013. évi megkezdésétől fogva minden évben arra törekedtünk, hogy legyen évről évre bővülő működési és felhalmozási intézményi keret, melyből évente a konkrét igények és felmérés alapján igyekeztünk rendezni a felmerülő adott évi nehézségeket, ami az elmúlt években, békeidőben, azt gondolom, jól is működött. Most viszont egy éven belül lényegében a teljes kompenzációs keret elvonásra kerülne, ami alapjaiban veszélyezteti az átvett nemzetiségi köznevelési intézmények működését. 102 köznevelési intézményről beszélünk, közel 15 ezer gyermek oktatásáért-neveléséért felelősek.

A Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága várhatóan módosító indítvánnyal kezdeményezni fogja a tudomásul véve a 2023. évi költségvetési törvényben és annak módosításában már elvonásra került 2 milliárd 351,7 millió forintot -, hogy a 2024. évi költségvetésben a XI. fejezet 31/4 soron a „nemzetiségi intézmények támogatása működésre, beruházásra, felújításra, pályázati önrészre” 1 milliárd 568,9 millió forintnyi elvonás kerüljön visszaállításra. Tehát nem emelést kérünk, csak a már jelentősen csökkentett '23. évi keret meghagyását.

A 2023. évi költségvetési törvény év elején történt módosítása során már jeleztem, hogy több területen vannak, lesznek jelentős többletköltségeink. Az azóta eltelt néhány hónap eseményei sajnos igazolták a korábbi előrejelzéseinket. A '23-as költségvetési évben legalább három lényeges, központi intézkedést kívánó, jelentős többletköltséggel járó terület van, melyek a következők. Az első természetesen az energia-többletköltség fedezetének biztosítása. 2022 negyedik negyedévére vonatkozóan a nemzetiségi önkormányzatok és az általuk fenntartott nemzetiségi köznevelési intézmények mintegy 405 millió forint energiátöbbletköltség-kompenzációt kaptak, melyet ezúton is megköszönünk. A technikai lebonyolítás terén rendkívül pozitív volt, hogy bár gyermeklétszámra vetített kompenzációról volt szó, de a keretösszegeken belül a helyi nemzetiségi önkormányzatok

között az általuk fenntartott intézmények specialitásainak figyelembevételével a tényleges igényekhez lehetett igazítani a támogatásokat. A 2023. évre köszönettel vettük a kormányrendeletet és annak módosítását, mely lehetővé tette a nemzetiségi önkormányzatok és a fenntartott köznevelési intézményeik gázárfixálását.

2023. április 27-én megjelent az 1161/2023. számú kormányhatározat a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott köznevelési és szakképző intézményeket érintő 2023. évi egyszeri kiegészítő költségvetési támogatásról. A 2023. első félévi konkrét kompenzációs igények tételes, intézményenkénti felmérését is elvégeztük már, és várjuk a Kincstár intézkedését az energiakompenzáció várhatóan legfeljebb 450 millió forintos összegnek az átutalására, a forrás biztosítására.

A második komoly problémát jelentő terület a közétkeztetés költségeinek finanszírozása. Már két hónapja befejeztük az intézményenkénti konkrét felmérést a 9 országos önkormányzat által fenntartott 27 nemzetiségi köznevelési intézmény több mint 4500 gyerekeire vonatkozóan, a 2021. és 2022. évi tényleges közétkeztetési bevételekre és kiadásokra vonatkozóan. Ennek alapján objektív tény, hogy 2021-ben már 126 millió forint finanszírozás hiányzott, mely hiány 2022-ben közel a kétszeresére, 247 millió forintra nőtt. Látna a 2022. második félévi és az idei első öthavi inflációt, ezen belül az élelmiszer-inflációt, a 9 országos önkormányzat által fenntartott 27 köznevelési intézmény nagyságrendileg mintegy 350-400 milliós forráshiánnyal fog rendelkezni a 2023. évben.

Jelenleg folyik a felmérés az 55 helyi nemzetiségi önkormányzat által fenntartott 75 nemzetiségi köznevelési intézményre, ahol nagyságrendileg szintén mintegy félmilliárd forint lesz a hiány, illetve a többletköltség. Itt is hangsúlyoznunk kell, hogy egyrészt szükség van az alpnormatíva jelentős emelésére, de szükséges - a nemzetiségi területen legalábbis mindenképpen - az intézményenkénti vizsgálat alapján az eseti kompenzáció is, mivel egyes intézményeknél az átlagtól jelentős pozitív vagy negatív irányú eltérések is vannak.

(12.30)

A harmadik nagy terület a minimálbér- és a garantáltbérminimum-emelés, valamint a pedagógusok ágazati pótlékának emelésére a forrás biztosítása. Erre vonatkozóan a kormány a nem állami, nem önkormányzati köznevelési intézményfenntartók számára 2023. január 1-jéig visszamenőleg a pedagógus munkakörökben a 2023. áprilisi normatívával rendezte az emelkedés bérfedezetét, és a továbbiakban ez havonta biztosításra kerül. Azt gondoljuk, hogy a pedagógus munkakörökben ez a kérdés megnyugtatóan rendeződött.

A nemzetiségi fenntartású nemzetiségi köznevelési intézmények nem pedagógus munkakörökben és nem pedagógiai tevékenységet végző munkatársainak minimálbér- és garantáltbérminimum-növekedése

elmúlt négyévi többletköltségét is teljeskörűen felmértük, erről a Pénzügyminisztériummal és a Köznevelési Államtitkársággal folyamatban van az egyeztetés, a szükséges kompenzációs igény véglegesítése után remélhetőleg ez is meg fog oldódni.

Összefoglalva, a három kiemelt fontosságú, forrásigényű területen az energia és a bérfejlesztések esetében a kompenzáció a 2023. évre - vagy időarányosan - megtörtént, és feltételezzük, hogy 2024-ben is a szükséges mértékben meg fog történni, ugyanakkor viszont a közétkeztetésre vonatkozóan mindenképpen kormányzati intézkedés szükséges. Ezen három kiemelt forrásigényű terület mellett természetesen több más helyen is szorít a cipő, de ezek nem összehasonlíthatók az előző hárommal, ezeket megpróbáljuk saját hatáskörben megoldani, és átvészelni ezeket az időszakokat.

A magyarországi őshonos nemzetiségek életének, működésének további meghatározó területeiről, melyeket azonban a 2023. évi, valamint a 2024. évi költségvetési törvény támogatáscsökkentéssel nem érintett, így az itt jelentkező problémák, feszültségek súlya is más minőségű, a holnapi napon Varga Szi-meon bolgár szöszóló úr, a NEB Önkormányzati, Külügyi és Költségvetési Albizottsága elnöke fog önöknek beszélni, úgymint az országos nemzetiségi önkormányzatok és nemzetiségi média támogatásáról, az országos nemzetiségi önkormányzatok és fenntartott intézményeik támogatásáról, a települési és területi nemzetiségi önkormányzatok támogatásáról, valamint a nemzetiségi szakmai támogatásokról.

Mindezek alapján a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága várhatóan módosító indítvánnyal kezdeményezni fogja - tudomásul véve a 2023. évi költségvetési törvényben, majd annak módosításában már elvonásra került 2 milliárd 351,7 millió forintot -, a 2024. évi költségvetésben a XI. fejezet 31/4. soron a nemzetiségi intézmények támogatására az 1 milliárd 568,9 millió forint újabb elvonás kerüljön visszaállításra, a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott nemzetiségi köznevelési intézmények működésének biztosítása érdekében.

Előre is tisztelettel kérem önöket, hogy a módosító indítványunkat majd támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Danke für Ihre Aufmerksamkeit! *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ritter Imre képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A független képviselő úr nincs jelen, ezért áttérünk a kétpercesekre, s utána a második felszólalói kör folytatja a felszólalásokat. Két percre kér szót Nacsa Lőrinc képviselő úr, Kereszténydemokrata Néppárt.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Pedig meghallgattam volna a jobbikos, DK-s képviselő úr gondolatait a költségvetési vitában. *(Z Kárpát Dani-el: Maradjunk csak a DK-nál!)* Az elmúlt pár órában, tisztelt képviselőtársaim itt a baloldalon, önök rendre kisebbítik a súlyát, megpróbálják eltagadni, és

megpróbálják egy kicsit lefele játszani azt a témát, hogy háború van a szomszédságunkban, hogy nem ugyanaz a helyzet, mint volt négy-öt-hat-hét évvel ezelőtt, hogy háború van, hogy arra szankciós válasz született - amely szerintünk elhibázott -, hogy az európai gazdaság recesszióba kényszerülhet, hogy folyamatosan olyan intó jelek vannak szerte körülöttünk az európai gazdaságból, amelyek nyilvánvalóan nem ugyanazt a testtartást teszik lehetővé, és nem ugyanazt a testtartást helyes felvenni, mint a pénzbőség éveiben a magas gazdasági növekedésnél. Hiszen 7,2 százalékos gazdasági növekedést is elértünk egy pandémia utáni helyzetben, a magyar gazdaság ütésálló képessége nem is lehet a vita tárgya.

Örülnék, ha ebben a vitában önök a tények alapján, a számok alapján vennének részt, nem pedig az érzéseiket és a kormány elleni érzéseiket hoznák ide minduntalan, hiszen a költségvetés számokból áll, és igenis, a védelmi költségvetésben tényadatok vannak leírva. Egy védelmi költségvetésben is a rengeteg kulcsfontosságú területre több pénz jut nemcsak 2010-hez képest, amikor önök csődbe vitték az országot, hanem 2023-hoz képest is.

Szabó Timeának akartam reagálni, hiszen Óbudáról és Békásmegyerről is beszélt. Ők bezárták a 24 órás felnőttorvosi ügyeleti szolgálatot. Kérdezném, hogy mikor nyitja újra az önkormányzat. Ők megszüntették, nem csináltak semmit a gyermekszakrendelővel, hiszen az Egészséges Budapest programban a kormány megfinanszírozta a gyermekszakrendelő épületét, csak képtelenek felszerelni, és nem indítják el. Folyamatosan a zöldek nevében fákat vágnak ki, folyamatosan rontják Óbuda levegőjét, folyamatosan nehezzé teszik és adókkal sújtják az ott élő embereket. Én arra kérem őt, hogy inkább ezekre válaszoljon. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nacsa Lőrinc képviselő úr. Két percre megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, Fidesz.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Keresztes László Lóránt képviselő úr a felszólalásában már sokadszor hozza elő azt a témakört, amely a magyar kormány és a kis- és középvállalkozói szektor viszonyáról, a kkv-szektor adókban vagy más módon történő támogatásáról szól. Tévesen, és a valóságnak nem megfelelő módon próbálja úgy beállítani a helyzetet, mintha a magyar kormány csak a külföldi nagyvállalatok támogatásával foglalkozna, miközben nyilván képviselő úr is tudja - csak politikai szempontból mást kell mondania -, hogy ez korántsem így van, sőt.

A magyar kormány 2010 óta kifejezetten erős támogatója a kis- és középvállalkozói szektornak. Több okunk is van erre. Talán a legnyomósabb érv az, hogy a foglalkoztatás közel 70 százalékát ez a szektor adja. Egy olyan szektorról van szó, amely szinte kizárólag - vagy döntő többségében, 90 százalékában - magyar érdekeltségű, tehát magyar tulajdoni viszonyról

tudunk beszélni, és számos olyan formája van egyébként a támogatásoknak, amely kifejezetten jól működött.

Az összes nagy válság idején, már a 2008-2009-es pénzügyi gazdasági válságot követően a csődből való kilábalás során is kiemelten támogatta ezt a szektort a kormány, a Covid-járvány idején, amikor az Európai Unió harmadik legnagyobb mentőcsomagját indítottuk, annak kifejezetten erős támogatása volt a kkv-szektor támogatása, és most, az orosz-ukrán háború következtében fennálló válságban is a rezsicsökkentéssel, a munkahelyek megőrzésével és a kamatstoppal óriási segítséget adunk nekik.

Egyébként nemcsak a beruházások tekintetében, tehát nemcsak a kkv-rendszer, hanem a nagyvállalati rendszer támogatása is a magyar kormány idején indult el, a mostani kormány idején indult el, pontosan azért, hogy ne csak a külföldi tulajdonú nagyvállalatok, hanem a magyar nagyvállalatok is részesülhessenek támogatásból. Az európai uniós támogatásokat elsősorban a kkv-szektorra irányítjuk, és amely nagyvállalatok nem férnek bele ebbe, azok pedig külön költségvetési forrást kapnak.

Tehát egyszerűen nem igaz az, hogy a külföldi nagyvállalatokat bármennyiben is jobban támogatná a kormány, mint a hazai kkv-szektor. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bánki Erik képviselő úr. Két percre Novák Előd képviselő urat, a Mi Hazánk képviselőjét illeti a szó.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A nagyon demokratikus Kövér László tavaly egy személyben letiltotta a holokauszt-kárpótlások és a cigányügyi támogatások növelését ellenző költségvetési indítványaimat, így lezavazásával sem kellett bajlódjanak. Idén mi vár a hasonló módosító javaslataimra?

Más ilyen letiltásra e ciklusban még nem került sor, a korábbi években is csak olyan színvonalatlan módosító javaslatokkal történt ilyen, mint például Jakab Péternek az Orbán-szoborra vonatkozó indítványa.

Miközben Kövér Lászlót nem zavarta, hogy a DK a háborús veszélyhelyzetben a Honvédelmi Alaptól 20 milliárd forintot javasolt elvonni, valamint a külhoni magyarságtól 10 milliárdot, addig az én 16 költségvetési módosító javaslatom közül visszautasította a holokauszt-kárpótlások és a cigányügyi támogatások növelését ellenző indítványomat.

(12.40)

Igyekszem most még diplomatikusabban indokolni, de híhetetlen, hogy az 1947-es párizsi békeszerződésből eredő holokauszt-kártérítés még mindig költségvetési tétel, jövőre is az lesz a mostani, előttünk fekvő javaslat szerint, sőt emelésre került a törvényjavaslatban, miután négy éve a Mazsihisz

elindította a holokauszt-túlélők második generációjának támogatási programját is. Szerintem elég volt a holokauszt-kárpótlásokból, és mivel a holokauszt számainak vizsgálatát abszurd módon a Btk. tiltja, ezért nem korrekt a költségvetési törvény részévé tenni.

A Mi Hazánk alapító nyilatkozatának mellékletét képező vitaindító iratának egyik pontját is benyújtva, a bünszervezetnek is tekinthető, botrányoktól hangos Országos Roma Önkormányzat támogatásának megvonását is kezdeményeztem, bár mértéktartó módon kerülve azt a szót, amely miatt épp most büntetett meg a házelnök 5 millió forintra. *(Nacsa Lőrinc: Akkor működik a büntetés!)* De a házelnök így sem tűrte ezt a javaslatunkat, pedig nem mi vagyunk rasszisták, hanem azok, akik a milliárdokat *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* borszín alapján osztogatják. Vessünk véget ezeknek, azt javaslom. Köszönöm. *(Nacsa Lőrinc: Működik a büntetés.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Novák Előd képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nacsa Lőrinc arra kért, hogy a számok talaján maradjak. Megígérem, nem lesz a felszólalásban érzélem, bár lehetne.

Ugye, 2010 áprilisában az államadósság nominális összege nagyjából 19 300 milliárd forint volt. *(Nacsa Lőrinc: És százalékosan?)* Ebben a költségvetési javaslatban az szerepel, hogy 2024-ben ez azért sokkal terebélyesebb: 56 900 milliárd forinton fog állni az államadósság. *(Nacsa Lőrinc: És százalékosan?)* Tehát azt látjuk, hogy persze GDP-arányosan és százalékosan szokták ezt vizsgálni nagyon sokszor, de a nominális is nagyon fontos, mert ez a költségvetés - és tegnap ez elhangzott - több mint 3000 milliárd forintot fog csak egyévnnyi törlesztésre fordítani, azért, mert ilyen brutálisan elszállt az adósság.

Balczó Zoltán volt képviselőtársam készített egy kiváló számítást, államtitkár úr, megnézte, mennyi volt az infláció 2010 óta, és ez alapján azt találta, hogy ha súlyozzuk az összes eddigi inflációt 2010 óta, akkor sem indokolt ilyen brutális mértékű növekedés, és akkor is kijelenthető az, hogy háztartásonként 4 millió 300 ezer forinttal nőtt a fideszes éra alatt az államadósság összege ahhoz képest, mint ami 2010 óta az infláció által súlyozott módon indokolt lett volna.

Tehát nagyon örülök, és ön korrekt módon elmondta, hogy az elszabaduló infláció, az uniós rekord infláció erre a rendszerre is kihatással van, de a tegnapi reakciót nem éreztem elégségesnek a tekintetben, hogy mi az önök elképzelése az államadósság menedzseléséről. Egy évenkénti 3000 milliárdos brutális törlesztési teher, amely a későbbiekben tovább növekedhet, fojtogatja az országot, lassan-lassan kitermelhetlenné válik; vagy csak úgy lesz kitermelhető, ha nagyon fontos állami ellátórendszerektől vesszük el ezt a pénzt.

Tehát egyértelműen válaszért kiált az, hogy a brutálisan növekvő törlesztési terhet hogyan kívánja menedzselni a kormány (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), van-e egyáltalán elképzelése erről a területről. Köszönöm a türelmét, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettő percre adom meg a szót Bakos Bernadett képviselő asszonynak, az LMP képviselőjének, jegyző asszonynak.

BAKOS BERNADETT (LMP): Köszönöm, tisztelt elnök úr. Nacsa Lőrinc reggel már említette az országbérletet, ami egy nagyon helyes kezdeményezés - mindössze egy évvel az után, hogy mi is a klímabérlet bevezetését javasoltuk. Csakhogy az az egy probléma van ezzel kapcsolatban, hogy Zalaegerszegen kívül még sehol sem érvényes a városi közlekedésre. Nagyon bízunk benne, hogy a jövőben ez meg fog történni, hogy érvényes legyen más településeken is. Merthogy a költségvetésben nagyjából semmi nyoma nincs sem ennek a finanszírozásának, sem a közösségi közlekedés fejlesztésének úgy általánosságban.

Csak néhány szám, hogy a számok talaján maradjunk: vasúti személyszállításra 282 milliárdot, autóbuszos személyszállításra 152 milliárdot terveztek be; az első esetben ez plusz 5 milliárd, nagyjából 2 százalékos emelkedés a tavalyihoz képest, a második esetben pedig 19 milliárd, ez nagyjából 14 százalék. Ez nem igazán kompenzálja sem az inflációt, sem az energiaárak megemelkedését.

A kérdés tehát az, hogy akkor az országbérletet magát miből fogják majd finanszírozni; illetve nagyon fontos felhívni arra a figyelmet, hogy további fejlesztésekre is szükség van, hiszen akkor lesz ez vonzó, ha valóban jó minőségű közösségi közlekedést tudunk az egész országban biztosítani. Ehhez fejleszteni kell, ehhez működési többletek, beruházási többletek kellenek; illetve akkor éri meg igazán, ha valóban megvalósul az egész országban a városi és elővárosi tarifaközösség, hiszen így lehet kiváltani az agglomerációs ingázást, hogy ez ne autóval történjen. Ehhez szintén a településeket kell támogatni, biztosítani kell nekik az extra forrásokat. Köszönöm szépen. (*Nacsa Lőrinc: Beszélj Karácsony Gergellyel! - Rétvári Bence: Így van! Mutasson jó példát Budapest!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az írásban előre jelentkezett második felszólalói kör következik. Elsőként megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, a Fidesz képviselőjének.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! A büntetőügyvédek a legjobbat feltételezik a rossz emberekről; a válóperes ügyvédek pedig a legrosszabbat feltételezik a jó emberekről. Ez a sommás vélemény a Marriage Story című filmből

származik. A költségvetési vita eddigi menetét figyelve úgy látom, hogy az ellenzék padosraiban kizárólag válóperes ügyvédek ülnek. Hiszen nem érdeklik őket a tények, nem érdeklik őket a számok, nem érdeklik őket a kormány eddigi teljesítménye, az, hogy mely területeken milyen eredményeket értünk el, és milyen hangsúlyai vannak a költségvetésnek ebben a nehéz, háborúval, háborús inflációval, az elhibázott brüsszeli szankciós politika következményeivel megterhelt évben, illetve a következő, 2024. évben, amelyre az előttünk fekvő költségvetésitörvény-javaslat vonatkozik. Nehéz úgy érdemi vitát folytatni, ha nem konkrétumokról beszélünk a tisztelt Ház falai között.

A 2024-es költségvetés - nagyon helyesen, a jelen háborús körülmények között - a védelem költségvetése. Az instabil világgazdasági környezet, az elhibázott brüsszeli szankciós politika és az elhúzódó háború negatív hatásai Magyarországot is nagyon komoly kihívások elé állítják. Az eddig elért eredményeinket azonban nem hagyhatjuk veszni, ezért olyan költségvetésre van szükség, amely garantálja Magyarország fizikai és gazdasági biztonságát, megvédi a magyar családokat, a munkahelyeket, a nyugdíjakat, és továbbra is fenntartja az Európában egyedülálló rezsi-csökkenési rendszert.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezek mellett elmondható, hogy a költségvetés valamennyi fontos területre is koncentrálna. Egészségügyi célokra több mint 3200 milliárd forint áll rendelkezésre 2024-ben. Ez több mint 2000 milliárd forinttal - 2000 milliárd forinttal! - több, mint a baloldali kormányok által az utolsó, 2010-es költségvetésben elfogadott összeg. Az oktatási kiadások, tisztelt képviselőtársaim, amit önök kellő vehemenciával támadnak, 2024-ben meghaladják a 3400 milliárd forintot, amely újabb 2000 milliárd forinttal magasabb összeg, mint ami a 2010-es költségvetésben szerepelt.

Ezeket a számokat megemlítve mélyen elkeserítő és érthetetlen, hogy a tegnapi vitanapon a baloldal vezére, Gyurcsány Ferenc a semmittevés költségvetésének nevezte a 2024-es büdztét. Gyurcsányék ugyanis kormányzásuk alatt kivérettették az egészségügyet, 650 milliárd forintot vontak el ettől a területtől, csődbe vitték a kórházakat, valamint elvették egyhavi bért az egészségügyi dolgozóktól, és ha mindez még nem lett volna elegendő, fizetőssé akarták tenni a magyar egészségügyet. (*Rétvári Bence: Így van!*) A baloldali kormányzás idején a szociál- és oktatáspolitikai is csúfosan megbukott Magyarországon. Óriási különbségek voltak ugyanis az iskolák között, a kistelepüléseken teljesen ellehetetlenítették az oktatást, elvették egyhavi fizetést a tanároktól, miközben az oktatásügy is visszaélésektől és botrányoktól volt hangos. Az iskolák korábbi fenntartói, az önkormányzatok a lehetetlen finanszírozási körülmények közepette több mint 1300 milliárd forint hiányt halmoztak fel. Számos iskolát zártak be, nem kevesebb mint 381 helyen szűnt meg az oktatási tevékenység az országban.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Felháborító és méltatlan a baloldal hozzáállása a 2024-es költségvetéshez. Mindezt bizonyítja Vajda Zoltán elnök úr tegnapi felszólalása is, aki lottózáshoz hasonlította a költségvetés tervezését. Képviselő úr azon feltételezését, mely szerint mi akadályozzuk az uniós források Magyarországra érkezését, határozottan vissza kell utasítanom. Annál is inkább, hiszen maga a baloldal vezére, Gyurcsány Ferenc ismerte el egy rádióinterjú során: azon dolgoznak Brüsszelben, hogy hazánk ne jusson hozzá a neki egyébként jogosan járó uniós forrásokhoz. Szó szerint idézve Gyurcsány Ferencet: „Nem kell hazudni. Mi voltunk ott. Ez volt a dolgunk.” A volt baloldali miniszterelnök arcpirító őszinteséggel leplezte le saját képviselőtársait és a dollárbaloldalt is, hiszen elismerte, hogy Brüsszelnek az a célja, hogy megbuktassa a magyar kormányt, és Magyarország ne kapja meg a neki járó uniós forrásokat.

(12.50)

Azt is elárulta, hogy nagyon sokat dolgoznak azon Brüsszelben és itthon is, hogy Magyarország kimaradjon ezekből a támogatásokból, és így ellehetetlenüljön Magyarország költségvetése. Az természetesen nem zavarja őket, hogy ezzel nem a magyar kormányt, hanem a magyar embereket büntetik. *(Varju László közbeszól.)*

Tisztelt Ház! A magyar kormány célja továbbra is az infláció határozott leszorítása, és ezt a célunkat év végéig el is fogjuk érni azzal, hogy egy számjegyre fogjuk csökkenteni az infláció mértékét Magyarországon. Fontos továbbá az is, hogy fennmaradjon a gazdasági növekedés, a teljes foglalkoztatottságot meg tudjuk őrizni; továbbra is védjük a kiszolgáltatott helyzetben lévő vállalatokat, valamint az államháztartási hiányt és az államadósság arányát lefelé szorítjuk. Az elmúlt évtized munkájának köszönhetően a magyar gazdaság alapjai stabilak, így idén is elkerülhetjük a recessziót, jövőre pedig visszatérhetünk a 4 százalékos körüli növekedési pályára.

A baloldal a nehéz időkben úgy kezelte a válságokat, hogy újabb és újabb terheket rakott az emberek vállára ahelyett, hogy éppen segített volna nekik. Megszüntették a 13. havi nyugdíjat; csökkentették a gyás idõtartamát; az áfa kulcsát 5 százalékponttal megemelték; bevonták az adózásba a családi pótlékot; megemelték a nyugdíjkorhatárt; csökkentették a táppénzt; elvettek egyhavi bért a közszférában dolgozóktól; ingatlanadót akartak bevezetni, és ahogy említettem már, fizetõssé akarták tenni a magyar egészségügyet. Szerencsére a 2010-es kormányváltás ezeket az akciókat már megakadályozta, így ezeket Magyarország, a magyar emberek megúszták. A hab a tortán pedig az a giga IMF-hitel volt, amelyet felvett a Bajnai-kormány, amely nélkül egyébként már 2009-ben csõdbe ment volna Magyarország.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összegezzük tehát a 2024. évi költségvetés legfontosabb céljait: Magyarország békéjének és biztonságának megõrzése, az

energiaellátás garantálása, az infláció letörése, a gazdasági növekedés fenntartása, a családok, a nyugdíjasok és a vállalatok védelme. Higgyék el, ezek nagyon komoly vállalások. Ilyen nehéz idõkben kétszer meg kell gondolni azt, hogy az ember mire mennyi pénzt áldoz.

A jövő évi büdzsérõl sok mindent el lehet mondani; nyilván lehetne mindig többet kérni. Minden területnek megvannak a maga fejlesztési tervei, elképzelései, ahova további forrásokat lehetne, sõt kellene is elkölteni, de az egyensúly fenntartása, annak a mérlegelése, hogy a bevételek arányában a kiadások hogyan alakulnak, az mindig az aktuális kormány felelõssége. Én azt gondolom, hogy mint az elmúlt évek során, a Pénzügyminisztérium munkatársai és a Pénzügyminisztérium vezetése is a leghatékonyabb, legmegalapozottabb, legjobb döntést hozta a 2024-es költségvetési kiadások összeállításánál.

Azt gondolom, hogy a költségvetés vitája során hangsúlybeli változásokat még el lehet érni, ehhez azonban érdemi vitára lenne szükség. Érdemi vitát akkor lehet folytatni, hogyha érdemi javaslatok vannak; nem politikai lózungok hangzanak el, hanem konkrét javaslatok, annak fényében természetesen, hogy milyen mozgásteret van a magyar költségvetésnek; mert ha túlköltekezünk egy ilyen idõszakban, annak különösen komoly következményei lehetnek.

A magyar gazdaság stabil, ahogy mondtam, a magyar költségvetés stabil, és ez nagyon fontos, hiszen Magyarország finanszírozhatósága, a magyar államadósság finanszírozhatósága, a Magyarországra települõ befektetõk biztonságérzete nagymértékben függ attól is, hogy mi milyen költségvetést tudunk elfogadni, és az elfogadott törvényeket milyen módon tudjuk betartani.

Én köszönöm még egyszer államtitkár úr és a Pénzügyminisztérium munkatársainak áldozatkész munkáját. Azt gondolom, hogy ez a költségvetési vita jó alapot szolgáltat arra, hogy végigvegyük, számba vegyünk azt, hogy milyen fejlesztési elképzelések vannak, milyen további igények merülnek fel, és azokat esetleg belsõ átcsoportosításokkal lehet-e kezelni, de a sarokszámokon változtatni értelemszerûen nem tudunk. Nagyon remélem azt, hogy a tervezett bevételek úgy fognak teljesülni, ahogy a Pénzügyminisztérium eltervezte, és ennek fényében a kiadásokat is úgy tudjuk majd teljesíteni, ahogy azt a jövő évi költségvetés tartalmazza. Kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bánki Erik képviselő úr, bizottsági elnök úr. A következõ hozzászóló Barkóczi Balázs képviselő úr, a DK képviselõje. Öné a szó, képviselő úr.

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Akkor ezzel szemben lássuk az igazságot és az érdemi javaslatokat, ha már

képviselő úr ezt kérte rajtunk számon. *(Rétvári Bence: Gyurcsány Ferenc és az igazság!)*

Az elmúlt másfél év tanár-, diák- és szülőtiltakozásai miatt a magyar oktatás helyzete a közérdeklődés fókuszpontjába került; ma már szinte nemcsak a szakemberek, de a laikusok is fejből fel tudják sorolni a magyar óvodák, bölcsődék, a közoktatás és a felsőoktatás legfontosabb problémáit, az ágazatot sújtó súlyos hiányosságokat. Csak pár ezek közül, természetesen a teljesség igénye nélkül: a szakszervezetek szerint ma 16 ezer pedagógus hiányzik a rendszerből; az álláshelyek 11 százaléka betöltetlen; erre egyébként a világháború óta nem volt példa.

Folyamatosan csökken a pedagógusképzésre jelentkezők, ezzel párhuzamosan pedig szédítő ütemben nő a korai iskolaelhagyók száma. A kormányzat 2015-től a pedagógusbér-emeléseket az úgynevezett vetítési alaphoz rendelte, ennek összege pedig nyolc éve változatlan, vagyis 101 500 forint. Folyamatosan csökken tehát a pedagógusok bére, miközben munkaterhek növekednek; a szakszervezetek szerint egy átlagos magyar pedagógus heti 56 órát dolgozik, aminek csak a töredéke az oktatói-nevelői munkával eltöltött idő.

De nem jobb a helyzet az óvodapedagógusok és a bölcsődei dolgozók körében sem. Miközben a bérük évről évre csökken a bruttó átlagkeresethez képest, az óvodapedagógus diplomát megszerzőknek mindössze 68 százaléka dolgozik nyolc évvel a diplomaszerezés után is a pályán. A bölcsődei pótlék 2022-es bevezetése pedig olyan mértékű bérkülönbséget okozott a szakmán belül, ami szintén fokozta az elvándorlást.

És akkor még nem is beszéltünk a folyamatos koncepcióváltás okozta zűrzavarról a szakképzésben, a duális képzésbe bekapcsolódó vállalkozások hiányáról, vagyis a felsőoktatásban az egyetemekre erőltetett és fideszes kifizetőhelyként működő alapítványokról. Ezekre a problémákra a most benyújtott költségvetési tervezet sem nyújt megoldást, ezért ezt a költségvetést nyugodtan nevezhetjük az orbáni infláció, a reménytelenség és az áremelések költségvetésének.

A törvényjavaslat szerint a kormány jövőre az orbáni inflációnál alacsonyabb mértékben növelné az oktatásra szánt összegeket, miközben ezek a pénzek GDP-arányosan még így is mélyen az EU-átlag, vagyis 5 százalék alatt maradnak. Arról már nem is beszélve, hogy a pedagógusbérek megemlése helyett önök hazug módon Brüsszelre mutogatnak, miközben az Európa-rekorder pénzromlás miatt a tanárfizetések napról napra veszítenek a vásárlóértékükből, és az infláció felzabolja a nyugdíjakat is.

És miközben az alacsony finanszírozás miatt a közoktatás romokban hever, miközben vidéken egyre nő azoknak a gyerekeknek a száma, akik nem férnek hozzá a világnézetileg semleges oktatáshoz, az állam az ideinél 31 százalékkal többet költene a hit- és erkölcsstan oktatására és az egyházi oktatás különböző formáira, azt sugallva hazug módon, hogy itt közcélokról lenne szó.

A Demokratikus Koalíció és a Dobrev Klára vezette árnyékkormány ezzel szemben elkötelezett az oktatás megújítása iránt, és hisszük, hogy nem egy rossz rendszer toldozgatására-foldozgatására, hanem merőben új gondolkodásmódra, a pedagógusok, a gyerekek és a szülők érdekeinek középpontba helyezésére van szükség. Ezért javaslatunk szerint azonnali hatállyal vissza kell állítani az iskolák önálló gazdálkodási státuszát, emellett pedig a tankerületeknek vissza kell adniuk a közoktatási intézmények üzemeltetését - a működtetéshez szükséges forrásokkal együtt - azoknak az önkormányzatoknak, amelyek ezt vállalják.

Az egyházi intézmények kiváltságainak és az állami-önkormányzati intézmények hátrányainak megszüntetése érdekében meg kell teremtenünk a szektoremleges finanszírozás lehetőségét.

Az oktatásra előirányozott költségvetési források összegének GDP-arányosan el kell érniük az uniós átlag szintjét, vagyis az 5 százalékot. A pedagógus-előmeneteli rendszer szerint besoroltak garantált illetményét azonnali hatállyal meg kell emelni legalább 45 százalékkal, amire a rekordmagas áfakulcs utáni állami bevételek és a leállított kormányzati beruházások után visszamaradt források egyaránt fedezetül szolgálhatnak.

Az oktatási ágazatban nem pedagógus munkakörben foglalkoztatott munkavállalók garantált illetményét A1-nél a minimálbérrre, B1-nél a garantált bérminimumra, F1-nél pedig ennek 130 százalékára kell emelni.

Az óvodapedagógusok esetében a lakhatási támogatás rendszerét be kell építeni a kafetériába, valamint biztosítani kell a továbbképzési kötelezettség előírásához társított továbbképzési támogatást is.

A bölcsődei elhelyezést biztosító állami, önkormányzati, munkahelyi, valamint családi bölcsődékre vonatkozó állami finanszírozási feltételeknek és támogatásoknak egységesnek kell lenniük.

És végül, de nem utolsósorban az állam fejezze be azt a gyakorlatot, ami szerint az önkormányzati vagy köznevelési képező iskolaépületeket átjatszáná az egyház javára, ahogy arra választókerületemben, a XV. kerületben és Újpesten is történt kísérlet.

(13.00)

Mindannyian tisztában vagyunk vele, hogy az elmúlt években a kormányzat a helyi önkormányzatok támogatása helyett azok megsarcolására helyezte a hangsúlyt. Miközben egyre nőttek a terhek, a mindinkább fogyó önkormányzati bevételeket is felzabolta az orbáni infláció. Választókerületemnek, Rákospalotának, Pestújhelynek, Újpalotának és Újpestemnek azonban nem a szolidaritási adó további növelésére, hétésszerűsítésére emelt rezsiárakra és a pénzügyi bizonytalanság további fenntartására van szüksége, hanem többek között a volt Észak-pesti Kórház területének újrahasznosítására - ahol tovább már nem halogatható a műemléki épületek állagmegóvási munkálatainak a megkezdése, a romossá vált épületek elbontása

és a meglévők korszerűsítése -, vagy a volt fideszes vezetés által torzóban hagyott, szerkezetkész Deák utcai rendelőintézet befejezésére és hasznosítására gyermekorvosi és felnőttrendelővel, gyógytorna- és járóbeteg-szakrendeléssel; a Csobogós utcai lakótelepen egy 700 négyzetméter bruttó alapterületű új háziorvosi rendelő megépítésére és parkolók kialakítására; az újpalotai vásárcsarnok és a piac teljes rekonstrukciójára; a Rákos úti szakrendelő előtti rész rendezésére; új útburkolatok és zöldfelületek kialakítására; korszerű térvilágításra és buszmegállókra; a Szilaspatak menti főgyűjtőcsatorna második építési ütemének megkezdésére, a csapadékvíz-elvezetés kiépítésére; a társasházak energetikai felújítását célzó új panelprogramra; a villamos hálózati kábel fejlesztésére, a gyorsvillamos-hálózat kivezetésére Újpalotára, valamint az M3-as bevezetőjénél új P+R parkolók kialakítására a kerületekbe az agglomerációból érkező autósforgalom jelentette zaj- és légszennyezettség csökkentése céljából; a Szövőgyár utcai óvoda felújítására és fejlesztésére, a Kavicsos közti óvoda ablakcseréinek folytatására, kerti játékok és eszközök cseréjére a kerület óvodáiban és bölcsődéiben, valamint a már felújított óvodatetőkön napelemek telepítésére; útfelújításokra többek között a Rákos úton, a Nyírpalota úton, az Eötvös utcában, a Károlyi Sándor és Pozsonyi utcában, illetve felújítás mellett útszélesítésre a Mogyoród útján; és egy új észak-pesti kórházra, aminek a tervei már régen megvannak.

A parlament fideszes többsége tavaly egyetlen mozdulattal söpörte le a rákospalotai, pestújhelyi, újpalotai és újpesti emberek kérését, mondván - idézet következik -, hogy az súlyosan veszélyeztetné a költségvetés működését. Én őszintén remélem, hogy a lomb nélküli lombkoronaszétvágók és az indokolatlan mennyiségben felhúzott stadionok országában idén lesz annyi belátás a kormánypárti képviselőkben, hogy az emberek, az itt élők életminőségének javítására is áldoznak mindannyiunk közös pénzéből. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Barkóczy Balázs képviselő úr. Soron kívül megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A képviselő úrnak nem a választókerületi, hanem az oktatási felvetéseire reagálnék, és engedje meg, hogy az ön politikai szólamaival szemben számokat és tényeket mondjak!

Ahogy már sokszor elhangzott, háborús időkben élünk, sajnos több mint egy éve háború dúl a szomszédunkban, a háború miatt elhibázott szankciókat fogadott el Brüsszel, a szankciók egekbe lőtték az energiaárakat, minden ország nehézségekkel, többletköltségekkel küzd; a magyar kormány ilyen rendkívül nehéz helyzetben is növelni tudja az oktatási ráfordításokat. Ha megnézzük, hogy önök mennyit

szántak oktatásra - ennek a köznevelési részét nézem, tehát óvodákra, általános iskolákra, középiskolákra -, azt látjuk, hogy 1009 milliárd forintot - tehát 1009 -, míg a most benyújtott költségvetés már 2603 milliárd forinttal számol oktatási kiadásokra *(Varju László: 15 évvel később!)*, ez 158 százalékos emelkedést jelent, tisztelt képviselő úr, az elmúlt években, és ön is tudja, hogy ez nem könnyű egy ilyen időszakban.

Amikor nem volt ilyen mértékű energiaár-robbanás Magyarországon *(Varju László: 15 évvel később, államtitkár úr!)*, hanem csak egész egyszerűen a saját kormányzásuk vitte csődközeli helyzetbe Magyarországot, akkor önök mit tettek a pedagógusokkal? Minden pedagógustól elvettek egyhavi bért. *(Varju László: Ugyan már!)* De azok még a szerencsésebbek voltak, mert akinek nem volt szerencséje, 15 ezernek, azokat elbocsátották, azért is bocsátották el, mert 381 helyen bezárták az iskolát. A pedagógusképzést pedig minden más képzéssel együtt tandíjassá tették. Nem volt háború, nem voltak szankciók *(Varju László közbeszól.)*, nem volt ilyen energiaár-robbanás, hogy 2-3-4-szeresére emelkednek az energiaárak, csupán a saját rossz kormányzásuk volt, és az önök kormányzása idején a pedagógusok jártak pórul, az önök rossz kormányzásának a pedagógusok itták meg a levét.

Mi egy háborús környezetben vagyunk, és így is tudunk, hála istennek, ebben az esztendőben, pontosabban a jövő évben is növekedést biztosítani, hiszen így a köznevelés forrásai a jövő évben az ideihez képest 393 milliárd forinttal lesznek magasabbak.

Önök mit csináltak a tankönyvárakkal? Megemelték 71 százalékkal. Mi mit tettünk? Ingenessé tettük. Ez most már 16 milliárd forinttal szerepel a költségvetésben. Önök mennyit fordítottak a legrászorultabb gyermekeknek az étkeztetésére? 31 milliárd forintot. Mi mennyit fordítunk rá a jövő évi költségvetésben? 105 milliárd forintot, több mint a háromszorosát, tisztelt képviselő úr.

Mást sem tett ön, mint a felszólalásában körülbelül hárombekezdésenként az egyházakba próbált belerúgni, beleszúrni, amivel előrevetíti, hogy ha valaha is önök kerülnek kormányra, akkor bizony azok a gyerekek, akik egyházi iskolába járnak, kevesebbet fognak önöknek érni. *(Barkóczy Balázs közbeszól.)* Arról beszél, hogy világnézeti semlegesség meg tolerancia, csak éppen amikor valaki vallásos, azzal szemben nem toleránsak önök.

Végezetül pedig, tisztelt képviselő úr, ha ön tényleg szeretne tenni a magyar pedagógusokért, akkor ne azt tegye, hogy álhíreket mond itt a parlamentben, hanem győzze meg, mondjuk, Ara-Kovács képviselőtársát, európai parlamenti képviselőt a DK színeiben, vagy Dobrev Klárát, vagy Molnár Csabát, vagy a momentumos politikusokat, Donáth Annát, hogy ne arra fordítsák az energiájukat, ne arra fordítsanak minden időt, amit Brüsszelben töltenek, hogy megakadályozzák azt, hogy a pedagógusbér-emeléshez szükséges 800 milliárd forintot végre oda tudjuk adni a pedagógusoknak; egy az egyben, ahogy van, ez a pénz ott

lenne a pedagógusoknál másnap - nyilván havi bontásokban, másnap -, amint ez megérkezik. De önök nem ezzel foglalkoznak. Önök azzal foglalkoznak, hogy Brüsszelben akadályozzák azt, hogy a magyar pedagógusoknak 2024-re 800 ezer forintos átlagos fizetése legyen. Úgy gondolják, hogy ezért veszik fel a 6 millió forintot ott, Brüsszelben, hogy a magyar pedagógusokat büntessék, hogy a magyar embereket büntessék.

Én kérem, legalább ebben az egy kérdésben, ebben az egyetlen kérdésben változtassanak az álláspontjukon, változtassanak a politikájukon, és ne azzal foglalkozzanak Brüsszelben, hogy hogyan lehet újabb és újabb feltételeket kitalálni arra, hogy miért ne kapják meg a magyar pedagógusok azt, ami nekik törvény szerint járna. Ne akadályozzák ezt tovább, tisztelt képviselő úr! Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban. - Varju László: Ez tényleg szép volt!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Van, aki két percre jelentkezett, de emlékeztetnem kell, az elfogadott munkatervnek megfelelően 12 felszólaló lesz még addig. Megadom a szót Harrach Péter képviselő úrnak, Kereszténydemokrata Néppárt.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Van, aki pillantást vet a költségvetésre, és ebben csupán a számok üres halmozát látja - kétségtelen ilyenkor ez a világ legunalmasabb olvasmánya. De ha úgy nézi a költségvetést, hogy ez a számokkal megírt kormányterv, kormányprogram, akkor egészen másképp, izgalmas olvasmánynak látja. Ez mindenképpen egy kormányzatnak a szempontjait, eszmei és gyakorlati terveit tükrözi.

Ha megengedik, én három példával szeretném érzékeltetni azt, hogy hogyan gondolkodik a kormányzat a közösségekről - hiszen az ember közösségi lény -, először természetesen a családpolitikáról.

Meglepő állítás talán, hogy a kormánynak van családpolitikája *(Varju László: Hol?!)*, azoknak meglepő, akik látják a világban működő különböző kormányoknak a tevékenységét. Ma Magyarországon van családpolitika. Ennek két része van: az egyik maga a támogatás, a másik pedig az a törekvés, hogy a családnak mint intézménynek a megerősítését és tekintélyének a helyreállítását szolgálja, és ez társadalompolitikai cél is. A családban a kormányzat a társadalom legkisebb természetes közösségét látja, a nemzet jövőjének a biztosítását. Ezért stratégiai kérdés a család-támogatás.

Tiszteletre méltó eredmény az, hogy a kormányzat nehéz gazdasági helyzetben is igyekszik kiemelt célnak tekinteni a családtámogatást.

(13.10)

Ennek a támogatásnak van egy általános és egy sajátos rendszere. Az általános, amikor mindenki kap a családtámogatásból. Ezek közül én kiemelném az

adókedvezményt, ami tulajdonképpen olyan társadalompolitikai célt is szolgál, amely a munkaalapú társadalom kiépítésére törekszik, hiszen munkajövedelemhez köti ezt a támogatást.

Van azonban egy olyan eleme a családtámogatásnak, amit sajátosnak kell neveznünk, hiszen különböző típusú családoknak ad támogatást, és most, ebben az időszakban ennek a kiművelése, a finomhangolásnak az időszaka van. Azt látjuk még emellett, hogy különböző ágazatokkal van kölcsönhatásban a családpolitika, gondoljunk csak arra, hogy a rezsi-csökkentés minden családnak fontos, vagy az utazási kedvezmények, s a többi. Ha azt nézzük - és egy számot azért engedjenek meg -, hogy a 2010-es támogatási összeg mennyi volt, ahhoz képest ennek három és félszerese a mai támogatás. 3300 milliárd forint jut erre a területre.

A családok után érdemes mint közösségről a nemzetről beszélni. A nagyívű nemzetegyesítésnek az eddigi eredményeit most is sikerül megtartani, és azt a rendszerszintű programot vagy programokat folytatni, amik elkezdődtek. Természetes, hogy ezek elsősorban a határon túli nemzetrészeknek a kulturális és társadalmi-gazdasági támogatását jelentik.

Néhányat említek: a Határtalanul! program az anyaországi fiataloknak ad lehetőséget, hogy találkozzanak a határon túli fiatalokkal, a Kőrösi Csoma-program vagy a Petőfi Sándor-program a szórványban élőknek a kulturális identitását erősíti, a gazdaságfejlesztési programok pedig a Kárpát-medencei magyarságnak a szülőföldön maradását segítik elő. Ha megnézzük a Bethlen Gábor Alapon keresztül történő támogatásokat, '23-ban 32 milliárd forint volt az előirányzat, '24-ben 64 milliárdra emelkedett.

Itt egy egészen különleges témáról is szeretnék két-három mondatot szólni. Úgy gondolom, és talán ezzel egyet is értenek, hogy a nemzetpolitikának egy nagyon fontos része az emlékezetpolitika. Ez egy olyan területe a politikai életnek, amely akár a különböző pártok képviselői között is megteremtheti a nemzeti egységet. Hiszen igaz, hogy minden politikai csoportosulásnak megvannak a maga emlékezetpolitikai elképzelései, de mégis nagyon sok olyan személy, történés vagy helyszin van az emlékezetpolitikában, amiket közösen ünnepeünk, hiszen az irodalomnak, a történelmünknek a képviselői, azok a nagy személyiségek közösen tisztelt emberek.

De ugyanígy, és most egy konkrét példát mondanék, gondoljunk csak a mohácsi csatára mint történelmünk egy szomorú, de mégiscsak nagy eseményére, ami kettévágta ezeréves történelmünket. Közeledik az 500 éves évforduló, 2026, aminek most folyik az előkészítése, és említsük meg, hogy a kormányzat máris megadta a jelentős támogatást ennek az előkészületnek a finanszírozására.

Itt hadd tegyek egy megjegyzést zárójelben: mi szomorúan nézünk Mohácsra, de azért ne felejtsük el, hogy ott, Mohács közvetlen közelében, Nagyharsányban volt egy másik ütközet 1687-ben, ahol közép-európai összefogás eredményeképpen magyar, cseh,

lengyel, horvát, szerb katonák némi nyugati segítséggel győzelmet arattak a muszlim behatolással szemben, tehát a török uralomnak a megszüntetéséért.

Térjünk vissza a jelenbe! Harmadikként említéném a civil szervezeteket mint közösséget. Itt 54 535 szervezetről, alapítványról, egyesületről van szó. Ezek természetesen valódi civil szervezetek, nem direkt politikai célokat szolgálnak, és az ő támogatásuk emelkedő, hiszen amíg 2010-ben 144 milliárd forint volt, '24-ben 503 milliárd lesz.

És akkor említsük meg azokat a támogatási formákat, amikre itt sor kerül! A Nemzeti Együttműködési Alap ad erre lehetőséget, de itt is vannak, ugyanúgy, mint a családtámogatásnál, sajátos igényű támogatások, gondolok a Falusi Civil Alapra, a Városi Civil Alapra, és természetesen érvényesül a határon túli civil szervezetek támogatása is. Ez a civil közösségi szolgáltatóközpontok segítségével történik, az ingyenes szolgáltatások és a számukra szervezett programok a már említett nemzetegyesítési célt is szolgálják.

Egészeben véve azt kell mondanunk a költségvetésről, hogy valóban igyekszik - és sikeresen - biztonságot teremteni az egész nemzet számára, természetesen azoknak az elért eredményeknek a biztosítására, amit az elmúlt években tettünk, hogy azoknak a társadalmi csoportoknak és rétegeknek, amelyeknek az életformája az elmúlt években megváltozott, javult, ezt a költségvetés segítségével tartani tudjuk. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Harrach Péter képviselő úr. A következő hozzászóló Hiller István képviselő úr. Öné a szó.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Urak! Tisztelt Országgyűlés! A magyar oktatás és a magyar kultúra helyzetéről és állapotáról kívánok beszélni a betervezett, jövő évre vonatkozó költségvetési terv szemszögéből, erről véleményt alkotni és véleményt mondani.

Szívesen beszélnék az oktatásügy egészéről, az oktatás- és nevelésrendszer finanszírozási esélyeiről, de önök kétségkívül egy olyan kormánystruktúrát építettek ki, amelyet én legitimnek tartok - nem értek vele egyet, de legitim -, de amelyben ennek az országnak önálló, egységes oktatási tárcája nincs. Így aztán külön tárcához tartozik a közoktatás, történetesen a Belügyminisztériumhoz, külön tárcához a felsőoktatás, szakképzés kérdése. Természetesen, mert az én fejemben - és remélem, sokak fejében - a magyar oktatás és a magyar kultúra kérdése, a nemzeti oktatás és a nemzeti kultúra kérdése ezer és ezer szállal kapcsolódik egymáshoz, így aztán erről a területről is elmondom a véleményemet, amely történetesen más tárcában foglal helyet irányítás tekintetében, mint a közoktatás, de ugyanabban, mint amelyben a felsőoktatás.

Azért szeretném leszögezni, hogy bizony helyesebbnek tartanám - és nem elsősorban a képviselők

tájékozódása miatt, mert nekünk ez kutya kötelességünk, sokkal inkább a jelen helyzetben lévő magyar oktatás és kultúra dolgában -, hogy ezt a nagy, és egyáltalán nem vonom kétségbe, hogy az önök, képviselők és az önök által biztosított működésű kormány számára is fontos területet egy egységes tárcába fogják össze.

Természetesen tudom, hogy Magyarországon a miniszterelnöknek van kormánya és nem a kormánynak van miniszterelnöke, de önöknek, kormánypárti képviselőknek, tapasztalattal rendelkezőknek kell hogy legyen rálátásuk arra, hogy egy kormányzati struktúra mennyiben tudja befolyásolni, jobbítani vagy épenséggel a színvonalát csökkenteni annak az adott területnek, amelyről beszélek, és amelyről együtt fogunk gondolkodni, bizonyára vitatkozni is.

(13.20)

De hát, adottságnak kell tekinteni mindazt, amit önök létrehozta a kormánystruktúra dolgában és elfogadtak. Így beszéljünk először a közoktatás ügyéről. Kétségkívül ez ma nem kizárólag a szűk értelemben vett érintettek körében, hanem a magyar társadalom egészeben egy olyan kérdés, amiről sokkal többen gondolkodnak, foglalnak állást, úgy gondolom, hogy többségében vitatják, néhányan talán támogatják, de mindenképpen a gondolkodás egyik középpontjában áll, hogy merre visz a magyar iskola jövője, merre a pedagógusok sorsa, és leginkább - mert hát mégiscsak, bármilyen furcsa, ez a legfontosabb - a diákok, a gyermekeink, az unokáink előmenetele hogyan alakul, és ez hogyan segíti elő az önök rendszere, és az a 2024-es évre vonatkozó költségvetés, amit beterveztetek.

Én nem egy önálló évet látok, hanem folyamatokban gondolkodom, és azt a folyamatot, amit önök egy bő évtizeddel ezelőtt, 2011 végén elindítottak törvények, szaktörvények elfogadásával, a gyakorlati bevezetés tekintetében pedig egy bő évtizede, 2013. január 1-jén, egy általam mindvégig kritizált, de kétségkívül nagy ívű változásnak írom le; olyan változásnak, ami mögött volt koncepció és elképzelés. Ezt a koncepciót és elképzelést én nem helyesletem, most sem helyesletem, de ettől még el kell ismerni, hogy volt mögötte gondolati tartalom.

Mi volt ez? A magyar iskola fenntartói struktúrájának teljes átalakítása, az önkormányzati fenntartású iskolák államosítása, a későbbiekben az egyházi fenntartású közoktatási intézmények arányának megduplázása, az állami fenntartás és ezen keresztül a magyar fiatalok döntő többségének oktatásában az állam dominanciájának kialakítása. Ezt szolgálta a költségvetéseik sora is, és ebbe a sorba illeszkedik bele az, amit beterveztetek most javaslatként.

Kérem szépen, hallgassanak meg tőlem egy idézetet, amelyet az önök egy társa mondott, történetesen egy volt államtitkárunk, helyettes államtitkárunk, aki maga is tanárember. Én sokat vitatkoztam vele, de a hozzáértését nem vontam kétségbe. A következőt

mondja az önök volt államtitkára: „Azért mondtam le, mert úgy éreztem, becsaptuk a tanárokat. Megalkotunk egy törvényt, a kapcsolódó rendeleteket, kitalálunk és bejelentettünk egy rendszert, majd Matolcsy miniszter úr 2012 végén azt mondta, nincs pénz. Nincs pénz a pedagógusbér minimálbérhez kötésére. Én pedig úgy láttam, az nem működik, hogy rászakad a tanárookra egy új szisztéma, elvárjuk a minősítést, a több munkát és adminisztrációt, de a magasabb fizetést nem garantáljuk.”

Megszegett ígéretéről van szó. Tanárok, diákok és szülők különböző időpontokban más-más módon, más-más habitussal tiltakoznak nem egyszerűen valami ellen, hanem valamiért, és igazából az a helyzet, hogy a problémák igen nagy részét az önök által megszegett ígéret okozza; nem valamiféle ellenzéki kényszer, nem az utca hangja, nem az, hogy valami olyasmit ígérték, amit ráadásul nem vezettek be, hanem az, hogy ezt megígérték, bevezették, aztán megszegették. Önök azt ígérték, hogy miközben több munkát követelnek a magyar pedagógusoktól, melléje-mögéje tesznek egy közoktatási koncepciót, ehhez úgy adnak több pénzt, hogy annak értékállóságát az biztosítja, hogy a mindenkor minimálbérhez kötik a tanári besorolást, ha tetszik, az A1-es kategóriát. És ezt önök megszegették.

Ha nem szegik meg ezt az ígéretet, most 85-90 százalékkal magasabb a magyar pedagógusok bére. Ehhez képest a követelésük kimondottan méltányos. 45 százalékos béremelést követelnek, miközben az önök által meghozott, bevezetett, majd megszegett ígéretük szerint ez most durván 85-90 százalékkal lenne magasabb. Ezért állnak vitában. Valami olyasmit tettek, aminek a szakmai részét én vitattam, de elismerem még egyszer, hogy volt mögötte koncepció, az ehhez szükséges finanszírozást itt megígérték, bevezették, aztán megszegették.

Eltelt majd' egy évtized azóta, hogy ez történt, és ma már, bármilyen furcsa, önmagában a pedagógusbérek rendezésével a magyar közoktatás állapotát nem lehetne javítani. A pedagógusbérek rendezése szükséges, de nem elégséges a magyar közoktatás szinten tartásához, főként nem színvonal-emeléséhez.

Van itt egy vita közöttünk, amit érdemes a legnagyobb nyilvánosság előtt elmondani és megvívni, amiben - a saját és a politikai közösségem nevében is mondhatom - mi sajátos álláspontot foglalunk el, mert ebben nem vagyunk hajlandók részt venni. Miről van szó? Elhangzik egy olyan állítás, sokszor megismételt állítás, miszerint a baloldal képviselői - ne taglaljam most, hogy ez az önök fogalma szerint pontosan mit jelent, mindenesetre a kifejezés tartalmi idézet önöktől - akadályozzák, hogy Brüsszel kifizesse azt a pénzt, amiből önök pedagógusbért kívánnak emelni.

Én ebben a vitában nem vagyok hajlandó részt venni. Azért nem vagyok hajlandó részt venni - elhihetik, nem gondolatlanságból és nem gyávaságból -, mert az alapállítást tartom hamisnak. Azt állítom önöknek, hogy a magyar pedagógusok bérét a magyar központi költségvetés kell hogy állja teljes

egészeiben. Nem Brüsszel, nem ez, nem az, nem más ország, nem más központ, hanem a magyar állam központi költségvetése! Ezzel tisztességesebb lenne szembenézni. Ezért abban a vitában, hogy önök azt mondják, akadályozza ez az oldal, majd ennek az oldalnak bizonyos képviselői azt mondják, hogy nem, nem, majd azt mondják, de igen, na, én ebben nem veszek részt. Azért nem veszek részt, mert az alapállítás hamis, téves.

Önök döntő többségében egyéniben megválasztott képviselők, és nem kis részben olyan listás képviselők, akik a választási rendszerünkben adódó listás helyek döntő többségét elhozták. Önök magyar képviselők. A magyar pedagógusok bérét nem állhatja más, és nem is kell, hogy más állja, mint a magyar állam központi költségvetése. Ezért engem az érdekel, hogy abban mennyi van. Tisztességesebb lenne önöktől, ha azt mondanák, hogy ennyi van most, ezt tudjuk adni, és nem arra hivatkozni, hogy mástól, például Brüsszeltől várnak pénzt, és ebből levezetni egy politikai csatát.

(13.30)

Egyébként önök is tudják, hogy egy idő után úgyis a magyar állam központi költségvetése kell hogy fedezze és fizesse az egészet az utolsó fillérig. Ezért én megismétlem: engem az érdekel, hogy a magyar állam központi költségvetésében milyen béremelés van a pedagógusoknak. 11,7 százalék; ez az, amit ez a költségvetés ma a magyar pedagógusnak, az önök által jószolt 6 százalékos infláció mellett biztosítani tud. Csofalkozom, hogy nem állnak ki ezzel. Én tisztességesebbnek és bátrabbnak tartanám, ráadásul ekkora többséggel, ha azt mondanák: vagyunk olyan helyzetben, amiben - legyen ez gazdasági, külpolitikai, a legkülönbözőbb módon megítélt válság miatt, mert aki tagadja, hogy válság van, az ostoba vagy hazudik -, ebből a költségvetésből a mi gazdálkodásunk szerint nettó 5,7 százalékos béremelést tudunk adni a pedagógusoknak. Nem teszik.

Vitatkoznék akkor is, hogy tudniillik miért ne lehetne több, és mi az, amiből én érdemesnek tartanék elvenni, hogy ez méltányosabb legyen. De kérem, ez együtt, azt gondolom, hogy hosszú távon nem szolgálja ennek az országnak az érdekét. Először volt egy megszegett ígéretük, a megszegett ígéretük miatt a területért felelős, közoktatásért felelős helyettes államtitkár lemond, majd fél évtizeddel később elmondja, hogy ez az egész hogy történt, majd miután kiderül, hogy megszegették az ígéretüket, és nem tudják teljesíteni azt, amit bevezettek, egy másik költségvetésre hivatkozva politikai vitát kevernek-kavarnak, amivel kapcsolatban - még egyszer mondom, mivel vitatom az alapállítást, és egyáltalán nem fogadom el - szerencsésebbnek tartanám, hogyha ezen vitatkoznánk.

Ezért megismétlem az én, a mi alapállásunkat: a magyar pedagógusok bérét a magyar állam központi költségvetése kell hogy fedezze, aztán a többről, akivel akarnak, vitatkozzanak, ha van olyan ostoba, aki ebbe a vitába belemegy.

ebben vannak benne, ezért magáról a rendszerről kell sajátos módon két részben, de egy gondolatmenet két részében beszélni, az első részben a közoktatás finanszírozásáról, holnapután meg a státusztörvényről.

Nézzük meg a felsőoktatást! A felsőoktatás kérdésében egységes felsőoktatás-finanszírozásról nem tudok beszélni. Tisztelettel kérem önöket, ha végignézik, végigtekintik a költségvetés felsőoktatási részét, mintha nem is egy magyar felsőoktatás lenne, hanem kettő: van a még állami fenntartású felsőoktatási intézmények köre, és van egy ennél több, amelyet önök kiszerveztek és alapítványi fenntartásba adtak.

Képzelnék el azt az ismerősüket, aki egy nagyszerű tudományos karrier, pálya egy bizonyos pontján elnyerte a köztársasági elnöktől az egyetemi tanári kinevezést. Ha ez az ember állami egyetemen tanít, akkor az egyetemi tanári bére 2018 óta változatlan, 554 400 forint, amit garantál neki az állam. Ha ugyanez az ember, ugyanez a volt kollégájuk, ugyanez a barátjuk, ugyanez az ember ugyanazzal a tudással átmegy a város másik oldalára, és ugyanazt tanítja egy másik magyar egyetem hallgatóinak, akkor ma 800 ezer forintnál nem kap kevesebbet. Ez hogyan van? Nem magánegyetemről beszélek, hanem az önök által alapítványi fenntartásba tett egyetemről, aminek egyébként sajátos módon a finanszírozását a központi költségvetés állja. Kérem, ennél nagyobb biznissz a világon nincs!

Egy kuratórium, egy alapítványt képviselő kuratórium rendelkezik a teljes egészről, a második emeleti íróasztalról, a parkról, a laboratóriumról és az előadóteremről, de ezt a magyar adófizetők finanszírozzák. És ha az előbb említett munkatársunk ott tanít, akkor több százezer forinttal többet keres, mint a magyar állam által fönntartott egyetemen. De mi a magyar állam képviselői vagyunk! Hogyan lehet az, tisztelt képviselők, hogy önök azt támogatják, hogy az az egyetemi professzor, aki a saját, a magyar államunk tulajdonában lévő egyetemen tanít, sokkal kevesebb pénzt kap, mint az, aki nem a magyar állam tulajdonában lévő egyetemen tanít? Ez hogyan van? Ezenkívül az a helyzet, hogy ezt még inkább kívánják fokozni. Az a helyzet, hogy messze az önök által várt inflációs százalék fölött újabb 15,7 százalékkal a nem állami egyetemek; az állami egyetemek esetében pedig éppen csak, hogy megtartják az előbb említett színvonalat.

Itt ki kell térnem egy részletkérdésre. Van egy olyan fejezeti cím, számonkérték az ellenzektől a pontos és a részletes áttanulmányozást, ezért idézem: „nemzetközi európai uniós és határon túli felsőoktatási feladatok programtámogatása”. Tudják, mennyivel emelkedik? 1147 százalékra. Önök megemelik 1147 százalékra! Én azt feltételezem, hogy ebben lehetséges az Erasmus-program összegének teljes átvétele a magyar költségvetésbe. De tisztelettel felhívom a figyelmüket, hogy az a vita, amiről itt most részletesen fölösleges beszélni, de mindannyian tudunk róla, nem önmagában finanszírozási kérdés. Nem egyszerűen a pénzt vonják el az egyetemektől az Erasmus+ programba, hanem a részvételi jogot. Betehetnének még 1147 százalékat, ez akkor sem fog tudni működni.

Ugyanakkor van egy jelentős tétel, amelynek a rendeltetését érdemes tisztázni, ezért a Pénzügyminisztérium tisztelt államtitkárához fordulok, Banai államtitkár úrhoz. Ismét szeretnék idézni, nehogy azzal vádoljanak meg, hogy nem néztem, nem néztük át a költségvetést. Kérem szépen, a benyújtott törvényjavaslat 1. számú mellékletében tételesen megadott intézményi és központilag fejezeti szinten kezelt 2024. évi kiadási előirányzat 668,8 milliárd forint, ugyanakkor van egy több mint 200 milliárd forintot kitevő összeg, ami tételesen nincs a felsőoktatáshoz rendelve, de számításba van véve.

Államtitkár úrnak szívesen segítek azért, hogy tudjon nekem az értelmezésben segíteni. Az úgynevezett funkcionális kiadásokat tartalmazó mellékletből állapítható meg, hogy ez az előirányzat emelkedik, továbbá a XIX. uniós fejezet 3. címében a Helyreállítási és Ellenállóképességi Eszköz, magyarul, RRF-keretből 766,8 milliárd forintot szánnak. Ebben a 766,8 milliárd forintban van benne, lehet, a 200 milliárd forint esetleges további juttatása a felsőoktatásnak, ami a fejezeti indokolás 2. kötetének 579. oldalából derül ki. Idézem: „Az egyetemek megújítása komponens, az RRF digitális és klímacéljait fogja kiemelten fogja támogatni felsőfokú gyakorlati képzéshez kapcsolódóan épület-, eszközfejlesztéssel, valamint digitális képességfejlesztéssel, illetve a felsőoktatási képzések modernizációja az egyetemek és vállalkozások közötti együttműködések ösztönzését célozza.” Tisztelettel kérdezem, hogy ez az a cím-e, amiben a 200 milliárd forint további, felsőoktatásnak juttatott vagy juttatható összeg benne van-e.

A kultúráról kívánok most beszélni, egészen pontosan a kultúra finanszírozásáról, amelyben önök is látják, hogy a kultúra anyagi kondíciói romlanak, különösképpen a közművelődés. Mivel önök, egyéni képviselők, már kormánypárti egyéni képviselők, döntő többségében nem budapesti egyéni képviselők, igencsak föl hívom a figyelmüket akár az egyes választókerületeikben lévő közművelődési intézményeik finanszírozási feltételeire, mert azok romlanak. Megértem én, hogy nagy, egyébként akár tiszteletreméltó beruházásokat is adtak át az elmúlt években, csak ezek fenntartási költsége igen tetemes. Amikor több pénz volt, még éppen elbirták, de olyan megterhelést jelentenek a kulturális költségvetésben, hogy mivel nem sikerült pluszforrást kiharcolni, nyomja a vidéki közművelődés költségvetését.

De hogy ne csak a vidékről beszéljek, kérem, nem tudom, hogy figyelemmel kísérik-e a független színházak ügyét. Számos olyan független színház, társulat van, amely a központi költségvetésből nem kap, illetve nem fog kapni egy árva fillért sem, semmit. Semmit!

(13.50)

Azt kell feltételeznem ezen független színházak működését, előadásainak jó részét ismerve, hogy önöknek nem az előadás színvonalával van a baja - megjegyzem, a politikus aztán már miért ítéli meg egy előadás

színvonalát -, hanem hogy kormányellenesek, és azt miért finanszírozza a központi költségvetés, ami a kormánynak vagy a kormánypártnak nem tetszik. Mint aki viszonylag hosszú ideig feleltem ennek a területnek a minisztériumáért, arról tájékoztatom önöket, hogy korábban is kormányellenesek voltak, tudniillik nem ilyen színű meg olyan színű, hanem kritikus elmék, akik ezt színre viszik, és kritizálják a mindenkori kormányt.

Büszkén mondhatom, hogy mi az előadó-művészeti törvény megalkotásánál ezeket a színházakat is támogattuk, nem is akárhogy, önök meg nem. Ez politikai diszkrimináció költségvetési nyelven, ezért azt javaslom, hogy túrják jobban a kritikát, túrják jobban a művészek véleményét, viseljék el, hogy nem mindenki úgy gondolkodik, ahogy önök. És bármilyen furcsa, ez nem az önök költségvetése, ez a magyar állam költségvetése, amelynek tagjai azok a művészek, rendezők, színházi csoportok, amelyek egyébként nem kapnak egy fillért sem. Ezt én szégyennek tartom.

Végezetül, kérem, engedjék meg, hogy Pesterzsébet és Kékestető országgyűlési képviselőjeként néhány mondatot mondjak! Egyéni módosító indítványokat nyújtottam be azért, mert ezt a választókerületet, amely valóban nem a leggazdagabb része Budapestnek, tisztességes és becsületes emberek lakják, akik sok-sok olyan hírességet adtak ennek a nemzetnek Kékestetőről és Pesterzsébetéről, akikre mindannyian büszkék vagyunk. Áll ott egy, a második világháborúban bombatalálat érte piac, önmagában gyönyörű épület volt; abban a kerületben, ahol én is élek, oda jár a legtöbb ember. Nagyon szeretném, ha sikerülne felújítani, ez durván 4 milliárd forint.

Azt akarom javasolni, hogy egyszer menjenek el a Ráckevei (Soroksári)-Duna-ághoz, olyat látnak, amit nagyon kevés helyen Európában. Onnan, ahol most vagyunk, a magyar Országgyűlés házához légvonalban 10 kilométerre olyan természeti csodát látnak, hogy nem hiszik el. Párizsban, Rómában, Madridban ilyen nincs. Ha nem vigyázunk a víz minőségére, nagyon nagy baj lesz. Kérem, hogy tekintsék át ezt a módosító indítványt!

Biztos önök is nagy tisztelői Kós Károlynak, ő tervezte és csináltatta a Wekerle-telepet. Ott egy egészen sajátos vízvezetékrendszer van, annak a cseréjére évtizedek óta várnak, mint ahogy azt is kérem, hogy támogassák a kistérségi kertváros csapadékvíz-elvezetésére beadott egyéni módosító javaslatomat.

Oktatásról, kultúráról beszéltem, és próbáltam úgy érteni, hogy ne egyszerűen csak számokat lássunk, hanem tudjunk leginkább a jövőről beszélni, amit én ennek a költségvetésnek a megismerésén át nem fogok tudni támogatni, de nem elég azt mondani, hogy nem. Arra próbáltam a véleményemet jórészt összefoglalni, hogy milyen irány lenne a helyes. Kérem, fontolják ezt meg! Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hiller István képviselő úr. Soron kívül kért szót, és meg is adom Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár úrnak.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Igyekszem röviden három témában reagálni az ön felvetésére a közoktatás, a felsőoktatás és a kultúra területén.

A közoktatás területén hadd kezdjem azzal a talán közhelyszerű megállapítással, ami azért lényeges, hogy abban biztosan egyetértünk, hogy közös célunk az oktatás színvonalának emelése. Ismétlem: ez szerintem vitán felüli. A második megállapításom azért e kapcsán már az, hogy én azt gondolom, hogy 2010 után számos olyan változtatás volt, ami ennek a célnak az elérését célozta. Ön, ugye, akkor úgy fogalmazott, hogy az az új koncepció, ami 2010 után a köznevelésben megvalósult, ugyan gondolattal jellemezhető, volt mögötte gondolat, de képviselő úr, miniszter úr úgy fogalmazott, hogy alapvetően elhibázott a koncepció, és megbukott a rendszer.

Engedjék meg, hogy én ezzel vitatkozzak! Miért vitatkozok velem? Egyrészt pénzügyi szempontból tudjuk, hogy az a köznevelési rendszer, ahol a helyi önkormányzat anyagi lehetőségei határozták meg, hogy milyen képzésben részesülnek a gyermekek, egy alapvetően fenntarthatatlan rendszert jelentett pénzügyi szempontból is, és különböző esélyeket adott a különböző településeken élő gyermekek számára: volt olyan iskola, ahol a legmodernebb eszközöket tudták biztosítani a gyerekek oktatására, és volt, ahol krétát sem tudtak vásárolni. Tehát ezen a rendszeren szerintem pénzügyi szempontból is változtatni kellett. Éppen ezért azt gondolom, hogy ha a gyerekek oktatási színvonalának a növelése a cél, akkor egy egységes finanszírozású és egységes minőségi követelményeket előállító rendszer a letéteményese lehet annak, hogy az oktatási színvonal, a gyerekek képzettsége növekedjen.

Egy másik aspektusból hadd vitatkozzak miniszter úr hozzászólásával! Ha az a cél, hogy minden szempontból képzett és egészséges gyermekek kerüljenek ki az iskolákból, akkor én igenis értéknek tekintem azt, hogy a mindennapos testnevelés bevezetésére került. Tudjuk, hogy milyen egészségügyi állapotban van az ország - államtitkár úrra nézek, talán kijavít majd, ha rosszul fogalmazok -, de az egészségi állapotunkért alapvetően az életmód felelős, az, hogy hogyan élünk, mit étkezünk, mennyit mozgunk; alapvető egészségügyi jellegű változtatás is az, ami a mindennapos testnevelés bevezetéséhez kapcsolódott. Szerintem ez egy lényeges és pozitív változtatás.

*(Bakos Bernadettet a jegyzői székben
Berki Sándor váltja fel.)*

Sokan kritizálták a hit- és erkölcstan finanszírozását. Szerintem az a legfontosabb, hogy ne csak szellemileg, hanem lelki értelemben és fizikailag is felkészült és egészséges gyermekek nevelődjenek a közoktatási intézményekben. Ebben nemcsak az játszik szerepet, hogy azonos szándék szerint képezzük őket

a különböző szaktantárgyakból, hanem az is, hogy – ismétlem – a mindennapos testnevelésre is rászoktatjuk őket, és egy tartással bíró gyermek nevelése, azt gondolom, a hit- és erkölcsstan finanszírozását is indokoltá teszi.

A következő pont, amivel azért némileg vitakoznék, az ígéretek megszegése – a bér kérdése. Az megint vita fölött áll, hogy az oktatás színvonalának növeléséhez a tanárok bérének növelése szükséges. Tehát ismétlem, ebben nincsen vita közöttünk, de ha visszanezünk a 2010-es bérszinthez, és ezt összevetem a 2023-as, illetőleg a tisztelt Ház előtt lévő 2024-es törvényjavaslattal, akkor azt látom, hogy a felsőoktatáson kívüli oktatási kiadások berrésze a 2010-es 602 milliárd forinthez képest 2023-ban 1226 milliárd forint; ez több mint duplázódás, ez infláció feletti tétel. Tehát ismétlem: abban nem vitatkozok képviselő úrral, hogy szükséges a bérek emelése, de visszanezve azért a múltat azt tudom elmondani, hogy a pedagógusok bére – akár a béremelések részeként, akár a minősítés rendszerének köszönhetően – összességében infláció felett növekedett.

A következő rész az – amelyben megint nincsen vita közöttünk, és köszönöm képviselő úrnak, hogy felhívta a figyelmet a nehéz helyzetre –, hogy igen, nehéz helyzetben vagyunk. Ön is említette a pandémiát, említette a háborút, tudjuk ennek a gazdasági következményeit, szerintem önmagában eredmény az, ha az eddig elért béreket meg tudjuk őrizni. Képviselő úr pontosan tudja, hogy voltak olyan válságos időszakok 2010 előtt, amikor az addigi béreket sem lehetett megőrizni, bércsökkenés volt. Mind a pandémia alatt, mind most ilyenekkel nem számolunk, a pedagógusok bére a pandémia utáni időszakban is emelkedett, 2020 után is emelkedett.

(14.00)

Tehát azt gondolom, igenis eredmény az, hogy a válságok mellett – pandémiáról vagy orosz-ukrán háború, szankciók miatti gazdasági nehézségekről beszélhetünk – minimumszint az, hogy a bérek szintjét meg kell őrizni. Ehhez képest értelmezendő az, hogy a kormány azt vállalta, és az Európai Bizottság által jóváhagyott operatív programban szerepel, hogy a köznevelésben dolgozók bérét, pedagógusok bérét 2028-ig az akkori diplomás átlagbér 80 százalékára emeli. Ez egy nagyon jelentős emelés, és mivel azt feltételezzük, hogy az összes európai uniós forrás meg fog érkezni Magyarországra, és ebből béremelést is fogunk tudni finanszírozni, ezért a 2024-es költségvetésben is számolunk ezzel a tétellel. Ez 2023-hoz képest több mint 20 százalékos béremelkedést jelenthet a pedagógusok számára.

Miért európai uniós forrásból? Azért, mert azt gondoljuk, hogy a hazai adófizetők által a központi költségvetésbe befizetett pénzek, illetőleg az európai uniós források közpénzek. Tehát minden pénz közpénz. Közpénzekből szeretnénk megvalósítani a

béremelést. Az első időszakban támaszkodva az Európai Bizottság által jóváhagyott operatívprogram-forrásokra, majd amint ezek a források kimerülnek, természetesen teljes egészében nemzeti forrásból tartjuk fenn a megemelt béreket, és az a vállalás, hogy 2026 után is ezt az említett 80 százalékos mértéket fenn tartjuk, tehát 2025-re érheti el a pedagógusok átlagos fizetése az akkori diplomás átlagbér 80 százalékát, és ezt a szintet tehát 2026-tól az azt követő években is fenn tartjuk.

Természetesen a közoktatás összes szakmai kérdését nem lehet most megvitatni, de mégis azt szeretném aláhúzni, hogy 2010 után a válságok ellenére is a bérjellegű kiadások is növekedtek, a közoktatás finanszírozása is növekedett. Ez nem elég, szeretnénk folytatni, a jövő évi terv ennek a költségvetési fedezetét tartalmazza, azzal együtt, hogy természetesen azért vannak még olyan feladatok, amelyeket meg kell oldjunk a költségvetési keretek biztosításán túl.

Ami a felsőoktatást illeti, nagyon röviden. Azért kritikaként sokszor elhangzik az oktatás szabadsága, a szabad választás lehetősége. Felsőoktatási intézmények a saját szenátusuknak a döntése alapján választották az alapítványi fenntartást. Tehát voltak olyan intézmények, ahol a szenátus a modellváltás mellett döntött, voltak, amelyek maradtak az eredeti működési formában. Ismétlem, az egyetem vezetésének döntése volt az, hogy modellváltó lesz egy intézmény vagy sem. Ha modellváltó intézményről beszélünk, akkor igen, itt egy hosszabb távú, többéves finanszírozási szerződés alapján kerül sor a források biztosítására, és az egyetem döntése, hogy ebből a többletforrásból a béreket emeli-e meg, vagy más jellegű kiadást teljesít.

Ami a költségvetés számait illeti, igen, ezeknek is köszönhető, hogy a felsőoktatási kiadások a jövő évi költségvetésitörvény-javaslatban érdemben növekednek.

*(Jakab István, az Országgyűlés alelnöke
elfoglalja az elnöki széket.)*

Ami pedig a kultúrát illeti, itt hadd legyenek tényeszerű. Ha 2010-re vagy az azt megelőző időszakra nézünk vissza, akkor kétségtelen, hogy egyik évről a másikra lehetnek olyan évek, amikor egyes kulturális kiadások összege csökken. Például egy nagy beruházás megvalósul, kulturális beruházási kiadások egyik évről a másikra csökkenhetnek. Mégis – azért a költségvetésben alapvetően a számokról tudunk vitakozni – azt tudom önöknek elmondani, hogy a kulturális kiadások hosszabb távon nagyon jelentősen növekedtek 2010-hez képest. Ennek a területnek a finanszírozása 2010-ről 279 százalékkal emelkedhet 2024-re. Európai összevetésben ez azt jelenti, hogy az uniós országok közül a kultúrára szánt kiadások aránya GDP-arányosan az első háromban volt az elmúlt években. Azt gondolom, hogy ez 2024-ben is így maradhat.

(A jegyzői székben Mihálffy Bélát
Földi László váltja fel.)

Ha már ezt említettem, akkor itt annyi általános jellegű választ hadd adjak képviselő úrnak, miniszter úrnak a felvetésére, ami a közkiadások számbavételét illeti. Mindazok a számok, amiket említettem közoktatás tekintetében vagy kultúra tekintetében, a költségvetés különböző előirányzatain szereplő, de azonos célt finanszírozó előirányzatok összességét mutatja. Vagyis igen, bármilyen finanszírozásról, bármilyen fejezetről legyen szó, európai uniós vagy hazai finanszírozásról legyen szó, arról legyen-e szó, hogy egy köznevelési kiadás a Belügyminisztériumnál jelentkezik, vagy az európai uniós források között az úgynevezett XIX. Uniós fejlesztések fejezetben, összesen számokat említettem mind a köznevelés, mind a felsőoktatás tekintetében, úgyhogy, ha képviselő úr, mondjuk, a felsőoktatási kiadásoknak vagy a közoktatási kiadásoknak a részleteit keresi, akkor több fejezetből kell megtalálni azokat a tételeket, amelyek kiadják mind a köznevelés, mind a felsőoktatás, mind a kultúra területét. Természetesen ezek a részletes bontások rendelkezésünkre állnak, tehát mind képviselő úrnak, mind másoknak szívesen átküldöm az adott terület kiadásainak a részletezettségét.

Összességében tehát azt tudom elmondani, hogy igen, számos feladat áll előttünk azokon a területeken, amiket képviselő úr mondott, de mégis a 2024-es költségvetés pont az oktatási vagy kulturális területen, a háború, a nehéz gazdasági helyzet ellenére is a kiadások megőrzését, sőt számos területen növelését tartalmazza. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Erős Gábor képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon!

ERŐS GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A munkahelyek védelme is kiemelt szerepet kap a 2024-es költségvetésben. A magyar családok boldogulásának és a gazdaság fejlődésének is a munka az alapja. Ezért az elhibázott brüsszeli szankciók miatti nehéz gazdasági helyzetben is kiemelt célunk, hogy fenntartsuk a teljes foglalkoztatást és megvédjük a 2010 óta létrejött egymillió új munkahelyet.

A nemzeti kormányzás óta Magyarország fordulatot hajtott végre. Növekedési pályára állítottuk a gazdaságot, melyet a járvány, valamint a háborús helyzet ellenére is megőriztünk. A kormányzati intézkedéseknek és a koronavírus-járvány utáni gazdasági visszarendezésnek köszönhetően a magyar gazdaság 2022-ben is jól teljesített, és 4,6 százalékkal bővült, amellyel az uniós rangsor felső egyharmadában van. Célunk, hogy elkerüljük a gazdasági visszaesést és a növekedés idén is folytatódjon. Ennek mértékét a háború és annak gazdasági hatásai

negatívan befolyásolják, ezért 2023-ban 1,5 százalékos növekedéssel számolunk, 2024-ben viszont a növekedés mértéke lényegesen magasabb, várhatóan 4 százalékos lesz.

A veszélyes nemzetközi gazdasági környezettel szembeni védekezést segíti, ha erősítjük Magyarország önellátását, élelmiszer-biztonságát. A kormány a jelenlegi veszélyes időkben is folytatja az élelmiszeripar visszaépítését, amellyel a gyárkapacitások növelése mellett a termékminőséget, a termelékenységet és az energiahatékonyságot is javítja.

A kormány által támogatott beruházások védelmet nyújtanak a meglévő munkahelyeknek, miközben új munkahelyek jöttek létre. Ezeknek a lépéseknek is köszönhető, hogy a magyar gazdaság sikeresen jött ki a világjárvány okozta gazdasági visszaesésből. A friss adatok szerint a járvány előtti GDP-szintet a magyar gazdaság mára 4,9 százalékkal haladta meg, miközben az uniós átlag 2,9 százalékos volt.

Tisztelt Országgyűlés! Komárom-Esztergom vármegye munkaerőpiaci mutatói országos összeállításban a legjobbak között vannak, a térségben megvalósult a szinte teljes foglalkoztatás, amelyet meg kell védeni. Példaként említendő az elmúlt időszakban választókerületemben, Esztergomban és térségében a Gyermely Zrt.-nél megvalósult beruházások, hiszen a vállalatcsoport az elmúlt öt évben több mint 22 milliárd forintot tudott fejlesztésekre fordítani a magyar kormány támogatásával. Ennek köszönhetően jelenleg már négy kontinens több mint húsz országába exportál közel háromszázezer kiváló minőségű hazai téstaterméket. A nemrég megnyíló új üzeme rész több mint 6,5 milliárd forintból valósult meg, 1,7 milliárd forintos kormányzati támogatással.

(14.10)

Ennek a fejlesztésnek köszönhetően Gyermelyen jött létre az ország legnagyobb malomközpontja. Az állami fejlesztések átütő erejének következtében a beruházási aktivitást 2024-től erőteljes növekedés jellemezheti. Esztergom és térségében, ha csak az elmúlt időszakot nézzük, számos megvalósult beruházás bizonyítja a kormány elkötelezett szándékát az aktív fejlesztéspolitika iránt. Kialakításra került Esztergomban az új piac, összekötő kerékpárút és inkubátorház épült, illetve a falvakban is számos beruházás történt, melyek között kiemelkedők a bölcsődei és az óvodai fejlesztések.

Az elkövetkezendő években is meghatározóak lesznek a termelőkapacitásokat bővítő beruházások, valamint a hatékonyságot javító technológiai fejlesztések, amelyeknek kitüntetett szerepük van hazánk növekedési képességének megerősítésében. A kedvezőtlen viszonyok ellenére a tavalyi évben 28,4 százalékra nőtt a beruházási ráta, hosszú távon magas maradhat a hazai gazdaság tőkevonzó képességének, a vonzó vállalati környezetnek, valamint a versenyképes adórendszernek köszönhetően. A termelőkapacitások fejlesztése az exporttevékenység további

élenkülését vonja maga után, így a belső keresleti tételek bővülése mellett a nettó export is pozitívan járulhat hozzá a GDP növekedéséhez.

Magyarország békéjének és biztonságának megőrzése, az energiaellátás garantálása, az infláció letörése, a gazdasági növekedés fenntartása, a családok, a nyugdíjasok és a vállalatok védelme érdekében a kormány számos intézkedést hozott. Ezen intézkedések hozzájárulnak a háztartások jövedelembiztonságának megtartásához, a vállalatok és a munkahelyek védelméhez. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Dudás Róbert képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Előttünk fekszik a kormány által benyújtott 2024-es költségvetés, de mielőtt erre rátérnék, az eddig elhangzottak között is volt néhány gondolatébresztő, ezért ha megengedik, akkor néhányra reagálnék.

Államtitkár úr azt mondta az előbb - bár most éppen Banai Péter államtitkár úr kiment -, hogy milyen ütemben növekedtek a bérek, és hogy ez mennyire jó a magyar embereknek, és mennyire jó a magyar gazdaságnak. Ez nyilvánvaló, és beszélhetünk arról, hogy 15-16 százalékos béremelések történtek. Ugyanakkor viszont azt kell néznünk, hogy mindezt az emberek hogyan értékelik, és hogyan érzékelik ezeket a béremeléseket. Ezeket úgy érzékelik - mint ami egyébként a Nemzeti Banktól kezdve a Pénzügyminisztériumon keresztül és még számos más intézet kimutatásában is szerepel -, hogy a reálbérek tekintetében viszont folyamatos csökkenés van nagyjából tavaly szeptember óta, de valószínűleg államtitkár úr jobban tudja ezt, nagyjából tavaly szeptember óta folyamatos reálbércsökkenések vannak, olyannyira, hogy mondjuk idén februárban közel 20 százalékos reálbércsökkenés volt. Tehát beszélhetünk arról, hogy 15-16 és 17 százalékos fizetésemelések történtek, ugyanakkor viszont olyan drágulás van mindezek mögött, hogy ezek a fizetések nemhogy megtartották volna a fizetőképességüket; nagyban romlottak ezek.

Ez nyilván sok mindennek köszönhető. Az előző felszólalásokban Hiller képviselőtársam rendkívül részletesen és rendkívül korrekten kifejtett számos területet, és megmondom őszintén, az oktatás kapcsán én ahhoz nem is szeretnék hozzáfűzni. Az őáltala elmondottak - látva egyébként a kormánypárti padsorokban ülőket is és azt a csendet, amivel hallgatták -, azt gondolom, hogy minimum mindenki számára elgondolkodtatók. Mindazok a tények, hogy egyébként a saját vállalásait be nem tartva mondott le egy államtitkár, aki mondjuk, 5-6 évvel később elmondta azokat, hogy mit is vállaltak, és amennyiben betartották volna az ígéretüket - mert azt nem tartották be -

akkor ma nem feltétlenül kellene pedagógusbér-rendezésről beszélni, mert annak köszönhetően eleve 80-90 százalékkal magasabbak lennének a pedagógusbérek.

Harrach képviselőtársam emlékeztetett egy 1687-es ütközetre, egy csatára. Ennek kapcsán ütött szöveget a fejembe az a gondolat, hogy ugye, ő azt mondta, hogy egy közép-európai összefogás volt 1687-ben. Ez fontos lenne most is, a mai nap is, egy közép-európai, akár európai, de egy közép-európai összefogás. Itt vagyunk Európa közepén, Európa szívében, bár egy kicsi, kicsi, de annál gyönyörűbb, egy mesés országként, csak éppen egyedül. Egyedül maradtunk az önök gazdaságpolitikájának és az önök külpolitikájának köszönhetően. Egyedül maradtunk. A V4-ek, amely összefogta és megtestesítette a közép-európai érdekképviseletet, politikai és gazdasági érdekképviseletet, a magyar kormány politikájának köszönhetően nem működik, vagy ha működik, akkor nélkülünk működik. És nyugodtan beszélhetek az Európai Unióval kapcsolatos helyzetünkről. Önök mindig háborút emlegetnek, ami egyébként egy sajnálatos tény, hogy a keleti szomszédunkban háború zajlik, de önök is folyamatosan háborút vívnak egyébként a nemzetközi közösségekkel.

És akkor még egyszer mondom: itt vagyunk Európa közepén, egy gyönyörű szép, kis, de egyébként a nemzeti közösségek segítségére utalt ország, amelyekkel mi folyamatosan háborúzzunk, majd egyébként természetesen megy a másra mutogatás, mert az talán az egyik legbevetettebb gyakorlat az önök kommunikációjában, politikájában is és kommunikációjában.

A mai nap is számos esetben hallottuk már, hogy 2010-hez képest. Szeretném emlékeztetni önöket, mindenekelőtt szeretném azt kijelenteni, hogy nem megvédeni akarom még véletlenül sem a 2010 előtti kormányt, már csak azért sem, mert magyarából a 2010-es Fidesz-kétharmad a 2010 előtti rossz kormányzásnak volt köszönhető, ugyanakkor viszont, ha szorzókat mondanak bizonyos területek támogatása tekintetében, hogy kétszer annyit adnak, vagy háromszor annyit adnak, hát könyörgöm, eltelt 13 év, az óriási probléma lenne, ha egyébként ezek a számok megmaradtak volna a költségvetési sorokban, ugyanazok a számok maradtak volna. És akkor itt kell megjegyezni, hogy vannak olyan számok, amelyek ugyanazok maradtak, nem 2010-hez képest, hanem mondjuk 2008-hoz képest.

Miért nem emelték 2008 óta a köztisztviselői alapilletményt? Miért nem emelték? És a jövő évi költségvetésben sincs benne, csak hogy kapcsolódjak a tárgyhoz. Nincs benne sem a tavalyiban, sem az ideiben, sem a jövő évben a köztisztviselői alapilletmény emelése. Nincs benne a rendvédelmi dolgozók alapilletményének az emelése. 2008 óta érintetlen. Nincs benne a minimálnyugdíj emelése, annak a minimálnyugdíjnak az emelése, ami 2008-ban is 28 500 forint volt, és 2023-ban és nagy valószínűség szerint 2024-ben is 28 500 forint lesz.

Most mondhatnám azt, hogy gondoljanak bele, hogy mennyi is ez a 28 500 forint, hogyan lehet, nem

elkölteni, hanem hogyan lehetne ezt a 28 500 forintot beosztani egy hónapra. Biztos vagyok benne, hogy önök között is számos olyan képviselő van, vagy a kormánynak is számos olyan tagja van, aki ha azt az utasítást kapná, hogy naponta keresne 28 500 forintot, akkor is elkezdene gondolkodni, hogy úristen, és akkor most mi lesz velem. Ezeknek az embereknek 28 500 forintot egy hónapra kell beosztani! Egyébként nem kell azon gondolkodni, hogy ezt hogyan lehet beosztani. Sehogy! Fűtésre. Valószínűleg, mivel minimálnyugdíjasokról beszélünk, idősekről beszélünk, nagy valószínűség szerint gyógyszerkiadásai is vannak, illetve lennének, ha meg tudnák venni, és akkor még nem beszéltünk arról, hogy enni is kellene valamit. Ezek az emberek több ezren vannak, még ha nem is ők jelentik a legnagyobb tömeget, hála a jóistennek, a nyugdíjasok körében, de több ezren vannak, 28 500 forintból kell hogy megéljenek.

Családi pótlék. Rengetegszer említik és hangoztatják, hogy milyen családvédelmi akcióterveket és programokat hirdettek meg.

(14.20)

Ez mind-mind üdvözlendő, és mindig-mindig támogattuk őket, hiszen ez nagyon fontos. Kit támogassunk, hogyha nem a családokat? Kit támogassunk, hogyha nem a családon keresztül a gyerekeket, a gyerekeken keresztül pedig a magyar jövőt? Ez, azt gondolom, teljes mértékben független attól, hogy az ember milyen ideológiát vall, a parlamenti patkó mely oldalán ül, a családokat, a gyermekeket támogatni kell.

2008 óta a családi pótlék összege érintetlen. Annak a családi pótléknak az összege - egy másodperc türelmet kérek -, ami egyébként 307,5 milliárd forintos összeget tesz ki a költségvetési sorokban, 1,7 millió embert érint. Ha van olyan támogatás, ami biztosan el fog jutni egyébként a családokhoz, a gyermekekhez, akkor azt gondolom, hogy ez az egyik ilyen jellegű támogatás, amit kötelessége, kutya kötelessége lenne biztosítani a kormánynak. Értem én természetesen, hogy nem támogatásalapú, hanem munkaalapú társadalom.

Maximálisan egyetértek azzal... - félreértés ne essék, és nehogy kiforgassák a szavaimat, hogy munka nélkül akar az ember pénzt adni, de itt nem erről van szó. *(Bánki Erik: De!)* Nem, Bánki Erik képviselőtársam, nem, nem erről van szó! Nagyon sajnálom, hogyha önöknek ez fájó pont, hogy támogatni kellene ilyenformán a családokat. 15 éve nem nyúltak hozzá a gyermekek után járó családi pótlékhoz.

De akkor, ha megengedi, néhány számadattal is alátámasztanám ezt, hogy miért is lenne ez többek között fontos. Azért lenne fontos, mert 2022-ben - tehát egy évvel ezelőtti adatot mondok -, 2022 első negyedében rekordalacsony számú gyermek született Magyarországon. Talán először fordult elő, hogy negyed év alatt 20 ezer alá csökkent, 19 688-ra. Soha nem született még ilyen kevés gyermek. Ez a 2019-es negatív rekordtól is eltér, és 2022-ben 5 százalékkal kevesebb

gyermek jött a világra, mint az azt megelőző évben. Nem mondom, hogy ez a családi pótlékkal orvosolható, és ezzel korrigálható; ugyanakkor viszont ezek intő jelek, hogy az egész családtámogatási rendszert át kéne gondolni. És nem azért, hogy bármi is megszűnjön közülük, sokkal inkább a hatékonyságukat megvizsgálni annak érdekében, hogy bár a jogalkotó részéről tételezzük fel, hogy egy pozitív gondolat volt, a cél is pozitív, csak az eredmény is pozitív legyen, hogy tényleg elérje a célját.

Adunk, ad a kormány ingatlanvásárlásokra bizonyos összegeket, csak, ugye, azt is nézzük meg, hogy ezeknek a támogatásoknak a bevezetése óta mennyivel nőtték az ingatlanok árai! Valós segítséget jelent-e ez mind vidéken, mind pedig Budapesten?

Kiemelt figyelmet kell fordítani számos területre, azt gondolom, az Országgyűlésnek és magának a kormánynak, a gyermekekre és a családokra ez kiváltképp igaz. Csak néhány gondolatot említettem eddig, de én azt gondolom, ez kijelenthető, hogy bár Magyarország költségvetéseként nyújtotta be a kormány a magyar Országgyűlés elé, ugyanakkor viszont ez nem feltétlen, sőt abszolút nem a magyar embereket képviseli; nem az ő érdeküket szolgálja.

Sokszor hallottuk már önöktől, hogy a megszorítás az önök szótárában benne sincs. *(Font Sándor közbeszól.)* Parancsolsz? *(Font Sándor: Fejtsd ezt ki, hogy ha nem a magyar embereket képviseljük, akkor kit?! - Az elnök csenget.)* Értem. *(Bánki Erik: Kit képviselünk?)* Köszönöm, elnök úr, új műfajt teremtünk. De én örömmel veszem, hogyha kérdeznek. *(Zaj.)* Nem a magyar embereket támogatja, és ez a költségvetés nem az ő érdekükben született. Nagyon bízom benne, hogy ez így képviselőtársaim számára is érthető, de akkor elmondok egy pár dolgot.

Az elmúlt 13 évben önök kétharmaddal, teljhatalommal, rendeleti kormányzással - és még majd ki tudja, mit vezetnek be -, így kormányozták az országot. Több mint negyven adót vezettek be. Azt mondják, hogy a megszorítás az önök szótárában benne sincs. Lehet, hogy nem mondják ki, de attól ezt még így hívják. Meg ha növekednek a terhek, akkor azt adóemelésnek, újabb adók behozatalának hívják.

Több mint másfél évvel ezelőtt kértem személyesen a miniszterelnök urat, hogy a megemelkedő üzemanyagárak tekintetében tegyen lépéseket a magyar kormány. Első lépésként, ugye, legyenek befa-gyasztva az üzemanyagárak; én javasoltam miniszterelnök úrnak.

Elsőre még azt mondta, hogy bár a gondolat nem rossz, de egyébként nem kivitelezhető; röviddel később ezt a magyar kormány megtette. De nem ez volt a valós megoldás, hanem az, hogy tárgyalásokat kellene kezdeményezni az Európai Bizottsággal annak érdekében, hogy az üzemanyag átkerülhessen a kedvezményes áfakörbe, abba a kategóriába, ahol lehet alkalmazni egy nemzeti parlamentnek is, egy nemzeti kormánynak is a kedvezményes áfát. Azóta sem történt meg. *(Font Sándor: A zöldekkel is beszéljétek meg ezt a kérdést! - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Folytassa, képviselő úr! (Dr. Pósn László: Folytasd nyugodtan!)

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm szépen. Nagyon kedvesek, hogy megengedik, hogy folytassam. Folytatom is. Azon túl, hogy nem tették meg, hogy csökkentették volna az üzemanyagok adóját, a következő évi költségvetésben - és akkor erre reagáljon kérem, képviselőtársam - emelik az üzemanyagok jövedéki adóját. Azt a jövedéki adót, annak az üzemanyagnak a jövedéki adóját... (Font Sándor és több kormánypárti képviselő közbeszól.) Szerintem ön előtt is van gomb, kérem, nyomjon gombot!

Annak az üzemanyagnak a jövedéki adóját emelik, ami egyébként a környező országok tekintetében Magyarországon a legmagasabb. Úgy a legmagasabb, hogy ha a béreket nézzük, az a legalacsonyabb, az élelmiszer-infláció az egekben van. Elhiszem, hogy szomorú ilyeneket hallani, csak az a baj, hogy ez a szomorú valóság, képviselőtársam. Nem adót csökkentenek, hanem adót emelnek.

Kértük azt is, hogy az alapvető élelmiszerek tekintetében engedjék el az áfát. Engedjék el azt az adót, amivel egyébként tudnánk segíteni a magyar társadalmat, a magyar társadalomnak azon részét, akik egyébként a legkisebb jövedelemmel rendelkeznek. És itt hozzá szeretném tenni, hogy - bizonyára önök is megkapták a KSH évkönyvét -, a társadalom 30 százaléka a létminimum alatt él. Sajnos ezek nagyon szomorú, de száraz tények.

Kértük, hogy engedjék el az alapvető élelmiszerek áfáját, azt az áfát, amit a szomszédos országokban, számos országban elengedtek. Volt olyan ország, ahol eleve minimalizálták ezt. A válság hatására - mert ezt nem lehet elvitatni - azt mondták, hogy így segítjük a társadalmat. Mi teljes mértékben nullára redukáljuk ezeknek a termékeknek az áfáját. A magyar kormány azt mondta, hogy nem, mi 8-10 terméknek befagyasztjuk az árát, nem törődve azzal, hogy egyébként inflációt generál, de egyébként azt is tegyük hozzá, amikor számonkérjük önöket, hogy miért nem adnak bizonyos területekre, a magas árak, a magas üzemanyagár, a magas élelmiszerár és a gyermeknevelési cikkek magas ára... Kértük, hogy a gyermeknevelési cikkek áfáját töröljék el a családtámogatáson belül; az előbb említettem. Azt gondolom, ez is alapvető lenne. Ezekből viszont extra bevétele van a kormánynak.

1500 milliárdnál nagyobb összeg folyt be a magyar költségvetésbe a tervezettnél a tavalyi évben. Azt gondolná az ember, hogy majd a pluszbevételekből valószínűleg adócsökkentések fognak következni. Nem, nem adócsökkentések, hanem adónemeket találnak ki, és ha már említettem, hogy a társadalom nagyjából 30 százaléka él a létminimum alatt, sajnos felérték a tartalékaikat, felérték a megtakarításaikat, már akinek volt ilyen, már aki rendelkezett ilyenekkel; aki viszont még mindig rendelkezik, annak most a betétjét fogják megadóztatni.

Matolcsy György másfél-két évvel ezelőtt - de lehet, hogy csak egy éve - mind a Gazdasági Bizottság

ülésén, mind itt, a parlament plenáris ülésén elmondta a beszédét, elmondta a kormánykritikáját. Azt is elmondta, hogy nagyjából 20 000 milliárd forintra tehető - ha az emlékezetem nem csal -, ami lakossági betétekben fellelhető összeg, és valahogy ezt jó lenne a gazdasági vérkeringésbe bekapcsolni. Én nagyon bíztam abban, hogy majd nem fogják ezt az intelmét ilyenformán megfogadni; úgy látszik, megfogadták: a lakossági betétek a következő célpont.

(14.30)

Nem ezt kellett volna megfogadni, hanem azt két évvel ezelőtt, amikor azt mondta a kormánynak, azt javasolta a kormánynak és a magyar kormányfőnek, a miniszterelnök úrnak, hogy nem a gázra kell lépni, tudja, hogy választás jön, de nem a gázra kell lépni, hanem a fékre kell lépni. A magyar kormány nem a fékre lépett, hanem a gázra, most ennek isszuk a levét, és ennek látja minden egyes magyar ember a kárát.

Ha már élelmiszereket említettem és azok árának csökkentését: több millió ember az is, aki SZÉP-kártyát használ. Számos esetben, 4-5-6 alkalommal voltam már a Gazdasági Bizottság vagy éppen a Vállalkozásfejlesztési Bizottság előtt azzal az előterjesztéssel, amit azért nyújtottunk be, hogy a SZÉP-kártyán lévő összeget az arra jogosultak a lehető legszélesebb körben és legrugalmasabban tudják felhasználni. Első körben azt kértem, és az szerepelt a határozati javaslatban, hogy töröljék el a SZÉP-kártya zsebeit. Teljesen mindegy, de talán egy keddi vagy szerdai délelőtti történet, amikor azt a választ kaptam, hogy ezt nem lehet, hiszen volt egy időszak, amikor ez így működött és ennek az időszaknak vége, majd délután bejelentette a kormány, hogy egyébként eltörli a SZÉP-kártya zsebeit. Ebből nem csinálunk presztízs kérdést, örülünk neki, teljesen mindegy, hogy ki hirdeti ki és ki hozza be ezt az adott javaslatot, a lényeg, hogy ez megvalósuljon.

Viszont nem valósult meg, bár többször javasoltuk és még azóta sem valósult meg, ez pedig nem más, mint hogy hideg élelmiszert is lehessen vásárolni. Ezek nem légből kapott ötletek, amikor gondol az ember egyet, hanem ezekre van példa. Van példa, hiszen a Covid időszakában egy fél éven keresztül a kormány lehetővé tette, hogy hideg élelmiszer-vásárlásra is jogosult legyen egy SZÉP-kártya-tulajdonos. Pontos számot nem tudok, de abban a fél évben ezres nagyságrendben csatlakoztak élelmiszerüzletek, közöttük nagy élelmiszerláncok is a SZÉP-kártya-elfogadóhelyekhez azért, mert profitot reméltek abból, hogy majd náluk költik el. Az embereknek jó volt, mert hideg élelmiszert is tudtak vásárolni, a boltoknak is jó volt, mert profitot termeltek, az államnak is jó volt, mert egyébként adóforintokat generált ez az egész, tehát egy ilyen intézkedésről beszélünk.

En azt gondolom, minden ilyen intézkedésnél azt kellene megnézni, hogy az kinek jó, jó-e mindenkinek. Amennyiben jó az embereknek, és talán ez kellene hogy legyen az elsődleges szempont, hogy jó-e az embereknek, akkor az jó lenne, a '24-es költségvetésben

mégsem szerepel. Nem fogunk megharagudni, ha a rendeleti kormányzási idejük alatt egy rendeletben ezt kihirdetik, de azt gondolom, hogy ilyen jellegű dolgokat rögzíteni kellene egy központi költségvetésben. Jó az embereknek, jó az államnak, jó a vállalkozásoknak, tehát azt gondolom, hogy ennek a dolognak nem lennének vesztesei, ennek csak nyertesei lennének.

Van egy olyan terület, és talán nyugodtan mondhatom, hogy a Jobbik-Konzervatívok képviselőjében én voltam egyedül, aki foglalkozott ezzel a dologgal, és bár már volt bent költségvetési módosítóm, amit elutasítottak, most újra benyújtottam ezt a költségvetési módosítót, ez a magyar posták kapcsán történt. Először azt mondták, ugye, hogy ideiglenesen zárnak be, de még azt megelőzően is voltak már hírek, amelyek kiszivárogtak, hogy önök postabezárásokra készülnek, de azt mondták, hogy á, nem, ez álhírgyártás és pusztán álhír az egész. Majd azt mondták, hogy 366 postát bezárnak. Mikor ez ellen feleltem a szavamat, akkor azt mondták, hogy csak ideiglenesen. Már akkor elmondtam: ha egy hivatal bezár, annak az újrainvitása mindig kétséges. Két és fél-három hónap múlva be is jelentették, hogy nem fognak kinyitni. Azok nyitottak ki újra, amelyeknek a működtetését az önkormányzatok átvállalták. De a működtetés alatt azt kell érteni, hogy az intézmény működtetését, a dolgozói béreket, mindent át kellett hogy vállaljanak az önkormányzatok mindennemű anyagi tekintetben.

Nyugodtan lehet erre azt mondani, hogy hát, persze még akár egyébként szívesen is átvállalnák az önkormányzatok, nem erről van szó, és hogy legyen az ő kezükben, legyen az ő kezelésükben, még ebbe az irányba is elmehetnénk, csak az a baj, hogy ki lettek véreztetve az önkormányzatok. Nem tudják a postákat átvállalni, pedig mind a 366 postára igényt tartott volna az önkormányzat, ebben százezer százalékgig biztos vagyok. Abból viszont 62-t sikerült újrainvitatni, mert sajnos 62 olyan önkormányzat volt, aki ezt meg tudta tenni.

Tömeges létszámleépítést jelentettek be, majd egyébként tömeges felmondási hullám is elindult annak köszönhetően, hogy nemcsak az intézményeket zárják be, hanem olyan szintű átalakítások történnek, olyan szintű központosítások történnek ezen a területen, amire azt mondják az emberek, hogy nem vállalják. Nem vállalják, mert veszélyes, nem vállalják azt, hogy plusz 40 és mínusz 20 fokban, mondjuk, térdig érő hóban egy kis elektromos mopeddel, több tíz millió forinttal a hátukon a koromsötétben, két település, két kis falu között kell ingázniuk. Azt nem tudom, hogy ki volt az, aki egyáltalán kitalálta. Elhiszem, hogy a gondolat elméleti síkon jó volt, csak az a baj, hogy a gyakorlattal abszolút nem találkozik.

Le kellene menni, el kellene menni az ilyen településekre, megnézni vidéken, hogy ez hogyan is működik, mi az emberek véleménye, a postásoknak mi a véleménye erről, és akkor, azt gondolom, megváltozna a vélemény. Kaptak is néhány százalékos béremelést, mindent úgy, hogy a KSH adatai által kimutatott átlagkeresethez képest is rendkívül alacsony az ő bérük. Ezért kértem a költségvetési módosítóm kapcsán azt, hogy

biztosítsunk megfelelő forrást a hivatalok újrainvitására, és biztosítsunk megfelelő forrást a dolgozók, a még megmaradt dolgozók béremelésére.

Számos költségvetési módosítót nyújtottam be, amelyeket most nem fogok időszűke miatt felsorolni, viszont amit meg kell még mindenképp említenem, az a közutak állapota, legfőképp a vidéki úthálózat állapota. Ha azt mondom, hogy helyenként kritikus, vagy ha azt mondom, hogy helyenként nyomokban még aszfaltot tartalmaz, kérem, higgyék el, hogy vannak ilyen utak! Nem mondom, hogy minden út ilyen, és még azt sem mondom, hogy ne történtek volna útfejlesztések, de azt, kérem, önök se mondják, mert nemcsak hogy a végére nem értek ennek az útnak, hanem még csak nem is megfelelő ez az intenzitás, ami történt.

Pár hónappal ezelőtt kérdeztem, akkor még Fürjes Balázs államtitkár urat, hogy egyébként kihez kell fordulni, amikor egy út felújításával kapcsolatban felerősülnek igények. Merüljön föl igény az önkormányzat részéről, merüljön föl igény a lakosság részéről, kihez kell ezt jelezni: a szakmának vagy a politikának? Erre azt a meglepő választ kaptam, hogy hát, a politikának. Azt mondta Fürjes Balázs, hogy a politikának kell jelezni, majd a politika eldönti. Hát, kérem, elég szomorú! Mondjuk, látunk az én körzetemben is, képviselő úr is itt van, az én körzetemben is látunk olyan útfejlesztéseket, ami, mondjuk, nem a széles utazóközönség érdekét szolgálja, és akkor nagyon finoman fogalmazok. Tehát amikor egy földút felújításra adunk több mint százmillió forintot, egy naponta tízezer ember által használt útra pedig több mint tíz éve nem, akkor, én azt gondolom, hogy el kellene gondolkodni azon, hogy mi az irány, és melyik irányba menjünk, és mi az, amit fel kellene tényleg újítani.

Rendeteg ilyen út van, és tényleg kérem, erre fordítsanak kiemelt figyelmet - sajnos ebben a költségvetésben sem lehet látni, hogy erre külön figyeltek volna - már csak azért is, mert nemcsak a vidék megmaradásának a záloga, de én azt gondolom, akár úgy is fogalmazhatok, hogy Magyarország megmaradásának a záloga, hogy egy élhető, virágzó vidék legyen. Egy élhető, virágzó vidékhez pedig elkerülhetetlen a megfelelő úthálózat, elkerülhetetlen, alapfeltétel az, hogy egy megfelelő úthálózaton keresztül bekapcsoljuk a gazdasági vérkeringésbe. Amennyiben ezt megteszük, akkor bekapcsoltuk a gazdasági vérkeringésbe, elkerüljük az onnan való elvándorlást, elősegítjük a családalapítást, a helyben való családalapítást és nem a távolban való családalapítást.

Amennyiben ezeket az alapvető infrastrukturális fejlesztéseket elmulasztja a kormány, akkor viszont véglegesen lemarad a gazdasági vérkeringésbe való bekapcsolódásról a vidék. Ennek pedig nemcsak a vidék fogja a levét meginni, hanem - ezt kijelenthetem, úgy gondolom - egész Magyarország.

(14.40)

Utolsó gondolatként... - nagyon sokat tudnék, de csak tényleg egy utolsó gondolatot mondok még

önöknek, hogy egy költségvetés tervezésénél ki kellene kérni a szakszervezetek - bizonyára számos csoporttal beszéltek, de ki kellene kérni a szakszervezetek -, az egészségügyi, az oktatási, a kulturális és minden szféra dolgozóinak a véleményét, és amennyiben egy költségvetés úgy születik meg, hogy minden szféra által, minden érdekvédelmi kör által is elfogadott és támogatott, akkor azt gondolom, hogy az az egész Magyarország és a lakosság számára is egy megfelelő költségvetés tud lenni - ez sajnos nem.

És akkor még egy gondolat, ha már így ránéztem a papíromra, ezt még elmondom önöknek csak a bérek tekintetében. Már említettem azt, hogy milyen alacsonyok a bérek, milyen alacsonyok európai összehasonlításban, és milyen mértékben csökkentek a reálbérek. Lehet mondani persze, bruttó, nettó, csak éppen az infláció elvitte az egészet - óriási reálbércsökkenések vannak. Higgyék el, ez rendkívül nagy terhet ró az emberekre! Azt én nagyon jól tudom, mai hír egyébként, hogy a kormány tekintetében mindez a kérdés nem releváns, hát, ha azt nézzük - hírekre hivatkozva, de azt gondolom, némi valóságtartalommal valószínűleg találkozunk ez az egész -, hogy bár van, aki csak negyven-egynéhány milliót, de átlagban 50-80 millió forintot keresett a tavalyi évben, kerestek a kormánytagok, volt olyan is, aki majdnem 4 milliárdot, viszont az átlagember nem ennyit keres.

Ennek a költségvetésnek nem a kormány igényeivel, nem is a parlament igényeivel, hanem az átlagember igényeivel kellene találkoznia, ez pedig azzal nem találkozik. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mihálffy Béla képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

MIHÁLFFY BÉLA (KDNP): Köszönöm...

ELNÖK: Bocsánat, a megértését kérem, képviselő úr, mert Izer Norbert államtitkár úr jelezte, hogy szólni kíván, és az államtitkár urat soron kívül megilleti a felszólalás joga. Államtitkár úr, a megértését kérve, öné a szó.

IZER NORBERT pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Egy percre tartanám fel a képviselő urakat, csak szeretnék reagálni Dudás képviselő úrnak az adópolitikát érintő felvetésére. Három pontra reagálnék.

A képviselő úr első észrevétele az volt, hogy 40 adót vetett ki a kormány, azt nem definiálta, hogy milyen időtávon belül, mert mi úgy számoltuk, hogy 11-gyel csökkentettük az adók számát még a Covid-váltság előtt, tehát pont hogy erre vagyunk a legbüszkébbek, hogy jelentősen tudtuk egyszerűsíteni az adórendszert. A Covid miatt természetesen szükség volt egy-két olyan adóintézkedésre, amely nem széles hatókörben, a lakosságot és a vállalatokat széles körben, hanem jól célzottan az extraprofitot megadóztatva

megpróbált akár a Covid elleni küzdelem, akár a gazdaság talpra állítása érdekében költségvetési forrásokat összeszedni, tehát itt valóban voltak adóemelések, viszont várakozásaink szerint ezeket a lehető leggyorsabban ki is tudjuk majd vezetni az adórendszerből.

A képviselő úr említette az üzemanyagát is, és talán úgy... - bocsánat, a jövedéki adót is, és mintha úgy fogalmazott volna, hogy az egyik legnagyobb a régióban. Pontosan a legalacsonyabb a régióban, olyan alacsony, hogy gyakorlatilag évek óta az uniós minimum alatt vagyunk, és azt is fontos látni, hogy körülbelül tíz éve, tehát 2012-ben volt utoljára emelve ennek az adónak a szintje, és most már gyakorlatilag bizottsági nyomásra el kell érniünk ezt a minimumszintet. Az összes környező ország gyakorlatilag már feljelentett minket azért, hogy alacsonyabb az üzemanyagának a jövedékiadó-szintje, mint ami az uniós elvárásokban benne foglaltatik.

És a harmadik pont, amelyre reagálnék, az pedig az áfának az elengedése bizonyos termékköröknél. Itt pedig nagyon fontos arra rávilágítani, hogy az áfa úgy működik, illetve az árak úgy működnek, hogy a kereslet-kínálat definiálja a végeredményt, tehát annyiért tudják eladni a boltok a terméket, amennyiért megveszik a fogyasztók, ezért ha az áfához hozzányúlunk, semmi nem garantálja, hogy az a fogyasztói árakban le fog csapódni. Cserébe az árstop, illetve az ársapka ezt garantálja, azoknál a termékeknél, amelyekre vonatkozik, egyértelműen tud segíteni, míg az áfacsökkentés pedig nagyon-nagyon sok tényezőtől függ. Azt gondolom tehát, a kormány bölcsen döntött akkor, amikor itt is a célzott és biztosan működő hatást választotta, nem pedig az áfacsökkentést, ami rengeteg forrást von el a költségvetéstől, és egyáltalán nem biztos, hogy a megfelelő helyen segít, lehet, hogy a kereskedőnek a haszna nő ezzel a csökkentéssel. Köszönöm szépen, elnök úr, és köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr válaszait. Tisztelt Országgyűlés! És most megadom a szót Mihályi Béla... - Mihálffy Béla képviselő úrnak *(Derűtség a kormánypártok soraiban.)*, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon! Több hibázás nem lesz részemről, ígérem.

MIHÁLFFY BÉLA (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elhúzódó háború és az elhibázott brüsszeli szankciós politika hatásai olyan világgazdasági környezetet teremtettek, amely Magyarországot is kihívások elé állítja, azonban az eddig elért eredményeinket nem hagyhatjuk veszni. Ezért háborús időkben olyan költségvetésre van szükség, amely garantálja az ország fizikai és gazdasági biztonságát, megvédi a magyar családokat, a munkahelyeket, a nyugdíjakat, és továbbra is fenntartja a rezsisvédelmi rendszert.

Tisztelt Ház! Magyarország nemzeti kormánya 2010 után az egyik első lépésként megállította a Gyurcsány- és Bajnai-kormányok tudatos falu- és vidékromboló politikáját. Idézzük fel, mi is történt 2010

előtt, amikor is oktatási intézményeket zártak be vidéki településeken, elhanyagolták a vidéki települések közötti infrastruktúra fejlesztését, és a folyamatos vidékbüntető intézkedések csődbe vitték vagy eladósították a kistelepüléseket, emellett a kistelepülések egészségügyi és szociális ellátását is teljesen leépítették. Támogatások híján az orvosok elmentek a falvakból, az egészségügyi alapellátás színvonala méltatlanná vált a vidéken élő emberekhez.

Ezzel szemben a nemzeti polgári kormány újra a vidék pártjára állt. Életre hívta a „Magyar falu” programot, amely a baloldal vidékfejlesztési programjával ellentétben valós problémákra reagál, hiszen a falvak saját kérései épülnek bele a támogatási rendszerbe. A „Magyar falu” program célja, hogy az életminőség minden hazai kistelepülésen az alapszolgáltatások szintjén legalább olyan legyen, mint a városokban.

Tisztelt Képviselőtársaim! A „Magyar Falu Program” tábla a települések határában mindenhol jó jelzés arra, hogy fejlődnek a magyar települések, fejlődik a magyar vidék. A saját választókerületemben, a Csongrád-Csanád 2. számú választókerületben a program indulása óta több mint 3,2 milliárd forint támogatás érkezett a Szeged melletti tíz homokhátsági településre. A pályázatok keretén belül közel 1,5 milliárd forintból hajthattak végre alapinfrastruktúra-fejlesztéseket a választókerület kistelepülései.

A teljesség igénye nélkül néhány példát had említsék! Ásotthalmon a támogatásnak köszönhetően belterületi utakat, járdákat és az óvodát is sikerült fejleszteni. Bordányban az utak felújítása mellett kerékpárút épült, és az iskola épületét is felújították. Forráskúton szintén kerékpárút épült, és megújulhatott az orvosi rendelő. Öttömösön piacot építettek a helyi termelőknek, és egy falubuszt is beszerezhettek az idősek szállítására. Pustamérgesen megújulhatott az orvosi rendelő, fejleszthették a faluházat, és játszótérrel építhettek a gyermekek számára. Röszkén is sikerült járdákat, utakat felújítani és a faluházat felújítani. Ruzsán szintén felújították a járdákat, a közösségi tereket, és egy szolgálati lakást is ki tudtak alakítani. Ülésen a falubusz beszerzése mellett sikerült felújítani a nehezen járható belterületi utakat. Zákányszéken az orvosi rendelő felújítása mellett a támogatásoknak köszönhetően a faluházat és a szolgálati lakást is sikerült felújítani. Zsombón pedig a temető, benne a ravatalozó és több belterületi út újulhatott meg.

A Falusi Útalap keretein belül Csongrád-Csanád vármegye 2. számú választókerületében 2019 óta 1,5 milliárd forint értékben valósultak meg útfelújítások, amelyeknek köszönhetően a homokhátsági településekről egyszerűbben elérhetővé vált az M5-ös autópálya.

(14.50)

A Falusi Civil Alap keretében a választókerületben több mint 115 millió forint támogatásból a kistelepüléseken működő önkéntes tűzoltó-egyesületek, polgárőr-egyesületek, sportegyesületek, művészeti,

hagyományörző, szociális munkát végző egyesületek hajthattak végre fejlesztéseket vagy szervezettek programokat.

Az elhúzódó háború és az elhibázott brüsszeli szankciós politika a kistelepülési üzleteket is nehéz helyzetbe hozta, ezért a kormánynak a kistelepülési üzletek megmaradását és fejlesztését célzó támogatásból a választókerület kisboltjai sem maradtak ki, és infrastruktúra-fejlesztésre, valamint működési támogatásra összesen közel 170 millió forintot kaptak.

A vidékfejlesztés nagyszerű példája választókerületem két, 5 és 10 ezer fő közötti lakosságszámú települése, Mórahalom és Domaszék. Mórahalmon kormányzati támogatásból iskolát újítottak fel, bővítették az ipari parkot, fejlesztették a külterületi úthálózatot, Domaszéken pedig sportlétesítmények épültek, belterületi utak újultak meg csak az elmúlt egy-két évben.

Tisztelt Ház! Csak néhány példát említettem az elmúlt pár év vidékpárti politikájának eredményéből. A kormány a nehéz gazdasági helyzet ellenére továbbra is elkötelezett a magyar vidék és a kistelepülések támogatása mellett, ezért köszönjük, hogy a „Magyar falu” program és a vidék fejlesztése folytatódik a 2024-es évben is. Éppen ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a KDNP-frakcióhoz hasonlóan támogassák a 2024-es költségvetést. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm Mihálffy Béla képviselő úr felszólalását. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szabadi István képviselőnek, Mi Hazánk-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Nagy Márton miniszter úr szerint 2030 után az uniós pénzeket teljesen ki lehet váltani külföldi működőtőke-beruházásokkal, például akkumulátorgyárakkal; ezzel szemben a Mi Hazánk Mozgalom hazai élelmiszer-termeléssel, feldolgozóiparral és a magyar gazdák, vállalkozások fejlesztésével váltaná ki. Ez az óriási különbség a kormány és a Mi Hazánk Mozgalom gondolkodásmódjában, már ami a költségvetést is illeti: önöknek a külföldi tőke érdekei a legfontosabbak, számunkra, a Mi Hazánk Mozgalomnak pedig a magyar emberek érdekei a legfontosabbak.

Úgy tűnik, a kormány a külföldi vállalatok beruházásait kívánja ösztönözni, mivel uniós pénzek nélkül nincsenek állami, a magas kamatok miatt pedig nincsenek lakossági beruházások. A miniszter úr álláspontja szerint a működő tőke beáramlásának meg kellene haladnia a beruházások ötdétét. De vajon jó-e nekünk, ha az Európai Unió után Kínának adjuk el az országot?

A sors fintora, hogy annak idején a működőtőke-beruházások felélénkülését pont az uniós csatlakozástól várták. Nemhiába szerepelt a csatlakozási feltételek között, hogy olcsó munkaerőt biztosítsunk a német összeszerelő műhelyek számára, és az sem véletlen,

hogy a külföldi székhelyű és tulajdonú nemzetközi nagyvállalatok támogatására szolgáló, úgynevezett beruházásösztönzési célelőirányzatot még a csatlakozás előtt, 2003-ban létrehozták. Ennek célja a működő-tőke-beáramlás elősegítése a munkahelyteremtés ösztönzése érdekében. A támogatás nyújtása a kormány egyedi döntése alapján történik.

Mostanra megtapasztalhattuk, hogy Magyarország borsos árat fizet a beruházásokért. A Külgazdasági és Külügyminisztérium adatai szerint a Fidesz a balliberális kormányokkal együtt, kéz a kézben 2004 júniusa és 2023 januárja között 8171 milliárd forint összegű beruházáshoz 1053 milliárd forint vissza nem térítendő támogatást adott 433 multicégnek. A magyar állam tehát a beruházások költségének több mint 10 százalékát magára vállalta. Ebben még nincs benne a Kínai CATL által Debrecenbe tervezett óriási akkumulátorgyár 320 milliárdos támogatása.

Matolcsy György szerint egy ország felzárkózását nem lehet külföldi működő tőkére építeni, mert pénzügyi csapda - ezzel egyetértünk. A fejlett technológiák behozatalával egyetért, de az alacsony hozzáadott értékű ágazatok támogatásával, mint például a járműipar és akkumulátorgyártás, nem. Ennek ellenére 2010 májusától 2013 márciusáig gazdasági miniszterként azért sikerült neki 22 milliárd forint vissza nem térítendő támogatást kiosztani többek között az Audi Hungaria Zrt.-nek és az Opel Szentgotthárd Kft.-nek.

A jegybankelnök urat az akkumulátorgyártás a vas és acél nehézipari programjára emlékezteti, ezzel szemben a miniszterelnök úr szerint iparra épülő gazdaságra és ipari beruházásokra van szükség. Gázerőműveket építünk, hogy kiszolgáljuk a nagyipari központokat. Ha Magyarország akkumulátorgyártó nagyhatalom lesz, Lantos Csaba miniszter úr szerint a hazai áramfogyasztás 2030-ra évi 44 terawattóráról 68 terawattórára nő, vagyis annyival, mint a működő Paksi Atomerőmű éves termelése.

Tisztelt Országgyűlés! A napnál is világosabb, hogy Magyarország gazdasági szerkezetét a beruházási politika igazítja. Külföldi transzferekből élünk, nincs saját organikus gazdaságunk, gyarmati gazdaságszerkezetünk van. A kormány energia- és anyagigényes gazdaságot alakít ki, miközben az országnak egyik sincs, ezzel növeljük függőségünket. A magyar gazdaság sajnos az autóiparra és kapcsolódó tevékenységként az akkumulátorgyártásra épül, miközben ezek a leginkább válságnak kitett ágazatok.

Azért nálunk a legmagasabb az infláció az Európai Unióban, mert válságérzékeny gazdasággal rendelkezünk. Nagyon úgy tűnik, hogy Magyarország hosszú távú gazdasági stratégiáját mintha Németországban és Kínában írják meg. A kormány gazdaságpolitikája a politikai túlélésről szól, kizárólag a GDP növelésére helyezi a hangsúlyt, ami nem egyenlő a gazdaság fejlődésével.

Tisztelt Képviselőtársak! A magyar gazdaság valószínű növekedési potenciálja 2 százalék körül van, az ettől magasabb érték csak erőltetett beruházási politikával érhető el. Például 2021-ben a GDP-növekedés

7,1 százalék volt, amit a kormány a sikeres járványkezeléssel indokolt. Valójában az MNB-vel együtt a GDP 30 százalékára rúgó összeget pumpáltak a gazdaságba, ami jelentős inflációs hatást gyakorolt.

A kormányzati kommunikáció azt már nem hangsúlyozta, hogy 2021-ben a rekordmértékű GDP-növekedés ellenére a bruttó nemzeti jövedelem, vagyis a GNI aránya a GDP-hez képest csökkent. Ez azt jelenti, hogy nőtt a jövedelemkiáramlás az országból, kevesebb volt a gazdaság fejlődésére fordítható, itthon maradó, új hozzáadott érték.

Egy vállalat az ország GDP-jéhez az adózás előtti eredményével, a gépek, berendezések amortizációjával és a munkaerőköltséggel járul hozzá. Valójában azonban a realizált profitot kiviszik az országból, a gépeket eleve külföldön veszik meg, a béreket pedig a külföldi vendégmunkások nem Magyarországon költik el.

A multinacionális vállalatok államilag támogatott beruházásai tehát a GDP-t csak papíron növelik meg. Például a debreceni akkumulátorgyár 700 milliárd forintos beruházása a tervek szerint 2025-ben készül el, vagyis éppen a 2026-os választások előtt fogja majd a magyar GDP-t - papíron - 1-1,5 százalékkal megnövelni, ami nagyon jelentős. Az 1-1,5 százalékos GDP-növekedés egy óriási növekedés, de ahogy említettem, ez leginkább nem a nemzetgazdaságunkat fogja erősíteni, mert ez papíron létezik.

Szeretnék egy költségvetési bűvésztükkre is rámutatni. Minél nagyobb a vállalat adózás előtti eredménye, annál magasabb a GDP, a multik azért kapnak adó- és egyéb kedvezményeket, hogy a külföldön lévő telephelyek profitját is nálunk lehessen kimutatni.

(15.00)

Ennek egyik módja a transzferázás, ami lehetővé teszi, hogy egy nemzetközi cég egyik leányvállaltól a másikhoz tolja a nyereségét. A másik adóoptimalizálási célú megoldás, hogy a K+F költségeket a magyar leányvállalatoknál mutatják ki, holott valójában az anyaországban történnek. Nem véletlen tehát, hogy amíg a magyar vállalkozások effektív társaságiadó-rátája 9 százalékos, a multik a különböző leírások, kedvezmények után legfeljebb 4-5 százalékos társasági adót fizetnek a nyereségük után. Sajnos az ilyen trükkök nem a nemzetünk gazdaságát növelik.

Tavaly decemberben a magyar kormány is elfogadta a globális minimumadót, melynek értelmében 2024-től a legnagyobb, 750 millió euró globális árbevételű társaságok esetében 15 százalékos effektív társaságiadó-kulcsot kell majd alkalmazni a bevételekre. Sikerült ugyanakkor elérniük, hogy az adókülönbözetbe a cégek a helyi iparüzési adót is beszámítják. Így alig kell majd pluszadót fizetniük, vagy ha kell is, abban biztosak vagyunk, hogy a kormány majd kitalál valami kiskaput nekik.

A multik tavaly 6,5 milliárd euró értékben ruháztak be Magyarországon. Nagy Márton miniszter úr szerint ezt folyamatosan kellene produkálni, évi 5-6

milliárd euró új működő tőkére lenne ugyanis szükség. A kormány a külföldi működő tőkét az uniós támogatásokkal egyenértékűnek tartja, hiszen euróban érkeznek, és vissza nem térítendő tőkét jelentenek. Azonban szeretném felhívni az Országgyűlés figyelmét, hogy a működő tőke túlnyomó része nem készpénz, hanem inkább gépek, berendezések formájában érkezik be az országba. Továbbá azt sem teszik hozzá, hogy az állam által kifizetett felár meghaladja a beruházás értékének 10 százalékát. Ebben benne van az állami támogatás, adó és K+F kedvezmények, ami az állami infrastruktúra-fejlesztések, energia- és vízellátás, valamint a külföldi munkaerő-kölcsönzés alaplogisztikája. A működő tőke a hiány finanszírozásában egyszeri hatásként jelentkezik, a multik azonban évente GDP-arányosan 6-7 százalék profitot vonnak ki az országból, ami a folyó fizetési mérleget rontja. Nemhiába tűzte ki célul Nagy Márton miniszter úr, hogy a profitot benn kell tartani az országban, elismerve ezzel, hogy baj van ezen a területen.

A kormány 2023-ban 1,5 százalékos, 2024-ben 4 százalékos GDP-növekedéssel számol. Elemzők szerint ezzel szemben a gazdaság növekedése az idén mínusz 0,5 százalék és plusz 0,5 százalék között mozoghat majd, jövőre pedig 3,5 százalékon várható. A költségvetésitörvény-javaslat szerint 2023-ban a növekedés motorja a nettó export, 2024-ben pedig a fogyasztás és a beruházás lesz. Kifogásoljuk azonban, hogy a kormány a GDP növelését nem az élelmiszerek, hanem a gépek, szállítóeszközök növekvő exportjával tervezi megvalósítani. A KSH adatai szerint a feldolgozóipari ágazatok közül a járműgyártás 91 százalékban, az elektronika, akkugyártás 96 százalékban exportra termel, ezzel szemben az élelmiszeripari termelés exportaránya mindössze 45 százalék.

A Mi Hazánk Mozgalom nem ért egyet azzal sem, hogy a kormány gazdaságpolitikája a nemzeti vagyoni gazdaságon kívüli másik elemét, a természeti környezetet egyáltalán nem veszi figyelembe, melynek legfontosabb tényezői a termőföld és a vízkészlet. Közvetetten a környezetszennyezést és az egészségi problémákat okozó termelés is növeli a GDP-t, de a társadalmi jóléthez, a magyar emberek életminőségének javításához aligha járul hozzá. Nemzetgazdasági érdekekre hivatkozással kiváló minőségű termőföldeket betonoznak le, stratégiai ágazatnak az élelmiszeripar helyett az akkugyártást tekintik. Meggondolatlan döntéseikkel szűkös hazai költségvetési forrásból külföldi érdekeket szolgálnak ki, akik beruházásaikkal a nemzeti vagyont csökkentik, és gyarmati sorba taszítják az országot.

Ez a költségvetés is arra mutat rá, hogy amíg nem változik meg a kormány gazdaságpolitikáját is meghatározó gondolkodásmódja, addig a magyar emberek nem sok babér terem. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Font Sándor képviselő úrnak, a Mezőgazdasági Bizottság elnökének, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, elnök úr!

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A mezőgazdaság akkor szokott célkeresztbe kerülni, amikor valami baj van körülötte. Ez azt jelenti, hogy vagy a gazdálkodóknál jelentkezik komoly nyereségcsökkenés és vészhelyzet, vagy pedig az általuk előállított termékből az élelmiszer-feldolgozók olyan végterméket hoznak olyan áron a piacra, hogy azt a lakosok fájdalmasan drágának tartják, vagy már nem is tudják megfizetni.

Ilyen volt az előző év, a 2022-es, amikor egy természeti csapás ért bennünket. Közismert, hogy 120 éve, a magyar agrometeorológiai mérések óta a harmadik legszárazabb évünk volt. S nyugodtan mondhatjuk, ha nem kezdődött volna el az orosz-ukrán háború, önmagában az aszály is egy jelentős árnövekedést okozott volna a készletek lepadása és a rendkívül alacsony termésmennyiség miatt, különösen az olajos magvak, a repce, a napraforgó és kukorica tekintetében, de már a gabonaféléknél is jelentős volt a termésnövekedés. Az pedig természetes, hogy ez a folyamat a háború következtében még drasztikusabb lett, amire reagálni kellett. Hál' istennek, az akkori költségvetésünk is olyan volt, és arra hívom fel a figyelmet, hogy a 2024-es tervezet is olyan, hogy a magyar agrártermelés és a magyar lakosok élelmiszereivel való ellátása vészhelyzetben is biztosított legyen.

Szeretném hangsúlyozni, és legyünk rá büszkék, hogy mintegy 20 millió, tehát két magyarországnyi lakosságot tudnánk ellátni élelmiszereivel. S gyakorlatilag el is látunk, hiszen a 10 millió lakos ellátása fölötti termésmennyiségünket exportáljuk, ebből aztán a költségvetésnek rendszerint igen jelentős pozitív szaldója van. Egyik stratégiai nemzetgazdaságunk a mezőgazdaság. Ezt a 2010-14-es kormányzati ciklusban az akkori kormány az agrárágazat szereplőivel, épp az ülésvezető elnök úr által vezetett Magyar Gazdakörök Országos Szövetségével egy együttműködési szerződésben erősítette meg, és be is bizonyosodott, hogy sokkal több van a mezőgazdaságban, mint azt az elődeink gondolták róla. Ennek a többletnek a kibányászása évről évre folyik, amit időnként megtör az agráriumot rendkívül befolyásoló időjárás. Néhány év ilyen volt. De aki megnézi a magyar agrárium idősoros adatait 2010-től kezdve 2022 közepéig, a 2021. évet lezárva, azt látja, hogy ez egy rendületlenül növekvő adatsor, ami rendkívül pozitív eredmény a gazdálkodók számára is.

Ugyanakkor azt látjuk, hogy egy kormányzat feladatának kell lenni - s erre jó egy költségvetés és egy szemléletmód, amit az agrárvezetés ma is tesz a kormányzaton belül -, hogy ösztönözze a magyar gazdálkodókat a hatékonyság felé, s netán a digitalizáció, a precíziós gazdálkodás alkalmazása felé. Ehhez persze eggyel visszább kell egy agrár-felsőoktatás és egy agrár-középfokú oktatás. Az agrárközépfokú oktatás már költségvetési tételt jelent, és a teljes agrárium működésének az egyik lépése. Akik az utóbbi években voltak agrár-szakközépiszkolákban, hál' istennek, láthatták, hogy ma már olyan gépekkel tudnak tanulni, dolgozni

az ott lévő diákok, amelyekkel majd az iskolából kilépve az életben is találkozni fognak, hiszen nagyon komoly technikai fejlődés történt ezekben az agrárszak-oktatási intézményekben.

A kormányzat egy Európában egyedülálló döntést hozott, amikor a 2021-27-es pénzügyi ciklusban az Uniótól érkező támogatási, vidékfejlesztési pénzekhez kapcsolódva az Unió által engedélyezett maximumra, 80 százalékra egészítette ki a hazai önrészt. Hadd érzékeltessem, hogy ez mit fog jelenteni! Az előző hétéves pénzügyi ciklusban a magyar gazdálkodók, beruházók, vállalkozók 1400 milliárd forinttal gazdálkodhattak, míg a 2021-27-es ciklusban ez az 1400 milliárd forint euróárfolyamtól függően 4200-4400 milliárd forintra növekszik meg. Ez több mint a háromszorosa!

(15.10)

Ilyen forrásbővítéssel a magyar mezőgazdaság még soha nem találkozott. Ennek megfelelően az előző években elkezdődtek a vidékfejlesztési pályázatok kiírásai, aminek, mint említettem, már terelgetési céljai vannak, hogy merrefelé legyünk szívesek ezt az összeget hatékonyan elkölteni. És itt fontos a hatékonyság, a termelékenység növekedése - amiben vannak lemaradásaink a lefejlettebb nyugati technológiáktól - és az élelmiszer-feldolgozás minél magasabb szintre emelése.

Azt már látjuk, hogy alapanyagot, mezőgazdasági termékalapanyagot rendkívül magas szinten tudunk előállítani, a feldolgozásban vannak hátrányaink. Ez közismerten visszavezethető az 1990-1998-as két kormányzati ciklusban az élelmiszer-gazdaságunk privatizálásához, nyugati kézbe adásához, akik aztán ezt nem fejlesztették, hanem megszüntették, hogy ne legyen konkurenciája a saját terméküknek, és a multi-áruházláncokon keresztül pedig elárasztottak bennünket 2004 után, az Unióba való belépésünk után a saját termékeikkel.

Egy iszonyú küzdelem kezdődött el, hogy hogyan szorítsuk vissza ezekből az áruházláncokból a nemkívánatos, sokszor nagyon alacsony minőségű külföldi élelmiszereket. Rendkívül nagy kampány indult el a magyar termékek fogyasztására és az áruházláncok regulálására is, mert időnként durva erőfölénnyel léptek fel a magyar gazdálkodókkal szemben. Hála istennek, ez a folyamat érződik, látszódik, egyre többen keresik a magyar élelmiszert.

Egy egy környezetvédelmi eredmény is, hiszen rövidebb lett az az ellátási lánc, amiben a termelőtől a fogyasztóig eljut az élelmiszer. Nem kell esetleg több ezer kilométeren keresztül tengelyen, kamion- vagy vonattengelyeken, netán a tengerentúlról érkezni ezeknek az élelmiszereknek, élelmiszer-alapanyagoknak. Tehát ez a legnagyobb környezetvédelem is egyben, amikor a fogyasztókat arra ösztönözzük, hogy a környezetében minél közelebb lévő élelmiszer-termelőktől vásároljanak terméket, és ha lehet, akkor ez magyar termék legyen értelemszerűen.

Mint ahogy említettem, a reflektorfény általában vész helyzetben hozza csak felszínre a mezőgazdaságot, ilyen volt a Covid-vírusjárvány időszaka, amikor félelmükben az emberek azonnal kifosztották az élelmiszer-áruházláncok polcait, és rögtön izgultak, hogy de lesz-e további pótlás. Addig természetesnek vették, hogy békeidőben a gazdák robotolnak, a feldolgozók teszik a dolgukat, a kereskedők pedig sokszor elég nagy haszonnal adják tovább ezeket a végtermékeket. Aztán ilyen lett a 2022-es év is, amikor a háború elvágta a szokásos, addig ismert szállítmányozási utakat, és alapanyaghiányok is keletkeztek, és egy hisztérikus árboom következett be az alapvető élelmiszereknél.

Aki megnézte, vagy ismeri a búzánál, 2019-2020-ban 50 ezer forint/tonna volt a búza ára, aztán 2022 szeptemberében-októberében volt a csúcs, ekkor 130 ezer forint/tonna, most pedig olyan 85 ezer forint/tonnáért cserél gazdát a búza. A tavalyi évben történt a sokak által vitatott és kritizált rendkívül nagy élelmiszerár-növekedés - inflációs hatásról beszélek -, és ekkor például a kenyér is igen jelentősen drágult.

Sokszor elmondták, hogy igen, az alapanyagok nagyon brutálisan, majdnem háromszorosára is megnöttek két év alatt. De ekkor jön a kis csalfaság, hogy elnézést, tudja-e valaki azt, hogy olyan mértékben csökkent volna a kenyér ára - egy konkrét példa -, amilyen mértékben itt az alapanyagár visszaesett a 130 ezer forint/tonnáról 85 ezer forint/tonnára. Nem csökkent, én elárulom, sajnálatos módon. Ugyanakkor a gazdáknak egy nagyon komoly konfliktust okoz ez a hirtelen árcsökkenés, mi több, az ismert uniós döntés alapján az Ukrajnából kényszerűségből ide beáramló, nagyon gyenge minőségű búza is.

Csak arra szerettem volna felhívni a figyelmet, hogy nem lehet mindenért a mezőgazdaságot okolni, mert olyan köztes szereplők vannak, mire a végtermék, az élelmiszer eljut a fogyasztóhoz, akik sajnálatos módon időszaki helyzeteket kihasználva is fokozzák ezeknek a termékeknek a végárát.

Én abban bízom, hogy a magyar gazdaságnak az a hatékonysága, ami 2010 óta rendületlen és növekvő, és ez az eredményességében, a pénzügyi eredményességében is megmutatkozik, meg abban is, hogy nem volt, nem kellett hogy olyan tüntetésekre kerüljön sor, mint akár most Hollandiában - aki figyelte az utóbbi hetek és hónapok történéseit -, ez azt jelenti, hogy időnként ugyan vannak megoldandó problémák a magyar mezőgazdaságban is, és ezt a szakágazati minisztérium rendszerint kezeli és kezelte is, de olyan drasztikus beavatkozásra nincs szükség, amely felforgatná az eddig jól ismert mechanizmusokat.

Az időjárás nagy úr, ebben, úgy érezzük, az idén talán szerencsésebb helyzetben vagyunk, mint tavaly. Bízom benne, bár erre a költségvetésre ugyan nem mondhatjuk, hogy ez a mezőgazdaság csúcsköltségvetése - ezt nem tagadjuk, hiszen mindenki látja a számokat -, de abban mindenféleképpen biztosak vagyunk, hogy a magyar lakosság élelmiszer-alapanyag-

termelése és élelmiszerral való ellátása százszázalékosan biztosított lesz, és ehhez, ha csak a szokásos formát - az államigazgatási rendszerben, a falugazdászok működésében, az iskolatej-, iskolagyümölcs-programban csak az eddig ismert formákat - hozzuk, akkor egy nyugodt 2024-es évnek is nézhetünk elébe, legalábbis a költségvetés szempontjából.

Nem kérdéses, hogy javasolni fogjuk mi is ennek a költségvetésnek az elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szabó Rebeka képviselő asszonynak, a Párbeszéd képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő asszony!

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Igazság szerint nem is tudom, hogy miért vitázunk itt ennyit erről a költségvetésről, amikor elemzők is megmondták, hogy most tavasszal még nem fogják tudni pontosan megállapítani a jövő évi költségvetés számait, és talán nem véletlen, hogy a tavalyi, tehát a 2022-es költségvetést is 95 alkalommal sikerült önöknek, a Fidesz-kormány-nak rendeletben módosítani; majd kíváncsi vagyok, hogy meg fognak-e cáfolni. Ez az Európai Bizottság - akik a költségvetést vizsgálták - számaiban volt, egyébként cikkekben olvastam 60 módosítást is, úgy-hogy kíváncsi vagyok, hogy akkor mi a valós szám. Az a helyzet, hogy amióta vészhelyzet van, és önök rendelettel mindent módosíthatnak, jogszabályokat, egyéb törvényeket is, azóta ezzel nagyban élni is szoktak.

Mindenesetre az is tragikus egyébként, hogy milyen magas az infláció Magyarországon, és az is, hogy ez a régiós országok közül nálunk a legmagasabb. Önök mindig megpróbálják ezt másra fogni, a szankciókra meg egyebekre, de mi a Párbeszéd-Zöldekben pontosan tudjuk, és sajnos a magyar emberek is egyre jobban tisztában vannak vele, hogy ez az önök rossz kormányzásának és gyatra gazdaságpolitikájának az eredménye. Így aztán nem is csoda, hogy ez a költségvetés tulajdonképpen egy megszorító költségvetés.

Önök már megint a magyar embereken próbálnak spórolni. Szemfényvesztésnek odateszik az árstopokat meg a kötelező bolti akciókat, de az az igazság, hogy önök leépítik a közszolgáltatásokat, és közben adókat emelnek, tehát egyértelműen megszorítást alkalmaznak. Hiszen az önök hibájából nem kapjuk meg az európai uniós támogatásokat, és mivel a maradék pénzt pedig szeretik zsebre tenni, ezzel gyakorlatilag a közszolgáltatásokra nem marad.

Még akkor sem, amikor - egyébként pont néhány napja jelent meg az a hír, amit Hadházy Ákos független országgyűlési képviselő vett észre - sikerült önöknek 244 milliárd forintért megvásárolni azt a zuglói városközpontprojektet, amely egyébként a Bayer Construct Zrt.-hez tartozik. Ennek vezetője Tiborc István korábbi üzlettársa, tehát teljesen nyilvánvalóak a kormányzati kötődései. Elkezdték ott irodaház-komplexumokat építeni, úgy, hogy erről nem kérdezték meg a

zoglói lakosokat. Ezt önök kiemelt beruházássá nyilvánították, majd szépen 244 milliárd forintért megvásárolták. Nem tudom, hogy ez micsoda, ha nem közpénzpazarlás, pláne, hogy ez nagyjából a pedagógusbéremelés felét is kiteszi.

Tehát az a helyzet, hogy, amikor megszorításokról van szó, akkor nem igaz, hogy nincs pénz, csak éppen az emberekre nincs pénz, de arra, hogy az önök saját oligarcháit meg mindenféle üzletfeleit kitémőjk pénzzel, arra valahogy mindig van pénz.

És amire még, úgy látszik, nincs pénz: a Párbeszéd-Zöldek baloldali zöldpártként és én a költségvetést alapvetően most olyan szempontból próbálom megnézni, hogy a fenntarthatóságra és a zölde szempontokra mennyire figyel. Most előre elárulhatnám röviden, hogy semennyire, de ezt majd egy kicsit hosszabban is ki fogom fejteni.

Gyakorlatilag egyáltalán nem foglalkoznak azzal, amik a XXI. században a legfontosabb kihívások, amik az emberiség és Magyarország előtt is állnak: a klímaválság elleni küzdelem, a klímaválság hatásaihoz való alkalmazkodás, vagy akár a természetes élővilág fogyatkozásából és a természetpusztításból adódó problémákra való reakció, vagy legalábbis ezeknek a káros folyamatoknak a valamilyen mértékű megállítása. Önök nemhogy ezzel nem foglalkoznak, hanem még ellenkező irányba tesznek lépéseket.

(15-20)

Az egyik fontos téma a közlekedés és a közösségi közlekedés. Nyilvánvalóan egyrészt, mivel Magyarországon nincs mindenkinek pénze folyamatosan autóval járni, másrészt környezeti fenntarthatósági szempontból sem előnyös ez, tehát nagyon fontos lenne, hogy fejlesszük a közösségi közlekedést. Ehhez képest Lázár János nemrég bejelentette, hogy a kormány mégsem veszi meg a már leszerződött és a jelenlegi piaci árnál jóval olcsóbb villanymozdonyokat a Siemenstől. Ekkor a sajtóban voltak mindenféle találgatások, hogy esetleg politikai bosszúból nem teszi ezt meg, de az az igazság, hogy a magyarázat valószínűleg sokkal egyszerűbb: a szuverenitás látszatára olyan büszke Orbán-kormány ugyanis valószínűleg úgy járt, mint az anekdota szerint a kommunisták, hogy kifogyott a mások pénzéből. Pedig én azt gondolom, a kormányzás többet kell hogy jelentsen, mint hogy önök képesek elkölteni az európai adófizetők pénzét.

Tehát igazság szerint, bár a vasút a legfenntarthatóbb és a legkisebb karbonlábnyomú közösségi közlekedési mód, és Európában mindenhol sok milliárd eurót költenek arra, hogy modernizálják ezeket a vasútvonalakat, nálunk a vasúti közlekedés jövő évi költségvetési támogatása bő 330 milliárd forinttal kevesebb az ideinél, pedig már az idei sem volt ahhoz elég, hogy ezt a szolgáltatást legalább szinten tartsák. Ez egy nagyon nagy szám, miközben a közúti közlekedés költségvetési támogatása közel ugyanennyivel nő. Ez talán nem is független attól, hogy ezt a pénzt már közvetlenül a koncessziótulajdonos Mészáros Lőrincnek fizetik ki vagy

fizetjük ki mindannyian. Én azt gondolom, ha valaki kíváncsi rá, hogy a magát előszeretettel klímabajnoknak nevező Orbán-kabinet mit gondol a fenntarthatóságról, akkor elég akár ezt a számpárt elolvasni.

Ugyanakkor tényleg fontos elmondanom, hogy a magyar vasúti közlekedés régiós összehasonlításban is tragikus állapotban van. A vasutas-szakszervezetek szerint a jobbára a hatvanas években gyártott mozdonyok műszaki állapota már a napi működést és a mozdonyvezetők egészségét is veszélyezteti; sokszor leromlott állagú, rosszul szellőző, rossz kilátású, légkondicionálás nélküli mozdonyokban kénytelenek dolgozni, ami egyébként a vasúti balesetek számával is összefügghet. Én magam Pest megye 7. körzetében voltam egyéni képviselőjelölt, és elég tragikus volt azt is megfigyelni, hogy a Budapest-Lajosmizse-Kecskemét közötti vasútvonal milyen tragikus állapotban van. A vonal nagy részén 40 kilométer/órás sebességhatárolás van érvényben, a vonatok dízelvontatásúak, a megállóknak nem akadálymentesek, hiányoznak a parkolók, a biciklitárolók. Ezeken a vonatokon pedig emberek tömegei próbálnak reggelente bemenni dolgozni akár Budapestre, és gyakorlatilag másfél órát borzalmas állapotok között kénytelenek eltölteni a vonaton. Egészen egyszerűen az, hogy a XXI. században Európa közepén átlagosan 40 kilométer/órával megy egy vonat, szerintem tragikus. Persze vannak ígéretek, hogy felújítják ezt a járatot, ezt a vonalat, tervek is vannak, de egyelőre a helyiek még nem számoltak be arról, hogy ez megtörtént volna, és ahogy így elnézem, ha elvesznek 330 milliárdot, lehet, hogy ez nem is fog megtörténni. Persze tudjuk, hogy önök előbb ülnek, nem tudom, helikopterrel meg magánrepülőgépre, mint vonatra - ez elég nagy baj. Éppen nemrég utasították el azt a javaslatunkat, amivel mi a magánrepülőutakat és a magánhelikopter-utakat szerettük volna megadóztatni; ez is lehetne egy bevételi lába a fenntarthatóságot szolgáló pénzráfordításoknak.

S emellett az egész rendszerváltás utáni történelemben példátlanul nagy összeget, 254 milliárdot vesznek el önök a környezetvédelemtől is, amire sem megfelelő indok, sem elfogadható magyarázat nem létezik. Tekintve, hogy a 2024. évben (*sic!*) egymást váltják a tragikus aszályok és a villámárvizek, és ráadásul a környezetvédelmi hatóságnak csúfolt kormányhivatalok a NER beruházási ügynökségeiként funkcionálnak, ez annak deklarálása, hogy Magyarország Orbán Viktor kormányzása alatt a működésképtelenség határára jutott. Tehát ez az elvonás, én azt gondolom, ennek a jele, hogy a működésképtelenség határára jutott az ország. Ugye, néhány hete egyébként, sőt egy hete volt, a múlt héten, hogy az árvizek még emberéletet is követeltek Magyarországon, és ezeknek az árvizeknek... Recskén, amit többször jeleztünk, hogy nem lesz jó, hogy olyan közel történik az a külszíni fejtés az emberek lakóhelyéhez, ott ugye, egy sártenger ömlött a falura; tényleg csoda, hogy nem halt meg ott senki. Azt akarom tehát mondani, hogy ezeket a villámárvizeket is meg lehet előzni jelentős mértékben, de ehhez egy olyan fenntartható tájhasználati módot kell megvalósítani, amely

nem kizárólag a gazdasági profitérdekeket nézi. Ehhez akár kompenzálásra van szükség, a tájhasználat átgondolására, a fenntartható erdőgazdálkodásra, nem tarvágásokra van szükség, hanem száraló művelésre, és számos olyan dologra, ami egy komplex programot igényel, és erre pénzt kellene fordítani, de önök inkább elvesznek a környezetvédelemtől. Így gyakorlatilag az egyik legfontosabb alkotmányos jogunkat, az egészséges környezethez való jogot nem tudják biztosítani.

Továbbá pénzt vonnak el az ország természeti kincseit őrző nemzeti parkoktól is, ezek dologi kiadásait az inflációkövető emelés helyett 20 százalékkal csökkentik, és egyébként elbocsátják a munkavállalóik 10 százalékát, álláshelyeket szüntetnek meg. Ez valójában szintén azt jelzi, hogy önök mindenhol próbálnak az államigazgatáson spórolni, holott lehet, hogy éppen, nem tudom, az államtitkárok számát lehetne csökkenteni, de hogy a nemzeti parkokat nem kellene megszorításokkal sújtani, abban egészen biztos vagyok. Sajnos nem állunk úgy a természeti értékeinkkel, hogy ezt megengedhessük magunknak. Így önök gyakorlatilag Magyarország természeti örökségét, természeti kincseit veszélyeztetik.

Sajnos az állatvédelem továbbra sem kap önöktől érdemi támogatást, holott pontosan látjuk azt, hogy az állatvédelemmel foglalkozó civil szervezetek gyakorlatilag önerőből, illetve magánadományokból próbálják a szerintem állami feladatot elvégezni, hogy ne fulladjunk bele a kóbor macskákba és kóbor kutyákba. Itt is hatalmas az adósságuk, évek óta ígéretik, hogy kiszámítható támogatása lesz az állatvédő szervezeteknek. Erre egyébként mi a Párbeszéd-Zöldekben már számos javaslatot beadtunk, ez sem látszik a költségvetésükből.

Nagyon fontos lenne, hogy más civil szervezeteket, ne csak az állatvédő szervezeteket, hanem akár a természetvédelemmel és környezetvédelemmel vagy a szemléletformálással foglalkozó más civil szervezeteket is támogassák, de ezekre is csak évről évre csökkenő források vannak, gyakorlatilag szinte semmi nem látszik erre az idejű költségvetésben.

Tehát tulajdonképpen az önök költségvetése egy ilyen környezet- és emberellenes, a fenntarthatóság legalapvetőbb tényeire is fittyet hányó költségvetési torzó. Én azt gondolom, ezt egyetlen olyan európai országban sem merték volna beterjeszteni, ahol komolyan vennék, hogy a kormány felelős a parlamentnek. De ugye, itt Magyarországon, sajnos azt kell hogy mondjam, bólogató Jánosokból áll a magyar kormánytöbbség, ezért itt mindent jóváhagynak, amit csak eléjük raknak, mint a rossz emlékü Schmitt Pál vagy Áder János, mondhatnám így. Ezt a csapatot Orbán Viktor egyszer egy tréfásabb pillanatában 133 bátor embernek nevezte, de sajnos azt látom, hogy ez az állítólagos bátorságuk nem terjed addig, hogy valóban fellépjenek a gyermekeik és unokáik jövőjének a védelme érdekében.

Tehát igazából nincsenek illúzióink annak kapcsán, hogy önök fogják-e támogatni bármelyik módosító javaslatunkat is, de mi ettől függetlenül, ha nem is elsősorban önöknek, de legalább az ország

erre nyitott részének szeretnénk felmutatni egy fenntartható költségvetési alternatívát. Mi nem azokat a szempontokat próbáltuk mérlegelni, hogy Orbán Viktor politikai túlélését és hatalmi túlterjeszkedését meg az önök vagyónátmentését hogyan próbáljuk szolgálni, hanem azt próbáltuk figyelni, hogy lesz-e még tíz év múlva tiszta ivóvizünk, tiszta termőföldünk vagy tiszta levegőnk ebben az országban. Ezért arra irányul a módosításunk, hogy egy igazságos, zöld átállást tudjon Magyarország végrehajtani, ami azt jelenti, hogy úgy mozdulunk el a fenntarthatóság felé, hogy mindeközben ennek az árát nem a rászorulókkal, nem az emberek tömegeivel fizettetjük meg, hanem ezekre célzott támogatásokat adunk.

A módosító javaslatunk központi eleme a „zöld átállás alap”, amely azt biztosítja, hogy jusson forrás az ország legsürgősebb feladataira, az ökológiai egyensúly fenntartására és a klímaválsághoz való alkalmazkodásra, tehát tulajdonképpen mindannyiunk túlélésére. Ennek egyik fontos eleme a lakások energetikai korszerűsítése; ugye, ezt önök a 2010-es kampányban megígérték, de azóta is adósak vele. Mi nagyságrendileg 250 milliárd forintot javasolunk arra, hogy az épületek energiahatékonysági felújítása megtörténjen; társasházakra, családi házakra, otthonokra is gondolunk, és ehhez igenis támogatást kell adni az emberek számára.

(15.30)

És nemcsak azért, hogy a klímacélokot teljesíteni tudjuk, hanem azért is, hogy ezeknek az embereknek jobb legyen az életszínvonala, és ne kelljen egyébként annyit kifizetni a rezsire, ami kiszolgált minket Oroszországnak, de most ebbe nem is megyek bele, mert akkor még itt holnap estig is beszélhetnék. Szeretnénk segítséget nyújtani az önkormányzatoknak is a klímaalkalmazkodáshoz, mert ez is olyan feladat, amivel egyedül nem tudnak megbirkózni, és ugye, tudjuk, hogy önöknek nem erőssége egyébként sem az önkormányzatok támogatása.

A javaslatunk visszaadja az elvett pénzt a kifosztott közösségi közlekedésnek, tehát azt a 330 milliárdot, és még többletet is szeretnénk biztosítani. Szeretnénk, ha az önkormányzatok fenntartható közösségi közlekedését is támogatná a központi költségvetés, illetve a különböző szociálpolitikai menedzj-támogatásokat; nagyságrendileg 500 milliárd forinttal többet szeretnénk adni a közösségi közlekedésre, mint amit önök egyébként a javaslatukban előirányoztak.

Nagyon fontos a vízmegtartó tájgazdálkodásra való áttérés; egyszerre kell megküzdenuk az árvizekkel és az aszályokkal. Ezt csak úgy tudjuk kivédeni, ha a természetben tudjuk megőrizni a többletvizeket, amiket ilyenkor szétterjesztünk, tehát nem fogják elsodorni a falvakat, az emberi településeket, és ezekből tudunk utána nyáron aszály idején gazdálkodni. Ehhez egyébként tájhasználat-változásra, akár művelésből kivonásokra van szükség; ehhez kompenzáció kell, pénz kell; mi erre nagyságrendileg 190 milliárd

forintot, a mezőgazdasági és önkormányzati klímaadaptációs támogatásokra nagyságrendileg 135 milliárd forintot szánnánk.

De szeretnénk még konkrét összegeket szánni egyrészt az országos állatvédelmi alap létrehozására, a nagy tavaink természetvédelmi célú rehabilitációjára, tehát nem a tópartok lebetonozására, ahogyan az önök támogatásával ezt teszik, hanem az emberi használatot hosszú távon tudjuk azzal biztosítani, hogy a tavak ökológiáját megőrizzük.

Ezenkívül nagyon fontos lenne, hogy például - amiről egyébként nem olyan régen beszéltem - a szűnyogirtást biológiai módszerekkel végezzük és ne vegyszerekkel szórjuk tele az egész országot, ahogyan önök egyébként ezt szokták csinálni, ami, ugye, a rovarokra meg az emberekre és a vizes élőhelyekre is veszélyes. Úgyhogy erre is szeretnénk pluszforrást biztosítani.

Fontos ezenkívül a zöldmunkahelyeket teremtő felnőttképzési programokra való összegek biztosítása.

Emellett még megemlíteném itt az energiaközösségek létrejöttének a támogatását, és talán még két szempontot szeretnék jelezni. Egyrészt az alapjövédelmet, amit mi már nagyon régóta mondunk: fontos lenne, hogy az emberek egy méltányos és igazságos alapjövédelmet kapjanak, ami ahhoz elég lenne, hogy mondjuk, senki ne haljon éhen ebben az országban. Erre szeretnénk egy mintaprojektet elindítani egy százmilliárdos kerettel, és ezenkívül szeretnénk mi is közvetett rezsitámogatást adni azoknak, akiknek erre nincsen megfelelő forrása. Mi célzottan szeretnénk ezt adni a rászorulóknak, nagyságrendileg ezt is százmilliárdos támogatással.

És hogy miből adnánk minderre, erről a későbbiekben majd Tordai Bence frakcióársam fog bővebben beszélni. Nagyon sok mindent lehetne átcsoportosítani, meg lehetne adóztatni a nagy multinacionális vállalatokat. Például azt a sok pénzt, amit önök a távolkeleti akkumulátorgyáraknak adnak - amelyek, ugye, csak tönkreteszik a környezetünket, kizsákmányolják a munkavállalókat, elhasználják az ország vizét, lebetonozzák a termőföldeket -, na, mi nekik például nem adnánk ennyi közpénzt, illetve nem költenénk el arra a pénzt, hogy ott a vízvezetékeket Mészáros Lőrinc cégei építhessék túlárzott közbeszerzéseken, hanem többek között ezeket a pénzeket is az igazságos zöldátállásra fordítanánk. Ez tehát a Párbeszéd-Zöldek fenntartható, igazságos és zöld Magyarországot célzó költségvetési javaslata. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Banai Péter Benő államtitkár úrnak, aki reagálni kíván az elhangzottakra. Államtitkár úr, jó szívvel adom meg önnek a szót.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Engedjék meg, hogy néhány gondolattal kiegészítsem azt, amit képviselő asszony mondott, illetve pontosítsak egy-két elhangzott információt.

Az első dolog, hogy mennyire veszi komolyan a kormányzat azt a költségvetést, amit az Országgyűlés elfogadott: azt tudnám elmondani, hogy nincs 60-90 jogszabály-módosítás, rendeleti kormányzás vagy költségvetés-módosítás. Képviselő asszony feltehetően arra gondolt, hogy a kormány - az Országgyűlés adta kereteken belül - a költségvetés végrehajtása érdekében átcsoportosításokat hajt végre. Ha, mondjuk, a Rezsivédelmi Alapból az önkormányzatok részére forrást biztosítunk, az egy költségvetési átcsoportosítás; ha béremelések végrehajtása érdekében a céltartalékokból forrást csoportosítunk át, az a költségvetés végrehajtása, nem módosítása. Tehát tegyünk különbséget a között, hogy az adott költségvetés módosul-e vagy sem, és a között, hogy a költségvetés végrehajtásra kerül.

Én köszönéssel veszem azt a listát, azt a 60 vagy 90 elemű listát, amit képviselő asszony mondott; talán akkor közösen tudjuk értelmezni, hogy miről van szó, költségvetés-módosításról vagy költségvetés-végrehajtásról. Azt is fontosnak tartom, hogy azért az elmúlt években a kormány az Országgyűlés által meghatározott kereteken belül hajtotta végre a költségvetést; tudjuk, hogy ez nem mindig volt így.

Megszorítások, ezt a kifejezést használta képviselő asszony a költségvetés kapcsán. Én megint különbségtételt tennék a megszorítások és a költségvetési stabilitás megőrzése között. Miért mondom ezt? Megszorításoknak azokat az intézkedéseket hívtuk, hívjuk, ahol a költségvetés egyenlegét a családok támogatásának csökkentésével vagy a dolgozók bérének csökkentésével kívánja egy kormányzat elérni. Látunk ilyet a magyar gazdaságtörténetből; ezeket az intézkedéseket valóban megszorításoknak hívtuk.

Ezzel szemben én azt egy költségvetési takarékos intézkedésorozatnak gondolom, amikor a családok juttatásainak változatlanul hagyása mellett - sőt, számos esetben mondjuk a jövedelmek növelése mellett - a költségvetési intézmények egy kifejezetten takarékos gazdálkodást folytatnak. Én azt gondolom, hogy a 2024-es költségvetésben ezt látjuk: a bérek remélhetőleg számos területen emelkedni fognak mind a versenyszférában, mind a közszférában. Volt arról szó, hogy az orvosok után az ápolók tekintetében milyen béremelés indul el, illetőleg folytatódik, hiszen az ápolók tekintetében is egy többlépcsős béremelés az elmúlt években már mögöttünk volt, vagy arról is beszéltünk, hogy a rendvédelmi területen dolgozóknál, a honvédelem területén dolgozóknál vagy a pedagógusoknál milyen béremeléssel számolunk, és igen, mellette egyébként a költségvetési intézmények működését egy kifejezetten takarékos gazdálkodás jellemzi. Tehát én a megszorítás szót a jövő évi költségvetésjavaslat kapcsán nem használnám.

Ami a környezetvédelmet illeti, arra is felhívom a figyelmet, hogy számos kormányzati környezetvédelmi intézkedés előirányzatát, kiadását nem a környezetvédelem összevont cím alatt találja. Abban képviselő asszonynak igaza van, hogy vannak olyan évek, amikor egy-egy beruházás kifutása után az

adott környezetvédelmi vagy vasúti beruházási sor egy-egy tétele csökken - ez igaz, ebben képviselő asszonynak igaza van -, de azért arra felhívom a figyelmet, hogy a környezetvédelem területén van egy elfogadott klímavédelmi akcióterv, számos eleme van; nem fogom ezzel terhelni a tisztelt Országgyűlést, de néhány tételt azért hadd említsek meg. Illegális hulladéklerakók felszámolása: 2020-ban indult a „Tisztítsuk meg az Országot!” program. Ha valaki megnézi a HulladékRadar nevű alkalmazást, be lehet jelenteni, hogy hol van illegális hulladék. 2021. április 1-je óta jóval több mint 1500 tonna hulladéktól tisztítottuk meg a környezetünket.

Üveg- és műanyag palackok, fémdobozok visszaváltását tesszük lehetővé.

Élőhelyek helyreállítása; képviselő asszony említette a nemzeti parkokat. Az elmúlt 12 évben 460 egyedi beruházást valósítottak meg a nemzeti park-igazgatóságok, mintegy 300 ezer hektáron javult a környezet állapota; élőhely-rekonstrukciók valósultak meg a Hanságban, Tihany Belső-tó, Kardoskút, Fehértó, a Duna-Tisza mellékág területein.

Erdősítés. Azt gondolom, ez is egy fontos terület; nem a környezetvédelmi kiadások között találja meg képviselő asszony a tételt. Az erdőterület Magyarországon 2000-2020 között nagyjából 1700 hektárról 1900 hektárra növekedett. Magyarország területének ma már több mint 22 százalékát borítja erdő; 2030-ra a célszám 27 százalék. Minden egyes megszületett gyermek után 10 fát ültetünk.

(15.40)

Ezenkívül beszélhetnénk a zöldenergia elterjesztése érdekében tett lépésekről, beszélhetnénk az otthonfelújítási programról, ahol igenis energiahatékonysági beruházásokat is támogatott a kormányzat, és abban bízom, hogy 2024-ben rendelkezésünkre fognak állni azok az európai uniós források, amelyek keretében például a helyreállítási alap keretében lakossági energiahatékonysági programokat szeretnénk finanszírozni.

Végül képviselő asszonynak volt egy olyan mondata, hogy „önöknek nem erőssége az önkormányzatok támogatása”. Azért azt tényszerűen hadd mondjam el, hogy 2010 után első kormányzati lépések között szerepelt az önkormányzatok több mint 1300 milliárd forintos adósságának az átvállalása. Erre több lépcsőben került sort, tehát én azért, ismétlem, árnyalnám azt a kifejezést, hogy a kormányzat hogyan viszonyul az önkormányzatokhoz, ezen múltbeli, már csak ezen egy intézkedés kapcsán is.

De a számokra térve, azért a 2024-es költségvetésben én azt látom, hogy az önkormányzatok direkt költségvetési támogatása mintegy 80 milliárd forinttal növekszik, és ezen túl, ha képviselő asszony megnézi a helyi önkormányzatok legnagyobb bevételét, akkor azt látjuk, hogy az az iparűzésadó-bevétel. Jövőre a 4 százalékos gazdasági növekedéshez kapcsolódó helyi önkormányzati többletbevétel nagyságrendileg 190 milliárd forint. Ha Magyarországon csak az

a gazdasági növekedés valósult volna meg 2010 után, ami az Európai Unió átlaga, akkor több száz milliárd forinttal kevesebb lenne a helyi önkormányzatok iparüzésiadó-bevétele.

Én azt gondolom, hogy ennek is köszönhető, hogy a pandémia és a háború miatti nehéz helyzetben a helyi önkormányzatoknak az együttes kereskedelmi banki számlán és állampapírban lévő összege, ha a fővárost kivesszük a képből, 2019-hez képest növekedett 2022 végére. Ismétlem: helyi önkormányzatok saját beszámolóinak az adatai vannak a kezembben, 2019-hez képest a kereskedelmi banki számlán és állampapírban lévő források - a főváros kivételével - 2022 végére növekedtek, ez az összeg nagyságrendileg az összönkormányzati rendszerben 1000 milliárd forint fölötti, a főváros tekintetében az állampapírok és kereskedelmi banki megtakarítások együttes összege 2019-hez képest jelentősen csökkent.

Tehát összességében, én azt gondolom, hogy a jövő évi költségvetés az önkormányzatok finanszírozásának stabilitását is biztosítja, és fókuszál azokra a területekre is, amelyeket képviselő asszony kritikával illetett. Azzal egyetérték, hogy természetesen az ön által említett területeken is van még feladat, de azzal vitatkozom, hogy a költségvetés ne biztosítaná annak a lehetőségét, hogy a jövő évi 4 százalékos gazdasági növekedés mellett számos problémát meg tudjunk oldani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszait. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Simicskó István képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Hadd kezdjem azzal, hogy örömet fejezzem ki azzal kapcsolatosan, hogy most már talán több mint tíz éve szakítottunk azzal a hagyománnyal, amely arról szólt, hogy mindig év végén kellett izgulni, hogy lesz-e a következő évre elfogadott költségvetése az országnak. Én 25 éve lehetek parlamenti képviselő, ami nagy megtiszteltetés számomra, úgyhogy jó néhány költségvetési vitán részt vettem már, volt bizony, hogy két ünnep között, karácsonykor is benn kellett ülni, és vitatkoztunk éjszakába nyúlóan, vagy hajnalig tartó ülések is voltak. Tehát ezt a hagyományt elhagyva szerintem fontos dolog, hogy a kiszámíthatóság meglegyen egy költségvetésben, és fontos, hogy a Pénzügyminisztérium ilyen tisztességesen, mindig időben elvégzi a munkáját.

Tisztelt Képviselőtársaim! Márai Sándor úgy fogalmaz, hogy a világ nemcsak fényes és sötét, hanem sokszor zavaros is, most is így van ez, hiszen háborús időket élünk, migráció sújtja egész Európát, migrációs kvótákat fogadnak el Brüsszelben, teljesen értelmetlen döntéseket hoznak, egyfajta önsanyargató és keresztény civilizációnkat nem megerősítő, hanem föloldó döntéseket hoznak. Ez mindenképpen

szomorú, de egy biztos, hogy ebben a zavaros világban költségvetést alkotni nyilván nem könnyű. Nem volt könnyű a Covid-járvány időszakában sem, de a háborús időszakban sem könnyű feladat ez, ezért én minden évben ezt megteszem, és most is úgy érzem, hogy szükség van erre, hiszen a Pénzügyminisztérium munkatársai kiváló munkát végeztek. Köszönjük szépen a KDNP-frakció nevében Varga Mihály miniszter úrnak és Banai államtitkár úrnak és csapatának ezt a nagy munkát, és gratulálunk hozzá.

Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetés természetesen mindig kifejezi a számok nyelvén egy kormányzatnak, egy politikai érának a társadalompolitikai, gazdaságpolitikai, biztonsági célkitűzéseit, ez tükröződik vissza e számok nyelvén az előttünk fekvő költségvetésben is.

Én azt hiszem, hogy azokhoz az állami feladatokhoz, amelyeket el kell látni, azokhoz a szükséges források mindenképpen rendelkezésre fognak állni, ha elfogadjuk ezt a költségvetést. Nem akarok itt most hosszasan az állam szerepéről beszélni, de nyilván vannak elosztási, újraelosztási feladatai, vannak úgynevezett allokációs feladatai az államnak, vannak gazdaságélénkítő feladatai, és természetesen vannak biztonsági feladatai, főleg háborús időszakban. Én alapvetően majd nyilván a biztonságért dolgozó testületek költségvetéséről szeretnék néhány szót szólni. Ezt szeretném kifejezni és méltatni, de mielőtt erre rátérek, hadd mondjam el, hogy nyilván ezek az állami feladatok nagyon szépen ráépülnek az általunk, mindannyiunk által jól ismert Abraham Maslow által megalkotott emberi szükségletek hierarchiájára is. Hiszen tudjuk azt, hogy az alap, a fiziológiai szükségletek kielégítését követően már ott van a biztonság igénye a következő szinten, ott van természetesen a közösség, a szeretet, az emberekhez tartozás érzésének a fontossága, ott van az önbecsülés fontossága, és ott van az önmegvalósításnak a kiteljesedési lehetősége is.

Tehát én azt hiszem, hogy ezek a szükségletek összességében egy állam működésében az egyénekre szabottan és közösségre szabottan is és hivatásokra szabottan is visszatükröződnek helyesen és pontosan a költségvetésben. Utalok itt arra, hogy ha biztonság van, ha nincs ilyen háború, akkor a biztonság érzete erős az emberekben egy társadalmon belül, így Magyarországon is. Természetesnek tűnik a biztonság, viszont, ha háború van, akkor igényeljük a biztonságot fizikai értelemben is, és természetesen a biztonság igénye kiterjed az egzisztenciális biztonságra is - ezt mondanom sem kell, a mai világban különösen fontos ez.

Tehát visszatérve arra, hogy háborús időszakot élünk, háború dúl a szomszédságunkban, nyilván erre reagálnia kell egy ország költségvetésének, és ez nagyon helyesen egy komoly növekedést mutat elsősorban a honvédelem területén, a biztonság és a rendvédelem területén is, amely garantálja a magyar emberek biztonságát és védelmét külső fenyegetéssel szemben, a háborúval szemben.

A honvédelmi kiadások 2010-hez viszonyítva több mint nyolcszorosára nőttek. Amikor én voltam miniszter, 2015-től 2018-ig, akkor 400-450 milliárdos költségvetéssel tudunk számolni. Most ez közel 2000 milliárd forintos költségvetés, a honvédelmi fejezet, a 13. fejezet a költségvetésben. Nyilván ebben benne van mintegy 162 milliárd forinttal a sportágazat is, hiszen a sport is odakerült a Honvédelmi Minisztériumba, de a pontosan 1985,4 milliárd forintos fejezeti forrás egy jelentős növekedés, és kellő garanciát nyújt arra, hogy Magyarország biztonságban legyen, és a magyar emberek, a magyar családok védelme megoldott legyen.

Elértük azt a nagy célt, amit a NATO-ban annak idején megfogalmaztak, és mi is megfogalmaztunk, csatlakoztunk ehhez, hiszen a bruttó hazai össztermék, a GDP 2 százalékos védelmi kiadása volt a nagy célunk, ráadásul úgy tudtuk elérni ezt, hogy menet közben kivettük a költségvetésből, a honvédelmi költségvetésből a nyugállományú katonák nyugdíjának az ellátását is. Tehát ez célzottan kellő garanciát nyújt arra, hogy folytatódhat a honvédelmi és haderőfejlesztési program, folytatódhatnak azok a beszerzések, amelyek mindenképpen szükségesek a Magyar Honvédség modernizációjához, modernizálásához.

A rendvédelmi kiadások is közel háromszorosára nőttek 2010-hez képest, most 860 milliárd forinttal többet látunk, mint korábban, összesen 1300 milliárd forintos költségvetéssel gazdálkodhatnak a rendvédelmi szervek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Utaltam arra, hogy még 2016-ban egy fontos döntést hoztunk a Magyar Honvédség fejlesztésére, egy tízéves fejlesztési tervet, amelynek számos eleme van. Nyilván a források rendelkezésre állnak, hogy elérjük ezeket a célokat mielőbb.

Szó van a költségvetésben a védelmi ipar fejlesztéséről is, 2024-re 105 milliárd forintos előirányzat szerepel a hazai védelmi ipar kifejlesztésére, megerősítésére. Nagy szükség van erre, hiszen ezek a kapacitások már régen nem állnak rendelkezésre, ezzel nem törődtek az elődeink.

(15-50)

Új eszközök beszerzésére és a védelmi innovációra is külön források szerepelnek.

Itt szeretném fölhívni zárójelben a figyelmet arra, nyilván ez egy szakmai kérdés, egy katonaszakmai kérdés: nagyon fontos lenne az orosz-ukrán háború tapasztalatait megvizsgálni és áttekinteni. Én úgy tudom, hogy folyik a kormányzatban ez a munka, hiszen jól látható, hogy a harci drónok jelentősége és szerepe egyre inkább meg fogja határozni a háború kimenetelét. Ez egy új fegyvernem, óriásit fejlődött az elmúlt néhány hónapban is ez a technika, technológia. Tehát nyilván jó lenne, ha hazai fejlesztés is rendelkezésre állna, de jó lenne, ha a beszerzésekben is gondolna a tárca majd erre. Nyilván a honvédelmi kormányzat figyelmét ezúton is igyekszem fölhívni és

bátorítani őket ezen az úton, hiszen látjuk, hogy a törökök milyen fejlesztéseket tettek meg a Bayraktar drónok esetében, az irániak milyen drónokat állítottak össze, az orosz hadsereg ezeket alkalmazza, de az orosz fejlesztések is elindultak, nem beszélve az amerikai fejlesztésekről. 2017-ben volt szerencsém biztatni a honvédséget arra, hogy alakítsunk ki egy drónfejlesztési stratégiát is. Bízunk benne, hogy ez is ütemesen, most nagyobb lendülettel előre fog haladni. Erre szerintem érdemes áldozni.

A területvédelmi tartalékos rendszer fejlesztése is szerepel a programban, és kellő források állnak rendelkezésre. Annak idején célul tűztük ki, hogy legyen egy 20 ezer fős tartalékos állománya a Magyar Honvédségnek; nyilván a 19 megye, plusz Budapest, ez volt a szempont, hogy nagyjából 1000 fős tartalékos állomány rendelkezésre álljon megyénként. Szerintem ez egy kiváló program. Most nagyjából 13 ezer körül járnak. Szerintem szépen halad előre a tartalékosrendszer fejlesztése is, és a szükséges források pedig rendelkezésre állnak a további erősödéshez.

Fontosnak tartjuk a társadalmi kapcsolatok erősítését, és ez szerepel a honvédelmi költségvetésben is. Utalnék itt a honvédkadétprogramra elsősorban. Ezt is '17-ben indítottuk útjára, akkor három középiskola jelentkezett erre a feladatra, most már több mint 130 iskolával van szerződése a Magyar Honvédségnek. Több mint hétezer kadét van a 14-18 éves korosztályban. Szerintem ez egy óriási sikertörténet, óriási eredmény, hiszen a fiatalok jelentik a jövőt, és a fiataljaink igenis nemcsak arra képesek, hogy a virtuális világban álljanak helyt, hanem a való világban is, a valóságban is, és ha megélnék egyfajta katonai előképzést a kadétképzés keretei között, akkor ez lehetővé teszi a honvédség toborzómunkájának is a megerősítését és a Magyar Honvédség jövőjének a megerősítését.

Honvéd-középiskolákról, honvédkollégiumokról is szó van, nagyon helyesen, növekszik ezeknek a száma és ezeknek a létszáma is.

Létrehoztuk a Honvédelmi Sportszövetséget. Szeretném elmondani a Honvédelmi Sportszövetségről, hogy több mint ötszáz tagszervezete van 2017 óta. Több mint 200 ezer embert tud elérni a Honvédelmi Sportszövetség. Honvédelmi táborokat szervez, lövészversenyeket szervez, akadályversenyeket szervez, szerintem nagyon hasznos társadalmi kapcsolat, és a toborzómunkában szintén be tud segíteni a Magyar Honvédség számára.

Itt szeretném szintén fölhívni a figyelmet arra, hogy elindítottunk egy programot, amelynek köszönhetően öt honvédelmi sportközpont épült meg az elmúlt években. Ez az öt helyszín: Baja, Balassagyarmat, Újfehértó, Szigetvár és Szarvas. Teljes kihasználtsággal működnek, tehát a környékbeli fiatalok lejárnak, sportlövészetet gyakorolnak, küzdősportokat és technikai sportokat gyakorolnak. Tehát ha adunk lehetőséget és infrastruktúrát arra, hogy méltó körülmények között, megfelelő mesterekkel, oktatókkal lássák el és gyakorolhassák ezeket a feladatokat, végül

is van erre igény, úgyhogy ez egy jó lehetőség arra, hogy a tartalékosrendszert ilyen módon szintén tovább erősítsük, hiszen a tartalékos területvédelmi katonák is ott tudnak gyakorolni, lövészetet gyakorolni, vagy nyilván találkozni fiatalokkal, és kedvet csinálni a katonai élethez, a katonai hivatáshoz.

A költségvetésben én most erre utaló jelet nem látok, de érdemes megvizsgálni akár '25-re, hiszen ez az öt most működik. Ha már van egy megyei hálózatkunk, tehát ha minden megyében van legalább egy honvédelmi sportközpont, akkor viszonylag könnyen elérhető a megyei településeken, különböző településeken élő fiatalok számára. Nyilván a nagy cél az lenne, hogy járásonként legyenek honvédelmi sportközpontok, hogy még közelebb kerüljenek ezek a létesítmények az emberekhez, de hát tudjuk, hogy milyen helyzet van, háborús helyzet van. Én ezt egyébként honvédelmi fejlesztésnek tartom, hiszen a honvédelmi sportközpontok szerintem védelmi bástyák is egyben, védelmi központok is, hiszen alkalmasak arra, hogy képezzék a fiatalokat egyfajta katonai előképzésre is.

Tisztelt Országgyűlés! Fontosnak tartom, és ez visszatükröződik szintén a honvédelmi költségvetésben, hogy a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat megfelelő forrásokhoz jusson, hiszen egy háborús helyzetben fontos, hogy rendelkezünk kellő információkkal, minél pontosabb, hitelesebb információkkal a háborúról is és nyilván a szomszédos országok haderőfejlesztéseiről is, különböző biztonsági kockázatokról, és fontos, hogy ezeket elhárítsuk. A Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálatot összevontuk, illetve a Katonai Felderítő Hivatalt és a Katonai Biztonsági Hivatalt évekként elelőtt, körülbelül tíz éve vontuk őket össze. Ez egy jól működő szervezet, kiváló szakemberek végzik a munkájukat. Én úgy látom, hogy ez az 54,6 milliárd forint kellő forrást jelent arra, hogy a minőségi munkát továbbra is tudják folytatni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Nyilván a Kereszténydemokrata Néppárt frakciója számára különösen fontos, hogy a családok támogatása, a katonák lelki gondozása is meglegyen, és így a tábori lelkészi szolgálat támogatása is növekszik mintegy 66,5 millió forinttal összességében az előző évihez képest. Tehát 256,5 millió forint áll rendelkezésre, hogy a katonák hitéletét, lelkületét, szellemiségét erősítsék. Fontos, háborús időszakokban különösen, hogy erre is figyeljünk, hiszen emberek vagyunk, és a katonák is emberek. Fontos ezért az egyéni felszerelésük továbbfejlesztése, de fontos a szellemiségük és a lelkiségük is, hiszen én azt vallom, hogy egyénként is, emberként is, közösségként is az igazi erő a szellemiségünkben, a hitünkben van. De természetesen ehhez utána kellene különböző eszközök is, amikkel meg tudjuk védelemezni a hazát, ha bajba kerülünk. De ha a szellemiség nincs rendben, akkor viszont baj van, hiába vannak jó eszközök és modern eszközök, akkor ez nem lesz olyan hatékony, mintha főnnálna ez az erős, összetartó közösség és szellemiség.

A sportról hadd szóljak még néhány szót. Illetve itt kihagytam, illetményfejlesztési és laktanya-felújítási programok is szerepelnek, úgy láttam, hogy mintegy 20 milliárd körüli összeg szerepel a laktanya-, a szolgálati és életkörülmények javítására. Ez is szerintem kellő garancia arra, hogy a katonák megbecsülése még tovább erősödik a kormányzat részéről.

A sport a honvédelmi tárcahoz került 2022 óta. Ez egy nagy változás volt, de nyilván működik a rendszer, ez jól látható. A sport stratégiai ágazat a kormányzat számára. A kormány egy sportbarát kormány, a magyar nemzet egy sportot szerető nemzet. Mi azt szeretnénk, hogy sportoló nemzetté váljunk, tehát sportoló nemzet legyen a magyar, egészségesebbé tegyük magunkat. Egyébként sose felejtsük el, Ortega úgy fogalmazott, hogy az életet sportszerűen kell felfogni, tehát az élet sportszerű felfogásáról beszélt, és ő arra utalt ebben a gondolatában, hogy nyilván a sportnak nemcsak fizikai meg akaraterő-fejlesztési jelentősége van, hanem a sportból egy nagyon fontos értéket át tudunk hozni, ez pedig a fairplay, a sportszerűség, ami azt jelenti, hogy ha sportszerűen éljük az életünket, akkor egy minőségibb emberi kapcsolatot tudunk kialakítani abban a közösségben, ahol élünk, ahol dolgozunk. Tehát ezért is fontos szerintem a sport támogatása.

A 162,2 milliárd forintos előirányzat kellő lehetőséget ad arra, hogy mind a kiemelt fővárosi klubok, mind a különböző sportági szakszövetségek az olimpiai felkészülésüket megfelelő módon meg tudják tenni, és nyilván az NSÜ-nek is 8,2 milliárd forintos támogatás jut; benne szerepel a Sportkórház, az OSEI támogatása mintegy 3 milliárd forinttal. Én úgy érzem, hogy ezek kellő garanciát adnak arra nézve, hogy a '24-es párizsi olimpián sikeresen szerepeljenek a magyar sportolók, és öregbítsék Magyarországot jó hírnevét a nemzetközi sport világában is.

Végezetül, tisztelt képviselőtársaim, én úgy látom, hogy egy nagyon nehéz időszakban, egy háborús időszakban megalkotott költségvetés, körültekintő, átgondolt, felelősségteljes költségvetés fekszik előttünk, ezért arra kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák majd a költségvetést a zárószavazás során is. A KDNP frakciója támogatni fogja. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bakos Bernadett képviselő asszonynak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

BAKOS BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az ország költségvetése csak közelnézetből jelenteli számok végtelen halmazát, valójában egy kormány politikájának a gyakorlati megvalósulása, lenyomata. Ez mutatja meg, hogy milyen problémákat azonosít a kormány, illetve, hogy azokra milyen megoldásokat ad. A 2024-es ráadásul egy különösen fontos

költségvetés, tekintve, hogy épp az elmúlt bő évtized legsúlyosabb válsága sújtja az országot, elszabaduló infláció, elértéktelenedő bérek, energiabizonytalanság, az oktatás válsága; probléma tehát bőven van.

Megnézve a jövő évi költségvetést, a kép azonban sajnos tragikus. Miközben az elmúlt egy évben teljesen világosan kiderült, hogy az orosz energiára és a külföldi nagyvállalatok korlátlan kiszolgáltatására épülő gazdasági modell teljesen versenyképtelen, addig a kormány mégis úgy tűnik, mint aki becsukta a szemét, gyorsított, hiába van egyre közelebb a fal.

(16.00)

A zöldpolitika lényege a fenntarthatóság, ez a költségvetés pedig egy fenntarthatatlan gazdaság-, illetve társadalompolitika újabb kilométerköve. Egy zöldpártnak ez a büdzsé legfeljebb arra jó, hogy ehhez képest tudja meghatározni a helyes irányt, ehhez képest tudja elmondani, hogy milyen változásokra lenne szükség Magyarországon. Ezt a költségvetést nem átszabni kellene, hanem az elejétől újraírni, mert ez a költségvetés nem megoldani, hanem mélyíteni fogja az ország és az emberek életét már most is jelentősen megkeserítő problémákat.

Ez a költségvetés nem jelent például változást abban a politikában, amely az embereket adóztatja, a külföldi százmilliárdos profitokat kilapátoló vállalatokat pedig szinte mentesíti a közteherviselés alól. Nincs olyan csoport ma Magyarországon, amelyik nem érzi a saját bőréen a válság súlyát, kivéve persze a multinacionális nagyvállalatokat, mert mint kiderült, a NER-ben valójában nem az Alaptörvény gránitszilárdságú, hanem a multinacionális vállalatok adókedvezménye. A zöldfordulat első lépése, hogy arányos és igazságos közteherviselésre kényszerítjük a legnagyobb, legprofitábilisabb vállalatokat is, ennek azonban nyoma sincs a jövő évi költségvetésben.

Ennek a büdzsének a vesztesei ismét az emberek, a nyertesei pedig a multik. Ebből következően ez a költségvetés nem szakít azzal a súlyosan fenntarthatatlan folyamattal, amely során a külföldi nagyvállalatokat szolgáló, lefelé tartó adóverseny miatt évről évre építik le az állami szolgáltatások minőségét. Ma súlyosan forráshiányos akár az egészségügy, akár az oktatás, akár a szociális rendszer, a kormánynak azonban láthatóan nincs is olyan célja, hogy ezen változtasson. Miközben nincs szappan és orvos a kórházakban, miközben már alig van mentős, miközben a felvételi számok alapján azt látjuk, hogy néhány éven belül nem lesz, aki tanítson, addig a kormány mosolyogva nyújt be egy olyan költségvetést, amelyben még a szándéka sincs meg arra, hogy ezekre a problémákra reagáljon. Ez a költségvetés a bizonyítéka annak, hogy Magyarországnak ma olyan kormánya van, amelyik nem megoldani, hanem eltagadni akarja az ország legsúlyosabb problémáit.

És végül, de nem utolsósorban: ma egész Európában súlyos energiaválság dúl, de ez nem a háború következménye. A helyzet pont fordítva van: a háború

a következménye az elmúlt évtizedekben kialakult fosszilis világrendnek. Ennek a világrendnek ez a háború nem az első és nem is utolsó válsága, mégis azt látjuk, hogy ez a válság Magyarországot érinti a legérzékenyebben, ennek pedig az az oka, hogy a Fidesz az elmúlt tíz évben nem megvédte az országot a ráncvadász veszélyektől, hanem végtelenül kiszolgáltatottá tette azoknak.

A 2008-as válság idején mindenki beláthatta, hogy hiba volt ilyen mértékben a devizahitelekre alapozni a magyar ingatlanpiacot, és utána lépett a kormány, pont a Fidesz-kormány betiltotta a devizahiteleket. Most legalább ennyire egyértelmű, hogy hiba volt kizárólag az orosz energiára alapozni az ország versenyképességét, hiszen így végtelenül kiszolgáltatottá tettük az országot. Mégis a kormány nem hajlandó ezt tudomásul venni, nem hajlandó levonni a következtetéseket, nem hajlandó áldozni arra, hogy Magyarországot válságállóbbá tegye, sőt azért küzd, hogy tovább növelje ezt a kiszolgáltatottságunkat, hiszen energiázabáló akkumulátorgyárakat hoz az országba, és gázerőműveket épít ezek kiszolgáltatására. Ez olyan, mintha 2010-ben azért küzdenének, hogy újra terjedjenek el a devizahitelek. Szerintünk ez több mint hiba, ez bűn.

A jelenlegi energiaválságra az egyetlen logikus válasz az importenergiától való függés csökkentése. Minden egyes itthon megtermelt kilowatt energiától nagyobb biztonságban lesznek a magyar emberek. Mivel fosszilis energiában szegény ország vagyunk, ezért a jelenlegi helyzetre az egyetlen reális válasz a radikális zöldfordulat, a megújuló energiák részarányának jelentős növelése, illetve az energiahatékonysági programok. És ma ennek is pontosan az ellenkezője történik: nem támogatják a megújuló energiát, hanem betiltják, nem épületeket szigetelnek, hanem stadionokat építenek.

Szerintünk ennek pont az ellenkezőjét kellene csinálni: jelentős állami forrásokat kellene fordítani a megújuló kapacitások részarányának növelésére, a szükséges fejlesztések végrehajtására. Nem fordulhat még egyszer elő olyan, hogy maguk az emberek ugyan tömegével szeretnének napelemeket telepíteni a házuk tetejére, és a magyar kormánynak erre nemet kell mondani, mert az elmúlt bő évtizedben elfelejtette a szükséges infrastrukturális fejlesztéseket végrehajtani. Nem fordulhat még egyszer elő, hogy a kormány engedné kivágni a védett erdőket, mert elfelejtette leszigetelni a lakásokat az elmúlt tíz évben, amivel egyszerre lehetne csökkenteni tartósan a családok rezsi-jét és az ország kiszolgáltatottságát is.

(Az elnöki széklet Dúró Dóra,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ahhoz, hogy ezek a problémák ne ismétlődjenek meg, egy másik költségvetésre van szükség, mert amiről most vitázunk, az nemhogy nem ad választ a problémákra, de még tudomást sem hajlandó róluk venni. 2024-ben pedig egy újabb létfontosságú évet fogunk

el-pazarolni, egy újabb évet fogunk továbbhaladni a fenntarthatatlanság zsákutcájában, és csupán remélhetjük, hogy még nem érjük el a falat. Márpedig az ilyen helyzetekben az idő kulcsfontosságú: most dől el, hogy a következő évtizedben mely országok lesznek sikeresek a megváltozott világban, és miközben a többi ország a következő évtized versenyét futja, mi még mindig magabiztosan megyünk a rossz irányba.

Ez a költségvetés sajnos azt mutatja, hogy 2024-re is úgy fogunk emlékezni később, mint egy újabb el-pazarolt esztendő, amiért minden korábbinál súlyosabb árat fogunk fizetni. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most kétperces felszólalásokra kerül sor; elsőként Barkóczy Balázs képviselő úr, a DK-ból. Parancsoljon!

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Csak néhány felvetésre szeretnék gyorsan reagálni, ami itt a vitában elhangzott, elsősorban Rétvári államtitkár úrnak. Sajnálom, hogy ő már nincs itt, de remélem, talán visszanezi majd ennek a felszólalásnak a videóját a Facebookon. Nem feltételezem azt, hogy államtitkár úr ne figyelt volna a felszólalásomra vagy azt félreértette volna, ezért azt kell gondolnom, hogy direkt értette félre. Akkor mondom lassan, hogy mindenki számára világos legyen: Dobrev Klára kormányzása alatt mindenki egyenlő esélyekkel fog indulni a közoktatásban, legyen szó egyházi vagy nem egyházi intézménybe járó gyerekekről. Sajnos, ez most nincs így: önök az egyházi intézményeket az állami intézmények kárára támogatják.

Én nagyon jókat szoktam mosolyogni magamban, amikor önök elmondják, hogy nem engednek Brüsszellek, háborúban állnak Brüsszellel, ennek a kormánynak ne Brüsszel mondja meg, hogy mit csináljon, aztán a pedagógusbér-emelések kapcsán mégis kire mutogatnak? Brüsszellel - hazug módon. Legyen világos: annak a 45 százalékos béremelésnek, amit a Demokratikus Koalíció a szakszervezetekkel együtt követel, már most meglenne a fedezete a költségvetésben, ez 285 milliárd forint. Hadd ne mondjam el a forrásokat, nagyon sokszor megtettem, többek között ebben a vitában is megtettem. Ez lenne az érdemi segítség a pedagógusoknak, nem a bérpótlék 10 százalékos emelgetése egy 20 százalékos feletti orbáni inflációnál.

És akkor lássuk az oktatás finanszírozását is! Önök mondhatják, hogy a tavalyihoz képest több pénzt költenek rá, de az igazság az, hogy 2011-ben GDP-arányosan 4,7 százalékot kapott az oktatás, jövőre 3,9 százalékot kap. Nominálisan nő ugyan az idei évhez képest az oktatásra fordított összegek aránya, de reálértékben mégiscsak csökken, méghozzá 13 százalékkal, és ez 18 százalékos inflációnál 800 milliárd forintnak felel meg. Ennyit vonnak el önök az oktatásból, és ezt a pénzt, ezt a 800 milliárdot várják egyébként Brüsszeltől. Hát, itt van! Ha önök ezt nem vonják el az oktatás finanszírozásából, máris megvan a fedezet a pedagógusbér-emelésekre. Köszönöm. *(Arató Gergely tapsol.)*

ELNÖK: A következő kétperces hozzászóló Varga Ferenc független képviselő úr. Parancsoljon!

VARGA FERENC (független): Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Ház! A vita előző szakaszában szó volt a nemzetiségek helyzetéről, és elhangzott itt egy olyan mondat, hogy mind a 13, országunkban élő nemzetiség nagyon sokat köszönhet a kormánynak. Hát, véleményem szerint nem, de ezt betudom annak, hogy a nemzetiségi bizottságban nem ül roma szószóló, ugyanis szerintem a 13 nemzetiségből a roma nemzetiség önöknek az elmúlt 13 évből nagyjából semmit nem köszönhet.

Hatalmas saruk van a magyar cigányság felzárkóztatása kapcsán, olyannyira, hogy ha ma bárkit megkérdeznék az utcán, hogy egyébként mondja már meg, hogy mi jut eszébe a Fidesz felzárkóztatásáról, akkor azonnal Farkas Flórián és a „Híd a munka világába” program jut eszébe. 13 év korlátlan hatalom, zsákszámra öntött uniós források, nulla felzárkóztatás - gyakorlatilag ez az önök mérlege a magyar cigányság kapcsán.

Aztán azt is mondják, hogy a felzárkóztatás legfontosabb eleme az oktatás. Na de mit tesznek önök az oktatással? Erősítsük meg, amit az előbb Barkóczy képviselőtársam mondott: addig, amíg 2010-ben vagy 2011-ben a GDP 4,7 százalékát fordították oktatásra, ma ez az arány 3,9 százalék, azaz önök közel 1 százalékpontot kivettek az oktatásra fordított forrásokból; lezüllesztik az oktatást, fenyegetik a tanárokat és a diákokat, bosszútörvényt terveznek elfogadni ellenük. Egy ilyen rendszerben önök szerint hogyan tud boldogulni egy hátrányos helyzetből érkező diák? A cigányság nagyjából 1, azaz egy százaléka jut el a felsőoktatásig. Nem hiszem, hogy ezért hálásnak kellene lenni.

(16.10)

Ha egy nemzet ereje a kiművelt emberfők sokaságában rejlik, akkor azt gondolom, hogy önök ezt nem engedhetik meg maguknak. Köszönöm. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Szintén kétperces szót kért a Jobbik frakciójából Dudás Róbert képviselő úr. Öné a szó. Parancsoljon!

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ami az úgynevezett súlyadót illeti, régen ez az önkormányzatokat illette. Az önkormányzatokat illette, és teljesen jogosan várták el a településen élők, hogy az útjaik, járdáik ebből kifolyólag folyamatosan karbantartás és javítás alatt legyenek. Előbb elvették a 60 százalékát, majd két évvel ezelőtt elvették a 40 százalékát.

A jövő évi költségvetésben sem tervezik azt - és nagy valószínűség szerint 2026-ig biztosan nem tervezik -, hogy ezt visszaadják nekik. Az utak, a járdák, az árkok és minden, ami egyébként a mindennapi élet

alapvető elemeként jelenik meg egy településen, főleg egy kistelepülésen, arra az önkormányzatok jelen állás szerint nem tudnak fordítani azért, mert ezt a bevételt elvették tőlük, és azért is, mert számos más bevételt és bevételi forrást elvettek tőlük. Önök folyamatosan büntetik az önkormányzatokat. Nem mindent. Nem minden önkormányzatot büntetnek. Megnézik azt, hogy mely település szavazott meg kormánypárti és mely település szavazott meg ellenzéki vezetőt.

Tisztelt Kormánypárti Képviselő Hölgyek és Urak! Tisztelt Államtitkár Úr! Minden településen élnek ellenzéki szavazók és kormánypárti szavazók. Azt gondolom, hogy ők ugyanolyan értékes tagjai a társadalomnak, mindannyian, legyen szó ellenzékiről, legyen szó kormánypártiról, csak az élet számos dolga iránt másként gondolkodnak, de én azt gondolom, ez nem bűn. A bűn az, ha emiatt őket vagy az egész adott települést büntetik. Önök támogatják a polgármestereket, akikről úgy gondolják, hogy támogatni kell, de nem a polgármestert kell támogatni, hanem a települést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Visszatérünk az előre... *(Jelzésre:)* Mégsem térünk vissza, mert Banai Péter Benő államtitkár úr jelentkezett, így soron kívül szót adok. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Barkóczy Balázs képviselő úrnak felhívom a figyelmét arra, hogy ha mindenütt a GDP-arányos kiadási szinteket néznénk, és mondjuk, a 2010-es arányokat tartanánk, akkor ebből formállogikailag az következne, hogy az államháztartási hiánynyunk is valahol fönn lenne az egekben. Tehát nem 3 százalék alatti hiányról beszélünk, és nem arról beszélünk, hogy az államadóssági rátát csökkenteni tudjuk, hanem arról, hogy továbbra is gyakorlatilag egy finanszírozhatatlan pályán lenne az ország.

A másik dolog, amit ennek kapcsán megjegyzek, hogy igen, a GDP-arányos mutatókban van változás. De ez annak is köszönhető, hogy a GDP jelentősen növekedett. Tehát a magyar GDP - Eurostat-adatok alapján - érdemben nagyobb most, mint 2010-ben volt. Ha Eurostat-adatokat megnézünk, ismét elmondom, 2010-ben Magyarország fejlettsége 66 százalék körül volt az Európai Unió átlagához, a legutóbbi adat közel 78 százalékos szintet mutatott.

Az oktatásnál azt tudom elmondani tényszerűen, hogy nemcsak nominálisan, hanem inflációval korrigálva, reálértelemben is növekedett 2010-hez képest az oktatási kiadások összege, és ez a növekedés 2024-ben is megvalósulhat, amennyiben az Országgyűlés elfogadja a kormány javaslatát. Természetesen az oktatási kiadásokon belül számolunk azzal, hogy a Magyarországnak járó európai uniós forrásokat fel fogjuk tudni használni, ezért kérjük képviselő úr és az ellenzéki frakciók együttműködését is.

Dudás Róbert képviselő úr önkormányzatokat érintő ügyeit illetően, hogy mit vett el a kormányzat

és mit nem. Képviselő úr pontosan tudja, hogy több mint 1300 milliárd forintnyi adósságot vett el az önkormányzatoktól az állam. Ha pedig az adótételeit nézzük, akkor megismétlem, a helyi önkormányzatok legnagyobb adóbevétele az iparűzési adó, ennek az összege jövőre közel 190 milliárd forinttal növekedhet 2023-hoz képest. Az önkormányzatok saját beszámoló alapján az önkormányzati rendszer finanszírozása stabil. Az együttes kereskedelmi banki és állampapír-állomány összege, ha Budapest kivételével nézzük, akkor 2022-ben magasabb, mint 2019-ben, a pandémia előtt.

Végül Varga Ferenc képviselő úrnak javaslom, hogy hallgassa meg Sztojka Attila képviselő úr tegnapi hozzászólását, romák felzárkózása. Tényszerűen elmondta az adatokat a képviselő úr. A romák foglalkoztatása az elmúlt években nagyobb mértékben emelkedett, mint az országos átlagos foglalkoztatási növekedés, ami pedig egyébként egymillió fő plusz munkahelyet jelentett. Ismétlem, a romák körében jóval nagyobb volt a foglalkoztatás bővülése. Sztojka képviselő úr szólt anno a tanodaprogramról vagy a roma szakkollégiumokról. Azt gondolom, hogy az elmúlt évek gazdaságpolitikájának az egyik nyertese, véleményem szerint, igenis a roma közösség is volt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Most térünk vissza az írásban előre bejelentett felszólalók sorához, ahol pedig Törő Gábor képviselő úr következik, a Fidesz frakciójából. Parancsoljon!

TÖRŐ GÁBOR (Fidesz): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Ház! Az elhúzóó háború, az instabil világgazdasági környezet, az elhibázott brüsszeli szankciós politika negatív hatásai Magyarországot is kihívások elé állítják.

Az eddig elért eredményeinket azonban nem hagyhatjuk veszni, ezért háborús időkben olyan költségvetésre van szükség, ami garantálja az ország fizikai és gazdasági biztonságát, megvédi a magyar családokat, a munkahelyeket, a nyugdíjakat és továbbra is fenntartja a rezsivédelmi rendszert. A 2024. évi költségvetésben több forrás jut a védelmi kiadásokra, így megerősödik a Honvédelmi Alap. Megújul a családtámogatási rendszer, megmaradnak a családi adókedvezmények, és biztosítottak a Rezsivédelmi Alap forrásai is. Magyarország Kormánya a nyugdíjasokkal kötött megállapodás értelmében háborús időkben is megőrzi a nyugdíjak értékét, biztosítja az inflációkövető nyugdíjemelést és garantálja a már teljes egészében visszaépített és megemelt 13. havi nyugdíj folyósítását.

Jómagam a rezsitámogatási rendszer fenntartásáról, a munkahelyek védelméről, a családtámogatások további biztosításáról és a nyugdíjak reálértékének megőrzéséről szeretnék beszélni. A háború és az elhibázott brüsszeli szankciós politika miatt egész Európában jelentősen megemelkedtek az energiaárak.

A 2013 óta fenntartott rezsivédelmi intézkedéseknek köszönhetően még a szankciós energiaár-emelkedések közepette is a magyar családok fizetik a legolcsóbb energiaárakat az Európai Unióban.

A rezsicsökkentett árak védelme érdekében 2024-ben is marad a Rezsivédelmi Alap, aminek célja, hogy a kormány az elmúlt évekhez hasonlóan védelmet nyújtson a kiszámíthatatlan világpiaci energiaárak emelkedésével szemben, ezáltal biztosítva a magyar családok és vállalatok anyagi biztonságát és energiaellátását. A Rezsivédelmi Alap meghaladja az 1360 milliárd forintot 2024-ben, aminek a fedezete az extraprofitadóból és egyéb bevételekből származik. Továbbra is elvárjuk, hogy azok a szektorok is járuljanak hozzá az ország védelméhez, amelyek ebben a háborús helyzetben rendkívüli profitra tesznek szert.

A kormány a mostani háborús időkben is kiemelten kezeli a magyar családok, a gyermekvállalás és a gyermeknevelés támogatását. Emellett a családi adórendszer kedvezményei, a legalább négy gyermeket nevelő és a 30 év alatt gyermeket vállaló nők személyijövedelemadó-mentessége, a 25 év alatti fiatalok személyijövedelemadó-mentessége továbbra is biztosított lesz.

A családtámogatási rendszer megújítása mellett is 3,5-szer több jut családtámogatásra, mint 2010-ben. A családpolitikai kiadások és az adókedvezmények együttes összege így meghaladja a 3300 milliárd forintot. A nyugdíjasok védelme háborús helyzetben is biztosított. Marad az inflációkövető nyugdíjmelés, a 2022-ben teljes egészében visszaépített és megemelt 13. havi nyugdíj, és amennyiben a gazdasági növekedés lehetővé teszi, nyugdíjprémium fizetésére is sor kerül. A nyugdíjakra és a nyugdíjszerű ellátásokra fordítható költségvetési források összege több mint 6540 milliárd forintra emelkedik, ami a költségvetés legnagyobb tétele. Megmaradt a teljes egészében visszaépített és megemelt 13. havi nyugdíj, amire a kormány közel 450 milliárd forintot fordít 2024-ben.

(16.20)

Tisztelt Ház! A 2024-es költségvetés háborús időkben készült. Míg néhány évvel ezelőtt elképzelhetetlennek tűnt, hogy Európában háború törjön ki, most az a közvetlen szomszédságunkban zajlik, és a következményeivel szembesülnünk kell. A jelenlegi helyzetben számolni kell a háború elhúzódásának lehetőségével, ebben az esetben pedig különösen fontos, hogy mindazokat az eredményeket, amelyeket elértünk az elmúlt években, meg tudjuk védeni.

A teljes fizikai és gazdasági biztonságot természetesen az garantálná Magyarország számára, ha mielőbb tűzszünet és béke lenne. Kérem a tisztelt Házat, támogassák a 2024. évi költségvetés elfogadását. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Mielőtt megadnám a szót Arató Gergely képviselő úrnak, szeretném tájékoztatni önöket a további felszólalók sorrendjéről, lévén hogy nagy

részben eltértünk az írásban előre bejelentett sorrendhez képest. Most Arató Gergely képviselő úr fog következni, a DK frakciójából, aztán Földi László képviselő úr, Kunhalmi Ágnes, majd Tasó László lesz a sorrendünk. Most tudom megadni a szót a képviselő úrnak, köszönöm a türelmét. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Az a helyzet, hogy itt hallgatom önöket most már az egész nap folyamán, és azt látom, azt hallom, hogy önök sokkal szívesebben beszélnek 2010-ről, sokkal szívesebben beszélnek az előző válságról, mint arról, hogy önök mit csinálnak és arról, hogy most hogyan áll az ország és hogyan áll a költségvetés. Ez nem véletlen. A költségvetés önöknél már évek óta nem tényirodalom, hanem fantasy, valamifajta elképzelés, álom arról, hogy mit szeretnének önök, mit gondolnak önök, miben reménykednek, aminek a valósághoz semmi köze nincsen. Elég csak emlékeztetnünk a 2023-as költségvetés csúfos bukására, amelyet szégyenletes módon még a hatálybalépés előtt módosítottak kormányrendeletben - ami persze arculcsapása a parlamentáris demokráciának -, majd utána, ugye, utólag, a hatálybalépés után pedig gyakorlatilag nulláról újraírtak.

Nem kell hozzá nagy fantázia, hogy megmondjuk, hogy a 2024-es költségvetés sorsa is hasonló lesz, olyanfajta kiindulópontokat választottak, amelyeknek semmilyen realitásalapja nincsen. De - még egyszer mondom - nem véletlenül beszélnek önök szívesebben a 15 évvel vagy 13 évvel ezelőtti időkről, mint a mostaniról, mert ez a költségvetés egy katasztrófa-költségvetés. No, nem a háború ez a katasztrófa, hanem az önök alkalmatlansága, gyenge kormányzása, gondolatlansága, fantáziatlansága.

Ez az adóemelések és az áremelések költségvetése. Jól látható módon pénzporszívó üzemmódba kapcsolt a kormány, mindent visz, amit ér. Megemelik a jövedéki adót, és ne hivatkozzanak az Európai Unióra! Pont most fontos önöknek az Európai Unió, most nem bírtak derogációt kérni? Most nem volt fontos a magyar emberek védelme? Csak minden más esetben fontos? Amikor a saját zsebükről van szó, akkor fontos, akkor harcolnak az Európai Unióval, amikor az állampolgárokat kéne megvédeni, akkor nem? Megadóztatják vagy növelik a bankbetétek kamatadóját, de hát éppen ma látom, hogy már a KRÉTA-rendszerben is kéregetnek, ott is állampapír vásárlására biztatják a polgárokat.

Jól látható módon iszonyatosan nagy bajban vannak, nagy bajba hozták magukat, elképzelésük pedig nincsen, kizárólag az adóemelés és a megszorítások, kizárólag az áremelések politikája. Ez a költségvetés nem az 1 százalékos inflációt szolgálja, hanem az orbáni infláció megerősítését. Ennek a költségvetésnek a következménye az lesz, hogy nemhogy érdemben... - nemhogy egy számjegyű infláció nem lesz, de még az infláció csökkenése is nagyon lassú lesz. És tudom, hogy önök szeretnek a háborúra, a szankciókra, a galaktikus űrtanácsra meg a Sith

nagyurakra hivatkozni, de az a helyzet, hogy ha itt tényleg a háború meg a szankció a hibás, akkor szeretném megkérdezni: más európai országokat ez nem érint, se a háború, se a szankció, csak pont Magyarországot? Csak pont Magyarországon lesz ettől háromszoros az infláció, mint az uniós átlag? Önök szerint ezt valaki elhiszi? Hát, legfeljebb hogyha megcsinálják filmben, akkor megnézzük, de akkor sem fogjuk elhinni.

Az a helyzet, hogy önök nem hajlandóak szembenézni a valósággal, nem hajlandóak... - kivéve, bocsánat, kivéve Matolcsy Györgyöt, akinek mostanában van néhány tiszta pillanata, de a gazdaságpolitika irányítói jól láthatóan továbbra sem képesek arra, hogy belássák azt, hogy hol tartunk, mit okoztak, és mivel érték ezt, milyen hibákkal.

Az a helyzet, hogy tényleg mindig örülünk, és szeretném az államtitkár úrnak megköszönni, hogy az igazság egy kicsi szikrája felcsillant a beszédében, amikor elismerte azt, hogy csökkent az oktatásnak a nemzeti össztermékből való részesedése (*Banai Péter Benő közbeszól.*), lényegében elismerte azt, hogy a költségvetési hiányt az oktatási kiadások lefaragásával állították helyre. Hozzá kell tennem, hogy nemcsak az oktatásból, hanem az egészségügyből, a nyugdíjasoktól és a szociális ellátásból is rengeteg forrást vettek ki. Az az igazság, hogy a GDP-növekedésről önök szívesen beszéltek, amíg volt, most nem annyira tudnak róla beszélni, mert éppen csökken a GDP, de amíg növekedett a GDP, addig önök ezt a többletjelítményt nem az embereknek adták oda, nem az oktatásnak, nem az egészségügynek, nem a szociális ellátásoknak, hanem a saját haverjaiknak, a fideszes milliárdosok zsebet tömték ebből a pénzből. Ez az a pénz, amely ma hiányzik az oktatásból és az egészségügyből meg a szociális... - meg folytathatnám, a kultúrából, és még nagyon hosszú lenne ez a sor.

Merthogy az a helyzet, hogy ennek a költségvetésnek kiadási oldalán egyetlen igazi nyertese van. Tudják, mi az, amire a békeparti kormány szívesen költ? Megmondom: a fegyvervásárlás; na, ez az egy. De az sem azért, mert az ország védelmi képességét akarják erősíteni, hanem azért, mert hát - hogy fogalmazzak finoman? - a nagy fegyvervásárlásoknál megfelelő magánprofitokat tudnak összegyűjteni. Mert hogyha a védelmi képesség erősítése lenne a fontos, akkor egyébként nem tennék tönkre Magyarország NATO-kapcsolatait, nem tennék Magyarországot páriává a közös védelmi szövetségünkben - biztos látták a mai hírt, hogy az amerikai szenátus megtagadott egy komoly fegyverbeszerzést Magyarország számára azért, mert önök nem erősítik, hanem gyengítik ezt a szövetséget olyan időkben, amelyek védelmi szempontból valóban kritikusak. Na, ez az önök védelmi politikája, de fegyvert persze szívesen vesznek, mert akkor valaki mehet oda tartani a markát az önök klientúrájából, az önök milliárdosai közül.

Pedig lenne forrás, és lehetne még adót emelni is, van olyan adóemelés, amivel mi is egyetértünk. Megmondom, hol kellene adót emelni: ott, ahol valóban

extraprofit van, a kaszinóknál, a dohányboltoknál, a szemétkoncesszióknál, az autópálya-koncesszióknál. Na, ott lehetne! Ott mi is támogatnánk, hogy ott legyen adó, a benyújtott költségvetési javaslatunkban és a majdan benyújtandó adójavaslatunkban is szerepel. Fizessenek a milliárdosok! Fizessenek a fideszes milliárdosok! Őket kell megterhelni, nem az embereket. Tőlük kell forrásokat kérni.

Ami meg az EU-forrásokat illeti, az nagyon megtisztelő, hogy állandóan ránk mutogatnak, hogy miatunk nincsenek EU-források, de az a helyzet, hogy önök miatt nincsenek. Önök azok, akik nem hajlandóak az alapvető jogállami feltételeket teljesíteni. Önök azok, akik nem hajlandóak lemondani a lopás jogáról. Még azt sem mondhatják, hogy nem tudják, hogy mit kellene tenni, mert a Demokratikus Koalíció az árnyékkormány javaslatára benyújtotta az ezzel kapcsolatos javaslatokat, amelyeket önök még napirendre venni sem voltak hajlandóak.

Kiderült, hogy önöknek fontosabb az, hogy a saját zsebüket tömhessék és a saját hatalmukat erősítsék, mint az, hogy hozzájussanak az európai uniós forrásokhoz. És ezek után ne hivatkozzanak arra, hogy az Európai Unió miatt nem fizetik ki a tanároknak a megemelt bért, mert ebben a költségvetésben is lenne forrás, hogyha akarnák - hogy, hogy nem, miniszterelnöki meg államtitkári meg miniszteri fizetésemelésre volt forrás, ahhoz nem kellett az Európai Unió -, hanem bizony arról van szó, hogy önöknek ez nem fontos, azt hiszik, hogy egy ilyen olcsó propagandafogást tudnak ebből csinálni.

Hogyan érinti Kőbányát és Kispestet ez a költségvetés? Erről is beszéljünk pár szót! Hát, nem mondom, hogy nagyon okosan választották ki korábban a kormányzati beruházásokat Kőbányán, de most mindazokat, amelyekkel eldicsekedett a helyi fideszes polgármester, meg eldicsekedett az önök képviselője-löltje a kampányban, azokat most mind leállítják. Nem lesz Póka Egon művészeti akadémia; nem lesz multifunkcionális sportcsarnok, ott marad a helyén egy baromi nagy gödör; nem lesz sportliget; semmi nem épül meg, amit önök megígértek.

Éppen ezért mi benyújtottuk az alternatív költségvetésünket, ahol nemcsak rendbe rakjuk egyébként a költségvetés arányait, nemcsak odatesszük a pénzt tudniillik a bérek emelésére, az egészségügy, az oktatás rendbetételére, a nyugdíjasok kárpótlására, a szociális biztonság növelésére, ahol erre valóban szükség van, hanem azt is megmondjuk, hogy mik azok a beruházások, amelyekre szükség van az egyes városokban, falvakban, amelyeket az ott lakók valóban akarnak.

(16.30)

Ebben a javaslatban többek közt szerepelnek azok a beruházások, amelyeket a kispesztiek és a kőbányaiak hosszú évek óta sürgetnek: a kispesztusi uszoda felújítása, a kispesztusi piac felújítása, a Kőrösi Csoma Sándor Sport... - sportközpont? - Kulturális Központ

felújítása - bocsánat, már mindig egy kicsit az önök fejével gondolkozom, szóval nekünk a kultúra is fontos, nemcsak a sport -, de szerepel éppenséggel például a kőbányai és kistérségi vasútállomások rendbetétele, amit önök tíz éve minden évben megígérnek, és soha semmit nem csinálnak.

De szerepelnek persze a kőbányaiaknak és kistérségi fontos fővárosi ügyek is: a köztisztaság, a közösségi közlekedés fejlesztése, a járműbeszerzések támogatása vagy éppen az utak karbantartására szolgáló források támogatása. Végül szerepelnek ebben a javaslatban többek között - persze sok más javaslatunk is van - azok az energetikai beruházások, amelyek fontosak az önkormányzatoknak, a vállalkozásoknak vagy éppen a lakosságnak. Szerepel a panelprogram megújítása, egy sokkal szélesebb lakásfelújítási program önrésztének biztosítása; szerepel benne a lakossági nap- és szélérőművek telepítésének támogatása, a vállalkozások és önkormányzatok energetikai korszerűsítésének támogatása.

Dobrev Klára árnyékkormányja tehát tudja, hogy mit kellene tenni. Ha önöktől csak annyi telik, hogy sírnak és panaszkodnak a szankciók meg a háború miatt, meg sírnak és panaszkodnak azért, mert az Európai Unió nem engedi tovább azt, hogy önök ellopják az európai uniós forrásokat, akkor önök alkalmatlanok ennek az országnak a vezetésére. Álljanak föl, vallják be az eddigi bűneiket, és bízzák a választókra azt, hogy válasszanak egy olyan kormányt, amelyik képes vezetni ezt az országot! (*Font Sándor: Álmodik a nyomor!*) Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a DK soraiban.*)

ELNÖK: Felszólalásra jelentkezett Takács Péter államtitkár úr, a Belügyminisztérium államtitkára. Megadom a szót soron kívül. Parancsoljon!

DR. TAKÁCS PÉTER belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök asszony. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselő Urak és Hölgyek! Csak nagyon röviden, hogy Arató képviselő úr csúsztatásait helyre tegyem.

Önök voltak azok, akik az egészségügyből 600 milliárdot vontak ki (*Varju László: Elég nehéz elviselni, amikor hazudik valaki! - Arató Gergely: Most! Erről beszélj! Erről a költségvetésről beszélj!*), bevezették a vizitdíjat, bevezették a kórházi napidíjat (*Varju László: Néhány lélegeztetőgépről kellene beszélni, államtitkár úr!*), fizetős felsőoktatással kísérleteztek, és több iskolát bezártak, 15 ezer tanárt az utcára tettek. Csak nagyon röviden összefoglalnám a tényeket, ehhez képest mérjük most a mi teljesítményünket.

Az egészségügyi bérfejlesztésről pedig, hogy egy válság idején önök 20 százalékkal csökkentették az orvosok fizetését; ezt onnan tudom, hogy én is az alanya voltam ennek a csökkentésnek. Mi a kormányzásunk alatt a négyszeresére emeltük, és egyébként közel megdupláztuk például az orvosok fizetését egy válság idején.

A szakdolgozóibér-emelési program pedig, amit '16-ban megkezdtünk, most is folytatódik, idén is folytatódik. Júliustól 18 százalékkal emeljük a szakdolgozói béreket, és ha áttanulmányozzák a költségvetést, 240 milliárd forint segíti jövőre a következő lépést: márciustól valamennyi szakdolgozó, ápoló és az egészségügyben dolgozók is nagyon jelentős béremelést fognak kapni.

Úgyhogy azt hiszem, hogy ha a szikár tényeket nézzük, akkor a képviselő úr csúsztatásai nem állják meg a helyüket. Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Az előre bejelentett felszólalók körében a következő hozzászólónk Földi László képviselő úr, a KDNP frakciójából. Parancsoljon!

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! „Nem termékeny lapály, hegyek, ásványok, éghajlat (...) tesz a közérőt, hanem az ész, amely azokat józanon használni tudja.” Ezeket a szavakat Széchenyi mondta annak idején.

Azt gondolom, hogy a központi költségvetésről szóló vita legfontosabb eleme vagy legfontosabb jellemzője lehet a józanság. Nyilván sok indulatot felkavart ez a költségvetés, de azt gondolom, hogy a legnagyobb erénye ennek a költségvetésnek, hogy józanul gondolta végig az ország gondjait és bajait.

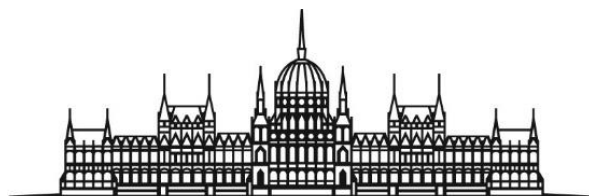
Mindnyájan tudjuk, hogy a papír mindent elbír, az ország azonban bizony nem bír el mindent. (*Arató Gergely: És milyen igaza van!*) Ezért tartom nagyon jónak, hogy a kormány a nagyon nehéz jelenben a bizonytalan jövőt látva, józanul és reálisan építette, töltötte fel a nemzet közös kasszáját.

Tisztelt Képviselőtársaim! Háborús időket élünk, kimondani is szörnyű. A mi nemzedékünk és a mostanáig utánunk következők nem erre rendezkedtek be. Mindannyian azt hittük, hogy Európában többé nem dörögnek majd a fegyverek, sőt úgy láttuk, hogy a második világháború borzalmas tanulságát levonó politikai, társadalmi, gazdasági és intézményi változásoknak köszönhetően a globális vérontás közvetlen veszélyét is sikerült oda száműzni, ahova való, a történelemkönyvek lapjaira.

(Folytatás 72/2-ben!)

Országgyűlési Napló

Ami azonban a szomszédságunkban történik, az nem regénybeli fikció vagy játékfilm és fantázia, hanem a szó szerinti véres valóság. Egy háború, amelyben magyar emberek is meghalnak, és amelynek soha nem lesz győztese. Nem mi tehetünk erről a helyzetről, de ha ez a helyzet, akkor ezt kell kezelni. Háborús időkben pedig olyan védelmi költségvetésre van szükség, olyan büdzsére, amely megvédi az ország biztonságát, a családokat, a munkahelyeket, a nyugdíjakat és a rezsicsökkentést. Mindenekelőtt azonban meg kell védenünk a békepártiságunkat. Magyarország nem ül fel a nemzetközi világ és a hazai baloldali háborús uszításainak, a magyarok ki akarnak maradni ebből a háborúból.

Törvényhozóként az az elsődleges feladatunk, hogy ne hagyjuk veszni az eddig elért eredményeinket. A gazdaság tavaly 4,6 százalékkal bővült, idén csak 1,5 százalékkal, jövőre viszont már 4 százalék növekedéssel számolunk. A költségvetés egyensúlyban van, az államadósság és az infláció csökkenő pályán marad.

Garantálnunk kell az ország fizikai és gazdasági biztonságát. Éppen ezért mi, kereszténydemokraták is üdvözljük, hogy a 2024-es költségvetésben több pénz, közel 1310 milliárd forint kerül a Honvédelmi Alapba, megújul a családtámogatási rendszer és megmaradnak a családi adókedvezmények, illetve az extraprofitadó fenntartásával biztosított a Rezsivédelmi Alap mintegy 1360 milliárd forintja. Jövőre is megőrizzük a 2010 óta létrehozott egymillió új munkahelyet, valamint a nyugdíjak értékét, és a 13. havi nyugdíjat is kifizetjük.

Felhívom szíves figyelmüket a fokozódó migrációs nyomás elleni küzdelem fontosságára is, hiszen Magyarország sajnos csak magára számíthat a határok védelmében, amelyeket immár fegyverrel ostromolnak az embercsempészek. Bőven van tehát feladat, ezért nagyra értékelem, hogy a 2024-es költségvetés 220 milliárd forintos, a bruttó hazai termék mintegy 0,25 százalékát kitevő központi tartalékkal is rendelkezik.

Tisztelt Országgyűlés! Két témát részletesebben is kifejtenék a jövő évi költségvetéssel kapcsolatban. Az első a családok védelme. A családokra a nemzeti boldogulásunk legerősebb bástyáiként tekintünk, ezért támogatásukat továbbra is kiemelt fontosságúnak tartjuk. Nemzetstratégiánknak ezt az alapját, a családtámogatási rendszert folyamatosan felülvizsgáljuk. A tapasztalatok és a költségvetés lehetőségeinek függvényében úgy igyekszünk finomhangolni, hogy továbbra is minden család számára segítséget nyújtson. Ez a komplex, több mint 30 intézkedésből álló, több ágazattal is kölcsönhatásban álló rendszer nemzetközi szinten elismert, mert innovatív megoldásokat alkalmaz.

Egyetértünk a kormánnyal abban, hogy a családok védelmét háborús időkben is biztosítani kell. Ezért üdvözlendő, hogy jövőre is megmaradnak a családi adórendszer kedvezményei, a legalább négy gyermeket nevelő és 30 év alatti, gyermeket vállaló nők,

illetve a 25 év alattiak személyijövedelemadó-mentesége továbbra is biztosított lesz. A családpolitikai kiadások és az adókedvezmények együttes összege meghaladja a 3300 milliárd forintot. Ez azt jelenti, hogy 2024-ben több mint 3,5-szerese jut családtámogatásra, mint amennyi volt annak idején 2010-ben.

Pest vármegyei kistételepülések képviselőjeként a „Magyar falu” program folytatását is nagyon fontosnak tartom. Érdemes felidézni, hogy a Gyurcsány-Bajnai-kormányok tudatos faluromboló politikát folytattak, büntették a vidéki Magyarországot, erőltették az urbanizációt, hogy elnéptelensítsék a kistételepüléseket, önkormányzatokat vittek csődbe azzal, hogy összesen 1369 milliárd forint értékben eladósították azokat.

(16.40)

Ezen belül az 5 ezer lélekszám alatti települések csaknem 85 milliárd forint tartozást halmoztak fel. Ne felejtjük el azt sem, hogy a baloldali vezetők szabadították rá az országra a devizaalapú hiteleket, amelyekkel kizárólag nyugat-európai és banki érdekeket szolgáltak 2010-ig. 400 kistételepülésen teljesen megszűnt az oktatás, 38 vasúti mellékvonalon leállították a személyszállítást, kiárusították a termőföldet, és elüldözték a falvakból az orvosokat. Hosszan lehetne sorolni a baloldali falurombolás bűneit.

Mindezekkel szemben a polgári kormány 1369 milliárd forintos adósságtengert vállalt át az önkormányzatoktól, megszüntette a devizahiteleket, rögzítette a kamatokat, és 2019-ben elindította a „Magyar falu” programot, amely azóta több mint ezermilliárd forintos támogatást eredményezett. Ezt a programot maguk a falvak írják, hiszen az ő kéréseik épülnek be a támogatási rendszerbe. Az a célunk vele, hogy az alapszolgáltatások szintjén az életminőség minden kistételepülésen legalább olyan legyen, mint a környező városokban. Négy év alatt közel ezer kistételepülési óvoda és iskola újult meg. 1700 településen több mint 2200 projekt keretében fejlesztettünk óvodai játszóudvart vagy közterületi játszótereket. 10 milliárd forintból bölcsődék fejlesztésére lehetett pályázni, 2 ezer helyszínen támogattuk az orvosi és védőnői eszközök beszerzését, több mint 600 projekt során pedig orvosi rendelőket fejlesztettünk. Az én választókerületemben szinte minden 5 ezer fő alatti település részesült ezekből a javakból.

2019 óta közel 3700 kilométernyi mellékutat újjítottunk fel a Falusi Útalap elnevezésű programelem keretében. Idén további 1000 kilométernyi szakasz fejlesztése valósulhat meg. 2800 falusi kisbolt 8 milliárd forintos működési támogatást kapott. Ez az én választókerületemben két-három településen a boltok megmaradását jelentette. A falusi CSOK bevezetése óta több mint 1200 olyan kistételepülésen indult újra a népesség növekedése, ahol korábban lélekszámcsökkenés volt tapasztalható. Azt is elmondhatom, hogy az én választókerületemben ma már nincs olyan falu, ahol lehet találni üres házat. Elkelték a házak. Tovább

működik, mozgásban marad a pályázati rendszer és a kistéleplési üzletek támogatása is.

Tisztelt Országgyűlés! A „Magyar falu” program elindításával 2900, 5 ezer lélekszám alatti településen erősítettük meg azt a hitet, hogy a magyar falvaknak van jövőjük, tehát érdemes ott maradni, ott dolgozni és ott családot alapítani. Arra kérem a kormányt, hogy 2024-ben is tegyen meg mindent a vidéken élőkért, a kistéleplések lakóiért, a falvak megmaradásáért és fejlődéséért. Ez a jövő évi költségvetésben biztosított lesz. Köszönöm, elnök asszony. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: A következő hozzászóló az MSZP frakciójából Kunhalmi Ágnes képviselő asszony. Megadom a szót. Parancsoljon!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Urak! Először is azzal kezdeném, hogy egyetértek az előttem szóló ellenzéki képviselőkkel, akiknek a kritikái rámutattak arra, hogy lényegében megalapozatlan a 2024-re tervezett 4 százalékos növekedés, és a kormány szerintünk egyértelműen alábecsüli a 6 százalékos inflációt.

Saját felszólalásomban az oktatás helyzetével foglalkozom egy picit többet, kérdéseim is lesznek, hogy tisztán lássunk, mert van, amit nem igazán értünk. Ezt megelőzően azonban jelzem, hogy az elmúlt 13 évben a Fidesz-kormány radikálisan visszalépett a jóléti funkciók finanszírozása terén. Engedjék meg, hogy szociáldemokrata baloldali politikusként ezen a szemüvegen keresztül is megvizsgáljam a 2010 óta tartó területet, hogy egy kormány, adott esetben az adott évi költségvetés - ami egy útiterv, ahogy azt államtitkár úr is elmondta - összességében hogyan tükrözi egy állam, egy politikai erő szándékát. Baloldali politikusként számunkra az emberek jóléte, a jóléti kiadások mindig fontosak voltak. Nem azt mondom, hogy az egyensúly, amire államtitkár úr mindig hivatkozik, el kell hogy szabaduljon teljesen, de a prioritásokban igenis tükröződnie kellene véleményem szerint.

A fideszes politikusok állandóan hangsúlyozzák, hogy 2010-hez képest milyen mértékben emelkedtek a jóléti kiadások. Teljesen más képet mutat ez, ha a GDP-hez viszonyítottan nézzük meg a számokat. 2010-ben például az oktatási tevékenység a GDP 5,49 százalékát tette ki, a 2023-as módosított költségvetési előirányzatban ez az arány azonban csak 4 százalék. Az egészségügy esetében ez az arány 2010-ben 4,55, most 3,8. Még erőteljesebb a visszaesés a nyugellátások terén, ahol 10,45 volt 2010-ben, és mára 7 százalékra zuhant ez az arány. Politikailag nem tükröződik a nyugdíjas-társadalomban, de 12-szer nem adták oda önkéntes a 13. havi nyugdíjat a nyugdíjasoknak. Ez egyébként meglátszik a csökkenésben, a ráfordításban. Az egyéb társadalombiztosítási és jóléti kiadások esetében is látványos a zuhanás, 7,45-ről 5,5 százalékra. Összességében GDP-arányosan 2010-ben 31 százalék

jutott jóléti funkciók finanszírozására, idén ez már csak 23,2 százalék.

De azt is megnéztem összességében, hogy mi az, amire a Fidesz teremtett pénzt. Például bizonyos gazdasági funkciókra. Idetartozik az oligarcharendszer, illetve az új jobboldali tőkésosztály és annak a feltételrendszerének a kialakítása. De az állam saját magára is sokkal többet költött, mint 2010 előtt. Aztán mondhatnám az egyházat is; az összefonódás az egyház és az állam között nagyon világos; és hát a sport, ami nagyon fontos nemzetösszetartó tényező a Fidesz számára. Ezekre bizony jutott bőven, szemben a jóléti kiadásokkal. Teljesen egyértelmű tehát, hogy a Fidesz-kormányzat gazdaságpolitikai és hatalompolitikai céljait - ezt sokszor elmondtam - a társadalmi jólét rovására valósította meg.

Nézzük meg részletesebben az oktatási kiadások helyzetét. 2002 és 2010 között minden évben magasabb volt mind a költségvetési intézmények GDP-arányos kiadása, mint a teljes oktatási tevékenységé, mint 2011 óta valamennyi évben. A 2023-as módosított előirányzathoz képest a költségvetésben 2024-ben a terv szerint 629 milliárd forinttal lesz magasabb a költségvetési szervek oktatási kiadása, melynek összege így 3434 milliárd forint. Ez a jövő évre tervezett GDP 4 százaléka, nem jelent tehát érdemi előrelépést. S még egyszer mondom, ha a 2010-es 5,49-es adatot nézem, akkor még mindig elmarad ahhoz képest.

A részletesebb adatok szerint különösen nehéz helyzetbe kerülnek a középfokú oktatási intézmények, míg a felsőoktatásban valóban van egy előrelépés, de ennek a kedvezményezettjei elsősorban a közalapítványi fenntartású felsőoktatási intézmények és nem az állami intézmények. De ha csak az óvodák és az általános iskolák keretét nézem, az alacsonyabb mértékben, 6,6 százalékkal nő. Ez számomra azt jelenti, hogy ezek az intézmények veszítenek akkor is, ha valamivel jobban nő az infláció annál a 6 százaléknál, amivel a kormány számol. A középiskolák biztosan rosszul járnak, az ő keretük alig 3,5 százalékkal emelkedik. De hozzá kell tennem, hogy van egy „egyéb” oktatási sor is, az erre szánt összeget viszont 26 százalékkal emelték meg.

Továbbra sem látszik - s itt jönnének majd a kérdéseim -, hogy a költségvetés biztosítana forrást a pedagógusok folyamatosan beígért radikális béremelésére. Az első megjegyzésem az lenne, hogy a státusz-törvényben említett alsó jövedelemhatár biztosítását - egy től-ig határt állapítottak meg - nem látom.

Továbbá szeretnék emlékeztetni arra - ezt előttem Hiller István volt miniszter úr, politikustársam, MSZP-s képviselőtársam is elmondta -, hogy volt Orbán Viktornak és a kormánynak egy ígérete, miszerint a mindenkori minimálbérhez kötik a pedagógusok bérét. Ez mostanra több mint 95 százalékos béremelést jelentene a pedagógusoknak. Mivel ezt a miniszterelnök és a Fidesz visszavonta, egy önként vállalt ígéretét szegte meg, ne csodálkozzanak, hogy elégedetlen a pedagógusoknak legalábbis egy része, meg tüntetnek. Az a legnagyobb baj ezzel a visszavonással,

hogy innentől kezdve senki számára nincs garancia arra, hogy ha akár az Európai Uniótól is megérkeznének ezek a források, önök betartanák-e azt az ígéretet, hogy valóban radikálisan és garanciákkal alátámasztva fogják megemelni a pedagógusok bérét.

Azt is szeretném megkérdezni öntől, hogy alapvetően mi köze van az Európai Uniónak egy nemzeti hatáskörbe tartozó terület finanszírozásához. Ha valaki tud nekem erre választ adni, az talán ön, hiszen ön a költségvetésért felelős. Az oktatás egy nemzeti hatáskörbe tartozó terület - ön a nemzeti költségvetésért felel -, ezt tehát a nemzeti költségvetésből kellene megemelni.

(16.50)

Én azt szégyenletesnek tartom, hogy az Európai Unió a közösségi költségvetés rovására egyébként úgy dönt, hogy akkor besegít egy nemzetállam finanszírozásába egy nemzeti hatáskörbe tartozó területnél. Évek óta látják, hogy alulfinanszírozott az oktatás, folyamatosan készülnek az országjelentések. Nyilván ezért döntöttek úgy, hogy ebbe akkor besegítenek.

De hát kérdezem én: azt mondja a kormány, hogy ez a pénz jár nekünk. Rétvári úr tegnap azt mondta, hogy én ne kérjem ezt számon, mert ez nekünk jár. Azzal is egyetértek, amikor Rétvári úr azt mondja, hogy nincs feltétel nélkül élet. Ha közösségi költségvetésből akarunk egy nemzeti hatáskörbe tartozó területet finanszírozni, akkor figyelniük kell arra és tisztában kell lennie Magyarországnak azzal, hogy a közösségi költségvetésben benne van a magyarok pénze, a románok pénze, a németek pénze, a franciák pénze. Ne kösse, ne foglalkozzon az Európai Unióval! Én szeretném, hogy megjöjjenek ezek a pénzek. Én ahova megyek a szocialista pártcsaládban Európában, ezért lobbizok. De alapvetően önök, egy szuverenitására oly kényes kormány, amely politikát épít erre, hát hogy jön ahhoz, hogy egyébként közösségi költségvetésből várja? *(Cseresnyés Péter: Megállapodás!)*

Na, és akkor itt mondja a megállapodást a kedves képviselőtársam balról, vagyis hogy bizonyos értelemben jobbról, nekem balról. De akkor megkérem államtitkár urat, hogy akkor válaszoljon erre, mert az EFOP Plusz keretében állapodott meg a kormány, így van, és ez az emberi erőforrások operatív program, amely pontosan így szól, kimásoltam - és az lenne a kérdésem, ha ez nem teljesül, mert egyébként pontosan a kormány mond ellent, a státusztörvény szinte minden eleme szembemegy ezzel a megállapodással, akkor hogy lesz ebből pénz -, azt mondja: a kormány és a parlament nem fog egyoldalúan bevezetni a pedagógusok munkaterheit növelő - a státusztörvény növeli -, a meglévő szakmai autonómiát korlátozó - közalkalmazotti jogviszony elvétele - vagy a szakma vonzerejét csökkentő szabályokat - tudjuk, mennyien mennek el a pályáról -, ilyen intézkedésre kizárólag a legnagyobb pedagógus szakszervezetekkel folyamatos, érdemi, társadalmi párbeszéd alapján,

különösen a szerzett jogok tekintetében, konszenzusra törekedve kerülhet sor.

Most lehet azon vitatkozni, hogy egyébként teljesíti a kormány az egyeztetéseket vagy nem. Az én véleményem szerint az egyeztetések mennyisége nem egyenlő az egyeztetések minőségével, na de hát a „törekedve” szóba bele lehet kapaszkodni, törekedni kell. Én értem, de ha mégiscsak tele van olyan paragrafussal a státusztörvény, amelyről pénteken fogunk itt vitázni, és nem erre akarok kitérni, de ha nem lesz ebből pénz, akkor miből fogja a kormány biztosítani egy nemzeti hatáskörbe tartozó terület finanszírozását? Szerintem csak politikai akarat kérdése. Ha Vodafone-ra meg minden egyébre van pénz, akkor szerintem erre is kellene, hogy legyen pénz. No, és akkor erről ennyit.

Egyetlenegy dologra térnék még ki, hiszen nemcsak oktatáspolitikusként tevékenykedem, hanem egyéni országgyűlési képviselő vagyok Budapest főváros XVIII. kerületében. Ez Dél-Pestnek egy nagyon gyönyörű kerülete több mint százezer, valamivel több mint százezer lakossal. Egy nagyon szép kerület, nagyon kedves és nagyon értékes emberek lakják. Megérdemelnék azt, hogy a kormány figyeljen rájuk, és ha az egyéniben megválasztott képviselőjük pénzt kér bizonyos területekre, azt finanszírozzák. Eleve szomorúan látom, hogy az elmúlt időszakban az országban nagyon sok önkormányzattól vontak el forrásokat, így a XVIII. kerulettől is. Évente körülbelül 6 milliárd forint került elvonásra, amely bizony nem a politikai ellenléket rövidíti meg, hanem azokat az embereket, akik ezekben a kerületekben, illetve önkormányzatokban laknak, élnek.

Mindezeket túl a teljesség igénye nélkül, csak hogy meglegyen a jegyzőkönyvnek is, nagyon szeretnénk a XVIII. kerületben a Kondor Béla Általános Iskola alsós épületének energetikai korszerűsítését megoldani. Nagyon szeretnénk pénzt kérni a Nagykovácsi út XVIII. kerületi szakaszának a felújítására is. Szintén pénzt szeretnénk biztosítani - és ennek megfelelő módosítót adtam be - az önkormányzat Üllői úti épületének energetikai korszerűsítésére, vagy például az Üllői út XVIII. kerületi szakaszának a felújítására. Bár sokat elvontak, nagyon-nagyon fogcsikorgatva nekifogtunk, de ezt nem tudjuk felújítani központi költségvetés nélkül. Vagy például ott van a Vörösmarty Mihály Gimnázium és Általános Iskola tornacsarnokának az építése. Én nem vagyok sportellenes, de a tömegsportban jobban hiszek alapvetően. Tehát erre is szeretnénk pénzt kérni.

De ott van a Zsebők Zoltán Szakrendelő diagnosztikai szárnyának az építése és eszközbeszerzése. Itt szeretném megjegyezni, hogy az Egészséges Budapest keretében a főváros és a kormány kötött egy szerződést. Én úgy tudom, hogy itt mulasztásban vannak, most már talán kétéves mulasztásban, mert a kormány nem teljesíti ennek a kifizetését, de majd biztosan kiigazítanak a kormányzati tisztségviselők a kormányzat részéről, ha nem jól mondom. Tehát jó lenne, ha ezt a pénzt megkapnánk, mert akkor képesek lennénk ezt befejezni.

Van egy nagyon-nagyon szuper kerületi zeneiskolánk, amely tetőszerkezetének a felújítására kérnénk a nagy kegyes kormányt, hogy biztosítson némi pénzt, hiszen csodálatos képzés folyik benne csodálatos pedagógusokkal, csodálatos gyerekekkel, és nem szeretnénk, ha beáznának. De mondhatnám azt is például, hogy a XVIII. kerületi ifjúsági ház létrehozása régi vágyam, hát egyelőre nem talált meghallgatásra, de azért itt is elmondom, hátha egyszer áttöröm a falakat.

Van egy szuperjó múzeumunk is, a Tomory Lajos Múzeum, a harmadik ütemének a felújításához is jó lenne egy kis pénz, és végezetül, de nem utolsósorban a Rózsa Művelődési Ház felújítása, a színháztermének az egész korszerűsítése. Fantasztikus kulturális és egyéb élményeket nyújt a több mint százezer lakosnak.

Tehát egyéni képviselőként ezeket a módosítókat én beadtam, úgyhogy ha meghallgatásra talál legalább egy vagy kettő, annak százezernyi lakos nagyon örülne a XVIII. kerületben. Köszönöm szépen, elnök asszony, tisztelt Ház. Államtitkár úr, köszönöm a válaszait előre is.

ELNÖK: Ismételten szót kér Banai Péter államtitkár úr, így megadom a szót. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök asszony. Tisztelt Ház! Nem visszaélve a tisztelt Ház türelmével, nagyon röviden három dologra reagálnék. Képviselő asszony szolt a jóléti kiadásokról, ezen belül az oktatási, egészségügyi kiadásokról. Arató Gergely képviselő úr pedig úgy fogalmazott, mint hogyha én egy korábbi válaszomban azt elismertem volna, hogy a költségvetési stabilitás az oktatási, egészségügyi kiadások csökkenésének köszönhető.

Szeretném rögzíteni, hogy természetesen ilyet nem mondtam, az ellenkezőjét viszont állítottam és állítom. Tehát mind 2010-hez képest, mind 2023-hoz képest az önök előtt lévő törvényjavaslat mind nominálisan, mind inflációval korrigálva reálértéken növeli az oktatási és egészségügyi kiadások összegét. Egyszer.

A másik dolog. Az oktatási kiadásokon belül a pedagógusbér-emelés hol található meg? Miért európai uniós forrásokból finanszírozzuk? Ez a jövő évi költségvetésitörvény-javaslat céltartalékok előirányzatán szerepel, és a mögöttes finanszírozás valóban az EFOP Plusz.

Kunhalmi Ágnes képviselő asszony azon állítását korrigálnom kell, mely szerint az Unió költségvetésének a rovására kerül sor a pedagógusbér-emelés finanszírozására. Képviselő asszony így fogalmazott, hogy kénytelen az Európai Bizottság - vagy akkor én értettem félre - a saját pénzéből ide berakni forrást. Nem, nem erről van szó. Van egy Magyarország részére elkülönített keret. Ezt az Európai Tanács és az Európai Parlament jóváhagyta. Ez Magyarországnak jár. Ez a magyar keret. Na most, ha egyetértés volt abban a magyar kormány és az Európai Bizottság között, hogy célszerű a pedagógusok béremelésére pluszforrást biztosítani,

és ez európai uniós forrásból finanszírozható, akkor semmilyen akadály nem volt annak, hogy ez bekerüljön az uniós finanszírozás részleteit tartalmazó operatív programba. Ezt jóváhagyta az Európai Bizottság.

Tehát én nem látok abban semmilyen kivetnivalót, hogy a Magyarország rendelkezésére álló közpénzekből és ezen belül az európai uniós forrásokból a pedagógusok bérét is finanszírozzuk, és természetesen hosszabb távon ez egyértelműen teljes egészében a központi költségvetést fogja terhelni. De ismétlem, itt nem arról van szó, hogy az Európai Bizottság valahonnan máshonnan elvett pénzt, hogy a magyar tanároknak legyen pénze. Nem. Ez a Magyarország rendelkezésére elkülönített forrásokból valósulhat meg.

A harmadik dolog. Képviselő asszony „önkormányzati elvonás” kifejezést használt. Ha a szolidaritási hozzájárulásra gondolt képviselő asszony, azért azt hadd mondjam el, hogy a magyarországi települések jövedelmi helyzetében nagyon jelentős különbségek vannak, Budapesten és a kerületeiben él a lakosság 16,6 százaléka, viszont az iparűzésiadó-bevétel 40,5 százaléka jelentkezik itt. Községekben él a lakosság 32 százaléka, az iparűzésiadó-bevételnek pedig 10,8 százaléka szerepel itt, tehát több mint hatszoros jövedelmi különbségek vannak.

Ha a baloldali pártok fontosnak tartják a szolidaritást, akkor szerintem elfogadják azt, hogy a gazdagabb, jobb módú települések többletbevételeiből részben lehet finanszírozni más, szegényebb önkormányzatok kiadásait.

(17.00)

A szolidaritási hozzájárulás tehát az önkormányzati támogatásokat tartalmazó költségvetési fejezet bevétele. Én abban bízom, hogy az ön által képviselt kerületnek, illetőleg településrészeknek az iparűzésiadó-bevétele úgy fog növekedni 2024-ben, hogy abból például lehetőség nyílik azoknak a fejlesztéseknek a finanszírozására, művelődési ház, egyéb fejlesztések finanszírozására, amit a képviselő asszony említett. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Az előre bejelentett felszólalókkal folytatjuk a vitát. Ennek keretében pedig Tasó László képviselő úr következik a Fidesz frakciójából. Parancsoljon!

TASÓ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Tisztelt Jelenlévők! Magyarország 2024. évi költségvetésének beterjesztése a szokásos módon történt, bekerült az Országgyűlés elé, a tegnapi nap folyamán a pénzügyminiszter úr elmondta az expozéját, megkezdődött az általános vita, jönnek a módosító javaslatok, és lesz egy nagyon komoly vita még, és a végén remélhetőleg elfogadjuk a költségvetést. Ez ennek a folyamata, de mindenképp hozzá kell tenni, hogy ez a legfontosabb törvényhozási lehetősége az Országgyűlésnek, a legfontosabb törvénye minden évben.

Most, amikor készülünk a következő évi költségvetés elfogadására, akkor viszont számos körülményt figyelembe kell venni, ami nem szokványos.

Tudjuk azt, hogy háború van a közelünkben, és olyan körülmények kerültek napvilágra, amelyeket talán nem vettünk észre. Látható, hogy nagyon komoly pozícióvesztést szenvedett el Európa az elmúlt években, és azt is láthatjuk, hogy a tengerentúlról irányítják a folyamatokat. Nagyon nehéz ilyen közegben Magyarországnak megmaradni, és azt a karakteres kormányzati munkát végigcsinálni, amit elkezdünk. És ezt tovább nehezíti az a probléma is, hogy Magyarországon is vannak, akik ezt a folyamatot támogatják, és neheztik Magyarország boldogulását.

Mindenképpen szólni kell arról - többten tettek egyébként már erre utalást -, hogy azok a lépések, amelyek a háború után bekövetkeztek Magyarországon, és az Európai Unió kezdeményezte, azok szerintünk elhibázott lépések voltak, de mindenesetre olyan problémákat okoztak, amelyeket nehezen lehet kezelni. Most Magyarország kénytelen egy csomó dolgot újragondolni annak érdekében, hogy azt a karakteres munkát tovább tudja folytatni, amelynek középpontjában a magyar családok állnak, a magyar érdekek állnak, a nyugdíjasaink, a vállalatok és az a magyar jövő, amit közösen terveztünk meg.

Rendkívül fontos rámutatni arra is, hogy közben sokan dolgoznak ez ellen. Nem lehet szó nélkül hagyni, hogy az országnak károkat okoznak azok, akik az uniós forrásokat próbálják visszatartani, olyan lépéseket tesznek, amelyekkel ez a folyamat erősödik is. Alkalmanként a botrányhoz is nyúlnak, próbálnak mindent kitalálni annak érdekében, hogy segítsék azokat az európai bürokratákat, akik nem Magyarország barátai. Most úgy tűnik, hogy ezek a lépések egyre inkább beérnek, és Magyarország küszködik az uniós források nélkül.

Tehát ha uniós forrásokról beszélünk, akkor mit is mondunk? 2004-ben, amikor csatlakoztunk az Európai Unióhoz, egyértelmű volt, hogy átadjuk a piacainkat, beengedjük a külföldi tőkét és azt a nagytőkét, amely Európát behálózta, ennek fejében viszont kapunk támogatásokat a felzárkózásra. Egyértelmű volt, hogy a kohéziós forrásokat azért adják, hogy sikerüljön olyan lépésváltást tennie Magyarországnak, amelytől a versenyképességünk nagyban javul. Ezek a források tehát Magyarországnak járnak, és nem adhatóak.

A költségvetésünkre visszatérve továbbra is ki kell hangsúlyozni, hogy 4 százalékos gazdasági növekedést irányoztunk elő, és reményeink szerint 6 százalékos infláció mindenképp meg fog maradni.

Tartjuk azt a 3 százalékos alatti költségvetési hiányt, amely rendkívül fontos az európai mezőnyben. Hozzá kell tenni mindig, hogy Magyarország képes lett, és a következő években is képes lesz arra, hogy csökkentse adósságállományát, 69 százalékról 60 százalékos környékére fogja hozni a terveink szerint 2024-ben. És hozzá kell tenni azt is, hogy Magyarországon a foglalkoztatás nagyon nagy mértékben javult, magasabb, mint az Európai Unió átlaga.

Nagyon fontos tennivalónk van, hiszen meg kell védeni a magyar családokat a megemelkedett energiaáraktól és annak a bizonytalanságaitól is. Rendkívül nagy lépések voltak, amelyek segítettek abban, hogy túl tudtuk élni azokat a nehéz hónapokat, amelyek mögöttünk vannak már. Reményeink szerint enyhülés várható, de ettől függetlenül nem lehet kiszámítani a jövőt.

Továbbra is tudjuk tartani a családok támogatását, amelyről sokan elmondták már, kinek adunk kedvezményt, milyen korcsoportoknak, a négygyermekes anyáknak, a 30 év alatt gyermeket vállalóknak, a 25 év alattiaknak, és természetesen továbbra is támogatjuk gyermekeink nevelését.

Rendkívül fontos tudni, hogy a nyugdíjasainkra is vigyázunk ugyanúgy, mint ahogy tettük eddig is, és Magyarországon számíthatnak a nyugdíjasok a reálérték megőrzésére nyugdíjaiknál. Az is fontos tény és egyértelmű eredmény, hogy ha tartani tudjuk a 4 százalékos gazdasági növekedést, akkor lehetőség lesz nyugdíjprémiumra. Hogy miért foglalkozunk ennyit a nyugdíjasainkkal? Azért, mert a szüleinkről, a nagyszüleinkről van szó, és szeretnénk, hogyha úgy tudnának élni, mint ahogy jár egy ilyen korban élő magyar embernek.

Az egészségügyről több alkalommal tettek már kijelentéseket a képviselőtársaim is, de hozzá kell tenni mindig, hogy nagy a szám, de nincs elég és nincs olyan nagy szám, amit ne lehetne és ne kellene még az egészségügyre is fordítanunk.

A kutatásról imént szolt a képviselő is, és azt gondolom, kell mindenképpen szólni arról, hogy a kutatási támogatás mégiscsak óriási mértékben nőtt, attól függetlenül, hogy ide is jóval több pénz kellene, és ezt senki nem vitatja. De ahhoz szükségünk van az uniós forrásokra, és ha megállapodásunk is van, akkor valamilyen módon el kell érünk, hogy meg is érkezzon.

A magyar kormány számol az uniós forrásokkal a következő évben is. Ha jól emlékszem a számra, akkor talán 3600 milliárd forint jönne még a 2014-21-es zárából is, ami, ugye, elszámolható lenne, ha jól emlékszem a számokra; és azt is hozzá kell tennünk, hogy Magyarország 2024-ben 692 milliárdot fog befizetni. Tehát van egy hozzájárulásunk is az európai uniós költségvetéshez, tehát nem csak kiveszünk.

És hogy miért kell az uniós forrás? Azért, mert az uniós forrás megérkezésével a központi költségvetés más elemeit tudjuk kipótolni és tudjuk kicserélni. Természetesen ezerféle helyre fel tudnánk használni, de többek között lehetőség lenne arra is, hogy a pedagógusbéreket ebből finanszírozzuk.

Nagyon fontos, hogy megkapjuk azt a hitelt is, amelyet egyébként közösen vettünk fel az Unió országaival, és most, ha jól emlékszem, akkor 770 milliárd forintról van szó, ami most járna, a következő évben arányosan, ha jól tudom. Összességében 2400 milliárd forintról van szó, ha jók a számaim.

Nagyon fontos hozzátenni: az önkormányzati szférában is akármennyi pénz van, most úgy néz ki,

hogy 4186 milliárd forint költségvetési fő száma van az önkormányzati szférának, de még hozzá kell tennünk 1050 milliárd forintot, és még kellene hozzátenni legalább még ennyit, mert minden egyes településre kell a forrás és kell a pénz. Sajnos egészen nagy a különbség valóban Kelet-Magyarország, Észak-Magyarország, Közép-Magyarország és Nyugat-Magyarország között, és hozzá kell tennünk azt is, hogy nem sikerült olyan mértékben felzárkóznunk, mint ahogy reméltük volna.

Budapestről az imént hallottunk néhány fontos számot egyébként, de hozzá kell tenni azt is, hogy a magyar GDP-nek a 36,5 százaléka Budapesthez kötődik, tehát óriási erőről van szó, olyan gazdasági hatalomról van szó, amely jó egyébként, Magyarországnak használ, de figyelni kell, hogy mekkora különbséget jelent ez a mi esetünkben Észak-Magyarországon.

Észak-Magyarországon az uniós átlagnak a 47 százalékát érjük el, Budapesten ez a szám 154 százalék. Az észak-magyarországi, észak-alföldi régióban a három megyeszékhellyel együtt vagyunk 47 százalékon. Hogyha a 47 százalékot jól megnézzük, akkor ha Debrecen, Nyíregyháza és Szolnokot kivesszük, akkor 40 százalék környékén sem járnánk. Tehát mégiscsak nagy különbség van, hogy 40 százalék van az Észak-Alföldön, meg 154 százalék van Budapesten. Tehát akkor elképzelik, hogy mennyire várják a településeink az uniós forrásokat, hogy tudjunk továbblépni, hogy a településeink megtartó ereje növekedjen, a gyerekeink ne hagyjanak el bennünket.

Ezért nagyon várják egyébként Álmosdon is, a választókerületemben, hiszen kellene egy szolgáltatóház, és kellene még nagyon sok útépitésre lehetőség. Elkészült az óvodájuk, a bölcsődéjük, de nyilvánvalóan tele vannak tervekkel. Bagamérban a csapadécsatornázást folytatni kellene, az útépitéshez pedig megint forrásokra lenne szükség, de ehhez kell a TOP-forrás, amely szintén az uniós segítséggel indulhat és kerülhet kifizetésre. Bocskai kertben szintén fontos lenne bővíteni az óvodát, a bölcsődét már sikerült, folyamatban van, és természetesen ott is útépitésekre van szükség. Debrecenben a 471. számú főútnak a debreceni belterületi szakasza most épül, de még hiányzó forrásokra van szükség, hiszen van még egy olyan hátralévő egykilométeres szakaszunk, amely nagyon nagy költségvetési igényű, és természetesen a legfontosabb eleme a nagyberuházásnak. Fontos lenne, hogy az északkeleti elkerülő szakasz megépüljön Debrecen környékén, hiszen más részein már megépült ez, és hatalmas torlódásokat jelentenek most is azok a megoldások, amelyek az első szakasz építésével járnak.

Fülöpön szükséges lenne, hogy az a hiányzó 2 kilométeres szakasz Pálháza felé megépüljön, tehát ott is megvannak a tervek az uniós források felhasználására. Hajdúhadházon és Bocskai kertben, Tégláson pedig óriási volna, hogyha a 4. számú főút négysávosítása megkezdődhetne; és természetesen megvannak a hajdúhadházi elképzelt útépitésre, csapadékvíz-csatornázásra, majd Bocskai kertben túl, Tégláson például

az uszoda megépítésére. Tégláson megépülne az az uszoda, amely a Hajdúhadházi járás uszodája lenne, és 23 ezer embernek adna egyáltalán csak úszáslehetőséget.

(17.10)

Kokadon megvan a terv arra, hogy hogy tudják befejezni az útépitési programjukat. Létavértesen a kúria felújítása egyértelműen fontos eleme az uniós források felhasználásának. Nyírábrányban utakat, csatornákat kell építeni, és ott van az Eördögh-Szapáry kastély, amely sokkal jobb sorsra érdemes, jó lenne forrásokat találni a felújítására. Nyíraczádon folytatják TOP-forrásokból reményeink szerint a mezőgazdasági utak építését, és természetesen ott is van igény arra, hogy további összekötő utakat építsenek. Nyíradonyban a szennyvízcsatorna felújítása és a terep bővítése egy nagyon fontos lépés, uniós forrásokkal lehetséges csak.

Tehát ha valaki megkérdezi, hogy miért kell uniós forrásokra várnunk és miért emlegetjük ennyiszor: hát azért, mert a felzárkózáshoz uniós forrásokra szükségünk van, és az jár Magyarországnak. Nyírmártonfalván orvosi rendelőre lenne szükség. Tégláson, mint ahogy mondtam, uszodára, és természetesen ott is vannak még felújításra váró épületek. Újlétán útépitésekre, csapadékvíz-csatornázásra várnak, és természetesen Vámospércsen is rengeteg középületet kell még felújítani, de ott is ott van az iskola uszodájának felújítási elképzése.

Tehát hozzáteszem, hogy Magyarországon az édentől keletre nehezebb az élet, sokkal nehezebben élünk. Ettől függetlenül nem adjuk fel, mert látjuk a kormány támogató szándékát. Abban reménykedünk egyébként, hogy az uniós forrásokkal együtt sikerülni is fog nagyobb lépéseket tennünk. De az idő ketyeg, az idő mindenkinek az ellensége, és ha nem kapjuk meg a forrásokat időben, akkor le fogunk maradni. Tehát amikor az uniós források visszatartásában érdekeltek a parlamenti pártok közül bármelyek is, azok Magyarország ellen tesznek, és saját régiójukat, a saját közösségüket hozzák kellemetlen helyzetbe. Szeretném kérni őket, hogy támogassák, hogy az uniós források Magyarországra megérkezzenek, és ha a költségvetést nem fogják támogatni, azt legalább támogassák, hogy a magyar vidék fel tudjon zárkózni ahhoz a szinthez, amelyre egyébként jogosult lenne, és ami az uniós források segítségével sikerülne is. Úgyhogy tisztelettel javasolni fogom mindenkinek, hogy támogassa a költségvetés elfogadását. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: A következő hozzászóló a Jobbik frakciójából Bencze János képviselő úr. Parancsoljon!

BENCZE JÁNOS (Jobbik): Tisztelt Elnök Asszony! Köszönöm a szót. Jó egy éve vagyok képviselő, hallgatom itt az ígéreteket, a csodákat, most is végighallgattam a hozzászólásokat főleg kormánypárti

részről. Vidéki emberként a vidékre és az agráriumra koncentráltam, igyekeztem megtudni, hogy mi történik és mi fog történni.

Haza is telefonáltam a felszólalás előtt, mert ami nekem itt visszaköszönt, az az, hogy vidékre megérkezett a jó tündér, csoda történt, minden rendben van, sőt ez még fejlődni is fog. Hát, otthonról nem ezek a hírek jöttek, gazdatársak, ismerősök azt mondták a telefonba, hogy a jó tündér továbbra sem érkezett meg, még fideszes ruhában sem, tehát narancsszínű jó tündér sincs, viszont vannak helyette vidéken narancsszínű strómanjaink, számlagyárosaink és egyebek, mondhatjuk úgy, a nemzet élőködői, ők ugyanúgy ott vannak, nem tűntek el.

Miért fontos ez? Egy év alatt végighallgattam, hogy ki a hibás azért, hogy Magyarország nem fejlődik, ki a hibás azért, hogy nem jön a brüsszeli pénz. Ezen sokszor meg is lepődtem, hiszen arra a brüsszeli pénzre várunk attól a Brüsszeltől, aki ellen a miniszterelnök úr véres csatákat vívott. Most végre legyőzte, Brüsszel halott és nem küld pénzt, most meg meg vagyunk lepődve. Kérem szépen, Brüsszel miért nem küld pénzt, mi hiányzik a költségvetésünkből, mit szeretnénk mi, vidékiek, hogyan szeretnénk ezt jobbá tenni? Ezek a kívánságok azoktól az emberektől jönnek, akik valójában a mezőgazdaságból élnek, valójában a vidéken élnek, és a bőrükön tapasztalják 33 éve, hogy a rendszerváltó politikai elit hogy vágta haza Magyarországot, hogy vágta haza a magyar vidéket, hogy nyomorította meg az életünket, vette el a szüleink jelenét, most a mi jelenünket és egyben gyermekeink jövőjét.

Én nagyon szerettem volna egy olyan költségvetést látni, amelynek a párhuzama talán a kúttörvény lett volna, ahol meg tudunk egyezni, ahol a józan paraszti ész diktál és azok a szükségek, amelyek kielégítése az országot előreviszik. Kezdjük a legfontosabbal! Egy önálló, szuverén államnak, amit számtalanszor hallottam itt, miért van szüksége Brüsszelre? Miért? Miért nem állunk a saját lábunkra? Miért nem próbáljuk meg, hogy ami adottságunk van, az szerepeljen a költségvetésben, azt fejlesszük? Mihez van adottságunk? Bárki tekint Magyarországra az úrból, itt nem egy narancsszínű győzelmet lát, hanem a Kárpát-medencét, amely egy agrárterület. Egy mezőgazdasági ország vagyunk. Mit hallunk a kormány részéről? Akkumulátorgyár kell mindenhova, mindenhova is, nem egy, több, amennyit kibírnak. Én most jártam Iváncsán, de az akkumulátorgyár sok minden, csak nem jó. Gyerekkori barátaim dolgoznak ott. Nem lesz jó, higgyék el! Más szeretnénk, más kér a vidéki ember. Mi mezőgazdaságra épülő feldolgozóipart szeretnénk, olyan feldolgozóipart, amely 30 kilométerenként kis iparterületekkel behálózza az országot. Önök közül is ezt elmondták, de valamiért még sincs itt a költségvetésben. Mi ezt szeretnénk, mert erre van adottságunk.

Mi a mezőgazdasági feldolgozóipar? Az egy olyan dolog, amely feldolgozza a magyar mezőgazdasági terményt, nem a külföldről behozottat - majd kitekerek arra, hogy miért mondtam ezt el -, hanem olyat, ami

a sajátunk, a saját termésünk, a saját gazdálkodóink termelték meg. Miért lenne ez fontos? Itt is elmondták, hogy történt ilyen beruházás. Mi körbejártunk nagyon sok beruházást, és azért nem ad Brüsszel pénzt, amit most elmondok. Jártam olyan gyümölcsfeldolgozónak kamuzott hétvégi háznál, ahol úszómedence van tűzvíztározó néven. Ez nettó lopás, ez nem gyümölcsfeldolgozó! Lejárt az öt év, élvezik a hasznát, nyaralónak használják. Tudunk olyan tehéntelevől, ahol tehén sincs, de van hozzá kutatóintézet. Ez nem vidékfejlesztés, ez nettó lopás. Ezért nem küld Brüsszel pénzt, ők sem hülyék most már.

Végigjárva a magyar vidéket, nyúl nélküli nyúltelepek vannak, és érdekes módon mind kormányparti emberekhez köthetők. Őket hívjuk strómanoknak. Ezért nem küld Brüsszel pénzt, mert azt látják, hogy önök ezt a pénzt nagyon jól leszámolták, eltüntették. Nem mondom, hogy ellopták, mert az csúnya szó, valami lett belőle, csak nem az, ami termelne nekünk. Minden falut fejlesztettek, ezt én önöknek aláírom, csak nem azzal, amit az emberek kértek. Én most sem látom ebben a költségvetésben, hogy tényleges, valódi olyan fejlesztés történne, ami pénzt termel az országnak. Tehát végigjárva a magyar vidéket, látom, hogy olyan piactereket rittyentettek térkövel, hogy csak na, bármelyik európai nagyvárosnak büszkeségére válna. De nem ezt kérték az emberek. Utakat, járdákat kértek, ivóvízhálózatot kértek. Olyan piacok vannak, ahol nincs östermelő. Aki nem hiszi, eljöhök velem Tolna megyébe, megmutatom, végigvezetem önöket a falun, és istenigazából a mélyszegénységbe sülyedt Fideszszavazókön kívül szinte már nem lakik ott senki, de olyan piacterük van, hogy még a régi víztornyot is téglával leburkolták. Árus azonban nincs benne, nincs rajta. Tudom mondani végig a településeket, Fürgedtől Magyarkesziig ez mind igaz.

Mit szeretnénk látni? Valós beruházásokat. És miért fontos, amit kiemeltem? Sokan tudják a parlamentben, hogy én méhészként kerültem be. Miért fontos, hogy hazai termékeket dolgozzanak fel a feldolgozóüzemek? Hogy csak az kapjon támogatást, aki Európán belül termelt nyersanyagot dolgoz fel, főleg a Kárpát-medencén belül termeltet. Mi pórul jártunk a mézzel. Önök másfél év alatt tönkretették a komplett magyar méhészetet, kistafiroztak egy olyan palackozóüzemet közel egymilliárd forinttal, amely delegáltan importmézot dolgoz fel, és az önök államtitkára, de minisztere is elismerte, hogy az Európába importált mézek nagy része hamisítvány. Tehát önök kistafirozták azt, aki hamisítványt dolgoz fel, és csődbe vittek egy olyan ágazatot, amelynek a terméke évszázadok óta exportképes volt. Önök ezt hívják a mezőgazdaság fejlődésének, ez a csodálatos pálya, amit ígértek nekünk? És ez még csak a méhészet volt. Most nem tudják, hogy hogy csinálják vissza, mi sem tudjuk, de ezt valahogy meg kell oldani, mert 15 ezer családról van szó a méhészetben, aki vagy hobbi szinten, vagy nagy termelő állományokkal - most már mondhatom nyugodtan múlt időben - ebből élt.

Jön a következő, szintén agrárium: a magyar gazdálkodóknak, a szántóföldi földművelőknek önök csodát ígérték. Ez lesz a legfontosabb, a legnagyobb támogatások jönnek, olyan mennyiségű támogatásdömping érkezik a mezőgazdaságba, hogy mindenki belesárgul az irigységbe. Köszönöm, megérkezett ukrán gabona formájában. Elmondtam itt a teremben. Az önökhöz köthető kereskedők telerakták a raktárakat, a silókat gabonafélékkel úgy, hogy a magyar gazda nem tudta eladni a terményét. Itt vagyunk az aratás előtt, árpaaratás előtt két héttel, és a gazdálkodók, ha elmennek hozzájuk, megkérdezik, azt sem tudják, hogy hova rakják a terményt, nem azt, hogy hogy értékesítsék.

A tavalyi évben az önök gazdasági fejlesztésével elérték azt, hogy úgy megugrott az inputanyagok ára, hogy azt a műtrágyát, amely az előző évben 12 ezer forint volt, 40 ezer forintért tudták megvenni a gazdák. Ezt nevezzük akár Bige-programnak, hogy beugrattak mindenkit. Sikertült úgy eladósítani a gazdatársadalmat, hogy a csőd szélén tántorognak. Számukra most valódi támogatásokra lenne szükség a költségvetésből, hogy túl tudjanak élni, hogy magyar gazdálkodók gazdálkodjanak a magyar földön. Mert kik lesznek helyettük és kik vannak helyettük? Földspekulánsok. Nem elég, hogy a magyar gazdát húzza a gazdasági helyzet, a legtöbb tisztességes gazdálkodó úgy bérlí a földet. Kitől bérlí a földet? Strómanoktól, spekulánsoktól, akik meg tudták venni a nagy földosztásokkor, legyen az a balos éra vagy az önök érája, amikor elindult az állami földek árverezése úgymond az újrabérlés után.

Ide nagyon nagy szükség lenne egy állami földprogramra, amelynek a nyomát sem látom a költségvetésben, hogy a fiatal gazdálkodók, ahogy önök ígérték, nem mi ígértük, de mi ebben partnerek vagyunk, úgy jussanak kedvezményes bérletű földhöz, hogy meg tudjanak élni. Ugyanis a 3 millió forint/hektáros földet nem tudja megvenni egy fiatal sem, vidéken már senkinek sincs annyi pénze. Ugye, ez csak egy apró szelet. De mire van még szükségünk a mezőgazdaságban?

(17.20)

Itt az államtitkár úr megígérte körülbelül egy éve, hogy leporolják a régi terveket, és öntözőrendszerek épülnek, belevágnak abba, hogy az Alföld ne sivatagosodjon el. Javaslom önöknek, javaslom bárkinek, kormánypártinak, ellenzékinek, menjenek el Bács-Kiskunba, s menjenek el a Jászságba is. Hiába esik akár mennyi eső, szárazak a csatornák. Hatalmas gondban van a magyar mezőgazdaság, s az idei költségvetésben, ebben a tervezetben nyomát sem látom egy kiemelt vízügyi fejlesztésnek, mert óriási pénzek kellenek, és ez száz évre szabná meg a Kárpát-medence és a magyarság jövőjét. Ha ez nem lesz, nem egy sivatagunk lesz, kettő: lesz a Bács-Kiskun megyei sivatag, meg lesz hozzá a jászsági sivatag; de lehet, hogy ezért jönnek a migráns vendégmunkások közép-ázsiai államokból, mert hozzá vannak szokva.

Mit kérnek itt konkrétan a gazdák önöktől? Leírták azt, hogy mit szeretnének, és ezek nem álmok, ezek az önök ígéretei. Tehát például a Jászságból kérik a hanyi, tiszasülyi, tiszaroffi árvízapasztó tározók ideiglenes megtöltését, hogy tudjanak öntözni. A tározók területén, tudjuk, hogy gazdálkodnak, önök erre irányoztak elő célösszeget, ők ezeket a pénzeket kérnék, hogy működjön a magyar mezőgazdaság, s itt 6 milliárd forintról van szó. Ezek pitiáner pénzek ahhoz képest, amik kormánypropagandára mennek el, vagy amit a strómanok nyelnek be. Nekik erre szükségük lenne, mert ha ott nem lesz termelés, akkor vége van annak a résznek.

A Zagyva felduzzasztása. Ezek teljesen logikus, földhözragadt gondolatok. Ezek olyan gondolatok, amik a magyar valós, termelő mezőgazdaságot szolgálnák. Nyomát sem látjuk. Ide sem hatalmas összeget írtak, ez 4 milliárd forint. A vízügyi szakemberekkel egyeztettek. Nem kívánnak nagyokat, nem akarnak óriási gátakat, nem akarnak felcsúti mintára művítározót hattyú alakú híddal, ők csak fenékgátakat vagy duzzasztókat akarnak, hogy öntözni tudjanak, hogy meg tudjanak élni, és meg tudják termelni azt a terményt, amit fel tudna dolgozni a magyar feldolgozóipar. Mert nekik van jövőképük. A földből élő embernek mindig is volt jövőképe.

Itt több ilyen van. Nagyon egyszerű javaslatok vannak. Jász-Nagykun-Szolnok megye szintén. Beszélünk itt a fakivágásról, beszélünk sok mindenről tavasszal, mindenki rettegett tőle a télen, de vannak olyan területek, ahol a természetes fapusztulás olyan méreteket öltött, hogy újrafásításra van szükség. Jász-Nagykun-Szolnok megye ma Magyarország legfátlanabb megyéje. Vannak árokpártjaik, csatornapártjaik, és azt javasolják a helyben élő gazdálkodók, hogy igenis újra kell fásítani, és erre ők azt mondták, hogy a méhészekkel karöltve, hogy egy kicsit mentsünk az ágazaton. Ha 15 millió mézelő fát el tudnánk ültetni - ehhez kéne 4,5 milliárd forint -, megmentenénk egyszer Jász-Nagykun-Szolnok megyét a famentességtől, és a méhészeket is segítenénk. Ez nem egy óriási kérés, és szerintem bőven beleférne ebbe az egészbe.

De van egy szívügyem Tolna megyeiként. Én megyei közgyűlési képviselőként a kormánypárti képviselőkkel együtt részt vettem az úgynevezett Sió-projektben. Nekünk volt egy álmunk Tolna megyében, hogy a Siót - példaértékű módon - a Balatontól Gemencig úgy átépíteni, úgy megépíteni, hogy a parton kerékpárúton lehessen közlekedni, vízi turizmus legyen és duzzasztóművek az öntözéshez. Ahogy tippem, egyedülálló terv volt az országban, mégis sikerült elkészülni az elmúlt hat évben.

Erre most nem mondanék összecszerúséget, mert ez több tíz milliárd forint, látom is a realitását, hogy nem sok minden lehet belőle, de például nagyon fontos lenne adni. Meg lehetne mutatni, hogy működik, amit közösen elképzelték emberek, hogy egy megyének a hasznára válik, a turizmusnak a hasznára válik, és hasznára válik a gazdálkodóknak is. Ennek lenne valós alapja. Nem stadionok kellenek, mi vidéken nem azt

kértünk. Mi normális életet kértünk, és a normális életünkhöz mi ezt kértük.

Vannak sokkal egyszerűbb kérések. Tőlem nem messze, Fejér megyében vagy egy Dunaújváros nevű város, ahol nagy harc dúlt úgymond a választásokon, és dr. Mészáros Lajos nyerte a választásokat. Gratuláltunk is hozzá tisztességes ellenfél módjára, csak szeretnénk, hogy betartsa az ígérését. Ő ígért egy MRI-gépet Dunaújvárosnak. Azt ígérte, hogy a dunaújvárosi kórházban normális lesz az ellátás, és ehhez szükség van egy MRI-gépre, az 370 millió forintba kerül.

Én úgy gondolom, ha ezt egy kormánypárti képviselő megígérte, egy ellenzéki feláll, és elmondja, inentől semmiféle akadálya nem lehet. Mondjuk azt, hogy nemzeti konszenzus van benne! Nagyon-nagyon szépen kéri a dunaújvárosiak, hogy ez az MRI-gép valósuljon meg, és tőlem Mészáros Lajos fölállhat, és megköszönheti a kormánynak, mert ez nem a kormánynon fog segíteni, ez a dunaújvárosi embereken, a Dunaújváros környéki embereken, és az ő orvosi ellátásukat teszi sokkal minőségibbé.

Számtalan javaslat érkezett be, de szinte mind az agráriumból és a vidékről. Mit kérnek még? Említettem, a méhészet óriási bajban van. A méhészek két dolgot kérnek. Ha már önöknek sikerült őket csődbe vinni a kedvenc hamisméz-strómanjuk kistafrozásával, akkor segítsenek azon a 15 ezer családon, mert nem akarnak az akkumulátorgyárakban dolgozni! Ők szabad, mezőgazdaságból élő emberek, 30-40 évet húztak le ebben az ágazatban, nem lehet őket gyárba zárni. Segítsenek azzal, hogy legyen megporzási támogatás! Beadtuk a költségvetési módosítót, kérem, támogassák ezt! Megmentik a családokat, megmentik a magyar méhészetet.

Emellé még nagyon jó lenne, ha már méhészetből és mezőgazdaságból nem lehet megélni, segítsék a másfajta jövedelemszerzést. Kismillió program van rá. Óriási szorgalom van vidéken. Ne a haverok, ne Balaton-felvidéken vagy ne csak a Balaton-felvidéken kapjanak turisztikai támogatásokat vendégházépítésre, szüksége lenne erre Tolna megyének, Jász-Nagykun-Szolnoknak, Bács megyének, de Baranyának is. Ezek a szorgalmas vidéki emberek azt a kis jövedelmet, ami megmarad, beinvestálnák máshova, és rásegítenének, élhetővé válna a magyar vidék.

Én semmi mást nem mondok el, mint amit önök ígértek. Önök ezt ígértek a magyar vidéknek 13 éve, hogy igen, ezt megkapjuk, ez meglesz. Én is éltem ebben az álomban, és ahogy megérkeztem ide, látom, hogy ebből az álomból nem lesz semmi. Itt hiába álunk ki érte, hiába mondjuk el, valaki majd ott fön eldönti, hogy kinek mire jut.

S mi történik Magyarországon a magyar mezőgazdasággal? Kik fognak megint gazdagodni? Múltkor is elmondtam: Tokaj-Hegyalján Orbán Ráhel és Tiborcz István 600 millió forintért vásárol birtokot. Ez nem mezőgazdasági fejlesztés, ez egy szűk családnak a megélhetése, ez nem családok megélhetése.

A Jobbik-Konzervatívok azt szeretné, hogy a magyar vidéken minden magyar családnak, minden oda

született embernek joga legyen ahhoz, hogy ahova született, választhassa azt, hogy ott él. Ha azt választja, hogy elmegy egy ipari központba, egy akkumulátorgyárba dolgozni, legyen az az ő választása. De ha helyben akar megélni az ősei nyomán, helyben akar feldolgozóüzemet csinálni, helyben akar az agráriumból megélni, ami nagyon kemény munka, de mégis ezt választja, akkor kérjük erre a lehetőséget, hogy alkossunk közösen olyan költségvetést, ahol ezek az emberek megtalálják a számításukat, hiszen a magyar vidék sokkal többet érdemel, mint amit az elmúlt 33 évben kapott. Mert amit az elején is elmondtam, 33 éve pusztul a magyar vidék, amióta a privatizáció során totálisan kifosztották.

Arra kérem önöket, hogy segítsenek abban, és csináljanak olyan költségvetést, csináljunk közösen, amivel ezeket a hibákat helyre tudjuk hozni, hiszen azt látjuk, hogy az ipari fejlesztések a Balaton vonala alá nem értek le. Somogyba, Tolnába, Baranyába, Zalaába egy árva komoly ipari fejlesztés nem érkezett. És ismét elmondom, nem akkumulátorgyárat akarunk, köszönjük, kínai akkumulátorgyárat mi nem kérünk, mi példaértékűen szeretnénk egy olyan dolgot, hogy legyen mezőgazdasági feldolgozóiparunk. Megvan rá mindenünk: 30 aranykorona feletti földek, szorgalom, ha kell, akkor a Sión vízi szállítási útvonal, vasúthálózatunk, közutunk, megvan az M6-os autópálya. Lenne mire építenünk, valamiért még sincs.

Úgyhogy egy dologgal zárnám, hogy a magyar vidék többet érdemel, és egy olyan költségvetést szeretnék látni, én egy olyan költségvetést szeretnék megszavazni a végszavazáson, ahol ezek a feltételek legalább felében teljesülnek. Köszönöm. *(Tordai Bence tapsol.)*

ELNÖK: Tájékoztatom képviselőtársaimat a további felszólalási sorrendről: most Fazekas Sándor képviselő úr fog következni, őt követi Tordai Bence képviselő úr, majd kétperces hozzászólásokra lesz lehetőség, ezt követően pedig Pósn László, Komáromi Zoltán, Horváth László a sorrend. Ennek megfelelően most megadom a szót Fazekas Sándor képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. FAZEKAS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Magyarország 2024. évi költségvetése a védelem költségvetése. Azt kell hogy mondjam, sajnos. Sajnálatos, hogy most erre van szükség. Az elhúzódó háború rémképe valósággá vált. Lassan másfél éve élünk a fegyveres konfliktus szomszédságában, ami minden elképzelhető negatív hatását kifejti ránk és Európa többi részére is, és bár nagyon szeretnénk, egyelőre nem a béke irányában alakul a helyzet. Sajnos a jövő évi költségvetést is azzal a legvalószínűbb forgatókönyvvel kellett megtervezni, hogy az orosz-ukrán katonai konfliktus még tartani fog 2024-ben is.

A költségvetésitörvény-javaslat tervezési környezete tehát rendkívül bonyolult. A most tapasztalható problémák hatásai rányomják a bélyegüket a

következő évre is. A bizonytalan nemzetközi gazdasági helyzet, az átrendeződőben lévő nemzetközi kereskedelem, az energiaszektor válsága, a világszinten jelen lévő súlyos infláció mind-mind olyan tényezők, amelyek közvetlen összefüggésben állnak a háborúval és az arra adott nemzetközi válaszokkal.

(17.30)

A fegyverszállítás komoly segítség az ukrán hadsereg számára, ugyanakkor hozzájárul a konfliktus elmélyüléséhez, ráadásul potenciális eskalációs gyújtópont is, hiszen akarva-akaratlanul szélesíti a felek közötti szembenállást. Ehelyett azonnali tűzszünetre és a béketárgyalások megkezdésére lenne szükség.

Természetesen, mint ahogy már sokszor tisztáztuk a különféle politikai viták során, a tűzszünet és a tárgyalások megkezdése nem azt jelenti, hogy az országhatárok módosítása lenne a végeredmény. Csak olyan békemegállapodás támogatható, ami a megtámadott fél számára maradéktalanul elfogadható. Azért emelem ki mindezt, mert ez az álláspont már számtalanszor vált felelőtlen politikai vádaskodás céltáblájává, annak ellenére, hogy egy ilyen nyugvópont felé közeledve van esély a mindenkire, de különösen Európát érintő nehézségek mielőbbi enyhítésére.

Egy másik ilyen esély az Európai Unió elhibázott szankciós lépéseinek újragondolása lenne, de való igaz, hogy ezekből nehéz volna azt megelőzően visszakozni, hogy a konfliktus enyhülne. Mindenesetre tény, ha máról holnapra felhagynánk a szankciós politikával, az a jelenleg tapasztalható infláció jelentős csökkenését eredményezné, és az egyensúlyi helyzet kialakulása irányába terelné a nemzetközi folyamatokat.

Ma sajnos más érdekek dominálnak. Sokan a végtelenségig akarják elvinni a konfliktust, nem törődve a gazdasági károkkal, de még az emberéletekkel sem. Erős a nyomás abba az irányba, hogy bennünket is belesodorjanak egy olyan, testvérnépek között zajló háborúba, amihez semmi közünk. Ez ellen védekeznünk kell, és természetesen ez a védekező felfogás kirajzolódik a költségvetés tervezetében is.

Egyrészt meg kell védenünk az előző évtizedben elért vívmányainkat, másrészt pedig fejlesztenünk kell az önvédelmi képességeinket. Mely vívmányok ezek? Az első, amely talán a legnagyobb veszélynek van kitéve a jelenlegi körülmények között, az a rezsicsökkentés. A rezsitámogatási rendszer lassan egy évtizede biztosítja, hogy a magyar fogyasztók megfizethető áron jussanak energiához. Még a mostani nehéz körülmények között is a magyar családok fizetik a legalacsonyabb energiaárakat az Unión belül. Ennek fenntartása érdekében a 2024-es költségvetésnek is része a Rezsivédelmi Alap, amely védelmet nyújt a vilápiaci energiaárak kiszámíthatatlan emelkedésével és ingadozásával szemben. A Rezsivédelmi Alap kerete 2024-ben meghaladja az 1360 milliárd forintot, aminek fedezete az extraprofitadókból és egyéb bevételekből származik.

Egy másik vívmány a munkahelyteremtés és a munkahelyvédelem területéhez köthető. 2010-ben

sokan lehetetlennek gondolták, hogy 10 év alatt 1 millió munkahelyet lehessen létrehozni Magyarországon. A KSH adatai alapján 2010-ben mindössze 3,7 millióan dolgoztak hazánkban, több százezer munkanélküli volt. A foglalkoztatottak száma az elmúlt évek során átlépte a 4,7 milliós határt, közelítve ezzel a teljes foglalkoztatáshoz. A jelenlegi körülmények között is meg kell védeni a magyar munkahelyeket. Ennek legfontosabb eszközei pedig: a gazdaság növekedési pályán tartása és a pénzügyi stabilitás megőrzése.

A koronavírus-válságot követően a magyar gazdaság hamar magára talált, 2022-ben a háború kitörése ellenére is 4,6 százalékkal bővült. A kormány célja, hogy a jelenlegi körülmények között is elkerüljük a gazdasági visszaesést és a növekedés idén is folytatódjon. A háború és az elhibázott szankciós brüsszeli politika gazdasági hatásai nehezítik a cél elérését, így az idei büdzsé csak 1,5 százalékos éves növekedéssel számol, de a növekedés 2024-ben már lényegesen magasabb, várhatóan 4 százalékos lesz.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat is erre figyelemmel készült. Jövőre a költségvetési hiány és az államadósság tekintetében is visszatérhetünk a korábban jellemző csökkenő pályára. A javaslat 2,9 százalékos GDP-arányos hiánycéllal és az államadósság 66,7 százalékra való csökkentésével kalkulál. A költségvetés tervezhető és kiszámítható alapot ad az ország stabilitásának megőrzéséhez és a gazdasági növekedés fenntartásához. Ugyanakkor az instabil világpiaci környezetben nem lehet elég az óvatosság, éppen ezért a 2024-es költségvetés 220 milliárd forintos központi tartalékkal is rendelkezik.

A családtámogatási rendszerünk és a nyugdíjrendszerünk a következő terület, amelynek megvédésére külön hangsúlyt kerül jövőre. A 2024-es költségvetésben a családpolitikai kiadások és a családi adókedvezmények együttes összege meghaladja a 3300 milliárd forintot, a nyugdíjakra és a nyugdíjszerű ellátásokra fordítható összeg pedig gyakorlatilag ennek a duplája.

Családtámogatásra most, háborús időszakban, a nehéz nemzetközi gazdasági körülmények között is több mint háromszor annyit költünk, mint amennyit a 2010-es költségvetés fordított erre a célra; a nyugdíjak esetében pedig biztosított az infláció mértékét meghaladó emelés és a 13. havi nyugdíj is. Amit a baloldal elvett annak idején a magyar emberektől, azt mi visszaadjuk.

És igen, itt folytatnám a baloldalnál, mert említettem, hogy nemcsak védelemről, hanem erősítésről is kell szólni ez a javaslat. Meg kell erősítenünk az önvédelmi képességeinket, meg kell erősítenünk a honvédelmünket. Am azt, hogy erre külön hangsúlyt kell fektetni, nemcsak a szomszédban dúló háború indokolja, hanem az is, hogy a honvédelmet a baloldali kormányzás idején teljesen leépítették. A NATO-hoz való csatlakozásunkat követően tudva-látva, hogy például déli szomszédainknál milyen törekeny a béke, a baloldal a hadsereg fejlesztése, modernizációja helyett a hadsereg leépítésébe, fegyverrendszerének lecsiszolásába, elherdálásába fogott.

A trianoni békediktátum nem írt elő olyan mértékű leszerelési kötelezettséget, mint amekkora leszerelést az MSZP-SZDSZ-kormányzás idején végrehajtottak. Míg az összes szomszédunk megtartotta, modernizálta a szovjet időkből örökölt fegyverrendszerét, a mieink az ócskavastelepen végezték. 2010-ben egy gyenge, majdhogynem működésképtelen, hiányosan felszerelt hadsereg volt az országban, de ami a legelszomorítóbb, hogy tervek sem voltak a modernizációra, a megújításra. Építkeznünk, erősíteniünk kell tehát a honvédelem területén, és nemcsak azért, mert háború van a szomszédban.

Szerencsére a polgári kormányzás alatt még időben sikerült elindítani azt a haderőfejlesztési programot, amelynek mostanra érnek be a gyümölcsei. A háború kitörését nem egy legyengített, motivációt vesztett magyar katonaság, hanem egy erősödő, létszámában is növekvő, tette kész hadsereg védelmében szemléltük. A haderőfejlesztési program céljait a 2024. évi költségvetési javaslatban is a Honvédelmi Alap szolgálja, amelynek 1300 milliárd forintot meghaladó kiadásai megfelelő alapot adnak a Magyar Honvédség ütőképességének növeléséhez. A NATO ajánlásai között szerepel, hogy a tagországok védelmi kiadásai ériék el a bruttó hazai össztermék 2 százalékát. Emlékszünk, az ez évi költségvetést úgy fogadtuk el, hogy ezt a ráfordítási arányt idén már teljesíteni tudjuk. 2024-re sincs más terv. Tartani tudjuk és tartani is fogjuk a 2 százalékos GDP-arányos védelmi kiadási szintet.

Továbbra is az élen akarunk járni a szövetség tagországai között a haditechnikai beszerzések és fejlesztések terén. A baloldal rombolt, nekünk most építkeznünk kell. Modern hadsereget építünk. Már hadrendbe álltak a Leopard harckocsik és más harczi járművek, megújult a könnyűhelikopter-flottánk, katonáink pedig már ismerkednek a későbbiekben érkező Hiúz csapatszallítók első példányaival. Új kézfegyverek, gránátvetők, gyakorlóruhák is rendelkezésre állnak, jövőre pedig várhatóan újabb látványos eredményeknek örülhetünk.

Hamarosan érkezik a rég várt taktikai szállítógépek első példánya, már a próbarepüléseket végzik az új kiképző repülőgéptípuson, amelyből a hadsereg 12 darabot rendelt, továbbá várjuk a közepes szállító helikopterek érkezését. Folyamatos a Gripen-flotta modernizációja, és a légvédelmi rendszereink megújításában is történnek majd lépések.

Sorolhatom a látványos fejlesztéseket, de nem a látvány a lényeg. Nem szabad azt gondolnunk, hogy a haderőfejlesztési programunk valami haditechnikai bemutató lenne. A szomszédban zajló háború tanulságai is befolyásolják a fejlesztési irányokat. A drónháború, az információs hadviselés súlyának növekedése vagy a mesterséges intelligencia elterjedése mind-mind olyan tényező, amelyre a haderőfejlesztési program képes figyelemmel lenni.

Itt említeném meg, hogy a NATO által megfogalmazott védelmi kiadási ajánlás számításaiba ugyan nem tartozik bele az iparfejlesztés és az innováció,

erre azonban szintén áldoz a költségvetési tervezetünk, hiszen hadiipari kapacitásainkat is szinte a nulláról kell újraépítenünk. 2024-ben több mint százmilliárd forint van előirányozva a költségvetésben a védelmi ipar és innováció támogatására.

Felszólalásom elején úgy fogalmaztam, sajnálatos, hogy a jelenlegi veszélyek miatt a védelem költségvetéséről kell tárgyalnunk.

(17.40)

Az viszont mégis egy szerencsés körülmény, hogy van lehetőségünk védekezni, illetve, hogy akarunk is. Halljuk ugyanis a nyilatkozatokat: ha most a baloldal lenne kormányon, ők fegyvereket küldenének Ukrajnába, nem a magyar haderőt fejlesztenék, hogy egy olyan konfliktust tüzelnének az erőforrásainkkal, amihez semmi közünk, ahelyett, hogy igyekeznének növelni a védekezőképességünket, inkább egy olyan háború eszkalációjában működne közre, amely azt a veszélyt hordozza magában, hogy minket is elér.

2022-ben a magyar emberek döntöttek: olyan kormányt akarnak, amelyik mindent igyekszik megtenni azért, hogy bennünket ne rángathassanak bele a szomszédunkban zajló háborúba. Az előttünk fekvő költségvetés fő üzenete is ez. Tovább erősítjük hazánk védelmét, mert az ország fizikai biztonságának megőrzése mindennél fontosabb. A békéhez pedig erő kell, éppen ezért a háború költségvetése helyett most a védelem költségvetése van előttünk. Kérem, tisztelt képviselőtársaimat, hogy tartsák tiszteletben a magyar emberek többségének akaratát. A módosító javaslatok megfogalmazásánál és a zárószavazásnál is a védelmünket szolgálják és ne a háborút.

Tisztelt Országgyűlés! Az ímént az előttem szóló Bencze János képviselő úr sok érdekes, hasznos, illetve köztük elfogadhatatlan vagy kevésbé elfogadható dolgot is mondott. Ezekre én külön nem kívánok reagálni, de említette Jász-Nagykun-Szolnok megyét, én karcagi vagyok, ebben a megyében lakom, és az általa elmondottakból azt szeretném kiemelni, hogy nem egy nagy találmány azt mondani, hogy Jász-Nagykun-Szolnok megyében a legkevesebb az erdőterület, ez így volt már ötszáz évvel ezelőtt is. Ugyanakkor nálunk a legtöbb a mezőgazdasági terület, szántó, legelő, tehát nyilvánvaló, hogy vagy az egyik vagy a másik. Erre figyelemmel is egyébként nagyon komoly fásítási programok voltak és vannak, jelenleg is folynak, annak idején az Alföld-fásítás is a mi területünkről, illetve a szomszédságból indult el. Tehát ez egy természeti adottság, nyilván az ember át tudja alakítani a környezetét, de annak is megvannak a határai. Én bízom abban, hogy az az állami támogatási rendszer, amely igénybe vehető erdőtelepítésre, a jövőben is lehetővé teszi azt, hogy azok a gazdák, akik erdőt akarnak telepíteni, ezekhez a forrásokhoz hozzájussanak, ugyanis a mi megyénkben annyi erdő van, amennyit a tulajdonosok, a földtulajdonosok telepítenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most a Párbeszéd frakciójából Tordai Bence képviselő úr következik. Megadom a szót, parancsoljon!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Messzire fogok visszamenni az időben, 1990-re, amikor itt még a Fiatal Demokraták Szövetsége ült, nem pedig öregedő autokratáknak a bűnszövetsége, és amikor még egy őszinte és éles elméjű fiatalember, egy bizonyos Orbán Viktor minősítette a vitát akkor, a kormányprogram vitáját oly módon, hogy ez egy alkalmatlan tárgyon elkövetett megvitatási kísérlet volt. Hát, ennél csak rosszabbat tudok mondani a mostani költségvetésre, ez egy teljesen irreleváns tárggyal kapcsolatos reflexiós kör lesz legfeljebb, ahol persze mindenki elmondhatja a véleményét, elmondhatja a vágyait, de az egésznek sok értelme nincsen.

Azért nincsen, mert a Holdról is látszik, sőt Brüsszselből is látszik, az Európai Parlament még határozatba is foglalta, hogy a 2022-es költségvetést 95 alkalommal módosították rendeletileg, már a szülőatyja sem ismerne rá. Úgyhogy államtitkár úrra nézek itt, nagy kérdőjelekkel a tekintetemben: nem szégyen-e ez szakmailag, hogy viccből hoznak be költségvetésnek nevezett törvényjavaslatokat az Országgyűlés elé? Nem szégyen-e az, hogy tulajdonképpen rendeleti kormányzás folyik a költségvetés tekintetében is, és nem lehet sehol áttekinteni, hogy a magyar adófizetők és egyre kevésbé az európai adófizetők pénzéből mire, mennyit költenek?

Egy rendes parlamentáris demokráciában az éves törvények közül a legfontosabb talán a költségvetési törvény vitája, de itt már nem lehet komolyan vehető törvényjavaslatról beszélni, és tényleg komoly nosztalgia van a 90-es évekkel kapcsolatban. Ugyan van itt, a képviselők között, bár személyesen most nincs éppen jelen, aki már 2006-ban is nosztalgiát érzett a 90-es évek vitái iránt. Hadd idézzek valakitől néhány mondatot: „Akkor még az volt a szokás, hogy őszintén és komolyan beszéltünk itt, a tisztelt Házban. Akkor még nem sértette meg senki a hallgatóságát azzal, hogy a Magyarország helyzetéről szóló felelősségteljes beszéd és őszinte szembenézés helyett kimódolt kommunikációs panelekkel traktáljon bennünket. De hol vannak már ezek a régi daliás idők?”. Én is ezt kérdezem Orbán Viktorral, a 2006-os Orbán Viktorral együtt: hol vannak már ezek a régi daliás idők?

Ha most az őszinte szembenézés ideje volna, akkor a kormánypárti előterjesztők arról beszélne az ostoba - nem, bocsánat -, a kimódolt kommunikációs panelek helyett, hogy a védelem költségvetése, blabla, szóval, ha őszinte szembenézésre lenne esély, akkor önök itt arról beszélne, hogy az elmúlt 13 évben a magyar gazdaság- és társadalompolitikát önök elrontották. Nem kicsit, nagyon. És mindennek a következménye az a válság, amivel most szembenézünk. Az a megélhetési válság, amely elsősorban az Európa-rekorder, a többi uniós tagállamot két-háromszorosan meghaladó inflációval jellemezhető, és

amely egy olyan életszínvonal-zuhanást eredményezett, amelyet nem láttuk a 2008-2009-es válság idején sem, hogy ilyen hosszan, negyedéveken keresztül esik vissza a fogyasztás szintje; nyolcadával kevesebb terméket tudnak megvenni az emberek a boltokban, mert egyszerűen önök elinflálták a pénzüket, elverték a jövedelmeiknek, a bérüknek, a nyugdíjuknak, a társadalmi juttatásaiknak a vásárlóerejét.

Ilyen válságra utoljára a 90-es évek átmeneti válságában, a rendszerváltás után, a keleti piacok összeomlása után volt példa. De önök ezt is összehozták, és ezenközben egy elképesztő sikerpropagandát hallunk még mindig folyni mindenhol, miközben, ha őszinte szembenézés lenne, akkor nemcsak arról beszélne, hogy az elmúlt 13 évben ezt nem kicsit, de nagyon elrontották, hanem arról is, hogy Magyarországon ma nemcsak megélhetési válság van, de stagfláció van. Egy olyan nemnövekedési állapot, amely nagyon magas és tartósan magas inflációval jár együtt, amelyre egyébként Nagy Márton azt a választ adta a napokban, hogy akkor emeljük meg az inflációs célt, lássuk be, hogy a pénzromlást érdemben lefékezni a kormány nem tudja, tehát akkor szokjunk hozzá ahhoz, hogy az emberek jövedelme egyre kevesebbet és kevesebbet ér.

Önök azzal sem néznek szembe őszintén, hogy nemcsak egy megélhetési válság van Magyarországon, nemcsak egy gazdasági válság van, hanem egy klíma- és ökológiai válság is van. Persze, ez nemcsak Magyarországon, hanem az egész Föld bolygón, de az önök költségvetése alapján ennek semmilyen nyoma nem látható. Tehát, ha tényleg egy kicsit komolyan vennék azokat a kommunikációs paneleket, amivel traktálnak bennünket, akkor a védelem költségvetése a klímavédelem és a társadalomvédelem költségvetése lenne. Tehát nem fegyverkezésre költenének, mert ez az egyetlen nyertese a 2024-es fideszes költségvetési tervzetnek, hanem arra költenének, hogy hogyan tudjuk mérsékelni a klímaválságot, hogyan tudunk alkalmazkodni az új környezeti, klimatikus és ökológiai körülményekhez, és hogy tudjuk ebben a megélhetési válságban és ebben az új tranzíciós válságban megvédeni az embereket, különösen a nehéz helyzetben lévő családokat, a sérülékeny társadalmi csoportokat.

Az önök költségvetése erről semmit nem mond, és azért mondom, hogy tökéletesen irreleváns innentől kezdve, hogy mit írnak benne, mert egyrészt nem lehet komolyan venni, és mire megvalósul, addig lehet, hogy már nem 95-ször, hanem 115-ször fogják átírni, másrészt pedig a mai kor jelenvaló problémáira semmilyen módon nem reflektál. Jó lenne, ha lenne itt egy értelmes költségvetési vitának tere, ha nemcsak az üres kereteket látnánk. Itt van államtitkár úr előtt ez a sok, szép, vastag könyv, a törvényjavaslat, de ezt igazából már csak rutinból csinálják, tehát pontosan tudják, hogy semmi köze nem lesz a '24 végén látható számoknak, vagy majd amit '25-ben látunk, a költségvetés megvalósulásáról szóló zárszámadási törvénynek ahhoz, amit itt most leírtak.

Úgyhogy én nem is feltétlenül vesztegetnék több szót a fideszes törvényjavaslatra, inkább arról beszéllek röviden, hogy a Párbeszéd-Zöldek milyen alternatívát javasol Magyarország számára, hiszen ez az, aminek még némi értelme van ebben a Házban, ahol érdemi döntéseket már nem hozunk.

A Párbeszéd-Zöldek részéről mi azt gondoljuk, hogy a '24-es büdzsét is alá kéne rendelni annak az igazságos zöldátmenetnek, ami szükségszerű, hogy előttünk álljon akkor, ha egy kicsit is komolyan vesszük azt, hogy egy átalakuló világban élünk, és hogy a magyar társadalomnak a jövőben is a lehető legjobbat akarjuk. Azt szeretnénk, hogy azt az ökológiai és klímaválságot, azt a gazdasági válságot, ami most sújtja a magyar családokat, azt ne szenvedjék meg, ne a legszegényebb, legnehezebb sorban élők szenvedjék meg, és hogy azokból a közös erőfeszítésekéből, amelyeket vállalni kell, azokból a magasabb adóképeségű vállalatok és a szupergazdagok vegyék ki a részüket.

(17.50)

Merthogy, még utoljára visszautalva a fideszes költségvetési tervre, önök egy megszorító költségvetést hoztak ide elénk. Tehát az egyetlen terület, ami pluszpénzzel gazdálkodhat, az a honvédelem. Valóban több mint 1800 milliárdot akarnak erre a célra költeni, holott ha hatékony védelmet szeretnének, akkor megsúgom, mit kell csinálni: a NATO, amelynek még tagjai vagyunk, tagfelvételi eljárását nem blokkolva, a svéd NATO-csatlakozást megszavazva lehetünk sokkal nagyobb biztonságban. Most már az önök amerikai republikánus szövetségesei is egy nagyon erős gesztussal hívták fel erre az önök figyelmét: hiába szeretnék elkölteni a magyar adófizetők pénzét százmilliárdszámra rakétavető rendszerekre - egyébként suttyomban, hiszen ezzel sem büszkélkedtek el -, de nem tudják megvenni, mert az amerikai állam nem ad el egy olyan NATO-tagállamnak modern fegyverrendszereket, amely akadályozza egy háború idején a szervezet bővítését és erősítését.

Tehát jó lenne, ha nem Putyin előretolt helyőrségként viselkednének, jó lenne, ha nem a magyar nemzetbiztonság, nem a magyar érdek, nem a közös NATO-érdek elárulóiként viselkednének, akkor sokkal kevesebb pénzből sokkal nagyobb biztonságot lehetne garantálni. Úgyhogy talán a védelmi doktrínát kellene felülvizsgálni, és nem számolatlanul önteni a pénzt olyan fegyverbeszerésekbe, amelyek aztán később meg sem tudnak valósulni.

Szóval, visszatérve arra, hogy mit kell megvédeni: az embereket kell megvédeni ettől az átmenettől. A magyar társadalmat kell felkészíteni egy olyan fenntartható életmódra, egy olyan fenntartható társadalmi és gazdasági működésre, amely garantálja azt, hogy évtizedek, évszázadok múlva is legyen élhető élet itt a Kárpát-medencében. Ha önöknek ezzel kapcsolatban van bármilyen érvényes gondolata, azt nagyon szívesen meghallgatnánk; leírni nem sikerült ebben a költségvetési tervezetben, és úgy általában a fideszes

törvényjavaslatok nem nagyon erősek abban, hogy ezekben a témákban valami előremutatót alkossanak.

Mi a Párbeszéd-Zöldek részéről összeállítottuk azt a költségvetési módosítócsomagot, amely megmutatja, hogy hogyan nézne ki az a büdzsé, amely a zöld Magyarország építését szolgálja. A zöld Magyarországhoz társadalmi igazságosságra van szükség és fenntarthatóan működő gazdaságra és társadalomra. Ezért a Párbeszéd-Zöldek költségvetési csomagjának legnagyobb részét a „zöld átállás alap” teszi ki. A „zöld átállás alap” tartalmáról Szabó Rebeka képviselőtársam, a Párbeszéd-Zöldek másik társelnöke a mai napon már részletesen beszélt, én csak utalásszerűen hozom fel az egyes témákat, hogy melyek azok a területek, amelyekre a mostaninál nagyságrendekkel többet kellene költeni.

Egyrészt, és akkor induljunk ki a megélhetési válságból, amelyet leginkább az élelmiszer-infláció húz fel, mármint a teljes inflációt leginkább az élelmiszerek árdrágulása határozza meg, az pedig a magyar mezőgazdaság elmulasztott adaptációja, a teljesen elavult szerkezete és működésmódja, az alacsony versenyképessége, amely - és most megint csak az önök embe-rére, Matolcsy Györgyre utalok vissza - a második legrosszabb az egész Európai Unióban. Itt jobbikos képviselőtársam az imént beszélt arról, hogy Magyarország milyen agrárműlttel rendelkezik. A régi dicsőség már a nyomokban sem található meg, csak Bulgáriában vannak rosszabb eredmények a mezőgazdaságban, mint Magyarországon. Ez a rablólovagok által sanyargatott rendszer az, az elmaradt beruházások és a modern szemlélet hiánya az, ami ezt a magyar mezőgazdaságot ilyen rossz állapotúvá hozta, és amely miatt a magyar vásárlók a boltokban elképesztő árakkal találkoznak.

A Párbeszéd-Zöldek csomagjának, a „zöld átállás alapnak” az egyik legfontosabb eleme, hogy a magyar mezőgazdaságot végre a klímaadaptáció irányába vigyük el, ennek pedig talán a legfontosabb része, ahogy az a tavalyi aszály és hóhullámok idején mindenki számára látható volt, hogy a vízmegtartás érdekében tegyünk minél többet. De nem azokkal a 70-es évekbeli módszerekkel, amikről a maguk vízügyesei szoktak hadoválni, hanem a tájban való vízmegtartás módszerével. Azt az elhibázott folyószabályozási politikát, amit még a XIX. században ötlöttek ki eleink, kellene újragondolni annak érdekében, hogy ne folyjon ki több víz a Kárpát-medencéből, mint amennyi befolyik, hogy ne apadjon folyamatosan a talajvizek szintje, hogy ne zsarolják ki a talajban lévő vizeket egyebek között a nyakló nélküli kútfúrásokkal vagy éppen az akkumulátorgyárak elképesztő léptékű betelepítésével, amelynél vízigényesebb iparág talán nincs is a földön.

Úgyhogy jó lenne, ha egy kicsit akkor arra gondolnának, hogy mi az, ami a magyar jövőt, a fenntartható Magyarországot szolgálja. Biztos, hogy a víz megtartása a magyar tájban egy ilyen dolog, és az a mezőgazdasági adaptáció, amely korszerű öntözési rendszerekkel és más technológiákkal biztosítja nemcsak a magasabb terméshozamokat, de a sokkal megbízhatóbb, kiegyenlítettebb terméshozamokat, és

amely ismét versenyképessé teheti a magyar mezőgazdaságot Európában és a világon, és biztosíthatja persze a magyar családok megfizethető és minőségi élelmiszereket való ellátását. Ez tehát az egyik terület.

A másik terület a fenntartható közlekedés, amire biztos, hogy nagyságrendekkel többet kell költeni. Ehhez képest ez a fideszes költségvetési tervezet egyik legnagyobb vesztese: 330 milliárdot vontak ki a vasúti fejlesztésekből, miközben éppen erre a területre kellene sokkal többet költeni. A helyi és a helyközi közösségi közlekedés egyaránt a Párbeszéd költségvetési csomagjának a nyertese lenne. Mindent összeszámítva nagyjából 500 milliárd forintnyi pluszt fordítanánk erre a területre, ami lehetővé teszi azt, hogy ne csak „ócsicsák” a bérleteket, hanem mindenki számára elérhető, gyors, megbízható és magas színvonalú közösségi közlekedési ellátást biztosítsanak. Ehhez képest önök ezen a területen is inkább a megszorítások politikáját űzik, még akkor is, ha ezt a szót nem hajlandóak vagy nem merik kimondani az ösztönös hiányában.

A fenntartható közösségi közlekedés mellett szintén kiemelten fontos az ökoszisztéma védelme, itt még kicsit visszautalva a mezőgazdaságra az ökológiai művelés előtérbe helyezése, amely szintén költségvetési forrásokat igényel, a nemzeti parkok kivéreztetésének a megfordítása, az állatvédelemre fordítandó költségek, vagy a zöld civil szervezetek támogatása, amelyet az elmúlt években szisztematikusan sorvasztottak el, és amely szintén abba az irányba hat, hogy a zöldátállás Magyarországon nem igazán működik.

A következő nagy terület a „zöld átállás alapban” az energia forradalma, a zöldenergia-átmenet. Tehát azt a teljesen kudarcos és évente több száz milliárd forintot felemészítő politikát, amely Paks II. putyini céggel való felépítésére irányul, végre el kéne engedni. A szakma már egyértelműen bebizonyította, hogy ilyen alaperművekre egyszerűen nincsen szükség, most félretéve az atomenergiával vagy a konkrét roszatomos projekttel kapcsolatos ellenérzéseket, amelyek egyébként a magyar társadalomban többségi támogatásra találnak. Szóval, ha még mindezt félre is tesszük, egyszerűen nincs szükség egy újabb központosított, nehezen szabályozható, nagy energiatermelő egységre, sokkal inkább decentralizált, helyi, lokális energiatermelésre és energiaközösségekre van szükség. Az energiahatékonyságra, az energiatakarékoságra kellene pénzeket fordítani.

Most a 2010-es Fideszt tudnám idézni, amely évente a lakásállomány 10 százalékát szeretne volna energiahatékonysági felújításokban részesíteni, és valóban erre lenne szükség, csak önök az elmúlt 13 évben ezzel egy tapodtat sem haladtak előre; ami történt, az a magyar családok erőfeszítéseinek köszönhető kizárólag. A magyar lakásállomány 60 százalékkal több energiát használ el, mint az uniós átlag, ezért drága a magyar rezsi, ezért kell a központi költségvetésből, a magyar adófizetők pénzéből, a közös zsebünkben ezermilliárdos nagyságrendben kikapcsolni az alacsony jövedelmű háztartásoknál - és a

magas jövedelmű háztartások esetében is egyébként - a rezsizsámlákhoz hiányzó pénzt. Szóval, jó lenne, ha megfogadnák azt a bölcsességet, amit mi egyébként mondunk 13 éve, de 13 évvel ezelőtt önök is tudtak, hogy az a legolcsóbb energia, amit nem használunk el. Úgyhogy jó lenne, ha akkor az energiahatékonysági lakásfelújítási támogatásokra azt a 250 milliárdos plusztételt, amit a Párbeszéd-Zöldek javasol, a kormánypártok részéről is tudnák támogatni.

Ugyanígy nemcsak a termelési oldalon, nemcsak a fogyasztási oldalon, de a hálózatoknál is szükség lenne fejlesztésekre. Önök arra hivatkozva állították le a háztartási méretű kiserőművek, a napelemek rendszerbe kötésének a lehetőségét, hogy nem bírja a hálózat. Nyilván ez is ordas kamu volt, de helyenként valóban már a túlterhelés jelei mutatkoznak. Akkor fejleszteni kéne, erre pedig pénzt kéne áldozni. Általában az elektromos hálózatok fejlesztésére és okosítására, az okoshálózatok kiépítésére, a fogyasztásmérés fejlesztésére és minden ezzel kapcsolatos technológiai fejlesztésre szintén egy százmilliárdos nagyságrendű forrást el kellene különíteni, ha önök tényleg komolyan gondolnák legalább azokat, amiket az idei évben írtak le vagy az előző évben írtak le és küldtek el az EU-nak az uniós források megszerzésének reményében.

(18.00)

De a „zöld átállás alap” nem csak környezeti kérdésekről szól, hiszen a zöld átállás szükségszerűen igazságos kell legyen, ezért ennek részeként beszélünk a rezsizsámláról is. Talán már nem lesz olyan súlyos a tél, mint a hátunk mögött hagyott volt, de itt is egy százmilliárdos nagyságrendű tételben kell, de nem az összes fogyasztónak, hanem a rászoruló családoknak a fogyasztását, illetve a számlái kifizetését segíteni.

Továbbá a folyamatosan növekvő egyenlőtlenségek, az egyre nagyobb kiszámíthatatlanság, a kockázatok, a prekariátus terjedése, a negyedik ipari forradalom, a mesterséges intelligencia térnyerése, a hálózatba kötött robotoknak az emberi munkát kiszorító hatása és ehhez hasonló jelenségek miatt szükség lenne arra is, hogy elgondolkozzunk, hogy a hosszú távú jövőben a munka és a jövedelem hogyan kapcsolódik össze, milyen megélhetést tudunk garantálni a polgártársainknak akkor is, hogyha egy idő után a most még általunk végzett munka nagy részét már robotok, illetve számítógépek végzik el. Ezért gondoljuk mulhatatlanul szükségesnek azt, hogy egy alapjövedelem-kísérletbe kezdjünk nagyléptékben, társadalmi szinten, megint csak százmilliárdos nagyságrendű forrásokból.

Ezek vannak a „zöld átállás alapban”, és ezen kívül egy másik nagy tétel a különböző társadalmi alrendszereknek a fejlesztése, az oktatás, az egészségügy, a szociális ellátás és más meghatározó területek forráshiányának a pótlása, hiszen azt látjuk, hogy az összes ilyen terület a vesztese a Fidesz kormányzásának, azt látjuk, hogy az idejű forrásokat folyamatosan elinflálják, és sokszor még nominálértékben sem sikerül szinten tartani, de az, hogy reálértéken egyre

kevesebbet fordítanak ezekre a területekre, az egészen egyértelmű és számokkal nem cáfolható. Ennek meg is van az eredménye, az egészségügyi ellátásnak, illetve az oktatási rendszernek a csendes sorvadás, helyenkénti összeomlása mindenkinek kiveri a szemét.

De nyilván ilyenkor felteszik a kérdést, hogy mégis honnan, miből finanszírozzuk ezeket a szép, fontos és nehezen támadható célokat. Természetesen a Párbeszéd-Zöldek felelős ellenzéki pártként azt is megmondja, hogy honnan kellene elvenni pénzt (*Cseresnyés Péter: Na?!*), és meghatároztuk azt a több mint 1500, sőt közel 1800 milliárd forintnyi fölösleges vagy káros kiadást, amelyek egy részére már utaltam itt Paks II. kereteiben, vagy hogyha éppen azt a kevés pénzt, amit a vasúti fejlesztésre hagytak, azt nem a Belgrád-Budapest vasútvonalra fordítanák - és sorolhatnám tovább a sort -, akkor biztos, hogy jobb lenne a költségvetés helyzete.

De talán még ennél is fontosabb, és szeretném az adóemelést egyébként támogató fideszes képviselők figyelmét felhívni arra, hogy mi milyen adóemeléseket támogatnánk. Ugye, önök például a kiskereskedelmi adót, tehát az emberek által a boltokban hagyott pénzt meghatározó adót emelték, ezért is drágul ilyen elképesztő módon az élelmiszer Magyarországon. Önök feltölték világrekorder szintre a fogyasztást sújtó adót, az áfát, és folytathatnám a sort, most a megtakarításokra vetettek ki egy 13 százalékos különadót tulajdonképpen. Tehát hogy önök utaznak adóemeléssel, még ha tagadják is, még ha ennek az ellenkezőjét szokták is hazudni, és akkor is adóemelésről kellett beszélnünk, amikor bevezették az egykulcsos személyi jövedelemadót Magyarországon, ami a világ legigazságtalanabb rendszere, hiszen az alacsony keresetűeknek a keresetét, a nettóját lejjebb tolta, és a jól keresők jövedelmét pedig följebb húzta, tehát ez a maguk társadalmi igazságossággal kapcsolatos meggyőződése és gyakorlata.

Na, de tegyük félre a Fidesz adóemeléseit, elmondom, hogy mi, zöldek milyen adóemeléseket támogatunk. Mert mindig azzal vádolnak, hogy mi adót akarunk emelni, és ez egy olyan értelemben igaz vád - ha ez egyáltalán vád -, hogy bizonyos adókat meg kellene emelnünk. Ilyen például a nagyvállalatok, az óriáscégek adója. Mert Magyarországon ma, miközben a kisembereket és a kisvállalkozókat elképesztő közterhek sújtják, azonközben a nagyvállalatok adóparadicsomi körülmények között működnek. Ugye, az az 5 százalékos körüli effektív társasági adó, tehát a ténylegesen befizetett adómérték, az kirívóan alacsony, még a hivatalos 9 százalékos kulcs is az; mi azt mondjuk, hogy emeljük fel legalább arra a 15 százalékos globális minimum-társaságiadó szintre a magyar társasági adót, amelyet egyébként elvileg önök is elfogadtak nagy nehezen a nemzetközi fórumokon, aztán trükkök százával próbálják eladni a meglévő adórendszert, a multikat, az óriáscégeket, a nagytőkét kiszolgáló adórendszert olyan módon, hogy az kielégíti a nemzetközi válalásokban megfogalmazott kritériumokat.

(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Hát nem, itt egy masszív adóemelésre lenne szükség, ez nagyjából 900 milliárd forintos pluszbevétel jelentene az államnak, a közös kasszánknak, és azok az adókedvezmények, amelyek szintén 500 milliárd körüli lyukat ütnek a büdzsén, és amelyekkel idevonzák azokat a befektetőket, akikre egyébként semmi szükségünk nincsen, hiszen sem hozzáadott értékük a magyar gazdasághoz nincsen, sem azok a feltételek, amelyek között működni tudnának, nem állnak rendelkezésre - és akkor már megint az akkumulátorgyáraknál tartunk -, szóval, hogy az ilyen típusú gigacégeknek, a nemzetközi nagytőkének adott adókedvezményektől is el kellene búcsúzni; ez megint csak egy 500 milliárd körüli pluszbevétel eredményezne.

Kiket kell még megadóztatni? Meg kell még adóztatni a szupergazdagokat, akik ma már szinte kizárólag fideszes oligarchákat jelentenek Magyarországon. A Párbeszéd-Zöldek kidolgozta az oligarchaadót. Ez, ha nem is egy szimbolikus érték, mert több tíz milliárd forint pluszbevétellel kecsegtet, de a társadalmi igazságosság szempontjából is egy fontos üzenetet hordoz, azt az üzenetet hordozza, hogy azok, akik jogtalanul, erkölcstelenül gazdagodtak meg, azok ha nem is teljes vagyonekhozásra számíthatnak - amit egyébként megérdemelnének Mészáros Lőrinc és társai -, hanem legalábbis egy fokozottabb adómérték megfizetésére; ha már kilopják a közösből a hatalmas vagyonaikat, akkor annak legalább egy részét adják vissza a közösség javára, különösen ilyen nehéz időkben, amiről a kormánypárti képviselők, illetve a törvényjavaslat előterjesztői is beszélnek.

Ugyanígy a szupergazdagok megadóztatását szolgálja a magánrepülőgépek zöldadója, ami szintén a Párbeszéd-Zöldeknek egy ikonikus törvényjavaslata. Azt mondjuk, hogy azok a figurák, akik egy focimeccs kedvéért vagy egy kis családi andalgás kedvéért kiugranak néhány napra vagy néhány órára akár Németországba, Olaszországba (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), Dubajba vagy máshova, azok... (*Az elnök ismét csenget.*) Igen? (*Közbeszólások a kormánypártok soraiból: Elfogyott az idő! Lejárt az idő!*) Ejnye, pedig még annyi remek mondásom volt...

ELNÖK: A megértését kérem, de sajnós a frakció-időkeret lejárt, úgyhogy (*Tordai Bence: Ah! Fájdalom...*) sajnálom, köszönöm szépen. (*Tordai Bence: ...tudom, hogy önöknek is az, de akkor köszönöm a figyelmet. - Taps a DK és az MSZP soraiban.*)

Tisztelt Országgyűlés! Ismételen köszöntöm képviselőtársaimat. Most kétperces felszólalások következnek, megadom a szót Komáromi Zoltán képviselő úrnak, DK.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Földi László képviselőtársam körülbelül egy órával ezelőtt a felszólalásában mondott egy

olyan adatot, amelyet azért szeretnék korrigálni, mert az nem úgy van, ahogy ő mondta. Ő szó szerint azt mondta, hogy a Gyurcsány-kormány alatt a háziorvosok tömegesen hagyták ott a körzeteket, és hogy ez milyen ellátási problémát jelentett különösen a falvaknak.

Számok. 2006-ban 6422 háziorvosi praxisból 163 volt betöltetlen, ez 2,5 százalék; ez 2010-re egyébként felment már... Mindjárt, egy pillanat...! Ez 2010-re már felment... *(A laptopját nézi.)* Mindegy! Viszont 2023-ban, most 6339 praxis van - magyarul 83-mal kevesebb -, és ebből 717 betöltetlen, ami 11,3 százalék. Ha elővesszük a KSH egyébként ezzel nem korreláló... - mert ez a NEAK-adatbázisból származik -, akkor ők azt mondják, hogy 5807 praxis van jelen pillanatban, akkor 6559 praxis volt, tehát tételesen nem igaz az, hogy akkor, 2006-2007-ben tömegesen hagyták volna ott a falusi körzeti orvosok az állásukat. Köszönöm. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Az államtitkár úr megértését kérem, hogy ez a kör lemenjen. Varga Ferenc független képviselő úr kért szót két percben, és utána következik az államtitkár úr. Köszönöm.

VARGA FERENC (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Pont az államtitkár úr, Banai Péter szavaira szeretnék reagálni. Értem én, hogy a tények makacs dolgok, és nehéz velük vitába szállni, államtitkár úr, jöhet itt nekem a Sztojka Attila romaügyi kormánybiztos által elmondott programokkal, de a helyzet az, hogy az önök felzárkóztatási programjai nagyrészt csak papíron léteznek, és ha voltak is helyi szinteken sikerre vitt programjaik, az csepp volt a tengerben a probléma nagyságához képest.

(18.10)

Önök azt is mondják, hogy a baloldal azért dolgozik, hogy ne jöjjenek a szegénység felzárkóztatására szánt pénzek. Ez sem igaz. Itt mindössze annyi történt, hogy az Unió megunt, hogy az elmúlt időszakban a felzárkóztatásra szánt EU-s pénzekre önök úgy tekintettek, mint a legkönnyebben ellopható forrásokra. Menjenek ki egy romatelepre, nézzék meg, hogy mire kellett volna költeni azt a rengeteg pénzt, ami beérkezett az országba, és nézzék meg, hogy a XXI. század Magyarországon emberek tömegei még mindig villany, víz és infrastruktúra nélkül élnek, borzasztó lakáskörülmények között, ott, ahol a gyermekek 80 százaléka a szüleivel egy közös szobában él!

Gondolom, most önök azon gondolkoznak, hogy miért traktálom önöket már megint az ország legnagyobb kisebbségének a problémáival. Azért, mert eddig nem igazán volt olyan, aki ideállt volna önök elé, és elmondta volna azokat a problémákat, amik valóban a parlament falain kívül vannak, ugyanis önök bólogató Jánosokkal meg néma leventékkal vették magukat körül, és teszik mindezt a mai napig.

Pedig higgyék el nekem, hogy az országunk jövője szempontjából nemcsak az oktatásnak, nemcsak az egészségügynek meg nemcsak a környezetvédelemnek, hanem a felzárkóztatásnak is hatalmas szerepe van. A helyzet az, hogy önök egyik területen sem állnak túl jól. Köszönöm. *(Szórványos taps a DK és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most pedig megadom a szót Banai Péter Benő államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tordai Bence képviselő úr hozzászólásának az első gondolatával maximálisan egyetértettem. Az az első gondolat az Országgyűlés tekintélyének a megőrzésére és a költségvetési vita komolyságára vonatkozott.

Épp ezért volt számomra rendkívül furcsa az, amit Tordai Bence képviselő úr ezt követően mondott. Ugyanis ha ő maga komolyan veszi a költségvetési vitát, akkor - engedjenek meg egy személyes véleményt - nem minősíti a jelenlévőket öregedő autokraták bünszövetségének, nem minősíti a jelen lévő országgyűlési képviselőket, tartalmában pedig megnézi azt a törvényjavaslatot, amiről a vita folyik, vagy megnézi a vitában már elhangzottakat.

Nekem az volt a benyomásom, hogy a képviselő úr ezt nem tette meg, egyébként nem állított volna olyanokat, mely szerint az elmúlt 13 évben a kormány elrontotta a gazdaságpolitikát, ezért van jelenleg nehéz helyzet; nem állított volna olyat, hogy életszínvonal-zuhanás jellemzi Magyarországot; vagy nem állított volna olyat, hogy az oktatás és az egészségügy a vesztese a költségvetési politikának.

Ha megnézte volna a számokat, akkor az derült volna ki ezekből - és ha nemcsak a magyar Statisztikai Hivatal számait vagy az Eurostat számait nézte volna meg, hanem más, egyéb szervezetek adatait is -, akkor azt láthatta volna, hogy a 2010-es államháztartási konszolidációt követően 2013-tól a magyar gazdaság fejlődése minden évben meghaladta az Európai Unió átlagos szintjét, ez igaz a Covid alatti időszakra is. És láthatta volna, hogy azért azok a kihívások, amelyekkel szembenézünk, akár az ideai csekély gazdasági teljesítmény szerte Európában, akár az inflációnak a felfutása, döntő részben külső tényezőkhöz köthetők.

Ami a béreket illeti - és engedjék meg, hogy reagáljak az életszínvonal-zuhanásra -, 2017 óta, a hat éves bérmegállapodás óta végig jelentős, volt, amikor két számjegyű béremelkedési dinamikát láthattunk. Ez gyakorlatilag minden fizetési kategóriára igaz volt.

De ha a képviselő úr a társadalmi egyenlőtlenségről, a társadalmi igazságosságról és az alacsonyabb jövedelműek felzárkóztatásáról beszél, akkor engedjék meg, hogy egyetlenegy számot ragadjak ki, nevezetesen a minimálbéren foglalkoztatottak bérének az alakulását. Itt nemcsak a 2017-től élő hatéves bérmegállapodásra gondolok, amikor is a

minimálbér és a garantált bérminimum 25, illetőleg 15 százalékkal emelkedett első ütemben, és az alacsonyabb keresetűeknek a nettó reáljövedelme nagyobb mértékben nőtt, mint az átlagos jövedelem, hanem visszanyúlnék azért 2010-re. 2010 után a minimálbéren foglalkoztatottaknak a bére 60 236 forintról 154 280 forintra növekedett 2023-ra, 2010 és 2023 között ez nettó 156,1 százalékos növekedést jelent. Azok a minimálbéren foglalkoztatottak, akiknek gyermeke is volt, és a családi adókedvezményt igénybe tudták venni, értelemszerűen még nagyobb mértékben tudták növelni a jövedelmüket.

Tehát én azt gondolom, hogy az elmúlt éveknek a gazdaságpolitikája előrelépési, felzárkózási lehetőséget jelentett mindenkinek; és vitatkozom a romákra vonatkozó megállapításaival: igenis, a romáknak is. Tehát tudjuk, hogy a legtöbb helyen, aki dolgozni szeretne Magyarországon, az dolgozni tud, és segély helyett munkából tud élni. És továbbra is vitatkozom azokkal az észrevételekkel, Varga Ferenc képviselő úr észrevételeivel, amelyek szerint a romák tekintetében, a roma közösségek tekintetében ne lett volna lehetőség felzárkózásra.

A tények makacs dolgok, ezzel zárom a gondolatot, egyetértek Varga Ferenc képviselő úr megállapításával. A tények pedig azt mutatják, hogy a foglalkoztatottak száma Magyarországon 2010-től egymillió fővel nőtt (*Varga Zoltán: Kint dolgoznak Angliában!*), a tények azt mutatják, hogy a roma közösség számos tagja is ma munkából él a segélyek helyett (*Varga Zoltán: Segély meg nincs!*), és mindazok, akik dolgoznak, azok több pénzt tudnak hazavinni, minthogyha segélyből élnének. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót, szintén soron kívül, Dukai Miklós államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának.

DR. DUKAI MIKLÓS belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én is Tordai Bence képviselő úr felszólalásának egy részére szeretnék reagálni, úgy is, mint a Belügyminisztérium itt lévő képviselője.

Tordai képviselő úr meglehetősen becsmélő kijelentéseket tett a vízügyes szakemberekre, ami miatt én rendkívül szégyellem magam, hogy ilyen itt elhangzik a tisztelt Háznak a falai között. Tehát én innen is elnézést kérek a vízügyes kollégáktól, hogy az ő munkájukat valaki is becsmélje.

Csak vissza kell gondolni azokra a tiszai vagy dunai nagy árvizekre, ami mindenki előtt ismert példa, hogy milyen emberfeletti munkát végeznek a vízügyes kollégák, és egyébként végeztek például a tavalyi aszályos időszakban is, hogy azoknak az országrészeknek is legyen ivóvize vagy öntözővize, amiket leginkább sújtott az aszály, egyrésztől. Másrésztől meg ma is küzdenek azok a vízügyes szakemberek, amikor éppen sok csapadék esik az országban, vagy az ország

különböző területein esetleg belvizes területek alakulnak ki, hogy ott rendes mezőgazdasági munkát lehessen folytatni, és egyébként a folyókkal küzdő szakaszokon pedig ne lépjenek ki a különböző vízfolyások a vízmedrűkből.

De hogy még egy érdemi részét említsem Tordai képviselő úr felszólalásának, ő azt mondta, hogy nekik - a Párbeszédnek, ami, ugye, tudjuk, hogy soha semmilyen választáson nem mérte meg magát, tehát nem tudjuk, hogy az emberek ténylegesen mit gondolnak a politikai súlyukról - fontos a tájban való vízmegtartás. Jelentem tisztelettel itt ezen a fórumon is a tisztelt képviselőknek és a jelenlévőknek, hogy ezzel a kérdéssel a Belügyminisztériumban 2016 óta folyamatosan foglalkozunk, és vannak is már ezzel kapcsolatosan elért eredményeink, nem is kevés.

Például a tisztelt ellenzéki képviselők nagyon sokszor számonkérlik a kormányon, hogy miért nem hozzuk haza Brüsszelből a forrásokat. Pont egy olyan projektről akarok önöknek pár szót beszélni, amiben a Belügyminisztérium, az önkormányzatokkal karöltve és sok más szakmai szervezettel együtt olyan, vízzel kapcsolatos, vízmegtartó projektekkel kapcsolatos forrásokat hoz haza Brüsszelből, amelyekkel mintaadó, példaértékű beruházásokat hajtunk végre az ország különböző pontjain. Pont kis léptékű vízmegtartó beruházásokat, amiket Tordai képviselő úr számonkér a kormányon és a fideszes többségen. Ez az általam említett vízmegtartó projekt öt települést érintett, öt mintatelepülést, amely az ország vízrajza alapján került kiválasztásra, és a különböző településeken megkeletkező, bármilyen formában odaérkező vizeknek a megtartását célozza, és erre jó példa.

És hogy ennek hogyan lesz következménye és hosszú távú haszna az országban, például az operatív programok a vízzel kapcsolatos vagy például a települési csapadékvízzel kapcsolatos vízmegtartáshoz is kapcsolódnak, mert beépítettük a szabályozásba azt, hogy ha ma bárki települési csapadékvíz-elvezetést épít, azt kötelező ott helyben, a tájban megtartania.

Úgyhogy a képviselő úr által éppen a ködszurkálás megy, de remélhetőleg ebben további eredményeket is tudunk elérni. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

(18.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Csak azt sajnálom ülésvezető elnökként, hogy Tordai képviselő úr nem tartózkodik a teremben, hogy a választ is meghallgassa.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Pósn László képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. PÓSN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tudjuk, hogy a tények tolatkodó közelsége általában megakadályozza a nagyívű koncepcióalkotást. Ezt azért idézem most ide, mert a tegnapi nap folyamán, amikor a vezérszónoki kör is

volt, a Momentum képviselője, Lócsei Lajos olyanokat mondott, hogy ebben a költségvetésben nem lehet tetten érni a tudás megbecsülését, a felsőoktatás romokban, a kutatás-fejlesztésnek híre-hamva, magas hozzáadott értékű beruházásokról szó sincs, és így tovább, tehát tele volt apokaliptikus képekkel.

Nos, tisztelt Ház, szeretném elmondani, hogy a tények - mint tudjuk - azok makacs dolgok, teljesen mást mutatnak. A Times Higher Education 2022. október 16-ai jelentése szerint 2021-ben 9 magyar egyetem szerepelt a világ 28 ezer egyeteme közül a TOP 5 százalékban, 2022-ben pedig már 11 magyar egyetem. Azt gondolom, egy olyan méretű ország, mint Magyarország esetében ezek igenis nagyon komoly eredmények. Oda nem egyszerűen csak a két szép szeméért kerülnek be intézmények. A Semmelweis Egyetem a világ legjobb 250 egyeteme közé került, még egyszer mondom, a 28 ezerből. Fenntarthatósági szempontból a Debreceni Egyetem a világ legjobb 400 egyeteme közé került, a vállalati kapcsolatok terén - ami meg azért fontos, mert a vállalatok megint csak nem valakinek a két szép szeméért szokták ezt a fajta együttműködést felajánlani, hanem ahhoz komoly teljesítményre van szükség - a Debreceni Egyetem a 100 legjobb egyetemen belül szerepel. Én azt gondolom, hogy ezeket a tényeket illik figyelembe venni akkor, amikor véleményt alkotunk.

Az Academic Ranking of World Universities rangsorban - ez a világ 2000 legjobb egyetemének szakterületi teljesítményét vizsgálja - 10 magyar egyetem 39 szakja szerepel a világ legjobbjai között. Ezt megint csak illik figyelembe venni.

És ha a felsőoktatás költségvetési oldalát nézzük - ehhez nyilván el kell olvasni a költségvetési javaslatot; elismerem, hogy nem könnyű olvasmány és nem is rövid, de a számok benne mégiscsak világosak -, azt látjuk, hogy 2022-ben és 2023-ban is emelkedtek, és a 2024-es költségvetési törvény is arról szól, hogy jelentősen növekednek ezek a források. Csak két adatot említek: 2023-ban a felsőoktatásra fordított költségvetési forrás kerekítve 501 milliárd, 2024-ben pedig 551 milliárd. Akárhogy nézzük, ez növekmény, és nem is lebecsülendő növekmény. Ugyanez a növekmény tetten érhető a nemzetközi kapcsolatok az Európai Unió és határon túli felsőoktatási feladatok terén is, ahol 6,8 milliárdról 11,5 milliárdra növekszik. Ez majdnem a duplája.

Azt se felejtjük el, hogy a felsőoktatás költségvetésének része a saját bevétel is. A magyar felsőoktatásnak egy jelentős hányada nem állami fenntartású, hanem alapítványi fenntartású, és ez jelentős mértékben megnövelte a saját bevételtermelő képességet. Engedtessek meg, hogy én azzal az egyetemmel példálózzak, ahol jómagam is dolgozom. A Debreceni Egyetem költségvetési összege 240 milliárd, ebből durván 100 milliárd az, ami egészségügyi teljesítményfinanszírozás, és megint csak kerekítve, 40 milliárd az, ami a képzés, oktatás, kutatás költségvetési támogatása, 100 milliárd forint vállalati kapcsolatokból származó saját bevétel. Nem

véletlen, hogy a fenntarthatósági és vállalati kapcsolatok szempontjából is ilyen előkelő helyre sikerült a Times Higher Education szerint a Debreceni Egyetemen bekerülni.

Magas hozzáadott értékű ipar ma Magyarországon igenis van, nem is kevés, és ezek általában az egyetemi központoknál és azok közelében jelennek meg. Csak egyetlen példát hadd említsek. A BMW nem azért jött Debrecenbe, mert a délibábot szereti nézegetni, hanem azért jött Debrecenbe, mert ott van egy jól működő, magas tudást és kutatási eredményt produkáló egyetem. Ez adja a biztos bázisát, és az a szakképzési rendszer, amit az elmúlt években alakítottunk át, és kifejezetten a munkaerőpiaci és gazdasági igények figyelembevételével történt mindez.

A kormányának kiemelt stratégiai célja, hogy az egyetemek és a gazdaság közötti kapcsolat egyre szorosabbá váljon, és hogy Magyarország 2030-ra a világ legjobb 25 innovátora legyen. E tekintetben is vannak már előrelépések. Itt nemcsak arra kell gondolni, hogy mely cégek kezdték már idehozni fejlesztői részlegeiket, hanem arra is, hogy nem olyan régen éppenséggel az innovációval kapcsolatos törvényi változtatás szerepelt a Ház napirendjén. A költségvetésben pedig a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alap több mint 20 százalékos növekedést mutat fel, pontosan 22,1 százalékkal. 2023-ban ez a keret 126,2 milliárd, 2024-ben pedig 154,1 milliárd forint. Ez tekintélyes bővülés.

A GINOP Plusz pályázatok költségvetési előfinanszírozására a költségvetés 2024-re 409 milliárdot irányoz elő, ebből a K+F+I területére arányosan durván 130 milliárd fordítható. Azt hiszem, hogy ez sem csekély és lebecsülendő forrásmennyiség.

Az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat, amely mostantól kezdve már Magyar Kutató Hálózat néven fut, 66 milliárd forinttal szerepel a költségvetésben. Ez több, mint 2023-ban.

A 2024. évi költségvetési törvény biztosítja a magyar felsőoktatás versenyképességének megőrzéséhez és a fejlesztéshez szükséges forrásokat, és függetlenül attól, hogy hogyan és mint alakulnak a tárgyalások az Európai Unióval, azt is tegyük hozzá, hogy a hallgatók és oktatók mobilitását, hozzáférését az európai tudományos programokhoz ez biztosítja. Azt is tegyük hozzá, hogy ez a fajta uniós fellépés pedig egyértelműen politikai akciónak számít. Hadd mondjak megint csak egy konkrét példát, ott, ahol a kuratóriumok összetételét kifogásolták. Nos, a Debreceni Egyetem az egyetlen, nyugodtan mondhatjuk, amelyben a kezdetektől nem volt politikus, ehhez képest az Unió ezt is kifogásolta. Úgyhogy egész egyszerűen nem lehet csodálkozni, hogy az egyetem is pereskedik Brüsszellel.

Szerepel a költségvetésben a debreceni autópári tudásközpont kialakítása, összekapcsolódván azzal a magas technológiát és hozzáadott értéket képviselő iparral, amit a BMW is képvisel. A Nemzeti Oltóanyag Gyár és annak a beruházási területei és természetesen a felsőoktatás speciális feladatainak a keretösszege is növekedett. Én azt gondolom, hogy

ha csak és kizárólag ezeket a területeket nézzük, akkor nyugodtan elmondhatjuk, hogy a felsőoktatás, valamint a kutatás, a fejlesztés és az innováció is ennek a költségvetésnek kifejezetten nyertese, és a hosszabb távú fejlődése szempontjából stabil alapokra tud építeni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, engedjék meg, hogy tájékoztassam a tisztelt Országgyűlést: Simicskó István frakcióvezető úr arról tájékoztatta, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja a vitában a frakció további időkeretéről a Fidesz képviselőcsoportja javára lemond. Kérem ennek szíves tudomásulvételét.

Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Komáromi Zoltán képviselő úr, DK-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK): Köszönöm a szót, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A lakosság egészségügyi állapota hatékonysági, termelékenységi és növekedési tartalékot jelenthetne a gazdaság számára, aminek javításához a megelőzés, az egészségudatosság erősítése és az intézményrendszer hatékonyra tétele járulhatna hozzá. Az egészség a nemzeti vagyon része, az ország legfontosabb erőforrásának, a humántőkének az alapja.

(18.30)

A tartósan fennálló betegségek csökkentik a munkában eltöltött időt, a munkaerő termelékenységét, az idő előtti halálozás pedig jelentős kárt okoz a nemzetgazdaságnak. Éppen ezért a meglévő egészség megőrzése nemcsak humanitárius, hanem gazdasági szempontból is előnyös a társadalomnak. Az egészséges életmód mellett a betegség korai felismerését támogathatják a rendszeres állapotfelmérések, szűrővizsgálatok, valamint a háziorvosi rendszer hatékony működése.

Ezzel szemben a magyar lakosság egészségi állapota évek, lassan két évtized óta elmarad, és egyre jobban elmarad a hasonló fejlettségű országokétól a régióban, ami a társadalom fokozatos előregedése miatt egyre nagyobb terhet ró a számos kihívással küzdő egészségügyi ellátórendszerünkre. És ez a tendencia évről évre tovább romlik; a költségvetés ágazatot érintő részeiben sem láthatunk semmilyen, ezt megváltoztató adatot.

Ez az áremelés és az orbáni infláció költségvetése, azzal a pikáns kiegészítéssel, hogy semmilyen kompenzációs tételt nem tartalmaz a közfeladatokat ellátó, közfinanszírozott egészségügyi intézmények tetemesen megnövekedett rezsiköltségére vonatkozóan. A mindenkori kormány egyrészt a kormányzati szerkezet és a felelős pozícióba helyezett szakemberek által mutatja meg, mennyire vállal felelősséget a lakosság egészségügyi állapotáért, másrészt az általa

beterjesztett költségvetés útján üzen a lakosságnak, mit tart fontosnak és mit nem. Bár az előterjesztés szövege szerint - idézem - „az egészségügy költségvetési forrásainak célja egy modern, a XXI. század kihívásaira megfelelően reagálni képes, hatékony és eredményesen működő ellátórendszer kiépítése”, az előtünk fekvő törvénytervezet szövegéből, szellemiségéből és a benne látható számokból ebből semmi nem derül ki. Ezzel szemben a kormány ismét azt üzeni a magyar emberek számára, hogy az oktatással együtt sem a szakemberek képzése, sem a szakemberek megtartása, sem pedig a magyar emberek egészségügyi ellátása továbbra sem érdekli őket.

Nem derül ki az sem, hogy a magyar emberek magas színvonalú egészségügyi ellátása érdekében milyen fejlesztések folytatását tervezik és miből, az egészségügyi ellátórendszer eredményesebb működésének részeként szeretnénk az állami fenntartású, aktív fekvőbeteg-ellátást nyújtó egészségügyi intézmények üzemeltetésének hatékonyabbá tételét javító milyen rendszer-szintű beavatkozások megvalósítására kerül sor.

Az viszont kiderül, hogy Lázár János legendás 270-es listáján fontos egészségügyi fejlesztések kerültek likvidálásra. Egy: az egészségügyi dolgozók lakhatási feltételeinek fejlesztése Budapesten, Gyulán és Szolnokon. Kettő: a Vasútegészségügyi Nonprofit Kft. budapesti egészségügyi központjának évek óta halogatott rekonstrukciója. Három: a Semmelweis Egyetem anyasági centrumának létrehozása. Négy: a XVII. kerületi, a monori és a bicskei rendelőintézet rekonstrukciója. Öt: a Bács-Kiskun Megyei Kórház fejlesztése. Hat: mosdói krónikus rehabilitációs és szociális betegellátási intézmény fejlesztése és a zalaegerszegi mentőállomás felújítása.

Dobrev Klára kormánya sikeresebben lobbizna hazánk uniós támogatásaiért, mint az Orbán-kormány, és egész biztos vagyok benne, hogy az indokolt egészségügyi fejlesztéseket - és itt elsősorban a járóbeteg-ellátást, a sürgősségi ellátást és az alapellátást javító állami beruházásokat - semmi esetre nem állítanánk le.

A kormány által ismét alultervezett infláció mellett az egészségügyi ágazat költségvetésének mindössze 9,7 százalékos növekedése - ami reálértéken egyébként 10 százalékos csökkenést jelent - azt üzeni az ágazatban dolgozó szakembereknek és betegeknek is, hogy jövőre is folytatódni fog a közfinanszírozott egészségügy eróziója. Az, hogy az egészségügyi ágazat nominális részesedése a költségvetésből még soha nem volt ilyen alacsony, szintén ugyanezt üzeni számunkra.

Az állami ráfordítások előirányzata a szektorban 6589 milliárd forint. Ezzel valamennyit javulhat a közfinanszírozott egészségügy helyzete, hiszen januártól a 2023-as tervezethez képest 11 százalékkal növekednek a kiadások, miközben az orbáni infláció enél jóval sötétebb jövőt mutat. Az állami egészségügyi kiadások ugyanakkor a GDP 6 százaléka alatt maradnak, ami továbbra is elmarad az uniós átlagtól.

A helyzetet színezi még, hogy Magyarországon az egészségügyi kiadások 67-69 százaléka származik állami költségvetési forrásból, ami az Európai Unió

átlagánál 15 százalékponttal, a visegrádi országoknál 8 százalékkal alacsonyabb. Ez ugyanis lényegében azt jelenti, hogy amit az állami rendszer nem fedez, vagyis mintegy a költségek egyharmadát, azt saját zsebből pótoljuk. Ezzel tovább folytatódik az a többéves tendencia, amely szerint a kormány burkolt célja a lakosság egy részének magánegészségügybe terelése.

Nézzük a számokat! A közfinanszírozott egészségügyi intézményrendszer működését alapvetően meghatározó E-Alap 7. alcíme tartalmazza a gyógyító-megelőző kiadások oldalát. Tegnap a Költségvetési Tanács elnöke is szóvá tette, hogy mivel az ágazat ingatlanüzemeltetési feladatait egy központi logisztikai szerv fogja ellátni, ennek megfelelően az üzemeltetést a kormány átteszi a Pénzügyminisztériumhoz, de az nem tudható, hogy a Közbeszerzési és Ellátási Főigazgatóság az ebben a rovatban szereplő 148 milliárd kiadásából erre mennyit költ. Az viszont biztos, és talán kicsit érthetetlen is, hogy így az összevont szakellátás főösszege 34 milliárd forinttal, 3,6 százalékkal csökken.

A kormány szeret arról beszélni, hogy 2010-től kiemelten kezeli az egészségügyi dolgozók erkölcsi és anyagi megbecsülését, és szerintük ezt jól tükrözi, hogy ezen idő alatt az egészségügyi ágazat részesült az egyik legnagyobb arányú béremelésben. Ez talán igaz az orvosi fizetésekre, bár a kezdő orvosi és szakorvosi bérek emelése arányaiban jelentősen elmarad az idősebb, tapasztalt kollégák béremelési arányaitól. Márpedig, ha egy fiatal szakember nem kezd el dolgozni a magyar egészségügyi intézményekben, öbelőle soha nem lesz tapasztalt, idős orvos.

Az egészségügyi szakdolgozók két lépcsőben tervezett bérfejlesztésének fedezete szintén nem található meg a betervezett törvényben, hacsak a háziorvosi fejezetben szereplő 1,1 milliárd forintos többlet teljes összegét nem tesszük át a bértámogatás emelésére, ugyanis ez sincs részletezve. De itt 1 százalékos béremelést láthatunk, tehát ez nem biztos, hogy azt jelenti.

Ugyanezek a számok a fogorvosi ellátásnál 400 millió forint, illetve 0,9 százalék.

A háziorvosi ellátás rovatában most sem találunk egyetlen fillért sem, ami a kormányzat által évek óta erőltetett praxisközösségek többletfeladatait finanszírozná, holott ennek a népegészségügyi jelentősége elvitathatatlan lenne.

Tegnap arról volt szó, hogy a védőnői rendszert megyei kórházakba terelik. Ekkor Rétvári Bence államtitkár úr azt mondta, hogy ez azért történik, hogy jobb kondíciók mellett dolgozzanak. 27,25 milliárd forintról 27,28 milliárdra emelkedik ez az összeg. Nem tudom, hogy ez miben fogja tudni ezt fedezni.

Amennyiben végül is a gyógyító-megelőző kassa főösszege 2167 milliárd forintról 2598 milliárdra nő, ez 19 százalékos növekmény, de ennek legnagyobb része, 346 milliárd a célleírányzatok jelenleg nem ismert rovatai között oszlik meg, a finanszírozási rendszer pedig 31 milliárd támogatást kap. Ezek okozzák az emelkedést, ez véleményem szerint nem lesz elegendő az egészségügyi rendszer intézményeinek működtetésére

és fejlesztésére. Köszönöm a szót. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Horváth László képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A gyermekvédelemről szeretnék beszélni a költségvetés kapcsán, de mivel az előzőekben jó néhány felszólalást meg tudtam hallgatni, ezért engedjék meg, hogy egy kicsit tágabb keretbe helyezzem mondandómat.

Ha ma a világ állapotát - a világ állapotát - egy szóval kellene leírni, akkor az az egy szó a válság. És ez igaz, és nagyon is igaz Európára. De gazdasági válság van, világszintű. Hadd idézzem önöknek, hogy az Egyesült Államok elnöke szombaton jelentette be, hogy kétpárti megállapodás törvénybe foglalásával elkerülték Amerika első államcsődjét. Mit mondanának erre azok a baloldali képviselőtársak, akik az Orbán-kormányt tudják be a gazdasági válságot?

(18.40)

Gazdasági válság, háborús válság, ökológiai válság, migrációs válság, hadd ne folytassam a sort! Minden szinten olyan bizonytalanság lett úrrá az életben, ami a megszokott kereteket, feltételeket egész egyszerűen átírja. És ha egy szót kéne mondani arra, hogy mi az, amire egyébként mindenki vár, és amire a legnagyobb a kereslet, akkor ez a „biztonság” szó a „bizonytalanság” ellentéte. Ez a biztonság és a biztonsági pontok azok, amelyeket meg kell találni a mai magyar kormányban is ahhoz, hogy energiákat és cselekvési potenciált tudjon felszabadítani, mert egy biztos: a bizonytalanság közepette tétlennek nem lehet maradni. Ennek a költségvetésnek legalább három ilyen pontja van, ami biztonsági pontot jelent: az egyik a család, a másik a munkahely és a harmadik a béke. Úgy gondolom, ebben megegyezhetünk, hogy ezek a pontok valóban biztonsági pontokként tudnak erősíteni minket.

Ha a költségvetésről beszélünk, nyilván ez egy különösen nehéz helyzet, amiben most vagyunk, de egyébként én nem emlékszem olyan költségvetésre még az elmúlt évtizedből, amelyet az ellenzék támogatott volna, nem emlékszem olyanra, amelyről nem mondta volna el, hogy ez össze fog omlani, ez úgy hibás, ahogy van, és ez nem fogja megérni az évet. *(Varga Zoltán: Így is volt! - Kálmán Olga: Így is történt!)* Azért ezek a vádak - egy évben került átírásra a költségvetés - évtizedeken keresztül nem voltak valóságok, és nem jöttek be, mindenféle vádaskodás ellenére.

Most ami pedig a gyermekeket illeti meg a gyermekvédelmet illeti, ha valahol van szükség és valahol elengedhetetlen a biztonság, akkor az pont az ő ügyükben elengedhetetlen, mert a gyermekek egészséges fejlődése bizonytalan, biztonságát elvesztő környezetben

egész biztosan komoly károkat szenved. A gyermekvédelemnek pedig az első számú színtere, a legbiztosabb, a leghatékonyabb és egyébként a legtermészetesebb színtere a család. A gyermekvédelem területére értjük az összes gyermeket, nyilván a veszélyeztetett gyermekek külön figyelmet érdemelnek, de a gyermekvédelem legfontosabb területe, még egyszer mondom, a család. És ebből a szempontból ez a költségvetés igenis szolgálja a gyermekvédelmet, mert 3300 milliárd forintot tart meg a családnál, ennyi a családtámogatási rendszernek az összege a következő évben.

Ezen belül hadd hívjam fel a figyelmüket olyan tételekre, amelyek szintén gyermekvédelmi szempontból nagyon fontosak. Az egyik ilyen a gyermekétkeztetés feladata, amire a következő évben több mint 105 milliárd forint fog jutni, ez egyébként a tavalyi évhez képest is 75 milliárddal több. A gyermekétkeztetés pedig már bebizonyította többször, hogy igenis súlyos, veszélyes helyzetekben tudja akár gyermekek életét is megmenteni. Olyan helyzetekben is a gyermekétkeztetés mentett meg gyermeket a halálra éheztetéstől, ahol nem egy rossz sorban lévő család, hanem egy jobb sorban lévő, kiegyensúlyozott anyagi helyzetben lévő család döntött úgy, hogy fénnel eteti a gyermeket, és ha a gyermek nem kerül óvodába a kötelező óvodáztatás keretében, és nem kapja meg az étkeztetést ingyenesen, akkor valószínűleg ő sem tudta volna elkerülni a tragédiát.

Arra is szeretném felhívni a figyelmüket, hogy az ingyenes tankönyvellátás mértéke, összege is bővül a következő évben, és azt hiszem, ez sem lebecsülendő.

Ami pedig a veszélyeztetettséget illeti, itt nyilván az államnak van meghatározó szerepe, ugyanakkor ez a feladat sem teljesíthető kizárólag úgy, ha az államra hagyatkozunk, hiszen ez is egy összetársadalmi feladat. Itt nagyon fontos a jelzőrendszer további erősítése és kibővítése, mert azok a veszélyek, amelyek jelentkeznek, azok a szociális, egészségügyi és lelki veszélyeztetések, amelyek jelen vannak, új területeken is megjelennek, olyan új területeken, amelyek sokkal nagyobb mértékű és ma még fel nem mérhető hatású, hosszú távú hatású veszélyeket hordoznak magukban. Például a digitális vagy internetes világ körére gondolok, ahol már egy generáció felnő lassan úgy, hogy a kezéhez nőtt az érintőképernyő.

Az adatok eléggé megdöbbentőek és vészjóslóak, de mindenképpen figyelemfelkeltőek, hiszen a felmérés, amit a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság végzett el, azt mutatja, hogy a 8-15 éves gyerekek körében, ebben a korosztályban napi közel négy órát bámulják a gyermekek a telefont, a 10-15 évesek között pedig hátról két gyermek már a közösségi médián van, használja ezt a médiát, és láthatóan az itt felbukkanó tartalmak már elég komoly veszélyt jelentenek és elég komoly befolyást jelentenek, mintegy olyan függőséget okoznak, amit nyugodtan hasonlíthatunk akár a drog-, alkohol- vagy nikotinfüggőséghez, hiszen már tudományosan is igazolták, hogy ezen tartalmak fogyasztásának hatására az agy úgynevezett jutalomhordozót, dopamint választ ki,

ami gyakorlatilag ugyanaz a mechanizmus, ami az egyéb függőségeknél is jellemző.

A veszélyeztetés kapcsán és a jelzőrendszer kapcsán azt is el kell mondani, hogy egyre továbbra is fokozottan figyelni kell, forrást kell biztosítani, mégpedig arra, hogy a gyermekekkel szemben megnyilvánuló erőszakot nemcsak hogy vissza tudjuk szorítani, hanem fel tudjuk számolni. Lehet, hogy ez egy lehetetlen célnak tűnik ebben a mai világban, de aki ebben a mai világban a lehetetlent nem próbálja meg, az azt sem éri el, ami elérhető, ami lehetséges. Itt az erőszak kapcsán továbbra is a zéró tolerancia álláspontján vagyunk, bármilyen erőszak, fizikai, lelki, érzelmi erőszak, vagy akár a pedofília, vagy akár a transzneműség, vagy akár a gender-, vagy akár az LMBTQ-propaganda kapcsán.

Számos lépést tettünk jogszabály-módosításokkal is, ami a megelőzést szolgálta meg az elrettentést szolgálta, illetve létrehoztunk olyan szervezetet is, amely legalább az oktatás területén, az oktatási intézményekben az iskolaórság intézményén keresztül szintén megelőző tevékenységgel, visszatartó tevékenységgel az elmúlt években radikálisan csökkentette az iskolai erőszakos esetek számát, és ezt a rendszert továbbra is fenn kell tartani.

Ami pedig a szexuális irányú erőszakot illeti, ott komolyan fel kell mérnie mindenkinek, aki egyébként ehhez statisztál vagy támogatja, hogy mégis mit csinál, mert lehet, hogy tudatlanságból - ez a jobbik eset - statisztál olyanhoz, aminek egyébként pénzben ki nem fejezhető kára van, miközben egyébként az egész a pénzről szól. Ezt is lehet látni, ma már az is világos, hogy milyen milliárd dolláros tőkés körök állnak az egész LMBTQ és a transzneműség mögött, miközben a fejlődéslelektan egyértelműen igazolta, hogy a felnövekedésnek van egy meghatározott rendje és meg nem kerülhető szabályai, és aki ebbe belezavar, aki ezt megzavarja, az nem tudja, hogy mivel játszik és milyen károkat okoz.

Úgyhogy evvel kapcsolatosan a jelzőrendszer kiszélesítése, erősítése szükséges, mert semmi keresnivalója és főleg büszkén nincs keresnivalója ilyen természet-, teremtés-, isten- és élettagadó nézeteknek a gyerekeink között. Hagyják őket békén! Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(18.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Urak! Második napja, sokadik órája vitatja a Ház a költségvetésitörvény-tervezetnek hívott izét.

Azért mondom csak ezt, több ellenzéki képviselőtársam ennél cifrábban írta körül, vagy ennél cifrább jelzőket is használt erre a dokumentumra, merthogy a költségvetést elvileg az Országgyűlés azért fogadja

el, hogy tervezhetően, kiszámíthatóan megmutassa mind az állampolgárainak, mind a vállalkozóknak, idehaza és külföldön, hogy mire számíthat attól az országtól, mennyi bevételt kíván beszédni - még egyszer: saját polgáraitól, illetve vállalkozásaitól -, és mire kívánja elkölteni ezt a pénzt, mindehhez természetesen milyen adórendszer, milyen bevételi struktúra fog kerülni; hogy kábé milyen növekedésre számít, milyen lesz a nemzeti valuta értéke, az árfolyama, milyen inflációval számol, és ehhez mindenki tudja alakítani a saját életét, persze elsősorban a költségvetési szervek, hiszen nekik enélkül semmilyenük nincsen, de a vállalkozók és a kedves állampolgárok is ki tudják számolni, hogy nagyjából mi fog velük történni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ez a javaslat ezeknek nem nagyon tud megfelelni. Ha ezt most csinálnák először, akkor jöhetnének azzal, hogy de majd meglátjuk, hogy ez nem így lesz, meg mi ne riogassunk itt, mert majd ez a költségvetés meg fogja állni a helyét. Államtitkár úr, ez már csak üres, ócska duma. Tavaly itt álltunk, ültünk ebben az épületben, amikor voltak kedvesek ugyanígy a tavaszi ülészak végén egy kitörő háború, energiaválság, inflációs nyomás alatt ugyanezt a hülyeséget elkövetni, hogy egy évvel előre fogadtattak el a parlamenttel - és nyilván fideszes-KDNP-s képviselőtársaim vígan és dalolva nyomogatták a gombot, mintha nem lenne holnap -, az Országgyűléssel a költségvetést tavaly.

Most szokták mondani, hogy nem érte meg a tavaszt. Hát ez nemhogy a tavaszt nem érte meg, államtitkár úr - mondanám előbbi felszólaló fideszes képviselőtársamnak is -, hanem a telet se érte meg. Tehát a hatálybalépése előtt egy üres fabatkát nem ért az a törvény, amit elfogadtattak ezzel a Házal, és azt önök pontosan tudták abban a pillanatban is, amikor ön itt védte anyatigrisként, meg mondta az okosságokat a kormány nevében. Ez most is így van, államtitkár úr.

A következőket nem sikerült eltalálni - egy költségvetésnél azért ez egy kicsit kellemetlen. Nem sikerült eltalálni a GDP-növekedés mértékét, egy kicsit se. Ugye, 4 százalékkal számoltak, gyakorlatilag most technikai recesszióban van az ország hónapok óta. Nem sikerült eltalálni az inflációt, amit 5 százalékra - még egyszer hangsúlyozom: 5 százalékra - terveztek tavaly. Halkan jegyezném meg, hogy aki ezt az 5 százalékot leírta, az vagy nem ért hozzá, vagy szándékosan félrevezette a magyar Országgyűlést. Egyik sem indokolná azt, hogy idén nyáron költségvetést hozzon még be ide a Ház elé. Nem sikerült eltalálni a forintárfolyamot, ami egy elég apró tényezője egy költségvetésnek, tekintve, hogy nagyon-nagyon sok minden, kiadás és bevétel nagyságrendileg függ tőle.

Ami azt illeti, tisztelt képviselőtársaim, a mostani benyújtott javaslatnál ugyanez lesz a helyzet. Nem tud más lenni. Ezt a Költségvetési Tanács is virágnyelven egyébként szó szerint leírta, amikor azt mondta, hogy az újratervezés elkerülhetetlen nagy valószínűséggel, és a költségvetés - erre mondom a „virágnyelv” kifejezést - iránytű jellegét nem tudja betölteni. Nem tudom még, milyen más jellege van egyébként fél évvel

a hatálybalépés előtt, mint hogy irányt mutasson. Azt most biztos nem fog. Egy tisztességes, a törvény betűjét és szellemét betartó Költségvetési Tanács az én véleményem szerint nem ezt írta volna le, államtitkár úr, hanem azt, hogy fejezzék már be, hogy a zárszámadási törvény ismerete nélkül előre ilyen blöff törvényeket fogadnak el költségvetési törvény címen. Mindenkét átvernek, saját magukat is! A saját kormánypártjaikat, a minisztériumi munkatársakat, a cégeket, a vállalatokat, a saját állampolgáraikat. Ehhez nem lehet igazodni. És ma se tudják még, nemhogy nem tudják, hogy mi lesz jövőre, államtitkár úr, azt sem tudják, hogy most mi van. És a '22-es zárszámadás elfogadása előtt ez a plénum mint Országgyűlés, nem is fogja tudni, és megint így fogadunk el egy jövő évi költségvetést.

Visszatérve a tavalyira - mert megvan a tapasztalat -, mi történt? Fogták magukat, és egy kormányrendelettel - és hadd ne idézzek történelmi időket, hogy mikor volt, egyébként ilyen soha nem volt, a legvadabb időszakban se, hogy kormányrendelettel adnak ki működő parlament mellett, komplett költségvetési törvényt írnak át - egy esős december végi napon, ha jól emlékszem, vagy hóesés közepette kiadtak egy új költségvetést, oszt jó napot, ahogy a főnök szokta mondani. Majd amikor kiderült, hogy azért ez mégse illik európai országokban, akkor idén, tavasszal ezzel a Házal a teljesen új költségvetést végigvitattatták, tök más számokkal, mint amikkel tavaly elfogadta a Ház. Ha nem tévedek, államtitkár úr - ön sokkal jobban tudja, mint én -, ehhez az ideai költségvetéshez is még idén biztosan hozzá kell majd nyúlni. Az egy más kérdés, hogy behozzák-e ide, a Ház elé, vagy megint elegánsan valami kormányrendelettel átírogatják.

Tehát összességében azt a funkcióját, amit eredetileg önök mondtak, hogy hozzuk előre a költségvetés elfogadását a tavaszi ülészak végére, hogy kiszámítható, tervezhető legyen az embereknek és a cégeknek, na, ezt a funkcióját jelen pillanatban biztos, hogy nem tudja betölteni, ezzel ellentétesen konkrétan csak káoszt és zavart okoz mindenkinek. Merthogy pontosan láttuk, mi történik: kormányrendeletekkel este tízkor rakosgatják át a tíz- meg százmilliárdokat, kormányrendeletekkel a háborúra hivatkozva extraadókat vetnek ki. Mi köze a magyarok megtakarítási extraadójának az oroszországi ukrán háborúhoz, mondja már meg, államtitkár úr?

Ez egy tájékoztató jellegű, jelzésértékű izé. Ez nem költségvetés, és körülbelül-nagyjából ezzel a komolysággal is kell kezelni. Egyszerűbb lett volna, ha kiadnak egy sajtóközleményt, hogy önök szerint jövőre erre majd többet költenének, erre meg kevesebbet, és az érdemi költségvetést összevitattuk volna meg, a zárszámadás befejezése után.

Mindig szoktam érinteni a honvédelmi és rendészeti területeket. Ha törvényként tekintünk rá, akkor az az első mondat, ami egymagában megállja a helyét, hogy a Honvédelmi Minisztérium fejezet főösszege jövő évben csökkenni fog. Most én nem akarok ilyen - hogy mondjam - kormánypártok által sokszor

használt ócska eszközzel élni, hogy itt befejezem a mondatot. Természetesen nem a Honvédelmi Minisztérium fejezeti részében, a Honvédelmi Alapban nőni fog az összeg, és nagyon sok pénzt terveznek elkölteni a Honvédség fejlesztésére. Ezzel két apró probléma van, azonkívül, hogy a Honvédelmi Bizottság alelnökeként én ezt csak nagy örömmel tudom nyugtázni.

Az egyik az, hogy ennek a Honvédelmi Alapnak a bevételi oldalán azért van némi bizonytalanság az extraadók tekintetében, tehát, ami nem a költségvetésből jön direktben, másrészt pedig az, hogy a Honvédelmi Bizottság alelnökeként, tisztelt államtitkár úr, továbbra sincs fogalmunk, hogy ez a kormány ezermilliárdokat mire és miért költ el. És akkor vannak ilyen intermezzók, mint épp most, a mai napon, hogy az Egyesült Államok Kongresszusában kiadnak egy közleményt, hogy 735 millió dollár, azaz 260 milliárd forint értékben Magyarország mégsem vehet HIMARS rakétákat - ami egyébként a legmodernebb, és látjuk, a jelenlegi háborúban is az egyetlen eszköz volt, ami effektíve megfordította az oroszok menetelését -, mire a Honvédelmi Minisztérium kiad egy kétsoros közleményt, hogy ja, nem is terveztünk ilyet venni. Ez aztán honvédelmi reform tényleg, tehát gratulálok mindenkinek! Egyet tudunk, azt szám szerint tudjuk: miniszter úr tavaly mintegy 3 milliárd forintot személyi jövedelemadó-bevallást adott le, ezt nyilván az egész nemzet könnyes szemmel ünnepli mindenhol.

Nem tudjuk, hogy mire fogják költeni a pénzt, és most se tudjuk még, hiába, hogy a Honvédelmi Bizottság már fideszes többsége is megszavazta, hogy be kell jönnie a miniszternek és elmondani, hogy mi fog történni. Nem történt meg. Például, ha a költségvetést nézzük, a Honvédkórház szétszedése most jelenleg hogy áll. A kaotikus dolgokat halljuk bentről, de azt, hogy ennek mi volt az értelme, hogy néz most ki, és azon belül a honvédségi része hogyan működik, azt nem tudjuk.

Ami a belügyi tárcát illeti - mert mindjárt letelik az időm -, üdvözlendő, hogy végre a büntetés-végrehajtásnál úgy tűnik, hogy tényleg elkezdnek építeni egy nagy börtönt, hiszen abban az egészen elmerogyant állapotban vagyunk, hogy százával engedik ki önök a bűnözőket a börtönből, az ajtón kiengedve, mert nincs bent elég hely. Ez szuper, ezt hallgattuk biztos minden fideszes kormányprogramban a biztonságról papolva, de jó, hogy elindítják azt a programot. Halkan megjegyzem, 9 börtönt ígértek, és halkan megjegyzem, hogy sok vidéki település is örülne, ha kapna.

Egyet még engedjenek meg, hogy gyorsan elmondjak. Azt mondja meg államtitkár úr, hogy tudjuk-e módosítani a költségvetést, hogy a magyar tűzoltóknak legyen biztosításuk. Mert ma jött ki az a botrány, hogy a Belügyminisztérium azért, mert nincs elég pénz a fejezetében, nem tudja megkötni a ma vonuló tűzoltóknak, az értünk és miattunk az életüket kockáztató embereknek a balesetbiztosítását. *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

(19.00)

Lejárt a szerződés, és a BM azt közölte, hogy nincs annyi pénze, hogy újra megkösse. Teszem hozzá, államtitkár úr, talán ilyenkor lehet látni, hogy az ilyen különadókat a nap végén ki fizeti meg: a minisztériumok is meg minden magyar ember. Kérem szépen a Belügyminisztérium államtitkárát, hogy ha tud, akkor erre valami megnyugtató választ adjon. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kettőperces felszólalásokra van lehetőség. Megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, a Gazdasági Bizottság elnökének. Parancsoljon, elnök úr!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Sok sületlenséget hallottunk a mai vita során is, de úgy látom, Harangozó képviselő úr megpróbálja ezt a licitversenyt megnyerni... *(Dr. Harangozó Tamás: Számítottam rá!)* Számítottunk rá, mert ehhez hozzászoktunk már a korábbi viták során. Tehát ezt a badarságot, képviselő úr, amit ön mondott, szó szerint ezt, hogy rendeleti úton módosította a költségvetést a kormány, majd egy teljesen eltérő, egy teljesen új költségvetést terjesztett a Ház elé, miután kényelmetlennek tűnt ez a szituáció a számára, ez köszönviszonyban nincs az igazsággal. Ez szó szerint hazugság, képviselő úr.

A keretösszegeket egyetlenegy esetben sem módosította a kormány a rendeleteivel. *(Közbeszólások a DK soraiból: Átírta a költségvetést!)* Belső átcsoportosításokat hajtott végre pontosan azért, hogy a rezsicsökkentést, a Honvédelmi Alap emelését, illetve a gazdaságvédelmi intézkedéseket finanszírozni tudja egy olyan időszakban, amikor kitört a szomszédunkban egy háború. Nem írta át a költségvetést. *(Közbeszólások a DK soraiból: De átírta a költségvetést!)* Ezt pontosan önök is tudják. Ez a megrendelés, amit önöknek el kell mondani.

Viszont, képviselő úr, arra ön nyilván emlékszik, és nyilván mindenki saját magából indul ki, az ön pártelnöke, Gyurcsány Ferenc, na, ő átírta a költségvetést *(Kálmán Olga: Jaj! Végre!)*, és nemcsak hogy átírta, átverte az egész Európai Bizottságot, majd utána bevallotta, hogy hazudtak reggel, este meg délben. Trükkök százait alkalmazták annak érdekében, hogy ki tudjon izzadni egy olyan költségvetést, amit egyáltalán van képe benyújtani, és amit az Európai Bizottsággal megpróbál majd lenyeletni. Hát, gratulálok hozzá! Ez az önök hozzáállása, nem a mi hozzáállásunk.

Államtitkár úr, majd hogyha gondolja, a részleteket elmondja, hogy milyen módosítások történtek, de még egyszer mondom, a sarokszámokat nem érintő módosítások történtek, olyan átcsoportosítások, amelyek szükségessé váltak egy ilyen rendkívüli helyzetben, mint a szomszédunkban dúló orosz-ukrán háború. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, most folytatjuk a normál időkeretben történő felszólalásokkal. Kállai Mária képviselő asszonynak adom meg a szót, Fidesz-képviselő-csoport. Parancsoljon!

DR. KÁLLAI MÁRIA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Megismerve a 2024. esztendő költségvetését, meghallgatva Varga Mihály miniszter úr betérjesztését, elmondhatjuk, szent meggyőződésem, hogy a 2024-es költségvetésben a rendkívül nehéz idők ellenére minden együtt van ahhoz, hogy az ország védelmét tovább erősítsük.

A törvénytervezet alapján - ma már többször elhangzott - fenn tudjuk tartani a rezsimogatók rendszerét, a teljes foglalkoztatást, a munkahelyek védelmét, garantálni tudjuk a családok és a nyugdíjasok védelmét a háborús időben is. Ha végignézzük ezeket az értékeket, azt gondolom, hogy egy ilyen nehéz - és ahogyan képviselőtársam mondta - válságos időben már önmagában ez teljesítmény.

A fenti súlypontok mutatják, hogy a felelős tervezéssel olyan védelmi költségvetésre van szükség, amely megvédi az ország biztonságát, a családokat, a munkahelyeket, a nyugdíjakat és a rezsi-csökkenést. Az elhúzó háború, a válság, az instabil világgazdasági környezet, az elhibázott szankciós politika negatív hatásai Magyarországot is nagyon komoly kihívások elé állítják.

Felelős javaslat a költségvetés-tervezet, amely arra ad biztosítékot, hogy a legfontosabb értékeinket garantálja. Ha a fő számokat nézzük, a tervezett gazdasági növekedés 4 százalékos, az államháztartási hiány kevesebbre tervezett, 2,9 százalékos, és az államadósság is 3 százalékkal kevesebb, 66,7 százalékra tervezett. Meggyőződésem az, hogy a felelős tervezés reális talajon nyugszik.

Továbbra is határozott célkitűzés az infláció letörése. A tervezett inflációs érték 6 százalékos, de az is továbbra is célunk, hogy 2023 decemberére ez a szám egy számjeggyé legyen. A '24-es költségvetés számol a jelenlegi háborús helyzettel, ugyanakkor jó lenne hinni abban, hogy a végrehajtás ideje alatt a béke időszak köszönhet ránk. Szeretném kiemelni, hogy nehéz időben is a kormányzati intézkedések, a gazdaság teljesítményének és a magyar emberek munkájának köszönhetően a magyar gazdaság 2022-ben is jól teljesített, és 4,6 százalékkal bővült.

A kormány kifejezett célja, hogy megelőzzük, sikerüljön megelőzni a gazdasági visszaesést, és az idén is folytatódjon a növekedés. Természetesen a fentebb már elmondottak alapján nyilván sokkal kisebb mértékkel, 1,5 százalékkal számolunk, de reális esélye van annak, hogy 2024-ben ez ismét 4 százalékos lesz.

Ami az ágazati forrásokat illeti, ma sokat, sokféle-képpen gondolva elmondtunk itt. Először néhány gondolatot szeretnék szólni az oktatási területről. Az oktatási kiadások 2024-ben meghaladják a 3400 milliárd

forintot, ami - igen, 2010-hez hasonlítva - 2000 milliárdos növekedést jelent. Ha összehasonlítjuk százalékos arányban, ez 138 százalékos növekedés. Pósnan képviselőtársam szövege a felsőoktatásról. Ha ebből az általam most említett összegből kivesszük a felsőoktatást, akkor ez a növekedés 158 százalékos 2010 és 2024 összehasonlításában.

Jelentős a növekedés, majd' 400 milliárd forint a következő esztendőre az idei év módosított költségvetésével összevetve is. Ugyanakkor azt is látjuk, hogy a költségvetés szerkezete nagyon komplex, tehát amikor csak az oktatásról beszélünk, más tárcánál, más ágazatoknál lévő összegek is gazdagítják ezt a rendszert is.

Ami a béreket illeti, a 2024-es költségvetés több mint 1600 milliárd forintot biztosít az oktatásban dolgozók béreire, ami közel duplája a baloldali kormányok által benyújtott utolsó, 2010-es költségvetéshez képest. Igen, a kormány azzal számol továbbra is, hogy az Európai Unióval kötött megállapodás értelmében a hazánkban jogosan járó források alapot teremtenek arra, hogy a pedagógusok béremelését továbbra is biztosítani tudjuk.

Ami a köznevelés egészét illeti, hogyha a tartalmát is megnézzük, akkor a különböző fejezetekre biztosít összeget a tervezet. Néhány kiemelés a teljesség igénye nélkül: ahogyan mondtam, a béremelés további fejlesztése, az informatikai infrastruktúra fejlesztése, az óvodai nevelés támogatása, a tehetséggondozás folyamatos segítése, hátránykompenzáció, a képzések biztosítása, tanulmányi versenyek.

Lehetőséget teremt arra is a költségvetés tervezete, hogy az Oktatási Hivatalban kezelt források okán, amelyek között számos fejlesztés, a köznevelés folyamatos fejlesztését szolgáló feladat van, szintén tudjanak teljesülni, csakúgy, mint a Klebelsberg Központ által ellátandó feladatokhoz is rendelkezésre áll a költségvetés tervezetében a megfelelő forrás. Azt gondolom, mindannyian felelősen tudjuk, hogy egy nagyon feszes, nagyon felelős, nagyon takarékos gazdálkodásra van szükség ebben az időben, viszont az is egyértelmű, hogy az eddigi eredményeinket meg tudjuk tartani.

Ami a kultúra területét illeti, szintén válságálló üzemeltetésre kell készülni a 2024. esztendőben. Ha valami, akkor a magyar emberek, családok számára a kultúrához való hozzáférést garantálhatjuk. A Rezsi-védelmi Alapnak köszönhetően intézményeink működnek, továbbra is fontos cél az előadó-művészeti értékek megőrzése és fejlesztése.

Érdemes megnézni egy kicsit mélyebben a kultúratevékenységre fordított összeget. Ismételten a 2010-es és a 2024-es összehasonlításban elmondhatjuk, hogy 279 százalékos a növekedés. Azt gondolom, hogy a számokon, tényeken túl, hogy ha elmegegyünk bármilyen településre, bármilyen kisebb településre, akár vidékre is, a számokon, a tényeken túl mindez az érzetek szintjén is igazolható. Az is igazolható számokkal, tényekkel, hogy a kultúrára történő európai szintű ráfordítás jellemzi Magyarországot.

Tisztelt Országgyűlés! A humán területnek bármelyik ágát sokáig elemezhetnénk még. Én azt gondolom,

hogy ebben a költségvetésben mindennek megvan a tisztességes része. Varga Mihály miniszter úr a következőképpen fogalmazott, őt idézem: „Az előttünk álló költségvetés-tervezet olyan tervezet, amellyel a háborús időkben is megvédhetjük az elért eredményeket.” Én magam is ezért javaslom azt a teljes parlament számára, hogy fogadja el majdan a '24-es költségvetést. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kálmán Olga képviselő asszonynak, DK-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő asszony!

KÁLMÁN OLGA (DK): Köszönöm szépen. Tudják önök, hogy a kormányfőről már egy közgazdaságtani fogalmat is elneveztek? Tudják önök, hogy ma már mindenki csak úgy emlegeti hazánkat, hogy ja, az az a hely, ahol tombol az orbáni infláció? Tudom, hogy még van időkeretük, úgyhogy rövidesen tiltakozni fognak, és majd hangosan emlegetik Brüsszelt, a szankciókat, a gonosz baloldali politikusokat.

(19.10)

Sokszor el szoktam azon gondolkodni, amikor hallgatom önöket: vajon ezt a rengeteg hazugságot önök tényleg elhiszik? Vagy csak egyszerűen ennyire amatőr módon próbálják menteni a menthetetlent?

Saját maguk is elhiszik azt, hogy Magyarország azért produkálja az európai átlaginfláció háromszorosát, mert ránk és egyedül csak ránk így hatnak az Oroszországot sújtó szankciók? Saját maguk is elhiszik azt, hogy Magyarország azért produkálja az európai átlaginfláció háromszorosát, mert ránk és egyedül csak ránk így hat az Ukrajnában dúló háború?

Saját maguk is elhiszik azt, hogy Magyarország azért produkálja az európai átlaginfláció háromszorosát, mert a minden hájjal megkent baloldali politikusok elintézték, hogy minden más európai országban jobban menjenek a dolgok, minden más európai országban ne csökkenjenek a reálkeresetek? Elintéztük azt, hogy ma már Ausztriában is olcsóbb legyen a bevásárlás, mint itthon?

Olyan sokszor példálóztak már azzal az elmúlt 13 évben, hogy rövidesen utolérjük Ausztriát. Mára nemcsak, hogy utolértük, hanem tényleg meg is előztük, mint ahogy az Unió többi tagországát is. Ez a magyar csoda, mondtam már önöknek, ez egy igazi hungarikum. Úgy hívják, hogy orbáni infláció. Bizony, lehagytuk Ausztriát az élelmiszerárakban. Az orbáni infláció miatt a magyar élelmiszerárak két év alatt megduplázódtak, ilyen drágulás pedig sehol sem volt az EU-ban. Árakban az elsők, bérekben az utolsók közé kerültünk az Unióban. Már a román bérek is megelőzték a magyart, és csak a bolgárok keresnek kevesebbet, mint a magyarok.

De nézzük részleteiben a magyar béreket, ami még jobban fokozza a bajt, azt a bajt, amit önök okoztak!

Egy átlagos európai polgár háromszor annyit keres, mint egy magyar, de egy osztrák például ötször annyit. Ma a magyaroknak Európa egyik legalacsonyabb fizetéséből kellene kifizetniük Európa legmagasabb árait. És ez nem azért van, mert a magyarok kevesebbet vagy rosszabbul dolgoznak, azért történik mindez, mert a magyar kormány az olcsó munkaerőre építette a magyar gazdaságpolitikát. Az Orbán-kormány nem megoldandó problémaként, hanem előnyös, sőt kívánatos dologként tekint az alacsony magyar bérekre. Hiszen ezzel csábít Magyarországra kínai akkumulátorgyárakat, összeszerelő üzemeket és rosszul fizető, alacsony hozzáadott értékű beruházásokat.

Önök az elmúlt 13 évben mindent elrontottak, amit csak el lehet rontani egy ország gazdaságpolitikájában. Idevezetett az unortodox gazdaságpolitikájuk, a mérhetetlen korrupció, melynek legnagyobb haszonélvezői pont a miniszterelnök és annak kedvenc oligarchái, családtagjai.

Az elszenvedője, kárvallottja pedig a magyar nép. Mi fizetjük meg az orbáni maffiakormány összes költségét. Az elmúlt 13 évben a következő év költségvetésének tervezésekor optimistán, vagy inkább azt mondom, hogy naivan az ember agyán mindig átsuhant egy-egy gondolat, hogy hátha most önök észbe kapnak. Hátha most a saját hatalmuk megtartásán túl a magyar emberek megélhetésére, a hétköznapjainkra is gondolnak, hátha megtörténik a csoda, és sikerül egy olyan költségvetést összekalapálniuk, ami jobban teheti a hétköznapjainkat; ami végre nem arról szól, hogy miként tudnak még egy bőrt lenyúzni rólunk extraadókkal, amiket persze, hogy mi fizetünk meg; extra magas áfával, amit persze, hogy mi fizetünk meg; hogy abbahagyják végre a rezsihazugságot, az esztelen pénzszorást.

De nem így lett. Idén sem ránk, idén sem az itt élő emberekre gondoltak akkor, amikor a minden elemében tarthatatlan költségvetési tervezetüket megalkották. Még a kormánykritikussággal nem vádolható Költségvetési Tanács is kockázatokra hívja fel a figyelmet. A sors furcsa játéka, hogy ezek a kritikák nagyrészt egyébként egybeesnek a DK által is hangoztatott kritikákkal, még ha óvatosabb megfogalmazásban is. Eszerint már a hiánycél teljesítése is nagyon kockázatosnak minősíthető.

2024-ben a kormány prognózisa a GDP-növekedést, a fogyasztást és az exportot is optimistábban ítélte meg, mint a mértékadó makrogazdasági elemzők. Légből kapott számokkal van tele az Orbán-kormány által a parlament elé benyújtott 2024. évi állami költségvetés. Az önök büdseje nem számol az orbáni inflációval, az emelkedő államadóssággal és kamatkiadásokkal, az uniós pénzek hiányával sem. És ahogy mindig mindenben, most is a magyar nép fogja megfizetni az önök fércmunkájának a következményeit. Ahogy a nagy gazdasági gurujuk, Mészáros Lőrinc szokott fogalmazni: hát, legyenek végre bátorak! Nevezzeék nevén ezt a költségvetésnek csúfolt irományt: ez az áremelések költségvetése! Ez alapján folytatódni fog az orbáni infláció, és tovább fog romlani a magyar

gazdaság helyzete. Az Orbán-kormány költségvetése ugyanis hamis adatokon alapul, és nem veszi figyelembe a megélhetési és adósságválságot, a fizetések és a nyugdíjak elértéktelenedését.

Az árnyékkormány megbízásából a Demokratikus Koalíció országgyűlési határozati javaslatokat nyújtott be, amellyel úgy alkotná meg a 2024. évi költségvetést, hogy megállítja az orbáni inflációt. A javaslat szerint csökkenteni kell az alapélelmiszerek, a rezsi, az üzemanyagok áfáját, növelni kell a közalkalmazottak bérét, a nyugdíjakat pedig a valódi dráguláshoz és a bérek emelkedéséhez viszonyítva, svájci indexálással kell emelni.

A Dobrev Klára vezette árnyékkormány megbízásából a Demokratikus Koalíció benyújtotta a béremlések alternatív költségvetését az Országgyűlés elé. Erre tehát azért volt szükség, mert Orbán Viktor jövő évi költségvetése folytatja a megszorításokat: az ár-emeléseket, az adóemeléseket, fokozza az orbáni inflációt, és mélyíti a megélhetési válságot. Mondom, hogy mit csinálnánk mi, mit csinálna az árnyékkormány, mit csinálna Dobrev Klára kormánya. A megélhetési válság felszámolására 1325 milliárd forintot fordítanánk. Jelentősen megemelnénk a pedagógusok és a szociális dolgozók bérét, létszámfejlesztést hajtanánk végre az oktatásban és az egészségügyi dolgozók körében is.

A nyugdíjasokat nyugdíjemeléssel és egyszeri, visszamenőleges nyugdíj-kiegészítéssel segítenénk, ami összesen 600 milliárd forint pluszforrást jelentene a nyugdíjakra.

A családokat a családi pótlék megduplázásával segítenénk, valamint az önkormányzatok szociális és gyermekvédelmi támogatásának növelésével, amire összesen 341 milliárd forint jutna.

Elindítanánk a Panelprogram Plusz lakás- és házfelújítási programunkat, annak első szakaszát. Öt év alatt másfél millió panel- és társasházi lakást és családi házat újítana fel és szigetelne le, korszerűsítene uniós és hazai forrásokból az árnyékkormány. Jövőre 100 milliárd forintot fordítanánk a lakóépületek energetikai korszerűsítésének önrészére, 50 milliárd forinttal támogatnánk a kis- és közepes vállalkozások rezsi-kiadásait, újabb 50 milliárddal pedig környezetbarát szél- és naperóművek építését támogatnánk.

Ezenkívül újraindítanánk Budapest fejlesztését, amelyet az Orbán-kormány politikai bosszúból állított le: megépülne például a gubacsi vasúti híd, a félbemaradt 4-es metró vonalát meghosszabbítanánk a Bosnyák térig, befejeznénk az Mo-s körgyűrű főváros körüli szakaszát.

Megemelnénk a megyei jogú városok, kisvárosok és falvak fejlesztési forrásait, elkerülő utak, vasútvonalak, kompközlekedés, mentőállomás felújítása, összesen 30 fejlesztésre fordítanánk mintegy 186 milliárd forintot; ezt tartalmazza egyebek mellett az árnyékkormány alternatív költségvetése.

Tehát a Dobrev Klára vezette árnyékkormány azért dolgozik, hogy letörjük az orbáni inflációt, és ne az árak, hanem a bérek és a nyugdíjak emelkedjenek. Önök viszont pont az ellenkezőjét teszik. Ennek ékes bizonyítéka a 2024-es költségvetésük.

Mondanám, hogy még nem késő, gondolkodjanak kicsit, próbáljanak végre az országért és ne a hatalmuk megtartásáért cselekedni, de már késő, hiszen a magyar családok mára felélték tartalékaikat; ami persze még nem fogyott el, azt pedig önök mostantól újabb adóval sújtják. A magyar családok már a jövedelmük nagy részét vagy egészét élelmiszerre, a hétköznapi élet fenntartására kénytelenek költeni az önök hatalompolitizálása és mérhetetlen pénzszozára és pénzlopása miatt. Ezt már nem tudják visszacsinálni! Nem lehet meg nem történné tenni.

Egyet viszont még megtehetnek: vonják vissza ezt a költségvetésnek csúfolt hatalompolitikai fércművet! Köszönöm. *(Taps a DK padsoraiban.)*

(19.20)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár úrnak adom meg szót. Banai Péter államtitkár úr kér soron kívül szót. Államtitkár úr, öné a szó.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kálmán Olga képviselő asszony hozzászólása kapcsán engedjenek meg annyi megjegyzést, hogy az ember kicsit felszisszen, amikor a parlamenti patkó ezen oldaláról olyan kifejezéseket hall, hogy hamis adatokon alapuló költségvetés, légből kapott számok.

Természetesen mindenkinek megvan a joga... *(Kálmán Olga közbeszól.)* Képviselő asszony, természetesen mindenkinek megvan a joga, hogy elmondja a véleményét, és azt is tudjuk, hogy a költségvetés vitájában van két szervezet, amely minősíti a költségvetés tervezetét. Ráadásul az egyik egy olyan szervezet, amely 2011 után jött létre, úgy hívják, hogy Költségvetési Tanács, Európában egyedülálló módon vétőjoga van a költségvetés elfogadása előtt. *(Kálmán Olga: Ők sem dicsérték! - Dr. Komáromi Zoltán: De nem mondtak jókat róla!)* Mindenkinek joga van ahhoz, hogy elmondja a véleményét. Mind a két szervezet az itteni parlamenti vitában az elnök útján elmondta a véleményét. Elmondta, hogy igen, minden költségvetésben vannak kockázatok. Egyetértek azzal, hogy a 2024-es költségvetésben is vannak kockázatok. De éppen az az ő munkájuk lényege, hogy ezeket a kockázatokat súlyozták. Az Állami Számvevőszék elnöke pontosan elmondta, hogy az előirányzatok mennyi százaléka jelent kockázatot, a tartalékok elegendők ezeknek a kockázatoknak a fedezésére vagy sem. Mind a két szervezet azt mondta, hogy ez a költségvetés megáll a lábán. Kérem, hogy ezt azért vegyünk figyelembe! Egyszer.

A másik dolog, hogy sok kritika hangzik el annak kapcsán, hogy a tavaszi ülészakon kerül sor a költségvetés vitájára, nyár elején fogadja el az Országgyűlés. Igen, a korai költségvetésnek vannak kockázata, és szerintünk vannak előnyei is. De amikor felidézük, hogy ezek a költségvetések mennyire állnak meg a lábukon, én azért mindenkit emlékeztetnék, hogy ez a

kilencedik költségvetés, amit az Országgyűlés a nyár elején fogadhat el.

Nézzük vissza az előző kilenc évet! A 2023-as költségvetést valóban módosítani kellett, de én ezt nem minősíteném megbukásnak, hanem inkább azt gondolom, hogy a radikálisan megváltozó körülményekre reagált a kormányzat. Ha ön bukásnak nevezi azt, hogy a költségvetést módosítani kellett, akkor kérem, hogy ezt mondja el az Európai Bizottságnak is. Nézzük meg, hogy az Európai Bizottság tavaly tavasszal milyen gazdasági prognózist adott ki, majd ősszel hogyan változtatta meg a számsorát! (*Kálmán Olga: Nem is tudják a '23-as adatokat!*) Tehát ez azért nagyon fontos volt.

A második dolog, amit lényegesnek tartok... (*Varga Zoltán közbeszól.*) Igen, hallom az észrevételt, hogy prognózis. Kérem szépen, a 2023-as költségvetésben a kormányzat és az Országgyűlés többsége kijelölte azt az irányt, amit a gazdaságpolitikának 2023-ban követnie kell. Kijelölte azokat a területeket, amelyekre az erőforrásainkat összpontosítjuk. Ilyen volt... (*Varga Zoltán: Sikerült?*) Igen, sikerült. (*Bánki Erik: Abszolút!*) Ilyen volt a munkahelyek védelme. Sikerült vagy nem? (*Cseresznyés Péter: Így van!*) Ilyen a rezsicsökkentés. Meg tudtuk őrizni a rezsicsökkentést vagy sem? (*Kálmán Olga: Persze...*) Eurostat adatok alapján a gáz ára a lakosság számára Magyarországon a legalacsonyabb (*Kálmán Olga: A legdrágább!*), a villamos energia a második legalacsonyabb. Erre majd azért érdemes visszatérni az infláció kapcsán.

A harmadik irány volt a nyugdíjak reálértékének megőrzése. Az infláció korrigált mértékével került sor a nyugdíjak megemelésére. Elképzelhető, hogy más lesz az inflációs szám, majd az augusztusi számok és a folyamatosan beérkező számok alapján a kormányzat elemzi az előrejelzéseket (*Kálmán Olga: Nem is költségvetés, hanem prognózis!*), ha szükséges, kiegészítő emelést fog végrehajtani, és a nyugdíjrendszerben rögzítette azt is...

ELNÖK: Képviselő asszony! Bocsásson meg, államtitkár úr! Nem emlékszem, hogy míg ön beszélt, az államtitkár úr egyszer is közbeszólt volna. Azt gondolom, adjuk meg egymásnak a tiszteletet, kellő szakmai tartalommal beszél államtitkár úr. Köszönöm. (*Taps a kormánypartí oldalon.*)

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. A harmadik ilyen terület tehát a nyugdíjak védelme volt. Sor került a 13. havi nyugdíj kifizetésére.

A negyedik a családtámogatások. Abban én soha nem fogok vitatkozni képviselő asszonnyal, hogy a 2023-as, eredetileg elfogadott költségvetéshez képest megváltoztak a feltételek. De azt a négy célt, amit az Országgyűlés az eredeti 2023-as költségvetési törvény elfogadásakor meghatározott, szem előtt tartotta a kormány, és e szerinti módosítást terjesztett be a tisztelt Országgyűlés elé. Ez csak a 2023. év. Ismétlem, érdemes megnézni 2016-tól a követett gyakorlatot.

A következő tényező, amelyről sok szó volt, az az önök által orbáni inflációnak nevezett inflációs folyamat. (*Kálmán Olga: Az!*) Sokadszorra mondom el, hogy nem hallottam ezt a jelzőt 2014-ben vagy 2015-ben, amikor európai viszonylatban is kivételes módon Magyarországon az árak csökkentek. Hozzáteszem: mind a két évben a nyugdíjagnál egy pozitív emelés valósult meg. Tehát minek volt köszönhető akkor, 2014-ben és '15-ben, hogy a fogyasztóiár-index mértéke mínusz volt? Például a rezsicsökkentésnek. Úgy emlékszem, akkor ezekből a padosorokból sokan támadták ezt az intézkedést, de a képviselő asszony most is a hozzászólásában a rezsihazugság kifejezést mondta. Tehát amikor arról beszélünk, hogy milyen az infláció, én pont a rezsicsökkentést emelném ki, az említett nemzetközi viszonylatban is alacsony magyarországi rezsíárakat, amelyek az elszabaduló energiaárak, az elszabaduló infláció ellen a fogyasztási kosár egy jelentős részében védelmet jelentenek.

Ami a nemzetközi adatokat illeti, tényadatunk a tavalyi évvel bezárólag van. Itt van a kezemben az Európai Bizottság számsora. Magasabb volt tavalyi évben az infláció például a balti országokban, mind a három balti országban. Ez a számsor azt is mutatja, hogy 2021-ben az Unió átlagos inflációs szintje 2,9 százalék volt, 2022-ben 9,2. Tehát több mint háromszoros inflációemelkedés volt, minden országban emelkedett az infláció. (*Kálmán Olga közbeszól.*) Így van. Magyarországon... (*Varga Zoltán: Mennyi most Romániában?*) Magyarországon... Kitérek a román inflációra, ha a képviselő úr nem szól közbe. Tehát Magyarországon tudjuk, hogy az energiafelhasználás túlnyomó része importból származik. Az említett rezsicsökkentésnek is köszönhetően az energiaárak elszaladása a folyó fizetési mérleget sokkal jobban megütötte, mint például Romániában, ahol tudjuk, hogy milyen olajkészletek vannak.

Tehát nézzük meg a folyó fizetési mérleget! Nézzük meg, hogy a rezsicsökkentés miatt, a háztartások védelme miatt hogyan emelkedtek a kiadások! Találunk a két vagy három évvel ezelőtti költségvetésben Rezsivédelmi Alapot? Találunk? (*Bánki Erik: Nem.*) Nem találunk. Az idei évben több mint 2600 milliárd forintot fordítunk erre a célra. Tehát a folyó fizetési mérlegre is befolyással bír az energiaárak elszaladása, és igen, a költségvetésre is befolyással bír. Értelemszerűen az árfolyamra is befolyással bír. Nagyobb volt a magyar deviza reagálása az energiaárak elfutására, mint más országokban. Igen, ez is lecsapódott az inflációban.

Arról se feledkezzünk el, hogy történelmi nagyságú aszály volt Magyarországon. Ez az élelmiszerárakban megjelent. Igen, ha valaki azt mondja, hogy az élelmiszerszektorunk hatékonyságán is javítani kell, ilyen jellegű kritikát fogalmaz meg, én azt mondom, hogy igen, arra az egyik eszköz a vidékfejlesztési program, amelyből a magyar élelmiszerszektor kell növelnünk. Tehát soktényezős az, hogy az infláció hogyan alakul. Az állításom az Európai Bizottság számsora alapján az, hogy az összes európai országban radikálisan növekedett az infláció szintje. Igen, vannak különbségek, amiben helyi specialitások is

megjelennek, és az az állításom, hogy az Európai Bizottság legutóbbi nyilvános dokumentumában 2024-re a magyar kormány által feltételezethez képest kisebb inflációval számol. Ők 4 százalékkal számolnak.

Itt térek vissza Romániára. Nézzük meg ezt a nyilvános dokumentumot! Az Európai Bizottság azt gondolja, hogy 2024-ben például Romániában, Bulgáriában, Lengyelországban vagy Szlovákiában magasabb infláció lesz, mint Magyarországon. Tehát ebben a kontextusban azért engedjék meg, hogy vitatkozzak az önök megállapításaival.

Ami a béreket illeti. Képviselő asszony megint szerintem talán nem a legfrissebb adatokat használta. A bruttó átlagkeresetek vásárlóereje tekintetében nyolc országot előz meg Magyarország, tehát nem egyet, a minimálbéreknél pedig hat országot előz meg. Elmondhatjuk, hogy milyen jó lenne, ha húsz országot előznénk meg. Ha ezt mondja képviselő asszony, azt fogom mondani, hogy maximálisan egyet értek önnel. De azt is nézzük meg, hogy honnan indultunk! Nézzük meg az elmúlt évek bérdinamikáját!

Engedjék meg, hogy néhány számot mondjak! Kétezer..., nem tudom, mikor, 2016-ban a nettó reálkeresetek változása az előző évhez képest 7,4; 2017-ben 10,3; 2018-ban 8,3; 2019-ben 7,6; 2020-ban, a pandémia alatt 6,3, nettó reálkeresetek, inflációval korrigált keresetváltozás; 2021-ben 3,6 százalék, 2022-ben 2,5 százalék.

(19.30)

Tehát nemzetgazdasági szinten egy jelentős béremelkedés volt, nem minden területen, nem mindenhol, de például az önök által említett egészségügy területén nagyon jelentős. Az egészségügyben - közkiadásokon belül - 2023-ról 2024-re is jelentősen növekednek a bérek, 2010-hez képest is több mint négyeszeresére nőnek az egészségügyi bérjellegű kiadások a központi költségvetésen belül.

Tehát, én azt gondolom, ha a képviselő asszony úgy fogalmazza meg az észrevételeit, hogy van még néhány terület, ahol javítanunk kellene, vannak még olyan mutatók, ahol európai összevetésben van tér előrelépésre, akkor sohasem fogok önökkel vitatkozni. Ugyanakkor azokat az állításokat, amelyek teljesen felfal mutatják be az eddigi gazdaságpolitikai eredményeket, és nem valósan jellemzik a 2024. évi költségvetési törvény számait, engedjék meg, hogy azokat visszautasítsam, és azt kérem önöktől, hogy a benyújtott tévyszámok, a benyújtott prognózisok alapján ítéljük meg az előttünk álló költségvetésitörvény-javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, így most folytatjuk a képviselői felszólalásokat. Megadom a szót Cseresnyés Péter képviselő úrnak, Fidesz képviselőcsoport. *(Kálmán Olga Banai Péter Benővel beszélget.)* Köszönöm megértésüket. Képviselő úr, Ön a szó.

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak egy mondat erejéig. Remélem, elnölési képviselőtársaim figyelmesen hallgatták államtitkár úr hozzászólását, ha nem, akkor azt kell mondanom, javukra vált volna, ha igen, akkor pedig okuljanak belőle, szerintem legfőképpen a realitás talaján álló hozzászólások megfogalmazásában.

Az elmúlt időszakban számtalan hozzászólásban, felszólalásban a biztonság fogalma elhangzott, én az önkormányzatok biztonságos működéséről szeretnék néhány gondolatot, annak költségvetési vetületéről szeretnék néhány gondolatot önökkel megosztani. A helyi önkormányzatok központi költségvetési támogatási rendszere a 2024. évben is az önkormányzati feladatellátáshoz igazodó, 2013-ban kialakított feladatalapú támogatási rendszeren alapul.

A tervezésnek emellett az elv mellett figyelembe kellett venni a koronavírus okozta gazdasági nehézségeket, a határaink melletti országban folyó háború és az elhibázott európai uniós szankciós politika hatásait. Ezen hatások figyelembe vétele mellett az önkormányzatok finanszírozásában a korábbi évekhez hasonlóan 2024-ben is megjelennek a költségvetésitörvény-javaslatban érvényesülő általános alapelvek. Ezek többek között a családok támogatását, valamint a foglalkoztatottság további növelését szolgáló intézkedések. A 2023. évben is jelentős változást okozott és 2024-ben is okoz a minimálbér és a garantált bérminimum emeléséből, továbbá a köznevelési ágazatban megvalósuló béremelésből adódó illetménynövekedés, ami érinti az önkormányzatokat is. A 2024. évi költségvetésitörvény-javaslat az ehhez szükséges forrást tartalmazza.

Nagyon fontos terület mind az állam, mind az önkormányzatok feladatellátási területén a gondoskodás, az oktatás. Az önkormányzatok jelentős szerepet vállalnak a legfiatalabb generáció ellátásában, hogy megfelelő nevelésben, gondoskodásban részesüljenek, hiszen a sikeres jövőt a következő nemzedék alapozza meg. A nevelésen, oktatáson túl ezért figyelmet fordít a költségvetés nemcsak a gyermekek étkeztetésére, amely terület eddig is prioritást élvezett, hanem a kisgyermekellátó rendszer hatékony megszervezésére is.

Ennek megfelelően a férőhelybővüléssel párhuzamosan folyamatosan emelkedik a bölcsődei és minibölcsődei ellátáshoz kapcsolódó támogatások összege is. A feladatalapú finanszírozás a bölcsődei és minibölcsődei ellátás esetében is évek óta biztosítja a bölcsődei foglalkoztatottak illetményének a fedezetét, egyúttal a bölcsődei üzemeltetési kiadásokhoz is megfelelő hozzájárulást nyújt.

A kormány kiemelten kezeli az intézményi gyermekétkeztetés és a szünidei étkeztetés biztosítására irányuló feladatokat, e célokra továbbra is jelentős források állnak rendelkezésre.

Az önkormányzati alrendszerben meglévő jövedelmi egyenlőtlenségek kiegyenlítését a 2021. évtől általános érvénnyel a szolidaritási hozzájárulás szolgálja, amelyet a magas, egy lakosra jutó adóerő-képességgel

rendelkező települések egy része teljesít. A szolidaritási hozzájárulás az esélyegyenlőséget javítja, hiszen annak összege hozzájárul az alacsonyabb jövedelmi helyzetű önkormányzatok finanszírozásának javításához, továbbá más finanszírozási célok teljesítéséhez. Ennek segítségével tudták a legkisebb önkormányzatok is nagyobb probléma nélkül feladataikat ellátni, s tervezett fejlesztéseiket véghezvinni, amelyek az ott élő emberek érdekeit szolgálták.

A 2024. évi törvényjavaslat szerint a szolidaritási hozzájárulás alapja - a 2023. évvel azonosan - az önkormányzatok iparűzésiadóerő-képességet meghatározó adóalapja. A szolidaritási hozzájárulás egy lakosra jutó adóerő-képességtől függő kategóriája és mértéke nem változott, a tervezett bevételi előirányzat körülbelül 307 milliárd forint.

Továbbra is biztosított minden általános működés támogatását szolgáló joggal a kiegészítés az alacsony adóerőképességgel rendelkező önkormányzatok számára. A kiegészítés kategóriái és mértéke változik a 2023. évhez képest. Az önkormányzatok 13 300 forint helyett 15 600 forintot meg nem haladó, egy lakosra jutó iparűzésiadóerő-képesség esetén részesülhetnek fokozatosan változó mértékű kiegészítésben. Ez a döntés is a szerényebb lehetőségekkel rendelkező önkormányzatok mindennapjait segíti.

A helyi önkormányzatok 2024-ben, ahogy ez már a vita során elhangzott, hitelforrások nélkül várhatóan mintegy 4186 milliárd forinttal gazdálkodhatnak, melyhez a központi költségvetés mintegy 1050 milliárd forintot biztosít. A költségvetés meghatározó eleme az idei évhez hasonlóan 2024-ben is a kibővített Rezsivédelmi Alap, amely biztosítja a magyar családok és vállalkozások védelmét a háború és a szankciók miatt elszálló energiaáraktól. Az alpból biztosított továbbá a központi költségvetési szervek és az önkormányzatok kompenzációja, az egyházi és civil intézményfenntartók, valamint az állami tulajdonú társaságok rezsitámogatása. Ezt egészítik ki a központi költségvetés támogatásai. A Rezsivédelmi Alap mintegy 1400 milliárd forinttal segíti a családok, az állami és önkormányzati szervek, a vállalatok számláinak kifizetését. Ezek az intézkedések nemcsak a működését biztosítják az önkormányzatoknak, hanem a pályázatokon elnyert fejlesztési lehetőségek önkormányzati hozzájárulását is - ha szükséges volt - biztosítják a jól gazdálkodó településeknek.

Engedjék meg, hogy bemutassam néhány példán keresztül, hogy ez a múltban, a nehezebb időkben is - ilyen volt például a Covid időszaka - milyen eredményesen működött az én választókerületemben. Azért teszem ezt, mert az akkori ellenzék panaszadatainak ellenére zökkenőmentes volt az önkormányzatok működése és átgondolt, megfontolt fejlesztései.

Az én választókerületemben 81 ötezer főnél kisebb település van, amelyek zöme, közel 90 százaléka ezer fő alatti település. Ezek a települések fejlesztésre több mint 10 milliárd forintot tudtak fordítani az elmúlt időszakban, és ebből a fejlesztési sorból egyet hadd emeljek ki, a „Magyar falu” program keretében megvalósuló

fejlesztéseket, ami több mint 4 milliárd forintot jelentett ennek a 81 településnek, amelynek segítségével közösségi terek, orvosi rendelők, óvodák, utak, járdák tudtak megújulni. Soha nem látott, az előző időszakban nem látott mértékű fejlesztéseket tudtak ezek a kistépülések végrehajtani, és ez - szerényebb körülmények között - a következő időszakban is szándékaink szerint folytatódni fog.

Egy példát hadd mondjak és mutassak fel arról, amikor a baloldali politikusok csak panaszkodásra képesek. Ezzel a panaszkodással talán saját tehetetlenségükre mutatnak rá, és az alkalmatlanságuk miatti helyben topogást mindig másokra mutogatással kompenzálják, kormányzati oda nem figyelésnek tudják be. Erre városom, Nagykanizsa megyei jogú város baloldali többsége kiváló példaként említhető. Nagykanizsa a Covid-járvány óta több mint 2 milliárd forint támogatásban részesült. Ezeket a pénzeket bérintézkedésre, működésre vagy éppen konkrét fejlesztésekre lehetett felhasználni, illetve lehetett volna, mert Nagykanizsán a baloldali többség a kormány által fejlesztésre biztosított 588 millió forintot több mint két éve nem tudja felhasználni. Képtelen a baloldali többség az ott élő emberek érdekében ezt a pénzt fejlesztésre elkölteni.

(19.40)

Mégis ők, ez a baloldali többség folyamatosan azt próbálja elhithetni az emberekkel, hogy a kormányzat sanyargatja a mi városunkat. Ezzel az állítással szemben a kormány ezzel a 2 milliárd forinttal is bizonyította, hogy a költségvetés segítségével a nehéz gazdasági környezet ellenére a válság időszakában is tudja támogatni, segíteni az önkormányzatokat problémáik megoldásában.

Az instabil nemzetközi környezet kihívásai ellenére a cél tehát továbbra is a gazdaság, a családok, az önkormányzatok biztonságának megőrzése. Ez a cél ma azért is lehet reális, mert 2010 óta Magyarországon munkaalapú gazdaságpolitika van érvényben. A baloldal eddigi megnyilvánulásainak tükrében sajnos arra kell következtetni, hogy ha ők kormányoznának, akkor ma nem lenne egymillióval több magyar munkavállaló a munkaerőpiacon, nem csökkenne a költségvetési hiány és az államadósság nem csökkenne, és nem jönnének befektetők az országba.

Az elmúlt évek válságai minden korábbinál világosabban igazolták az elmúlt évtized gazdaságpolitikájának érvényességét és eredményeit, és éppen azért, mert ezek az eredmények kézzelfoghatók mind a működésben, mind a gazdaság fejlesztésében, kérem az ellenzéki képviselőtársaimtól, hogy többek között az államtitkár úr többször elhangzott érvei mentén is megfontolni szíveskedjenek, hogy a költségvetést, amikor szavazásra kerül sor, fogadják el. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Varga Zoltán

képviselő úr, DK-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Nos, hát az ön előtt fekvő papírhalmazt sokféleképpen minősítették, minősítettük itt már. Önök ezt általában költségvetésnek nevezik, de hát valójában tegye szívére a kezét, ön is tisztában van azzal, nyilván bevallani nem nagyon fogja merni, de hát ez nem egy költségvetés, hanem ez egy önkéntes beismerő vallomás, hogy az Orbán-kurzus nem tud kormányozni, se jól, se rosszul. Lopni, azt ragyogóan tud, olyannyira, hogy annyira túllopták magukat, hogy kilopták a fundamentumot ebből az egész sztoriból, és most kezd az egész összeborulni. És hát valószínűleg önnek és az ön kollégáinak volt a feladata, hogy valahogy próbálják meg ezt aládúcolni, hátha sikerül. Hát jelezném, hogy recseg-ropog ez az egész szerkezet, nem tudom, hogy meddig fog ez tartani.

És egy másik dologban is meg tudunk egyezni szerintem, mégpediglen abban - és ezzel szintén úgy lesz, mint az előzővel, hogy titkon egyetért velem, nyilván nem fogja ezt beismerni -, hogy embertelen és aljas az a kurzus, amely nem veszi észre a nyomorgó emberek millióit, de hát embertelen és aljas az a politikus is vagy azok a politikusok is, akik dölyfösen és fennhéjázva hoznak olyan törvényeket, amelyek még inkább rúgnak egyet azokon, akik születésüknél, lehetőségeiknél, koruknál vagy élethelyzetüknél fogva képtelenek arra, hogy valós állami, kormányzati segítség nélkül meg tudjanak kapaszkodni az életben, és így belezuhannak a kilátástalanságba, a nincstelenségbe, sok esetben a semmibe. Márpediglen az Orbán-kurzus az pont ilyen. Embertelen és aljas, akik dölyfösen és fennhéjázva tapossák egyre mélyebbre a demokrácia mellett az időseket, a szegényeket, azokat, akiknek talán soha nem adatott meg az, hogy az élet napos oldalán járhassanak, és hát valójában akiknek a jelenlegi élethelyzete, mondjuk azt, a kínja, valójában az önök bűne.

A kormányfő, no meg a rendszerét kiszolgáló NER-vazallusok, hát, egyfajta mélyállamot, alternatív szittyauralmat létrehozva milliárdokat raknak zsebre 10-13 éve úgy, hogy mára már a legkevésbé sem érdekli őket az, hogy magyar családok tízezrei kerülnek egyre lehetetlenebb helyzetbe, hogy a sokat emlegetett szociális védőháló az elmúlt 13 év alatt egyszerűen szétrohadt, és hogy annak hiányában már nemcsak a legszegényebbek, hanem lassan a középosztály, az alsó középosztály tagjai is a semmibe hullanak vagy hullhatnak. Nem számít már maguknak senki és semmi, egyedül csak a zsebük a fontos.

Emlékeznék még? Valamikor nagyon régen volt az az önök szlogenje, hogy merjünk nagyot álmodni. Nos, hát ez sikerült. Valljuk be, ez önöknek sikerült. És most ott tartunk - az a baj, nemcsak önök, hanem tízmillió magyar ember is -, hogy Európában egyedülálló módon alig 13 év alatt megépült az egykori fiatal demokrata Orbán Viktor nagy álma, a magyarok leggazdagabb 1 százaléka birtokolja a hazai összvagyon 33,5 százalékát. Azt a leggazdagabb 1 százalékot pedig

darabra ismerjük, név szerint, arcról. (Cseresnyés Péter: Gyurcsány!) Néhány család az, amelyik szinte kizárólag a 13 éves múlttal rendelkező és bíró NER-arisztokráciához és azon belül is a kormányhoz kapcsolódik. Hát mondjuk már ki, hogy nagyobbbrészt ismert, magamutogató, önjelölt politikai celebekről beszélünk most! Ók azok, igen, tudjuk.

És hát beszéljünk egy picit arról, amit annyiszor hallottunk már ebben a Házban, az orbáni munkalapú vízióról! De hát ez nem más, mint egy fasizálódott, embertelen politikai termék, ahol valójában mindenki annyit ér maguk szerint, amennyije van. A NER illiberális rendszere nem más, mint a Taigetosz világa, ahol ha valaki nem a NER belső körének a kedvezményezettje, vagy ráadásul még szegény, ápolásra, segítségre szorul, aki életkora, egészségi állapota miatt kiszorult a munka világából, vagy igazán soha nem is tudott dolgozni, az a NER-államgépezet számára, az önök számára, az önök szemében nem létezik, valójában nem is ember.

Emlékeznék - egy másik visszaemlékezés -, az őszi ülészakában az aljas és embertelen szociálistörvénymódosítás vitájában önök próbálták elbogatellizálni az egyik legszörnyűbb intézkedésüket, ami mára már rég maga a törvény. Azt bizonygatták akkor, hogy az önök mélyállama nem akar kivonulni a szociális ellátásból, és a kormány nem akarja magáról lerázni a szociális gondoskodás terhét. De hát mi történt? Az elmúlt hónapokban kiderült, hogy márpediglen de, önök ezt tették, ezt teszik. Önök minden ellenkező érvelésük ellenére is levették a kezüket a segítségre, ápolásra szorultakról. A Taigetosz-törvény az önök világa, tisztelt kormánypárti képviselők. És a most előttünk fekvő 2024-es költségvetés mindezt ékesen bizonyítja is: miközben az orbáni infláció - még egyszer mondom: az orbáni infláció, hisz Európában ez egyedülálló - az egekben, és megjegyezném, államtitkár úr, hogy márpediglen a román inflációnál kétszer nagyobb az orbáni infláció, az alapélelmiszerek megfizethetetlenek, sőt a friss gyümölcs luxusnak számít már a magyar melósok asztalán is, önök aljas módon több mint 18 százalékkal csökkentik a szociális ellátások összegét nominálisan. Teszik mindezt úgy, hogy az orbáni infláció mértéke most, az év közepén még bőven meghaladja a 20 százalékot, és ha ezt az inflációs mértéket is, az orbáni inflációt is hozzászámoljuk - és hát miért is ne tennénk, hiszen a magyarok ezzel kelnek, ezzel fekszenek Európában egyedülálló módon -, akkor 39,7 százalékkal adnak kevesebbet azoknak, akiknek a jachtozás, az ingyen kastélyok helyett maguk miatt a keserűség az osztályrészük. Maguk miatt! És én azt mondanám, hogy itt és ebben nincs pardon.

Miközben az önök mélyen tisztelt gázszerelője, Mészáros nagyságos úr percenként keresi meg a tavalyi nettó havi átlagkeresetét, azaz 340 ezer forintot - percenként! -; miközben Orbán vejéhez ömlenek a közpénzmilliárdok, persze tapintatosan, vissza nem térítendő támogatások mögé bújtatva; miközben az Orbán család, tudják, azok az emberek, akik saját bevallásuk szerint soha nem voltak gazdagok, és akiket

nem is érdekelt igazán a pénz, tehát az Orbán család vagyona most már hivatalosan is meghaladja a 100 milliárdos összeget, és ki tudja, mi és mennyi lapul még különben a Lőrinc-féle strómanok párnacihájában, ami valószínűleg szintén az ő számlájukra kerül majd előbb-utóbb, ehhez képest még a tavalyi, amúgy felháborítóan alacsony szociális támogatások összegét az orbáni infláció mértékét is figyelembe véve 38 százalékos mértékben vágja meg a '24-es orbáni költségvetés. Itt tartunk.

(19.50)

Ez egy embertelen és aljas világ embertelen és aljas költségvetése. Ez az önök, ez a NER valósága, ez a magyar rögválóság, ez a magyar szegények kínja. Miközben a kormány, a haverok, a szent család kínjukban már azt sem tudják, hogy mire szórják el az összesíbolt vagyont, addig azok a milliók, akiknek életét, jövőjét tönkretették, felélték, eldorbézolták, már az alapvető szociális ellátáshoz sem tudnak hozzájutni a jövő évben, még annyihoz sem, mint ebben az évben, pedig ebben az évben is pokoli kevés pénzt kaptak.

Szó sincs már itt arról, hogy például a támogatott lakhatással kapcsolatos kormányzati ígéreteiket betartják vagy nem, vagy nem beszélünk már arról, mert nem is beszélhetünk, hiszen minden statisztikából kivették az egyre súlyosabb gyermekszegénységet, vagy hogy a kormányzat ez ellen bármilyen módon küzdene. Nincs már ilyen. A 2023. évhez képest például a szociális és jóléti intézményi szolgáltatásokat nagyjából egymilliárddal, de még az egyéb szociális támogatásokat is 751 millió forinttal vágják meg a jövő évi, 2024-es költségvetésben. Ezek maguk! Ez a maguk világa!

Az önök költségvetése nem más, mint az aljasság, az embertelenség költségvetése, egy olyan beismerő vallomás, melyből kiderül, hogy önök nem látnak távolabb a zsebüknél vagy Orbán Viktor faránál, önöknek nem létezik más, mint önmaguk, és ez a legszörnyűbb dolog.

Sok mindenről tudnék itt beszélni. Felírtam itt magamnak Debrecen. Sajnos Pósan képviselő úr elment, sok mindent beszélt Debrecenről, vagy Tasó képviselő úr is. De azt nem mondták meg, hogy mi mindent vett el a debreceniektől az Orbán-kormány, csak az elmúlt egy hétben, hiszen abban a 270 elvett nagyberuházásban Debrecen mélyen érintett. De hát itt tartunk most.

És, gondolom, érzik önök is, még akkor is, ha ki mondani nem merik, hogy az előttünk fekvő 2024-es költségvetés nemcsak az embertelenség költségvetése, de az elmúlásé is. Valójában nem is költségvetés ez, ahogy az előbb is fogalmaztam, hanem a NER és az orbáni, lábszagú urambátyám-diktatúra exitusa. Ezt látjuk most, és ez lesz az önök veszte is. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a DK soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Pesti Imre képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. PESTI IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Varga képviselő úr felszólalása készítetett arra, hogy két percben megszólaljak.

Aljasnak és Taigetoszhoz hasonlóan minősítette a költségvetést. Mondja ezt egy olyan képviselő, akinek pártja annak idején 16 ezer kórházi ágyat megszüntetett, 6 ezer embert elküldött az egészségügyből, elvette a 13. havi fizetésüket, kórházakat zárt be, bezárta az Országos Pszichiátriai Intézetet, ahonnét az embereket elküldte az utcára, és kószáltak szerte az országban, bezáratta a Schöpf-Merei Kórházat (*Kálmán Olga: Nem igaz! Igazat kéne mondani!*), valamint bevezette... - képviselő asszony, kérem, hogy hallgasson végig! -, bezárattott több kórházat, bevezette a vizitdíjat, amelynek eredményeként statisztikailag igazoltan sokkal kevesebben tudtak orvoshoz fordulni (*Kálmán Olga: Persze!*), és sokkal súlyosabb állapotban kerültek kórházba, mint az korábban történt. (*Cseresnyés Péter: Így van!*) Ez valóban egy taigetoszi intézkedés volt. (*Cseresnyés Péter Kálmán Olgának: Dolgoztál te a valóságban? Üttél a tévében, és nézted a képernyőt!*)

Ha erre célzott a képviselő úr, egyetértek vele. De ha nem erre célzott, akkor pedig (*Az elnök megkocogtatja a csengőt.*) nem nagyon tudom minősíteni a hozzászólását, mert köt az orvosi titoktartás. (*Sebián-Petrovicski László: Ó, de szép voltál!*) Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, megadom a szót Kontrát Károly képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

KONTRÁT KÁROLY (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Urak! A 2024. évi költségvetés a védelem költségvetése.

A veszélyek korát éljük: a közvetlen szomszédunkban elhúzódó háború, a háború folyamánként szankciós politika, a világszintű gazdasági nehézségek, a háborús infláció, az energiaipari és kereskedelmi átrendeződés, mindezek hátterében folyamatosan erősödő migrációs nyomás, együtt az Unió bevándorlási szabályrendszerének napokban kibontakozó, balliberális megközelítésű megújulási kísérletével.

A háború okozta gazdasági válság és az esetlegesen jogerőssé váló, az uniós határvédelem jelenlegi, szigorúbb, sok tagállam által nem betartott kereteit több szempontból gyengítő javaslatok további migrációs hullámokat indíthatnak el Európa felé.

Tisztelt Országgyűlés! Szükség van a honvédség megerősítésére, a haderőfejlesztésre, a rezsicsökkentés védelmére, a családtámogatási rendszer és a nyugdíjrendszer védelmére, valamint a munkahelyek védelmére. Belső biztonságunkat a rendvédelmi szervek garantálják. Évről évre javulnak a bűnözési statisztikák, a rendőrség állományának megbecsültsége és az állampolgárok bizalma erős. Ezúton is köszönjük a rendőrség személyi állományának a szolgálatát.

A legnagyobb kihívás a határvédelem, amiben Magyarország eddig is és 2024-ben is csak magára

számíthat. Nincs semmilyen előrelépés a határvédelmi költségek uniós finanszírozása kapcsán, miközben Magyarország több mint másfél milliárd eurót fordított ezen kapacitások kiépítésére. Többször kértük, hogy az Unió járuljon hozzá a külső határvédelem költségeihez, hiába, eredménytelenül tettük ezt.

Érzékelhetően nő a migrációs nyomás. Az Unió menekültügyi reformjának felgyorsulása miatt szabályozási nehézségekre is készülni kell, amelyek akár többletterhelést is okozhatnak a költségvetésnek. A jelenleg adható legjobb válasz a határvédelem erősítése a fizikai határzár fejlesztésével és a határvadász századok kialakításával a Készenléti Rendőrségen belül. A rendszer működik, a 2024-es költségvetés pedig biztosítja a működéshez szükséges forrásokat.

Tisztelt Országgyűlés! A rendvédelem költségvetésének egésze külön hangsúlyt kapott a '24-es tervezetben. A rendvédelmi kiadások meghaladják az 1300 milliárd forintot, ami 2010-hez képest mintegy 860 milliárd forintos, tehát közel háromszoros növekedést jelent. A rendvédelem területén dolgozó személyi állomány bérére közel 1000 milliárd forintot fordít a kormány 2024-ben, amely több mint 600 milliárd forinttal magasabb, mint 2010-ben, és 60 milliárddal több, mint az idei, 2023. évben. 2010 óta közel háromszorosára nőtt a bérekre fordítható összeg ezen a fontos területen.

A Belügyminisztérium irányítása alá tartozó minden központi rendvédelmi szerv költségvetési előirányzatai a javaslat szerint emelkednek a 2023. évi költségvetésben foglaltakhoz képest. A rendőrség, a TEK és a Nemzeti Védelmi Szolgálat a rendvédelem három pilléréként együttműködve látja el a rend és a közbiztonság erősítésének a feladatait. Erre összesen 517,5 milliárd forintot szán a 2024-es javaslat, ami 100,5 milliárd forinttal haladja meg a 2023-as keretet. A rendőrség közel 95 milliárd forint többletet kap, a TEK, a Terrorelhárítási Központ költségvetése is 4 milliárd forinttal bővül, és a Nemzeti Védelmi Szolgálat kiadási sora 1,7 milliárd forinttal magasabb az előző évihez képest.

A büntetés-végrehajtás 28 milliárd forinttal kap többet a tervezet szerint, továbbá 87,5 milliárd forintért épül egy új, 1500 fő befogadására képes börtön Csengeren.

A katasztrófavédelemre 31 milliárd forinttal jut több, amely megfelelően biztosítja az emberi élet és értékek védelmében végzett feladataik teljes háttérét.

Az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság egymilliárd forint többletforráshoz jut. 2024-ben kiemelt figyelmet fordítanak az engedélyügyi eljárások hatékonyabbá tételére, ezzel párhuzamosan pedig a személyes megjelenést nem igénylő, digitális ügyintézés arányának növelésére, amely várhatóan a munkaterhet és a működési költségeket is csökkenteni fogja.

A fejezeti kezelésű előirányzatok közül említést érdemel a már említett büntetés-végrehajtási beruházás és az Országos Polgárőr Szövetség százmillió forintos plusztámogatása.

Áttekintve az előirányzatokat, látható, megállapítható, hogy a jövő évi költségvetésnek fontos célja,

hogy kiemelt mértékben igyekezzen biztosítani a rendvédelem megfelelő működését, ezzel Magyarország és a magyar emberek biztonságát. Minden olyan előirányzat megfelelő mértékben és stabilan finanszírozott a javaslat szerint, amely hozzájárulhat a közbiztonság, a belbiztonság megerősítéséhez, a nemzetközi és hazai terrorizmus elleni védelem erősítéséhez, a katasztrófavédelem fejlesztéséhez vagy a kis értékű bűncselekmények felderítési hatékonyságának javításához és a büntetés-végrehajtás fejlesztéséhez.

(20.00)

Tisztelt Országgyűlés! Mindezek alapján megállapítható, hogy egy olyan javaslat fekszik a tisztelt Ház előtt, amely nem téveszti szem elől, hogy milyen kihívások állnak az ország előtt a biztonság területén a következő esztendőben. 2024-ben olyan költségvetésünk lesz, amely figyelembe veszi a várható körülményeket, amelyek között a magyar emberek élnek, igyekszik megfelelő forrást biztosítani az értékeink és biztonságunk védelméhez.

Most pedig engedjék meg, hogy a választókerületemet érintő és az ország biztonságát erősítő beruházásról is szóljak néhány szót; ez pedig a várpalotai védelmi ipari beruházások. A kormány 2021-ben döntött arról, hogy egy állami résztulajdonú vegyesvállalat közepes kaliberű lőszer gyártását fogja végezni Várpalotán. Ehhez a kormány a szükséges intézkedéseket megtette, az ingatlanokat kijelölte, a forrást biztosította. A várpalotai védelmi beruházásokra a 2024-es költségvetésben 95,7 milliárd forint került megtervezésre. A kormány a várpalotai Védelmi Ipari Park Komplexum területének fejlesztése céljából a kerítésen kívüli fejlesztésekhez, a közművesítéshez, az úthálózat kialakításához, valamint egyéb, Várpalota város önkormányzatához kapcsolódó fejlesztések megvalósításához szükséges többletforrást biztosítja. A fejlesztések teljes forrásigénye 24,5 milliárd forint, ami a 2023-2026 közötti időszakra vonatkozik. A 2024. évi költségvetés tervezése során 6,3 milliárd forint került betervezésre a XVII. Energiaügyi Minisztérium fejezetben.

Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm a figyelmüket, és kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a védelem költségvetését a magyar emberek és Magyarország biztonsága érdekében támogassák. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Sebián-Petrovszki László képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. A jövő évi költségvetésről tárgyalunk ezekben a napokban - ez van itt előttünk - kiemelt időkeretben, kiemelt figyelemmel, hiszen mégiscsak az egyik legfontosabb törvényről beszélünk, amely minden évben tulajdonképpen megalapozza azt, hogy a következő év hogyan alakul Magyarország

számára. Ezt mindannyian tudjuk, évtizedek óta így van, és természetes, hogy ez így is történik.

Ebből számomra az következne, hogy ez egy nagyon jól megalapozott, nagyon jól kiszámolt, nagyon jól végiggondolt, minden részletre kiterjedő javaslat, hiszen ha ez el van rontva, ha ez nincs elég jól megalapozva, nem gondolta végig az előterjesztő kormány ennek minden sarokkővét, ha úgy tetszik, akkor nagy baj lesz, és abban a bajban mindannyian osztozunk. Tehát egy ilyen törvényjavaslatot vártam én a kormánytól az éves költségvetés javaslataként. Előre készültem arra, hogy nyilván egy csomó olyan pontja lesz, amit én ellenzéki képviselőként ellenzek, olyan átcsoportosítások, olyan kiemelések egyes területeken, amelyeket én nem tartok helyesnek, de úgy egyébként a törvény maga egy megalapozott, tisztességesen összerakott, a kockázatokra figyelő, ügyelő, számító javaslat lesz.

*(Az elnöki széklet Dúró Dóra,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Ehhez képest itt van előttünk - az elődeim elhasználtak már minden jelzőt, amit lehet erre használni - egy fércmű, egy félmunka, egy olyan törvényjavaslat, amely teljesen világosan nem a realitásokról építkezik, nem arra számol, ami ma világosan látszik. Államtitkár úr jó néhány felszólalással előttem azt próbálta mondani, hogy de hát ez már a kilencedik olyan költségvetésitörvény-javaslat, amelyet nyáron fogadunk el és a jövő évre szól. Ha jól értettem, ezzel arra utalt, hogy már nagy gyakorlatuk van abban, hogy hogyan kell ilyen tervezni és összerakni. Ám ugyanazt kell mondanom, mint amit az előttem szóló ellenzéki képviselők mondtak, hogy az idén sem sikerült ezt megugrani. Láttuk, hogy mi történt költségvetésügyben az elmúlt egy évben, láttuk, hogy a korábbi években mi történt, hányszor kellett módosítani, hányszor kellett kormányrendelettel módosítani, és hogyan és mint kellett... Hiába ingatja a fejét, államtitkár úr, itt ültünk, itt láttuk mi. Most elmondom, ahogy az elődeim is elmondták, hogy ezzel ugyanaz lesz a helyzet.

Betervezték egy költségvetést olyan alapokra, amelyek inognak. Amelyek inognak az alapszámaiban is, és azokban a viszonyítási pontokban, amelyek meghatározzák; az euróárfolyamtól kezdve itt sok mindent sorolhatnánk, és képviselőtársaim soroltak is. Én nem erre fogok kitérni, én egy másik vetületére térek ki ennek a kérdéskörnek. Mégpedig arra - és erre Varga Mihály miniszter úr az exopozéjában ki is tért -, hogy ez a költségvetés betervezte az uniós pénzeket, hogy ezek megérkeznek Magyarországra. Ez a költségvetés úgy számol, mintha nem lenne semmi gond és baj az uniós pénzek Magyarországra érkezése kapcsán, mintha minden szép és jó lenne, mintha elfelejthetnénk az elmúlt egy év rémálmát, ami abban testesült meg, hogy egy fillér uniós támogatás sem érkezett. Ez a támogatás egyébként járt volna a magyar embereknek, ezzel a költségvetés tavaly is számolt, láthatóan az idén is számol és számol a jövő évre is,

csak éppenséggel azt a politikai munkát, ami ahhoz szükséges, hogy ezek a pénzek valóban megérkezzenek, ez a kormány az elmúlt hónapokban láthatóan nem tette bele ebbe a folyamatba.

Azt lehet mondani, Navracsics miniszter úr kéthetente el is mondja, hogy de már mindjárt itt vannak ezek a pénzek, már úton vannak, már gyakorlatilag fogadnunk kell őket, mégis ott tartunk, hogy ebből egy fillért sem láttunk ebben az évben. Erről lehet külön vitát nyitni és érdemes is, de e törvény kapcsán azt kell megjegyeznünk, hogy ehhez képest önök úgy kezelik a jövő évi költségvetést, mintha ez fixen betervezhető bevételi forrás lenne.

Konkrétan az európai uniós fejlesztési költségvetés fejezetben a teljes fejlesztési kiadások, ha jól olvasom, 3880 milliárd forintba rúgnak, ennek hozzávetőlegesen a 90 százaléka, 3562 milliárd lenne EU-s forrásból, és egy picivel több mint 300 milliárd hazai forrásból. Ugyanakkor a bevételi oldalon ehhez én 392 milliárdot látok mint fixen beérkező várható bevételt, amiből csak az következik - és erre akarom kifuttatni -, hogy teljesen világosan még a költségvetés így is, hogy az uniós támogatásokra épít és azok teljes körű megérkezésére épít, még így is azzal számolnak, hogy a hazai társfinanszírozáson túl jelentős összegben az egyes fejlesztéseknél a költségvetésnek meg kell előlegezni, tehát hazai forrásból meg kell előlegezni ezeket az összegeket. Ha jól olvasom a számkat, ez 3488 milliárd forintot tesz vagy tehet ki.

A lényege ennek a kérdéskörnek az, hogy önök betervezték a költségvetésbe az uniós források megérkezését, s teljes összeggel, teljes kerettel úgy számolnak, mintha a jövő évben helyreállna az a komoly probléma, amelyet önök állítottak elő, ne felejtjük el. Önök állították elő azzal, hogy 13 éven át fölépítettek egy önkényuralmat, a demokráciát kiüresítve olyan országot csináltak Magyarországból, amelyben önök az uniós forrásokat is, meg a hazai forrásokat is ellopják. Az Unió ezt megelégette tavaly nyáron, és azt mondta, hogy rendben, akkor feltételeket szabok annak, hogy ezek az uniós támogatások jöjjenek. Azóta láthatóan azzal szenved a kormány, hogy ezeknek valahogy úgy feleljen meg, hogy ne kelljen a saját NER rendszerét lebontania. Hiába jönnek olyan hírek, hogy például az igazságügyi típusú igényeket teljesíti a kormány, valójában döntés erről sincs, bár szeretik úgy kezelni, hogy van. Amit ma tudhatunk - és a jövő évi költségvetés tervezésekor ezt kellett volna figyelembe venniük -, az az, hogy ez borzasztó ingoványos terület, egyelőre semmilyen döntés nincs az Unióban arról, hogy akár csak egy részét feloldják annak a blokkolásnak, annak a zárolásnak az uniós forrásoknál, amit Magyarország, a magyar kormány elért az elmúlt 13 év hathatós munkájával.

(20.10)

Tehát ez egy komoly gond, államtitkár úr. Varga Mihály úgy fogalmazott, hogy nincs B-tervük, ha nem jönnek az EU-s pénzek. Én családi költségvetést

terveztem már, állami költségvetést nem. Soha nem mernék úgy tervezni, hogy egy bizonytalan tételre én biztosat mondok, és amikor megkérdezik, hogy és egyébként mi van, ha az a bizonytalan tétel tényleg bizonytalan marad és nem érkezik meg, arra azt mondom, hogy nincs is válaszem, nincs is megoldásom. Önök most ezt mondják, és ezt csinálják.

Az uniós pénzek mellett említettem már egy másik problémakört, most hadd beszéljek róla még picit: ez pedig az, hogy ennek a bizonyos uniós büntetésnek, ha úgy tetszik, annak, amiért az Unió nem teszi lehetővé, hogy a pénzek a magyar emberekhez érkezzenek, jelentős része azért van, mert önök leépítették a jogállamot. Önök a magyar demokráciából csináltak egy önkényuralmi rendszert, és ezért aztán a brüsszeli elvárások jelentős része jogállammal kapcsolatos, igazságszolgáltatással kapcsolatos elvárásokat jelent. Ezeknek egy részét egyébként a parlament az önök szándékai szerint elfogadta; mi akkor is jeleztük, hogy ezek egyáltalán nem biztos, hogy elegendők lesznek. De amit most a költségvetésből ki lehet olvasni, hogy pont ott, tehát az igazságszolgáltatásnál húzzák meg keményen a költségvetést, pont ott van nagymértékű csökkenés, például a bíróságok működésénél, ahol egyébként fontos lenne, hogy az jól, tisztességgel működjön, hiszen az elvárt, nemcsak Brüsszel, hanem a magyar állampolgárok által elvárt jogállamhoz is hozzátartozik például az, hogy a bíróságok jól működnek.

Mondok számadatokat, mert ezt szereti államtitkár úr. Míg 2023-ban a költségvetésben a bíróságok működésére 157,2 milliárd forint esett, a jövő évi költségvetési tervben ez 152,4 milliárdra csökken. Ha összességében nézzük a csökkenést, ez 4,8 százalékos csökkenés. Ha a költségvetésen belüli arányát nézzük, akkor olyan 3 százalékkal csökken az aránya a költségvetésen belül, de reálértékben a mi számításunk szerint ez több mint 20 százalék, tehát több mint 20 százalékkal kevesebb pénz jut a bíróságok működésére.

Ez nyilván azt jelenti, hogy az orbáni infláció örületesen magas, Európában példa nélkül álló vezetése mellett és hatása mellett még ráadásul nemhogy több forrást kapnak a bíróságok a működésre, hanem kevesebbet, és ezt a problémát, ennek a kockázatát egyébként az ön által emlegetett Költségvetési Tanács is felemlegette: konkrétan azt mondta, hogy a nem a kormány irányítása alá tartozó intézmények költségvetési fejezetének az egyéb működési előirányzata jellemzően 10 százalékot meghaladó mértékben csökken, ez jelentős visszaesést okoz ezen intézményeknél - nem én mondom, hanem az önök ön által annyira szeretett Költségvetési Tanács -, ezért vagy célzott takarékoságra, illetve feladatracionalizáló intézkedésekre lehet szükség, vagy enélkül fennáll a veszélye, hogy ezek működőképességének a megőrzéséhez extrapénz kell majd a kormánytól.

Mit jelent ez? Ez azt jelenti, hogy ennek a költségvetésnek köszönhetően vagy rosszabbul működik az igazságszolgáltatás jövőre, rosszabbul működnek a bíróságok, vagy hozzá kell majd nyúlniuk a tartalékhoz, és a tartalékból ki kell ezt pótolniuk jövőre. Nyilván akkor már a saját ízlésük szerint olyan fejezeteket

és olyan részeket kell pótolni és segíteni a bírósági rendszerben, ami az önök kénye-kedvének megfelelő.

Ennek a rendszernek a lényege tehát az, hogy önök a költségvetést ingoványos alapokra tervezték; betervezték az uniós bevételeket 100 százalékban, semmi kétség nincs önökben, hogy ez nem érkezik meg, és semmi B-tervük nincs arra - miniszter urat idéztem -, hogy mi van akkor, ha ez nem jön meg. Ez örületes nagy kockázat ebben az esetben, és ezen belül is az igazságszolgáltatásra jutó pénzek reálértékben több mint 20 százalékkal csökkennek, ami azt jelenti, hogy ezt visszasorvasztja, elsorvasztja a kormány ezzel a költségvetési javaslattal. Természetesen ezt a Demokratikus Koalíció nem tudja támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Ismételten köszöntöm képviselőtársaimat. A vitát pedig Gelencsér Attila képviselő úr felszólalásával folytatjuk a Fidesz frakciójából. Parancsoljon!

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Tisztelt Ház! Elnök Asszony! Nagyon szépen köszönöm a szót. Megtisztelő, hogy az év legfontosabb jogszabályánál, a '24-es költségvetésnél fel tudok szólalni.

Először is, nehéz megállnom, hogy az időkeretem terhére ne reagáljak két DK-s felszólalásra. Az egyik. Arra a bravúrra volt képes Varga Zoltán, hogy 10 percet beszélt úgy, egy számmal teli költségvetésről, milliárdok sorát tartalmazó költségvetésről, hogy ő maga számot nem mondott. Jelzőket azonban igen... *(Varga Zoltán: Hát, téved!)* Igen, mondott néhányat, százalékot talán kétszer hallottam *(Varga Zoltán: Konkrét számokat is mondtam!)*, többségében jelzőket: embertelen, aljas, dölyfös, szittyá, fasizálódott. *(Varga Zoltán: Köszönöm szépen! Majd fizetek valamit...)* Tehát lehet, hogy rossz helyen van a képviselő úr, mert talán ha egy művészeti alkotásról beszél, akkor jelzőket használunk, egy költségvetésben számokról, folyamatokról beszélünk. *(Varga Zoltán közbeszól.)* Szóval, elbűvölő volt, képviselő úr, ez a retorikai teljesítmény. *(Varga Zoltán: Dicséret!)*

És Sebián képviselő úr se semmi, amikor itt szembesít bennünket azzal, hogy miért nem jönnek az uniós források, de erről később szeretnék beszélni, és közben Molnár Csaba, az önök európai képviselője pedig hazafias kötelességének nevezi, hogy megakassza a nekünk jogosan járó európai forrásokat. *(Varga Zoltán: Nem szabad lopni! - Kálmán Olga: A lopást kellene...)* Én nem szóltam bele az önök hozzászólásába, ez is egyfajta különbség. Tegyük nyugodtan, mert ezt is látják a választók, és ebben is különbséget tudnak tenni. Tudják, ugyanolyan nehéz volt önöket hallgatni, mint nyilván önöknek engem, de én mégis megtettem, mert tudok uralkodni magamon. El sem akarom képzelni, hogy nézne ki egy kormányzás önökkel, akik uralkodni sem képesek saját magukon.

Szóval, Molnár Csaba után szabadon, önök hazafias kötelességből európai fórumokon akasztják meg az uniós forrásokat, majd idejönnek, és van képük fölkerdezni bennünket egyébként arról, hogy miért nem

érkeznek meg a források. És értem én, hogy vannak külföldre ötleteik erre, de ezek megint a valóság tagadásáról szólnak, a valós folyamatokhoz semmi közük nincsen, és ugyanolyan szakmaiatlanok, mint Varga Zoltán felszólalása 10 percben számok nélkül. Gratulálok!

Szóval, egyéni választókerületi képviselőként én úgy szeretnék hozzászólni ehhez a költségvetéshez, hogy egyébként lefordítom a hétköznapi nyelvre, a napi esélyekre, nehézségekre. És hadd kezdjem azzal, hogy Kaposvár egy katonaváros; közel ezer katona és katonacs család van Kaposváron, akik abból élnek meg, hogy a kormány segíti, támogatja a honvédelem ügyét, vagy esetleg éppen leépíti. Az önök egyik, most is regnáló képviselő asszonya, aki egyébként a Gyurcsány-kormány idején honvédelmi államtitkár volt, olyan hathatós teljesítménnyel járult hozzá a katonaság és a honvédelem teljes és totális leépítéséhez, hogy Kaposváron a Füredi I. laktanyában már mindenki azt találgatta, hogy vajon mikor fogják becsukni. És egyébként ezer embernek adott akkor is kenyeret, és óriási tudástókével és professzionalizmussal végeztek ott egy munkát, amit a katonák szoktak.

Na most, abban az időben lepukkadtak az épületek, az ingatlanállomány, technikai eszközök beszerzése egyáltalán nem volt, és a katonák bérére inkább ne is beszéljünk. Ehhez képest most az a helyzet, hogy mindháromban előrelépés van - egyébként korábban ott egy zászlóalj működött, magam is ott voltam katoná, ezért kötődöm hozzá, most pedig egy logisztikai ezred működik -, az a helyzet, hogy mind az épületállományban, mind az eszközbeszerzésben, mind nyilvánvalóan a katonák bérében előbbre léptünk.

Miért volt és van erre lehetőség, tisztelt baloldal? Azért, mert jövőre, 2024-ben hétszeres lesz a honvédelmi kiadási oldal vagy költségvetés a 2010-eshez képest, amikor önök átadták; nem duplája, nem háromszorosa, hanem hétszerese. És egyébként történik mindez úgy, vagy történt az önök idejében amúgy, hogy tudható és látható volt mindenki számára, hogy globális krízisek fognak a XXI. században jönni.

(20.20)

Tudható folyamatok történtek, így a migráció, ami miatt határvédelemre van szükség, megérkezett a Covid, ahol szintén nagyon sokat tettek értünk a katonák, és nem beszélve most, amikor a szomszédunkban háború dúl. Szóval, az önök egykori kormányzásával szemben most inkább köszönetet mondunk, és hétszeresen támogatjuk a katonákat.

Közbiztonság, rendőrség. Ez azért érdekes, mert amikor én először mandátumot kaptam a kaposvári és a zselici emberektől, akkor évente négyezer bűncselekmény történt Kaposváron. Egy vidéki, mediterrán városról beszélünk, ahol semmi oka sem a városnak, sem az ott élőknek, hogy ilyen magas száma legyen a bűncselekményeknek: egy nyugodt kisváros. Most ehhez képest négyezer bűncselekmény történt. Nyilván az önök kormányzása kellett hozzá, de csak úgy csendesen jegyzem meg, hogy a rendvédelem, a

rendőrség ügye, a biztonság ügye is alulfinanszírozott volt Gyurcsány, Bajnai idejében. A négyezer bűncselekmény - a tavalyi évi statisztikát ismerjük nagyjából - negyedére-ötödére, ezer bűncselekmény alá csökkent le egy évben. Hogy lehetséges ez? - kérdezhetné a baloldal, persze nem erről beszél, hanem inkább jelzőket használ számok helyett a költségvetés vitájában -, hát úgy, hogy háromszorosára nőtt a rendőrség büdjsége az önök utolsó kormányzásához képest, és ez egyébként 860 milliárd forintot jelent ebben a tekintetben.

Kaposvár egyébként iskolaváros. Mint egy rendes megyeszékhely, számtalan iskolával és középiskolával rendelkezik. Engedjenek meg egy személyes elemet itt is: 16 tanévet tanítottam, többek között a Horn-Kuncze-kormánynak köszönhetően lettem politikus, és jellemzően az oktatásban zajló elkesztő folyamatok miatt én érdeklődve figyelem a pedagógusok és az iskolák körüli diskurzust, tüntetéseket is és az ellenzéki véleményeket is. Én, aki ebből a világból jöttem, nem emlékszem arra, hogy baloldali kormányzás alatt kapott volna ez a társaság, kapott volna ez az ügy, ez a hivatás, a gyermekeink bármi jót. Oly mértékben szenvedtünk tanáriidőmben, hogy konkrétan azt gondoltam, hogy előrébb kell lépjek a politikai pályára (*Varga Zoltán: Sikerült...*), hogy tudjak segíteni saját magunkon. És aztán ezt követően pedig fél évvel Gyurcsány megválasztását követően lettem a megyei önkormányzat elnöke, a megyei közgyűlés elnöke Somogyban, amikor is kénytelen voltam elszenvedni azt az intézményfinanszírozást, amit voltak kedvesek akkor önök megtenni. Varga Zoltánnak, mert ő még itt van, Sebián képviselő úrnak már nem tudom mondani, mert ő már nincs itt, de nagyon szívesen köszönöm a jelen lévő baloldali képviselőknél, hogy elmondhatom önöknek, illetve emlékeztethetem önöket arra, amikor itt bennünket oktatási kérdésekben vádolnak, hogy - nem emlékszem pontosan, de közel ötven intézmény fenntartására kaptam mandátumot a somogyiaktól, és azt képzeljék el, hogy - a normatíva, amit Gyurcsány Ferenc biztosított az intézményeknek, az a szükséges kiadás felére volt elegendő. (*Kálmán Olga: És most?*) Ehhez képest a bevételünk másik lába, ami akkor a megyei önkormányzat illetékbevétele volt, azt pedig Gyurcsány Ferenc elvette. Ezt követően kihirdette a baloldali, balliberális kormány a megyékről, hogy működésképtelenek, alkalmatlannak a feladatok ellátására, és ekkor mentünk el a kötvénykibocsátás, közismertebben, közérthetőbben: a hitelek irányába, odaterelt bennünket. És ehhez képest érdeklődve hallgatom mind az oktatásfinanszírozással kapcsolatos rágalmaikat, vádjait, mind az önkormányzatok ellehetetlenítéséről szólót. Nem tudom, hogy mi lenne... Most hogy lehetséges egyébként mindez akkor, amikor konkrétan 2000 milliárd forinttal több jut erre az ágazatra, mint az önök utolsó kormányzati évében? Szóval, ennyit az iskolákról.

Kaposvár egy súlyponti kórházzal is rendelkezik, ahol kétezren dolgoznak, több száz orvos végzi el a gyógyító munkáját nap mint nap, és nagyon büszkék

vagyunk rájuk, és nagyon hálásak vagyunk nekik. Ez a terület is éppen 2000 milliárd forinttal, ahogy az oktatás, többet kap a jövő esztendőben, mint 2010-ben. Jelentős orvosbéremelésen mentek keresztül, most újabb szakdolgozóibér-emelésre készülünk. Egyébként ezt a jövő évi költségvetés nyilván nem tartalmazza, már túl vagyunk rajta: 30 milliárd forintból újult meg a Kaposi Mór Megyei Oktató Kórház. Nagyon érdekes volna, ha önök lejönnének Kaposvárra, és ott is elmondanák a lerohadó egészségüggyel kapcsolatos elemzésüket, amikor ott meg éppen áll egy gyönyörű új kórház, aminek a tetején leszáll a helikopter, a legmodernebb eszközökkel, diagnosztikával. *(Kálmán Olga: És orvos is van?)* És orvos, bizony, nem is akármilyen orvosaink vannak. Holnap nagy szeretettel látjuk Kálmán Olga képviselő asszonyt, egy akut stroke konferencián fogok beszédelni, illetve csak köszöntőt mondani, egy tudományos konferencián, ahol az elmúlt tíz év kaposvári eredményeiről számolnak be az ország mindenhol odaérkező professzor vendégei. Ön szerint nincs orvos *(Kálmán Olga: Ön szerint van?)*, hát jöjjön el, holnap 11 órakor kezdünk, a kaposvári kórház 4. emeletén várjuk szeretettel.

A következő pont: 18 ezer nyugdíjas él a választóközteremben, Kaposváron és a Zselicben, többek között az édesapám is nyugdíjas, és azt tudom mondani önöknek, hogy 2010-ben miféleképp 85 ezer forint volt az átlagos nyugdíj. Hát az, nem tudom, hogy mondta Varga Zoltán, embertelen, aljas, dölyfös? *(Varga Zoltán: Taigetosz.)* Tehát így nézett ki a 2010-es nyugdíj, hogy embertelen volt és aljas, na, abból aztán tényleg nem lehetett megélni. A 13. havi nyugdíj előtt már elértük azt nálunk, meg az országban nyilván több helyen is vagy szinte mindenhol, hogy kétszeresére növekedtek a nyugdíjak. *(Varga Zoltán: Kaposváron kétszeresek a nyugdíjak?)* Elmondom önöknek, mert láthatólag *(Varga Zoltán: Ezt hogyan sikerült elérni?)*, igen, vannak olyan számok, ahol egy városban is a Statisztikai Hivatal kimutatja a nyugdíjak mértékét. *(Kálmán Olga: Kaposváron kétszeresek a nyugdíjak?)* De Varga Zoltán változatlanul nem tud viselkedni, én örülök neki, mert a választók újra meg újra látják, hogy ön képtelen uralkodni saját magán, és én nagyon örülök neki, mert Varga Zoltán és Kálmán Olga beszólásai azt mutatják, hogy fáj, amit mondok. Ha most önök hallgatnának, az rosszul esne nekem, az azt jelenti, hogy érdektelen, amit mondok, de ezek szerint nagyon érdeklődnek önöket, úgyhogy én adom továbbra is a gázt. *(Kálmán Olga: Érdekes, csak nem mond igazat.)* Az a helyzet, hogy hogyan lehetséges az, hogy 13. havi nyugdíjat adunk, meg kétszeresére nőttek a nyugdíjak. Elmondom önöknek: 2747 milliárd volt a nyugdíjassza 2010-ben, most meg 6010. Ilyen egyszerű. Nem olyan bonyolult ez, el kell szólni magunkat, tudomásul kell venni, hogy ahogy róluk gondoskodunk, úgy példát mutatunk egyúttal a gyerekeinknek becsületességből és állhatatosságból. Ez önöknek sajnos nem sikerült.

Menjünk tovább: gazdaság és munkahelyek - itt számos kifejezés vagy beszéd elhangzott ezzel kapcsolatban. Itt is egy érdekességet hadd mondjak önöknek!

Ez a rossz gazdaságpolitika, amit önök leírtak, meg a keleti nyitás, amit állandóan átkoznak, ennek köszönhetően az a helyzet, hogy 2010-ben négyezer kaposvári és zselici ember keresett munkahelyet, és teljesen kilátástalan volt az élete. Ez most ezer körüli, hullámzó, de valahol ezer körülire mérséklődött. Szeretném mondani, hogy mi pontosan tudtuk, hogy mire van ahhoz szükség, hogy munkahelyek legyenek, azt is tudtuk, hogy mire van ahhoz szükség, hogy magasabb bérek legyenek, tudtuk azt, hogy meg kell csinálni a 67-es utat, tudtuk azt, hogy ipari, üzleti környezetet, ipari parkokat kell építeni, és egy beruházásösztönző politikát és külgazdasági politikát kell folytatni. Ezt mindenki tudta. A kaposváriak, az egyszerű emberek is tudták. Most ehhez képest Kolber Istvánnak hívták a fejlesztési minisztert, egy kiváló DK-s politikus ma is, a kaposváriak szégyellik, hogy miniszter lehetett ő, de az a lényeg, hogy Kolber István idején egyébként sem 67-es út nem épült, helyesebben egy ilyen kicsi felújítás történt rajta, sem ipari parkok nem épültek, sem beruházásösztönzés nem volt. Sőt, én ebben a Házban azt hallgatom önöktől, hogy amikor egy beruházó érkezik, és kormányzati támogatásban részesül, ami az ő beruházási értékének a töredéke csupán, akkor önök azt sajnálják, és önök szerint az hibás lépés.

(20.30)

Szeretném mondani, hogy miféleképp ezt nem sajnáljuk, és nagyon köszönjük, hogy a török üvegyár állami támogatásban részesült és ipari környezetet tudtunk neki kialakítani, és a két hete bejelentett kínai befektető is, amely hidraulikákat fog gyártani Kaposváron, és 200 embernek ad majd munkát. Ezek nek mi örülünk, és ezt is ez a költségvetés biztosítja.

EU-s források. Ha jól értem, akkor ez Sebián képviselő úr szakterülete, legalábbis ilyen szakértőként mutatkozott itt az előbb. Itt egy olyan kontextust szeretnék behozni a Ház elé, amit egyébként nem nagyon hallottam még a mi oldalunkról sem, hogy elhangzott volna, lehet, hogy nem voltam itt esetleg azon az ülésen, az pedig a következő. Volt szerencsém a tulajdonképpeni első teljes tervezési és költségvetési ciklusban megyei közgyűlési elnökként európai forrásokra pályázni. Ez a 2006-2010 közötti időszak, amikor zajlik az önök által, azt hiszem, nemzeti fejlesztési tervnek elnevezett EU-s hétéves ciklus. Azzal szembesültem magam is, mert miféleképp ott az van, hogy évente egyszer összeülünk a 246 polgármesterrel, napokra elvonulunk, és előadókat hívunk, többek között kormánytagokat -, na, ekkor hívtuk meg egyszer Kolber Istvánt is sajnos -, és azt várjuk tőlük, hogy irányt szabjanak. Az a helyzet, hogy vártuk volna, hiszen dübörgött a nemzeti fejlesztési terv, vártuk a forrásokat, Kálmán Olga és Varga Zoltán, amit most itt önök számonkérnek, vártuk, hiszen itt a nemzeti fejlesztési terv, nincsenek globális konfliktusok, nincs migráció, nincs háború, nincs Covid, nincs semmi, miért nem jönnek az uniós források.

Szeretném önöket tájékoztatni, hogy most, 2023-ban ennek a hétéves európai tervezési költségvetési

ciklusnak körülbelül a hasonló vagy pontosan azonos időszakában vagyunk, mint 2010-ben voltunk, amikor önöket leváltották a választók, és ha jól emlékszem, talán valahol 3-4 százalék körül jártak a kifizetések egy olyan időszakban, amikor semmilyen globális krízis nem zavarhatta meg az EU-s források kifizetését.

Szeretném önöknek elmondani, mi történt: nem értettek hozzá. Ugyanúgy, ahogy Varga Zoltán nem ért a költségvetéshez, jelzőket mond, és nem mond számokat. Abban az időben pedig semmi nem akadályozta az EU-s források idehozását és kifizetését. Megyei közgyűlési elnökként nem tudtam az önök nemzeti fejlesztési tervéből forrást Somogyba hozni, és amikor a 245 polgármester megnézte az önök pályázati kiírásait, nem találta magát benne, rossz célokra írták ki, lehetetlenség volt megnyerni őket, és aztán különösen lehetetlen volt végrehajtani. Ezért az egész egy helyben topogott.

Most azt nem értem, hogy miért mondják azt ma, hogy önök direkt forrásokat adnának az önkormányzatoknak, ha már itt tartunk, kedves Sebián képviselő úr. Először is, az lehetetlen. Nem tudom, miért kell hazudni a választóknak. (Varga Zoltán: Mi is ezt kérdezzük! - Kálmán Olga: Jó is lenne, ha abbahagynád!) Pontosán tudják ők is meg önök is, hogy ilyen az uniós rendszerben nincs, hogy a komplett kohéziós forrásokat így direktben adjuk. De volt önöknek módja erre, volt egy nemzeti fejlesztési tervük. Hát, miért nem adták oda direktben? Tudják, mi a helyzet? Sem direktben, sem indirektben nem adták oda, merthogy sehogyan nem adták oda, és most meg azzal próbálnak kampányolni, hogy ha önök lennének kormányon, akkor direkt kapnának, meg most is emellett vagy ezért dolgoznak Brüsszelben. Hát, ez körülbelül olyan, mint ezek a jelzők, a Varga Zoltán által elmondott jelzők itt az előbb.

Nyilvánvaló, hogy aki ilyeneket mond, az vagy nem ért hozzá, vagy lenézi a választókat, vagy mindkettő egyszerre, és azt gondolja, hogy a választók úgyse értenek az ilyen bonyolult európai forrásallokációhoz, tehát nyugodtan lehet nekik olyat mondani, amiről mindenki tudja, hogy nem igaz, aki egy picit is ért hozzá. Én az önök helyében ezt abbahagynám, mert a hazug embert mindig előbb utoléri, tehát szerintem fölösleges, de önök tudják, ez az önök politikája.

Szóval, zárszó: nem mindig lehet megtenni, amit kell, de mindig meg kell tenni, amit lehet. Ez a költségvetés nem tud megtenni mindent, amit kellene, de mindent megtesz, amit lehet. Megtisztelő volt a figyelmük. (Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)

ELNÖK: A következő hozzászóló Hegedűs Andrea képviselő asszony, a DK frakciójából. Megadom a szót, parancsoljon!

HEGEDÜS ANDREA (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! A haza bajban van, így a városom, Miskolc is, hiszen fokozatosan és módszeresen kifosztja a kormány. Riasztó méretű az elszegényesedés, költségvetési bukfenc

előtt állunk. Pofátlanul újabb és újabb adókat vetnek ki már a banki megtakarításokra is. Európa-rekorder a magyar infláció, a fizetés egyre kevesebbet ér. Szinte minden alapélelmiszer ára megduplázódott. Ilyen a szomszédos országokban nincs. Ez a bizonyíték arra, hogy ez orbáni infláció, vagyis már a kevéske étel is már torkán akad a magyarnak, mert a Fidesz által okozott Európa-bajnok drágulást is le kell nyelnie a falattal együtt.

A hatalom felszámolja az önkormányzatiságot. Segítség persze nincs, helyette egyre több az elvonás. Miskolc súlyos tartozásokat, kiegyenlítettlen számlák sorát örökölte a fideszes városvezetéstől. Hosszú távú hitelek, egyre növekvő tartozás az MVK Zrt. felé. Túltervezett bevételek, alultervezett kiadások. Mindezek miatt a pénzügyi mozgástér nagyon kicsi.

De Miskolc nem felejt, nem felejt el, hogy mekkora bevételkiesést élt meg a gépjárműadó-elvonással, az idegenforgalmi adó beszedésének felfüggesztésével, a parkolóbevétel-kieséssel. A város szolidaritási hozzájárulási kötelezettsége 1,3 milliárd forintról 3,6 milliárdra nőtt. Gyökeresen át kell alakítani és átláthatóvá kell tenni a szolidaritási hozzájárulás rendszerét. Kiszámítható és felelős állami szerepvállalás kell ahhoz, hogy biztosított legyen a közszolgáltatások ellátása, hogy megvalósuljon az óvodák, bölcsődék, szociális intézmények felújítása, energetikai korszerűsítése.

Az egyensúlyi költségvetés feltétele - tudják, ugye -, hogy a bevételi és a kiadási oldalon meg kell egyeznie, ezt írja elő a hatályos törvény, legalábbis most még. Tudja mindenki, hogy az államnak nincs pénze, azt a magánszemélyek és a cégek fizetik be az államkasszába. A kormány viszont ezzel rosszul gazdálkodik, mert nem az önkormányzatokra, az oktatásra és nem az egészségügyre költi. Miskolc 300 milliárd forintot fizetett be az államkasszába, amiből az önkormányzat csak 17 milliárdot kapott vissza. Elvárás, hogy az állam igazságosan ossza el a beszedett pénzt. Minimum 50 milliárd forint illetné meg a várost, hogy a közfeladatokat biztonságosan el tudja látni. A kormány ne a partról figyelje stopperrel a fuldokló önkormányzatokat, hogy meddig bírják még levegővel, hanem gyorsan dobjon mentőövet, vagy ugorjon a vízbe, és mentse meg őket!

Miskolc tehát testközelben éli meg a válságot. A Széchenyi főutcán, a kertvárosi kisboltokban, a vasgyári piacon, a Zsarnain, Hejőcsabától a Szentpéteri kapuig, Lillafüredtől a Selyemrétig mindenhol visszaköszön a következő: nincs fideszes képviselő Miskolcnak az ország házában. A DK jelen van a város minden pontján minden héten. Mi meghalljuk, mit mondanak az emberek, mi elérhetőek vagyunk, így tolmácsolom a hallottakat: Kérjük, mondja el itt a parlamentben annak a „sehallselát” 135 fideszesnek, akik hírhamisítással tartják fenn a mi befizetett adóinkból a birodalmukat, hogy a költségvetésbe építsék be a következőket.

Hozzányúltak a diósgyőri várhoz, a mi történelmi kincsünkhöz, helytelenül, meggondolatlanul. Minden

miskolcainak a szíve sajog a vár láttán. Az átépítés közben derült ki, hogy nem képesek a vártornyokat megerősíteni, és egy torzót hoztak létre. 2 milliárd hiányzik a stabilitáshoz, ezt be kell építeni a költségvetésbe.

A tapolcai Elliptum élményfürdő betonrengetegét a látványátadás után pár hónappal bezárták, és újraépíteni kényszerült az önkormányzat. A fércmunka után önök leléptek, otthagyták a városra, hogy oldják meg ők a problémát. Persze van szüksége a városnak pénzre, pénzre van szüksége a városnak a fürdőmonstrum működéséhez. Ennek is feltétlenül szerepelnie kell a költségvetésben.

(20.40)

Az Y-hídhoz miért kellett értelmetlenül turbókörforgalmat - egyébként már eszi a rozsda a tereplőbójákat - megépíteni? Milyen jól jött volna az a pár milliárd a Kazinczy Ferenc Általános Iskola energetikai felújítására!

Apropó: a bosszútörvény bevezetésétől tartó miskolci tanár, aki a lemondását már letétbe helyezte, üzeni, az ország minden pontján várják a központi költségvetésbe beépített minimum 45 százalékos béremelést.

A megválasztott két fideszes országgyűlési képviselőt, Csöbör Katalint és Kiss Jánost meg a surranópályás és láthatatlan Kovács Zsoltot arra kérik, lobbizzanak, hogy a Martinkertváros-Szirma közötti, autót roncsoló útszakasz felújítási keretösszege épüljön be a költségvetésbe, mert már megint fél munkát végeztek ebben a városrészben is.

A diósgyőriek, a Győri kapuiak, a kiliániak, bulgárföldiek türelmetlenül várják és figyelik, hogy beépül-e a költségvetés sorai közé a stadion mellé ígért bevásárlóközpont, amelynek felépítését Kiss János óriásmolinón garantálta a választások idején, de se híre, se hamva.

Milyen kormány az, amelyik az életminőség rovására értelmetlen luxusberuházásokkal akarja megerősíteni a pozícióját, közben az alulfinanszírozott és az energiaárak nagymértékű emelkedése miatt nehéz helyzetbe került a MIVÍZ. A cég dolgozójától idézek: „A rezsicsökkentés miatt a vízszolgáltató pénztárcája üresen maradt, díjat nem emelhet. A költségek nőnek, a bevételek csökkennek. Államosítás helyett állami pénzügyi kompenzációra van szükség. A tőkepótlást oldják meg a Rezsivédelmi Alapból, és biztosítanak adómentességet a víziközmű-szolgáltatónak.”

Miskolcnak előregedett a víz- és szennyvízhálózata is, hetekig szivárog a tiszta ivóvíz és a szennyvíz a talajba. Biztosítanak elegendő forrást a hálózat felújítására! Amíg egyes fideszesek a vizet csak jachtozásra használják, vagy csatornacsövekben látják folydogálni, addig a vízbázisunk felújításának terve csipkerózsikaálmát alussza.

A költségvetésből hiányzik a lakás- és házfelújítások támogatása. Úgy látszik, a Panelprogram Plusz kizárólag a DK árnyékkormányának a programjában szerepel.

Ötéves lakásfelújítási programot sürgetünk, amelynek keretében félmillió panellakást és egymillió más típusú társasházi lakást és családi házat lehetne korszerűsíteni önrész nélkül, európai uniós támogatással. Miskolc lakásállománya különösen érintett 69 ezer lakott lakással.

A 2010-ig felújítottakban csökkent a távhődíj, veszályban vannak viszont azok, akik az energetikai felújításon egyedi mérés nélküli lakásokban élnek.

Az Orbán-kormány kifizethetetlen önrésszel ellehetetlenítette a panelprogramot, és ezt követte a fideszes városvezetés is. Támogatott viszont kudarcberuházásokat, mint például a diósgyőri vár rekonstrukciója. Egy miskolci járókelő fogalmazta meg, hogy egy dolgot nagyon megtanult a Fidesz keresztény kormány: mindent a szemnek, többet a kéznek.

A panelfelújítások terén Miskolc a huszonnégyedik órában van.

A leállított beruházások közül pedig, kérem, vegyék ki a Miskolcot Bükk-szentkereszttel összekötő út fejlesztését, meg kell hogy épüljön ez az útszakasz! Miért nem értik meg végre, hogy értünk dolgozzanak, hogy kérdezzenek meg minket, ha rólunk, a városunkról van szó? Elege van Miskolcnak abból, hogy a feje fölött döntenek, hogy utólag társadalmasítanak, hogy nem egyeztetnek. Nem igaz, hogy nincs pénz, amikor 660 milliárdot herdálnak el Vodafone-üzletre, 204 milliárdot atlétikai vb-re vagy libanoni templomokra. Mindenre van pénz, csak a miskolci emberek életére nincs. Ez a költségvetés már elfogadása pillanatában is értelmetlen, nem alkalmas a vállalkozók, befektetők orientálására, erodálja az államba vetett bizalmat.

Nehéz időszakokban komoly emberekre van szükség. Nincs tehát háborús meg szankciós infláció, csak orbáni infláció van, és csak itt, Magyarországon. A Dobrev Klára vezette árnyékkormány azonban addig is megtesz mindent, amit lehet, elkészült az árnyékkormány alternatív költségvetése, érdemes elolvasniuk. Csak egy szociáldemokrata, fegyelmezett, kormányzóképes alternatíva tudja elérni, hogy az ár-emelések országa helyett végre a bér- és a nyugdíj-emelések országa legyünk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Most kétperces felszólalásokkal folytatjuk a vitát. Ennek keretében Varga Zoltán képviselő úr következik, a DK frakciójából. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Gelencsér Képviselő Úr! Az az igazság, hogy bearanyozta az esténket, nagyon jó volt hallgatni önt.

Két dolog jutott eszembe, miközben önt tényleg szájátva hallgattam. Az egyik a Satóbbi együttes. Tudja, van neki az az ismert örökzöld, hogy „Kilincsem rángatta ordítva, jól csinálta, csak fordítva.” Huszonhét szer mondta az én nevemet, Gyurcsányét meg egyszer sem. Szerintem önnek a frakcióirodában pont az ellenkezőjét mondták. Erre nagyon ügyeljen, ha

visszamegy, mert ön valamit nagyon elrontott ebben a sztoriban. *(Derűltség.)*

A másik. Nagypám mondta nekem mindig - szégyén meghalt, egy ragyogó ember volt, egy ragyogó ember volt a kisöreg, kár, hogy nem ismerhette magát, mert szerintem hosszasan tudott volna önről beszélni -, hogy kisfiam, mindig büdös az öndicséret, ott valami defektje van a fickónak.

Maga rólam beszélt meg magáról. Én, esküszöm, elhallgatnám napestig, de szerintem ennek a mai estének nem ez volt a lényege. Tehát én szívesen meghallgatom, hogy milyen nagyszerű dolgokat csinált még, a sárkány fejét hogy vágta le, tudom is én, de lehet, hogy a költségvetési vitában - lehet, én kevés számot mondtam, bár a szociális intézményi támogatásoknál azért elhangzott jó pár szám, valószínűleg ön akkor éppen az önéletrajzát fényesítgette, és ezért nem tudott odafigyelni rendszeren, és ezért nem hallotta ezt meg, de spongyát rá.

Viszont egy dologban szeretném mindenféleképpen helyreigazítani. Ön azt mondta, hogy Molnár Csaba hazafias kötelességének érzi azt, hogy azért küzdjön, hogy az Európai Uniótól ne kapjunk forrásokat. Nem, nemcsak Molnár Csaba, hanem a Demokratikus Koalíció is azt érzi hazafias kötelességének, hogy maguk ne lopjanak. Mert lohatnak a saját zsebükből egy másikba, de hogy az országot lopják szét 13 éve szakmányban, na, ez tovább már nem mehet! Véget fogunk ennek vetni. Aztán maga utána pedig bólogathat. Köszönöm szépen. *(Egy hang a DK soraiból: Így igaz! - Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Visszatérünk az előre bejelentett felszólalókhöz. Ennek keretében pedig Csöbör Katalin képviselő asszony következik, a Fidesz frakciójából. Parancsoljon!

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt években válság válságot követ. Először ott volt a bevándorlási válság, utána jött a koronavírus, most pedig az elhúzódó háború. És ha ez még önmagában nem lett volna elég, a tetejében az elhibázott brüsszeli szankciók is. Ezekkel a válságokkal sorra megbirkózunk, és én is Miskolcra jövök, és belegondolni is ijesztő, hogy mi lett volna vagy mi lenne, ha ezek közül bármelyik úgy éri az országot, hogy közben a baloldal van kormányon, úgy, mint Miskolcon, hogy nem képesek fejleszteni a várost.

A Külgazdasági és Külügyminisztérium az elmúlt években alaposan kivette a részét ezeknek a válságoknak az elhárításából és kezeléséből, és most is országrészt vállal a munkahelyek védelmében és az energiabiztonság garantálásában, ezért indokolt néhány percet szánni a tárca költségvetésének a vizsgálatára.

A minisztérium szerteágazó feladatrendszere magában foglalja többek között a beruházás- és exportösztönzést, a nemzetpolitikai célú gazdaságfejlesztést, a nemzetközi segélyezést és az energiainport biztosítását, de engedjék meg, hogy én most elsősorban a klasszikus diplomáciai feladatokról beszéljek.

Ez annál is inkább indokolt, mert a Külgazdasági és Külügyminisztérium költségvetésének legnagyobb tétele természetesen a külképviseleti diplomáciai és a konzuli hálózat működtetése, amire jövőre mintegy 117 milliárd forint, az ideinél közel 14 milliárddal több áll rendelkezésre. Ebből a többletből 3,1 milliárd forint jut egy varsói, 2,1 milliárd egy brüsszeli ingatlan felújítására, 1,7 milliárd pedig három új külképviselet, az oszakai, a vientiáni és a kinshasai megnyitására.

A minisztérium központi igazgatására, működésére, üzemeltetésére, belföldi szakmai programok megvalósítására, ideiglenes külföldi kiküldetésekre 2024-ben az ideinél 2,3 milliárd forinttal több forrás áll majd rendelkezésre.

(20.50)

Ez a többlet nagyrészt a „Hungary Helps” program megvalósításával, illetve a Paksi Atomerőmű két új blokkja tervezésével, megépítésével és üzembe helyezésével kapcsolatos feladatok ellátásából adódó költségnövekmény fedezetéül szolgál.

Ami pedig a külpolitika tartalmát illeti, az európai partnerekkel kiemelt prioritás a magas szintű, kölcsönös tiszteleten alapuló párbeszéd folytatása, valamint az együttműködés további erősítése, főként a gazdaság, az energetika, a védelempolitika és a migráció területén. A tárca prioritásként kezeli Közép-Európában az észak-déli politikai és gazdasági kapcsolatok szorosabbra fűzését, a V4-es relevanciájú tevékenységek, közös projektek kormányzati szintű koordinálását és erősítését.

Szintén prioritást élvez a Nyugat-Balkán euroatlanti integrációja, valamint ennek képviselete nemzetközi szervezetekben és fórumokon, mivel a térség stabilitásának megalapozásaként ez biztonságpolitikai, gazdasági és nemzetpolitikai szempontból is alapvető érdek. Érdekeink védelmében az európai fórumokon is meg kell találnunk azokat a partnereket, akikkel a számunkra kiemelt fontossággal bíró ügyekben egyetértünk.

Az Egyesült Államokkal továbbra is a kapcsolataink erősítésében vagyunk érdekeltek. Még ha ez jelenleg csak pragmatikus alapokon lehetséges is, fontos érdekünk a biztonságpolitika és a gazdasági együttműködés további erősítése.

A keleti nyitás politikája jegyében a Külgazdasági és Külügyminisztérium továbbra is fokozott figyelmet fordít Közép-Ázsia és a Dél-Kaukázus országaira. Prioritást jelent a Türk Államok Szervezetében való egyre intenzívebb részvételünk, tekintettel arra, hogy az orosz-ukrán háború nyomán bekövetkezett nemzetközi változások lényegesen felértékeltek a régió geopolitikai jelentőségét. A minisztérium kiemelt figyelmet fordít azon kapcsolatok fejlesztésére, amelyek hazánk energiaellátása szempontjából az orosz-ukrán háború következtében különös jelentőségre tettek szert. Magyarország energiabiztonsága a kialakult új helyzetben nem garantálható a türk államok nélkül, a velük folytatott stratégiai jelentőséggel bíró

együttműködés a gazdasági növekedésünk fenntartásához is nagymértékben hozzájárul.

A magyar külkapcsolatok szempontjából az indiai és a csendes-óceáni régió az egyik legfontosabb és legdinamikusabban fejlődő térség. Hazánk elkötelezett a térség országaival fenntartott kapcsolatok erősítése mellett a kölcsönös tisztelet és a közös érdek mentén. A régió vezető államai esetében folyamatos feladatot jelent az újabb magas hozzáadott értékű beruházások Magyarországra vonzása. A délkelet-ázsiai országokkal kapcsolatban továbbra is a magyar export növelése a prioritás, kihasználva az élelmiszeripar, az agrárinnováció, a vízgazdálkodás területén már kialakított kapcsolatokat, illetve a jelentkező új lehetőségeket.

Továbbra is fontos az Izraellel és az arab államokkal kialakított, folyamatosan bővülő együttműködésünk elmélyítése. A szubszaharai térségben számottevően kibővült külképviseleti hálózatunkra támaszkodva a kölcsönösen előnyös gazdasági kooperáció erősítésére törekszünk.

Latin-Amerikában célunk a jelenlétünk megszilárdítása és az együttműködés elmélyítése, különösen az oktatás, illetve a technológia- és tudástranszfer terén.

Ami a multilaterális diplomáciát illeti, annak legfőbb fóruma az ENSZ, ami globális szervezetként lehetőséget kínál arra, hogy a számunkra fontos ügyekben nemzeti álláspontunkat képviseljük, következetes fellépésünkkel növeljük láthatóságukat, elismertségünket, és érvényt szerezzük a magyar külpolitikai és külgazdasági érdekeknek. Magyarország meghatározó szerepet játszott a fenntartható fejlődési keretrendszer kidolgozásában, melynek végrehajtása mellett továbbra is elkötelezettek vagyunk.

Hazánk a nemzeti erőfeszítéseken túl aktív szerepet vállal minden releváns nemzetközi szervezetben, legyen szó az Európai Unióról, az ENSZ-ről, az EBESZ-ről, az Európa Tanácsról vagy a NATO-ról. Fontosnak tartom ezek parlamenti dimenzióját is, ezért vagyok én magam is tagja az EBESZ-nek, az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének is.

A diplomácia speciális területe a kulturális és a sportdiplomácia. A Külgazdasági és Külügyminisztérium a külképviseleti hálózatán keresztül a Kulturális és Innovációs Minisztérium által irányított Liszt Intézetekkel szorosan együttműködve kulturális és tudománydiplomáciai téren sokszínű programok szervezésével járul hozzá a Magyarország-kép formálásához. A magyar kultúra, tudomány és innováció eredményeinek bemutatása érdemben erősíti hazánk pozitív megítélését a fogadó ország döntéshozói, véleményformálói körében, ezáltal közvetlenül hozzájárul a külpolitikai és külgazdasági céljaink eléréséhez.

A tárca a külföldi egyetemeken folytatott magyar képzéseken keresztül is segíti a magyarság oktatási és kulturális értékeinek bemutatását, kiemelten a magyar nyelv és irodalom külföldi megismertetését és népszerűsítését.

A sportdiplomácia jelentős szerepet játszik a hazai sport és ezáltal az ország külföldi népszerűsítésében, a minél kedvezőbb országgép kialakításában és

megjelenítésében. Sportdiplomáciai projektjeinkkel, külképviseleteink segítségével népszerűsítjük a hazai fejlesztésű sportinnovációkat, bemutatva őket a világ számos pontján; bemutatjuk Magyarország rendkívül gazdag sporttörténelmét és a sporthoz kapcsolódó hazai szellemi tőkét. A minisztérium több projektje is szolgál arra, hogy a sporton keresztül szólítsa meg a határon túli magyarságot, építsen ki kapcsolatot, ezzel is erősítve a magyar identitást.

A puha diplomácia eszköztárának zászlóshajója a Stipendium Hungaricum kiválósági ösztöndíjprogram, amely elősegíti a hazai felsőoktatás nemzetköziesítését, a magyar nyelv és kultúra terjesztését, a hallgatói mobilitás fokozását, valamint a külföldi államok hosszú távú társadalmi és gazdasági megerősödését, emellett helyi és országos szintű gazdaságélénkítő hatással bír, fontos szerepe van a vidéki egyetemek és térségük fejlesztésében és felzárkóztatásában is.

A 2022. évben újtárra indított „Students at Risk” alapprogram több száz, a háború következtében Ukrajnából menekülni kényszerült ukrán és ukrainai illetőségű, más nemzetiségű hallgató számára teszi lehetővé tanulmányaik Magyarországon történő folytatását.

A Diaszpóra felsőoktatási ösztöndíjprogram keretében a diaszpórában élő, magyar gyökerekkel rendelkező fiatalok magyarországi felsőfokú tanulmányait támogatjuk, míg a Balassi képzési programok révén a Külgazdasági és Külügyminisztérium a magyar nyelv és kultúra iránt érdeklődő magyar és nem magyar származású külföldi, valamint külhoni magyar fiataloknak nyújt változatos képzési lehetőségeket.

A képzési portfólió utolsó eleme a Magyar Diplomáciai Akadémia, mely 2024-ben is még felkészültebb magyar külszolgálati és külkapcsolati állomány létrehozását és fenntartását segíti elő. Ezekre az ösztöndíjas és képzési programokra jövőre is éppen anynyi jut, mint idén: 42 milliárd forint.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a nemzetpolitikai területről is ejtsek néhány szót! A tárca ez irányú tevékenységében a gazdasági, jogi és diplomáciai eszközök kiegészítik egymást. Ami a gazdasági eszközöket illeti, a szomszédos országokban élő magyarság életkörülményeinek jobbítását és szülőföldön való megmaradását a Külgazdasági és Külügyminisztérium többek között célzott gazdasági és infrastruktúrafejlesztési támogatásokkal, átfogó, határon átnyúló gazdaságfejlesztési programokkal segíti, a magyarországi vállalkozások határon átnyúló beruházásai és fejlesztései révén növeli a térség versenyképességét, elősegíti a fejlesztések fenntarthatóságát, támogatja a magyarlakta területek gazdasági megtartó erejét. A programok során megvalósuló fejlesztésekben fokozatosan növekvő arányban részt vevő magyarországi vállalkozások tovább segítik a magyar export fejlesztését.

Nemzetpolitikai célokra - ideértve a határon túli gazdaságfejlesztési programokat, a csángómagyar együttműködési programokat, a Diaszpóra felsőoktatási ösztöndíjprogramot és az európai területi társulások támogatását is - a minisztérium összesen 4,7 milliárd forintot költ jövőre.

(21.00)

A gazdasági megtartóerő mellett a szomszédos országokban élő magyar közösségek számára ugyanennyire fontos, hogy az adott államban biztosított legyen a nemzeti kisebbségekre vonatkozó európai jogszabálykörnyezet. A szomszédos országokkal az alapszerződésekben hoztuk létre a kormányközi kisebbségi vegyesbizottságokat nemzeti kisebbségeink védelmére, támogatására.

Kisebbségi területen a Külgazdasági és Külügyminisztérium feladata, hogy az ENSZ, az Európa Tanács, az EBESZ, az Európai Unió, sőt még a NATO keretein belül is előmozdítsa a nemzeti kisebbségek témakörének napirenden tartását. A magyar nemzeti kisebbségek helyzete az egyes szomszédos országokban nagyon különböző képet mutat. Van több olyan szomszédunk, ahol a helyzet példaértékű, ahol az európai normák maradéktalanul érvényesülnek, sajnos azonban azt is meg kell állapítanunk, hogy van olyan ország is, amely évek óta szisztematikusan rombolja a magyar nemzeti kisebbségek jogait, amit nehéz másként értelmezni, mint a magyar közösség felszámolására, elűzésére irányuló törekvésként.

A Külgazdasági és Külügyminisztérium feladatrendszerében kiemelt fontosságú a külgazdasági tevékenység, ami két pilléren, a beruházás- és az exportösztönzésen nyugszik. A beruházásösztönzési célleírásból nyújtott támogatások elsődleges célja a működőtőke-beáramlás szempontjából meghatározó nemzetgazdasági jelentőségű beruházások Magyarországon történő megvalósításának az elősegítése. Idetartozik a „Gyármentő” program is, ami a nagyvállalatok energiatakarékosabb működésének, illetve fokozott energetikai önellátási képességeinek megerősítésére szolgál. Beruházásösztönzésre jövőre lényegében ugyanakkora összeg jut, mint idén: 127 milliárd forint.

A minisztérium a magyar exporttevékenység erősítését az exportvolumen és a hazai vállalatok külföldi versenyképességének növelését a magyar vállalkozások külföldi piacra jutását ösztönző kormányzati programok koordinálásával, a kötött segélyhitel koncepció végrehajtásával, valamint a saját kereskedelmfejlesztési programjai révén segíti.

A kétoldalú gazdasági kapcsolatok áttekintésének és fejlesztésének elsődleges keretét a gazdasági vegyesbizottságok adják, kiemelt érdek hatékony és eredményes működtetésük, mivel ez az együttműködési forma is hozzájárul a magyar vállalatok külföldi piacokon történő megjelenéséhez, a bilaterális gazdasági kapcsolataink fejlesztéséhez.

Tisztelt Képviselőtársaim! A biztonságunkat nemcsak a háború, hanem a magyar határokat fenyegető migráció miatt is meg kell erősíteni. A háború okozta gazdasági válság további migrációs hullámokat indíthat el Európa felé, és Brüsszel sem tett le arról, hogy migránsok tízezreit telepítse be Magyarországra. Hazánk migrációs politikájának alappillére, hogy oda kell vinni a segítséget és a megoldást, ahol a probléma felmerült. A segítséget kell odavinni, nem

pedig a problémát idehozni. A migrációt megállítani, és nem kezelni kell, aminek a legjobb módját a származási országokban fennálló körülmények javítása jelenti. A nemzetközi fejlesztési együttműködés hozzájárul a világban jelenlévő szegénység és egyenlőtlenség csökkentéséhez, de egyben fontos külgazdasági eszköz is.

A Külgazdasági és Külügyminisztérium támogatást biztosít a hazánk számára kiemelt partnerországok, elsősorban Egyiptom, Jordánia és Libanon részére a gazdasági kapcsolataink erősítése érdekében. A magyar nemzetközi segélyezési program zászlóshajója, a Hungary Helps tevékenységének célja az Európára nehezedő nemzetközi migrációs nyomás enyhítése, illetve Magyarország nemzetközi szerepvállalásának és partnerségeinek erősítése humanitárius segítségnyújtáson keresztül.

A program célja, hogy azonnali támogatásra kerülhessen sor a szükségét szenvedő, üldöztetésnek kitett vagy humanitárius katasztrófák sújtotta területen élő emberek és közösségek részére, hogy segítse a helyben maradásukat, a támogató, a szabad vallásgyakorlás védelmét előmozdító projektek megvalósulását, különös tekintettel az üldözött keresztény és más vallási kisebbségek, továbbá veszélyeztetett közösségek értékmelegítésére. A Hungary Helps lehetőséget biztosít továbbá felsőfokú tanulmányok folytatására magyarországi képzési helyeken olyan 18 és 30 év közötti keresztény fiatalok számára, akik saját országukban vallási üldöztetésnek vagy fenyegetésnek vannak kitéve.

Tisztelt Ház! A háború és az elhibázott brüsszeli szankciós politika miatt egész Európában jelentősen megemelkedtek az energiaárak. A 2013 óta fenntartott rezszivédelmi intézkedéseknek köszönhetően még a szankciós energiaár-emelkedések közepette is a magyar családok fizetik a legalacsonyabb energiaárakat az Európai Unióban. Az energiaárak kordában tartásának és az energiabiztonság fenntartásának kulcsfontosságú kérdése a saját villamosenergia-termelés, amiben kiemelt szerepe lesz a Paksi Atomerőmű új blokkjainak. Az energiaellátás biztonsági és klímapolitikai szempontok észszerű összehangolása, a magyar érdekek nemzetközi tárgyalásokon történő megjelenítése, ezek szakdiplomáciai eszközökkel történő támogatása kormányzati prioritás.

A Paksi Atomerőmű két új blokkjának megépítése Magyarország nemzetbiztonsági és nemzetgazdasági stratégiai érdekeit szolgálja, az atomenergia pedig a legfenntarthatóbb, legkiszámíthatóbb és legolcsóbb energiaforrás. Az elmúlt időszakban tapasztalt energiaellátási helyzet kiemelte a paksi beruházás jelentőségét. A két új blokk tervezéséről, beszerzéséről és kivitelezéséről szóló, az üzemeltetési és karbantartási támogatásról szóló megállapodások végrehajtásának szakmai irányításáért, hazai és európai uniós szakmai koordinációjáért a külgazdasági és külügyminiszter felel. A tárca egyik kiemelt célja, hogy a két új paksi atomerőművi blokk a nukleáris biztonsági előírásokat a legteljesebb mértékben betartva mielőbb megkezdhesse kereskedelmi üzemét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Végezetül engedjék meg, hogy szóljak egy olyan területről, ami a jelenlegi helyzetben talán kevésbé van reflektorfényben, de a jövőt illetően a technológia és a tudástranszfer kapcsán kulcsfontosságú, ez pedig a magyar űripar. A kormány még három évvel ezelőtt a gazdaságvédelmi akcióterv részeként sorolta a jövő iparágai közé, és nyilvánította kiemelt jelentőségűnek a hazai űripar fejlesztését, és attól fogva prioritásként kezeli a hazai űrképesség megteremtését. A kormányzati szándék az ágazat további fejlesztése, a képességek szignifikáns növelése és régiós szinten meghatározóvá tétele.

Kiemelt cél a magyar űrkutatási eredményekre építő hazai űripar további fejlesztése, nemzetközi elismertségének és kapcsolatrendszerének növelése, valamint integrálása a nemzetközi űripari értékláncba. Folytatódik a magyar kutatóúrhajós projekt, a HUNOR végrehajtása. A négy jelölt kiválasztása már megtörtént. A szuverén nemzeti űrképességek mielőbbi megteremtése a lehető legnagyobb hazai űripari részvétel és beszállítás mellett Magyarország alapvető biztonságpolitikai érdeke.

Ferencz Orsolya miniszteri biztosként ezen a területen kiváló munkát végzett ezért is örülök különösen annak, hogy személyében ezen a héten egy újabb tehetséges női politikussal gazdagodott a Fidesz-frakciónk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Dukai Miklós államtitkár úr kért szót, így ő következik most. Parancsoljon!

DR. DUKAI MIKLÓS belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Azért kértem szót, mert a DK-s képviselők közül többen is és más képviselők is az önkormányzati kérdésekkel foglalkoztak, és a felszólalásokban a DK-s képviselők részéről többnyire csak valótlanosságok, félreinformálások és csúsztatások hangoztak el, ezt szeretném picit helyre tenni.

(21.10)

Szerintem kezdjük onnan, hogy 2010-re az önkormányzatok milyen helyzetbe jutottak azokkal az intézkedésekkel, amelyeket 2002-2010 között a baloldali kormányok elkövettek. Abba a helyzetbe kerültek az önkormányzatok, hogy az akkori kormányok folyamatosan arról döntöttek, hogy feladatokkal rakják tele az önkormányzatokat, és ehhez képest forráskivonásokat hajtottak végre a szektorban.

Az szerintem vitán felül áll, hogy 2010-re a feladattelepítéssel és a forráskivonással 2000 milliárdnyi mínusz okoztak az önkormányzati szektorban, ezért kellett egyébként 2010 után azzal kezdeni az intézkedések sorát, hogy konszolidálni kellett az önkormányzati szektort, 1368 milliárd forintnyi adósságot kellett a kormánynak átvállalni az önkormányzatoktól, hogy egyáltalán a működésüket stabilan és az alapfeladataikat vagy a kötelező feladataikat egyáltalán el tudják látni.

A DK-s képviselők azt mondják a kormányra, hogy mi kifosztjuk az önkormányzatokat, vagy éppen a semmibe taszítjuk az önkormányzatokat. Hát, a kifosztásról csak ennyit, hogy ők legalább 2000 milliárd forinttal rövidítették meg az önkormányzatokat. Ezért volt szükség arra, hogy 2011-ben új önkormányzati törvényt alkossunk, a feladatokat újra kellett definiálni az állam és az önkormányzatok között, és azokat a nehéz és állami szinten könnyebben megoldható feladatokat át kellett vállalni az államnak az önkormányzatoktól. Ilyen volt egyébként az egészségügy és az oktatás, amely mind a kettő az állam oldalán sokkal jobb kezekben van, mint az önkormányzatoknál.

Aztán a DK-s képviselő asszony, Hegedüs Andrea azt mondta, hogy mi felszámoljuk az önkormányzatokat, és felszámoljuk Magyarországon az önkormányzatiságot. Én úgy látom, hogy ma Magyarországon az önkormányzatok élnek és virulnak. Végzik azokat a feladatokat, amelyeket a különböző ágazati törvények rájuk rónak, és ehhez a költségvetési törvény számukra a feladatfinanszírozáson keresztül biztosítja azokat a forrásokat, amelyekből ők nyugodtan és stabilan tudnak működni. Ehhez még hozzájönnek azok a források, merthogy ezt is fontos tisztázni, mert ugye ezt is mindig megkapjuk vádként, hogy állandóan különadókkal terheljük az önkormányzatokat, majd a másik oldalon pedig azt mondják az ellenzéki képviselők, hogy mi elveszünk az adókat, amelyek az önkormányzatokat illetik.

Kérem tisztelettel, tisztázni kell egyrészt, hogy vannak helyi adók az adórendszerben, és vannak központi adók. A gépjárműadó soha nem volt helyi adó. Az mindig központi adó volt, bármikor is ebben a '90 utáni időszakban, csak arról döntött az Országgyűlés a különböző költségvetési törvényben, adótörvényekben, hogy annak bizonyos részei megilletik vagy éppen nem illetik meg az önkormányzatokat. *(Varju László: Államtitkár úr, akkor a személyi jövedelemadó is visszajár!)* Pontosan ilyen volt a személyi jövedelemadó is. Voltak olyan időszakok, amikor feladathoz kötöttek kaptak belőle az önkormányzatok.

Ugyanakkor például a Covid idején kérte azt a szolidaritást a kormány az önkormányzatoktól, hogy a gépjárműadó lehessen teljes egészében a központi büdzsébe befolyó adó, és ne illesse meg őket ebből az adóból semmilyen rész. Ez valóban a szolidaritás része volt, mert gépjárműadó minden önkormányzathoz folyt be. Ugyanakkor azt is hozzá kell tenni, hogy nemcsak az adó folyik be most már a központi költségvetésbe, hanem az adóigazgatási része is átkerült az önkormányzatoktól az állam oldalára. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal végzi ennek az adófajtának a teljes adóigazgatási részét. Ez a feladat nem terheli az önkormányzatokat.

Aztán a helyi adók része a helyi iparüzési adó. Ez is elhangzott már ebben a Házban, de muszáj ezt elismételni, mert ellenzéki képviselők nem velünk vitatkoznak, hanem a tényeket egyszerűen nem veszik figyelembe. Ha megnézzük csak, mondjuk, az elmúlt éveket, hogy helyi iparüzési adóból mi folyt be az önkormányzati szektorba, akkor például azt látjuk, hogy

2020-ban 703 milliárd folyt be csak iparüzési adóból, aztán ez 2021-ben 754 milliárd volt, aztán 2022-ben ez 890 milliárd forint, amihez még hozzájön nagyságrendileg az a 70 milliárd, ami azért illette meg az önkormányzatokat, és erről a kormány külön döntést hozott, amikor azt kértük az önkormányzatoktól, hogy 1 százalékot szedjenek be, a többi maradjon a kis- és közepes vállalkozásoknál, de ezt a kormány odaadta az önkormányzatoknak.

A várakozásunk az idei évre azt jelenti, hogy 1149 milliárd forint lesz az az iparüzési adó, amely az idei évben befolyhat az önkormányzatoktól. *(Varju László: 330-at el is vonnak!)* Valóban, szolidaritási adó is van, úgy, ahogy Varju képviselő úr a közbeszólásával nekem mondja, de arra majd mindjárt külön kitérek. A 2024-es költségvetési tervezetben azzal számol a kormány, hogy ez az 1149 milliárdos helyi iparüzési adó tovább fog növekedni, 1337 milliárd forintos összegre fog növekedni.

Én úgy érzem, hogy ezzel nem kifosztjuk az önkormányzatokat, hanem azzal a gazdaságpolitikával, amit 2010 óta folytat ez a kormány, ami munkahelyeket teremt, a befektetéseket ösztönzi, ezzel együtt olyan beruházásokat viszünk önkormányzatok területére, amelyekből az önkormányzatok is tudnak gazdagodni.

Valóban, a szolidaritási adó hozzájárulása növekszik az idei évről a következő év tekintetében, viszont ahhoz képest - majd mindjárt Banai államtitkár úr esetleg kijavít, 70 milliárd forintos a növekmény az idei évről a jövő évre - a helyi iparüzési adóból befolyó többletbevétele az önkormányzatoknak nagyságrendileg 170 milliárd forinttal lesz több, és ehhez az idei évhez képest, tehát a 2023-as költségvetésnek a IX. fejezeti főösszegéhez képest majdnem 80 milliárd forint az a növekmény, ami 2024-ben a költségvetési törvény IX. fejezetének a főösszegében megilleti az önkormányzatokat.

Még egy téma, amit előszeretettel mondanak a DK-s képviselők, a baloldali képviselők, és olvassák a kormány fejére, hogy mi a szociális területen érzéketlenek vagyunk. Csak egy példát szeretnék kiragadni a tisztelt képviselő hölgyeknek és uraknak, a gyermekétkeztetés rendszerét. A tavalyi évünk úgy nézett ki, hogy 89 milliárd forintról indítottuk az évet. Utána az első intézkedéssel, amikor a minimálbér és a garantált bér emelkedéséből adódó többletet megkapták az önkormányzatok, akkor a gyermekétkeztetésre jutó részt odaadtuk külön döntéssel az önkormányzatoknak, egyrésztől.

Kettő. A költségvetési törvény tartalmaz egy olyan részt, amit úgy hívnak, hogy májusi és októberi lemondás, pótigény - kicsit szakmázunk, de szerintem érdemes ebbe belemenni -, tehát lemondásra, pótigényre van lehetősége májusban és októberben az önkormányzatoknak, amikor a saját számaikkal korrigálják a költségvetésnek a nekik jutó forrásokat. Ezzel a két döntéssel még kiegészítettük az önkormányzatoknak jutó pénzt, plusz még év végén egy újabb pénzügyi segítséget nyújtottunk az önkormányzatoknak.

Igy jutottunk el gyakorlatilag a tavalyi év végére, hogy 89 milliárdról a gyermekétkeztetésre fordított

források majdnem elérték a 104 milliárdot. Ez egy jelentős növekmény. Ez a kiindulási számunk.

Az idei év is ugyanígy néz ki. A gyermekétkeztetésben már az idei évben biztosította a kormány külön döntéssel a minimálbér és a garantált bérminimum emelkedéséből adódó többletet, a májusi pótigények feldolgozása megtörténik június közepére, júniusban még ki is fogjuk fizetni az ebből járó többleteket az önkormányzatoknak, aztán majd eljutunk októberre, és a jövő évi költségvetés is úgy van tervezve, hogy ha minimálbérből és garantált bérminimumból adódó emelkedés lesz, akkor külön döntéssel a kormány arról döntést hoz, és például ez is meg fogja illetni az önkormányzatokat.

De hogy még tovább menjünk, és bizonyítsuk azt, hogy az önkormányzatok frontján mennyire jók vagy nem jók a baloldali városvezetések, azt mi sem bizonyítja jobban, amit Cseresnyés Péter képviselő úr mondott talán egy másfél órával ezelőtt. Nagykanizsa kapcsán a kormány részéről pontosan a Covidban kieső iparüzési adó kompenzálására 588 millió forintot biztosítottunk a városnak, 588 millió forintot.

A város nagyon sokszor írt nekünk arról levelet az ottani baloldali képviselők nyomására, hogy ezt a pénzt így és így szeretnék elkölteni. Most már ott tartunk, hogy ennek a pénznek a felhasználása az idén december 31-ével le fog járni, és a város ebből a pénzből - ez közel 600 millió forint, számtalan dolgot felsoroltak, hogy mit szeretnének megcsinálni - egy kanyit vasat nem költött még el, és nagy valószínűséggel, ha ez a hozzáállása a településnek, akkor ezt a pénzt nem fogják tudni elkölteni. Tehát nem lehet azt mondani a kormányra, hogy ne akarjunk az önkormányzatokat segíteni. Ez a kormány nem akarja kivézetni egyáltalán az önkormányzatokat.

És akkor még egy fontos dolgot szeretnék önöknek megemlíteni, mert szerintem emellett sem lehet elmenni. Tavaly, amikor látta mindenki az év közepétől kezdődően, hogy hogy alakulnak a különböző rezsiköltségek, tehát a villamos áram ára, a gáz ára, akkor a kormány külön döntést hozott arról, és külön tárgyaló delegációt állított fel arra, hogy egyeztessünk az önkormányzatokkal arról, hogy az emelkedő villamos energia, gázenergia ára kapcsán milyen nehézségek feszítik az önkormányzatokat.

(21.20)

Egy részletes tárgyalási vonalat vitt végig a kormány a tavaly szeptember-október-novemberi időszakban, és így született meg az a döntés, hogy döntöttünk arról, döntött a kormány arról, hogy a tízezer alatti, illetve a tízezer feletti önkormányzatoknak külön kiegészítő támogatást biztosítunk a rezsiemelkedés miatt. Ez összességében az idei évben közel 77 milliárd forintnyi többletfinanszírozást jelent az önkormányzatoknak öt olyan területen, amely minden önkormányzatot érint: ez érinti a bölcsődék fenntartását, érinti az óvodák fenntartását, érinti a közvilágítást, a közétkeztetést, és érinti azokat a szociális

szakosított intézményeket - gyermekbennlakásos intézmény, idősek bennlakásos intézménye -, amelyeket kiemelt társadalmi érdekek gondolunk és tart a kormány. Ennyit arról a szociális érzékenységről, amit önök számonkérnek rajtunk.

És csak még egy gondolat, hogy a jövő évi költségvetés mennyit tartalmaz arról, hogyha az energiaárakban újra elszállások lesznek: 83 milliárd forint van beállítva a jövő évi költségvetés tervezetében arra, hogy az önkormányzatoknak az energiaárak emelkedéséhez esetlegesen még támogatást tudjon biztosítani a kormány. Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna elmondani. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Visszatérünk az előre bejelentett felszólalók sorához, ennek keretében pedig Pesti Imre képviselő úr következik, a Fidesz frakciójából. Parancsoljon!

DR. PESTI IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! A magyar Alaptörvény szerint mindenkinek joga van a testi és lelki egészségének megőrzéséhez. E jog érvényesülését Magyarország munkavédelemmel, egészségügyi intézményekkel, orvosi ellátással, a sportolás és a rendszeres testedzés támogatásával, valamint az épített és természeti környezet védelmének biztosításával segíti elő. Amikor ezt a költségvetést vizsgáljuk, akkor azt kell megnéznünk, hogy az Alaptörvény szellemében készült-e a költségvetés.

Néhány alapkérdést tisztáznunk kell. A várható élettartam tekintetében az életmódnak mintegy 43 százaléka szerepe van, a genetikai tényezőknek 27 százalék, az egészségügyi ellátásnak mindössze 10, illetve 10 vagy 15 százaléka szerepe van. Sajátos magyar helyzet van a várható élettartam tekintetében, hiszen Magyarországon a '20-as adatok szerint a várható élettartam 75,52 év, ez 72,8 a férfiaknál és 79 év a nőknél. Van egy különleges helyzet, amikor a magyar egészségügyet értékeljük, ez az úgynevezett közép-európai paradoxon. Ennek az a lényege, hogy a 35 és a 65 év közötti korosztályban rendkívül magas a halandóság, gyakorlatilag Európában szinte a legeslegeslegrosszabb. Ebben nyilvánvalóan benne van az elhízás, a mozgáshiány, a dohányzás, a rendkívül magas alkoholfogyasztás, de nagy valószínűséggel az a társadalmi változás, ami 1990-ben történt, az is hozzájárulhatott ahhoz, hogy ez az úgynevezett közép-európai paradoxon csökkentse a várható élettartamot. Érdekes, hogy ez 65 évig tart, 65 év fölött, aki Magyarországon megéri a 65. életévét, az ő várható élettartama akár a svédországgal is megegyezik, tehát csak erre a bizonyos időszakra vonatkozik. Egy nagyon fontos tényező azonban a rendkívül alacsony társadalmi egészségtudatosság.

Mit is jelent az egészség? Markos Kyprianou, aki az Európai Uniónak az egészségügyi főbiztosa volt, azt mondta, hogy az egészségügybe befektetett források egy versenyképes gazdaság alappillérei, a jó egészség jelentős egyéni és társadalmi érték és erőforrás, melynek megőrzése és fejlesztése nemzeti érdek; a lakosság

egészségi állapota alapvetően meghatározza egy nemzet sorsát és a jövőre vonatkozó kilátásait, valamint az ország gazdasági versenyképességét.

A kormány a lakosság egészsége iránt érzett felelősségétől vezéreltetve nemzeti egészségügyi programokat indított. 2019-től 2030-ig öt nemzeti egészségügyi program indult, amelynek forrását a 2024-es költségvetés is biztosítja. Ezek: a nemzeti rákellenes program, a nemzeti keringési program, a nemzeti mozgásszervi program, a nemzeti mentális egészségügyi program és a nemzeti gyermekegészségügyi program. Mi a cél? Az egészségügyi tudatosság növekedése; szűrési programok erősítése és kiterjesztése; a beteg egészségügyi rendszerrel való együttműködésének javítása - ez elengedhetetlen.

Fontos még a népegészségügyi program is, amely 2021-től '27-ig tart, a 2024-es költségvetés ehhez is tartalmaz elengedhetetlen forrásokat. Ennek eszközei a folyamatosan monitorozott egészségfejlesztési programok és egészségvédelmi programok, a környezetvédelem, a foglalkozásvédelem, az étel- és táplálék-biztonság, a betegségmegelőzési programok, a védőoltás, a szűrés és a rehabilitáció biztosítása, valamint a humán erőforrás kutatás-fejlesztés biztosítása.

A kormányzat az elmúlt években folyamatosan és a 2024-es költségvetésben is jobbra, hatékonyabbá és egyensúlyosabbá kívánja tenni az egészségügyet; ugyanakkor prioritásként kezelte korábban a hálapénz megszüntetését és ezzel párhuzamosan a bérfejlesztést, ellensúlyozva, kompenzálva a hálapénzt.

Rendkívül jelentős forrásokat költ a kormányzat, a nemzeti kormány az egészségügyi szolgáltatásra, az egészségügyre. 2010-hez képest az egészségügyi bérekre fordított források összege több mint négyszeresére nőtt. 2010 és 2023 között az egészségügyi kiadások 1470 milliárdról 2670 milliárdra növekedtek, szinte majdnem megduplázódtak. A 2024-es költségvetés még efelett biztosít forrásokat az egészségügyre, mindösszesen 3200 milliárd forintot biztosít a kormányzat, ami 420 milliárddal több, mint az előző évben. Nagyon jellegzetes és jellemző, hogy a gyógyító-megelőző ellátásra 2552 milliárd forintot biztosít a kormányzat '24-ben, ez 10,4 százalékkal haladja meg a 2023. évit.

Nagyon fontos az a béremelés, ami zajlott és zajlik és a 2024-es költségvetésben is zajlik az egészségügyben, nevezetesen az ápolók bére több mint háromszorosára, az orvosok bére pedig öt-tízszeresére is nő. Egész konkrét példát mondok: egy kezdő orvos fizetése 2010 januárjában 129 500 forint volt, 2023 januárjában 687 ezer forint; egy 30 éve dolgozó orvos 2010 januárjában 225 425 forintot kapott, most pedig 1 millió 794 ezer forintot; és végezetül egy 41 éves dolgozó orvos, aki 2010-ben 262 ezer forintot kapott, most közel 2 millió 400 ezer forintot kap. Ugyanilyen jelentős bérnövekedés látható, tapasztalható a szakdolgozóknál is. Nagyon jellemző, hogy a 2023-as és a '24-es béremelést összevonva - hiszen majd júliusban lesz béremelés, és majd '24-ben - mindössze összesen

egy 41,6 százalékos béremelés lesz, ami rendkívül jelentős az egészségügyi szakdolgozók számára. Plusz a kórházak, az egészségügyet támogatók körében is személyenként mintegy 57 ezer forint többletet biztosít. Mindezek azt jelzik, hogy a kormányzat számára kiemelt fontosságú az egészségügy stabil működése és az egészségügyben dolgozók megbecsülése.

Sok vita hangzik el, hogy milyen Magyarországon az orvosi helyzet, és hogy egyre kevesebb az orvos. Ne felejtjük el, hogy 2004-ben, amikor beléptünk az Európai Unióba, akkor vállaltuk az Európai Uniónak azt a szándékát is, amelyet előtte az öt éven keresztül készült országjelentésében leírt, hogy a csatlakozni kívánt tíz országból mintegy 25 ezer orvost kíván áthozni Európába, Nyugat-Európába, csak Magyarországról 5 ezer orvost.

Mi a jelenlegi helyzet? A jelenlegi helyzet: a korábban menekülő orvosok lassan visszafelé jönnek, és éppen az elmúlt esztendő volt az, amikor több orvos jött vissza, mint amennyi távozott.

(21.30)

Az orvosutánpótlás részletei. A 2011-ben bevezetett rezidenstámogatási program hat ösztöndíjtípust tartalmaz, 100-150-200 ezer forint többletjövédelmet biztosít a programban részt vevőknek. A program indulása óta mintegy 8045 orvos vett részt ebben a rendszerben. A kormány erre közel 30 milliárdot biztosított, ez a forrás rendelkezésre áll a 2024-es költségvetésben is.

A végzett orvosok 91 százaléka kötött szerződést. Egész pontosan a 8045 orvosösztöndíjas közül 4500 jelenleg is részt vesz a szakorvosképzésben, 2700 már megszerezte a szakvizsgáját, de még teljesíti a kötelező szolgálatot, 660 fő már túl van ezen a szerződésen, a szerződésben vállalt kötelezettségen, de továbbra is az állami ellátórendszerben dolgozik. 143 fő, tehát az összes orvos kevesebb mint 2 százaléka az, aki visszaadta az ösztöndíját, és nem kíván az állami rendszerben ténykedni - lehet, hogy a magánszolgáltatásban ténykedik -, ez az összes orvosnak kevesebb mint 2 százaléka, egész pontosan 1,7 százaléka.

A kormányzati prioritások közül az alapellátás megerősítése elengedhetetlen. A lakosság változása: egyrészt csökkent a lakosság, másrészt a költözések következtében egyes területek elnéptelenedtek, másokban a létszám jelentősen növekedett, újra kell rendezni az alapellátásnak a rendszerét, a praxisokat.

Nem lehet, hogy egy praxisnak a működését az orvos és a polgármester viszonya határozza meg. Nagyon sok példa volt arra, hogy ez hol pozitív volt, hol nagyon egyoldalúan hatott a betegellátásra. Azzal, hogy az állam ezt átvette, egyenszilárdságúvá vált a rendszer.

Azért azt mindenkinek látni kell, hogy egy szegényebb területen sokkal kevesebb lehetőséget tudtak biztosítani az önkormányzatok, mint egy olyan helyen, ahol egy gazdag önkormányzat nagylelkűbb tudott lenni a háziórovsóival.

Az egészségügyi ellátórendszerben jelentős strukturális változások készülnek vagy születtek a törvény szerint.

Elfelejtettem mondani, hogy az ügyeleti ellátásnak az átszervezése, a praxisok irányítása, átvétele, de különösen az ügyeleti átrendezés egyfajta biztonságot, mindenki számára elérhető ügyeleti rendszert biztosít a korábbi, teljesen kaotikus helyzettel szemben.

Néhány intézmény átkerült a leendő centrumkórházakhoz, így a szegedi egyetemhez, a pécsi egyetemhez és a Debreceni Egyetemhez is.

A kormányzat elkötelezett abban, hogy a fekvőbeteg-ellátás strukturális átszervezése mellett új irányítási rendszert és új technológiákat is bevezessen. Az elmúlt évben jelent meg az úgynevezett robotsebészet, a Da Vinci, amelynek a továbbfejlesztése is napirenden van.

Fontos a lakossági gyógyszerellátásnak a javítása. Vannak kis forgalmú gyógyszertárak, amelyek nagyon kevés haszonnal tudnának működni vagy akár anélkül, ezek támogatása feltétlenül szükséges, hogy mindenütt elérhetőek legyenek gyógyszertárak, ez elsősorban a kis forgalmú gyógyszertárakra vonatkozik. Van egy szabály, hogy a patikában 50 százalékos tulajdonosnak kell lenni a patikusnak, aki nem biztos, hogy elegendő forrással rendelkezik. A 2024-es költségvetés is forrást biztosít erre az úgynevezett patikai hitelprogrammal.

Nagyon fontos a nővérszallók fejlesztése. Ahhoz, hogy megfelelő szakszemélyzet legyen, a képzés mellett fontos, hogy megfelelő szociális körülmények vegyék körbe a nővéreket. Erre is jellemző, hogy egy jelentős nővérszalló-fejlesztés indult el.

Nagyon fontos, hogy az állami kézbe került intézményekben biztosítva legyen az intézmény fejlesztése, a minimumfeltételek biztosítása, egyfajta felelős vagyongazdálkodás történjen, és megfelelő műszereket biztosítson a kormányzat, amely jelzi majd a fejlesztést. Az „Egészséges Budapest” programra mintegy 10 milliárd forint van a 2024-es költségvetésben is.

Végkövetkeztetés: a felelős magyar nemzeti kormány 2024. évi költségvetése összhangban van az Alaptörvénnyel. A kiemelt bérfejlesztés az ágazatban, az egészségügyi struktúra megtartása és annak hatékonyabbá tétele, a betegellátás minőségének javítása, a betegelégedettség javítása, javulása a fő cél. Nyugodtan mondhatjuk, hogy ez a megtartás, a bizakodás, illetve a humánus költségvetése.

Csak szeretném összevetni, hogy mi volt 2010 előtt, amikor a béreket csökkentették, kórházakat zártak be, nővéreket küldtek el, fizetést csökkentettek, 16 ezer ágyat szüntettek meg, vizitdíjat vezettek be, romlott az ellátás. Az semmilyen tekintetben nem felelt meg az alkotmányosság feltételeinek.

Nyugodtan javasolhatjuk az ellenzéki képviselőknek, hogy ha összevetik ezt a költségvetést az ő 2010 előtti egészségpolitikájukkal és költségvetésükkel, akkor bátran támogathatják a 2024-es költségvetés egészségügyre vonatkozó részeit, illetve majd az egészét. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagy Csaba képviselő úr következik, Fidesz-frakció. Parancsoljon!

NAGY CSABA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A T/4181-es, Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat vitájában a felszólalásomat egy rövid történeti áttekintéssel kezdem, ami a „Magyar falu” programot illeti.

A „Magyar falu” program elindításával az volt a cél, hogy a mintegy 2900, ötezer fő lélekszám alatti településen élőkben megerősítsék a hitet, hogy van jövője a magyar falvaknak, érdemes ott maradni, dolgozni, családot alapítani. Mára szinte minden kistélepülésen érezhető a fejlődés.

Jóleső érzés volt átélni, hogy a 2018. évi országgyűlési választásokat követően, május 15-én Orbán Viktor miniszterelnök úr a választókerületemben, Nyugat-Baranyában, Vajszlón jelentette be, hogy a kistélepülések fejlesztésének érdekében a kormány egy új programot indít, amelynek vezetésével Gyopáros Alpár képviselőtársunkat fogja megbízni.

A program legfőbb célja, amit a szükség hívott életre, hogy azonnali válaszokat adjon a vidéki Magyarország ötezer fő lakosság szám alatti településeinek igényeire és problémáira, fejlesztési elképzeléseire. A program célja a falvakban élők létszámának növelése és az itt élők életminőségének javítása oly módon, hogy csökkentse a kistélepüléseket érintő hátrányokat.

A rendszerváltozás óta ez a program az egyetlen, amely átfogó, pontos és gyors megoldásokat nyújt a magyarországi kistélepüléseknek úgy, hogy a program kizárólag magyar forrásokból valósul meg.

A „Magyar falu” program 2019-es elindulása óta a kormány több mint ezermilliárd forintot fordított a kistélepülések fejlesztésére. Ezeknek a fejlesztéseknek kiemelten fontos tulajdonsága a „Magyar falu” program támogatásával, hogy teljes egészében a helyi igényeknek megfelelően, tehát alulról építkezve tudják elvégezni az önkormányzatok.

Az pedig szintén megjegyzésre méltó, tehát nagyon fontos dolognak tartom, hogy a „Magyar falu” program elindítása óta évről évre több olyan vidéki fórum is megszervezésre kerül, ahol a polgármesterek, az önkormányzati képviselők, az országgyűlési képviselők, a szakemberek elmondhatják az észrevételeiket a pályázati kiírásokkal, a program működésével kapcsolatban. Ezekben az eseményeken figyelhetünk egymásra, és a program végrehajtásáért felelős kormánybiztos, Gyopáros Alpár irányításával a finomhangolások mindig megtörténnek a települési önkormányzatok véleményét meghallgatva.

Összességében 2019 és 2022 között a „Magyar falu” program pályázatait gyakorlatilag valamennyi, ötezer fő lélekszám alatti település számára támogatást nyújtottak, így a kedvezményezettek köre gyakorlatilag százszázalékos.

A választókerületemben, Nyugat-Baranyában 174 önkormányzattól 170 felel meg a „Magyar falu”

program kiírásainak, 170 településen 740 nyertes pályázatot tudtak megvalósítani az önkormányzatok, az egyházak, a tankerületeken keresztül a kistélepülések iskolái több mint 8,5 milliárd forintból. Ha a civil szervezeteket és a falusi kisboltokat üzemeltető vállalkozásokat, illetve az önkormányzati rendezvénytámogatásokat is hozzászámoljuk, akkor a támogatási összeg 10,7 milliárd forint közelében jár. Mindezeket kiegészítve a Magyar Közút Nonprofit Zrt. fejlesztéseivel együttesen figyelembe véve ez a szám sokkal magasabb, bőven 12 milliárd forint fölötti összegről beszélünk, és ebben nem szerepel a falusi CSOK támogatási összege. Ez akkora horderejű lehetőség ennek a térségnek, amit a rendszerváltozás óta eltelt 30 évben soha nem kapott meg.

(21.40)

Tisztelt Ház! A „Magyar falu” program négy pillérre támaszkodik, amelyek egymást kiegészítve célozzák a kistélepülések megerősítését és fejlesztését, a helyi életminőség javítását és a lakosság elvándorlásának megállítását. Az első pillér a falusi CSOK, amely használt lakás vagy ház vásárlására és korszerűsítésére, bővítésére, illetve a meglévő ingatlan korszerűsítésére, bővítésére fordítható. A támogatás része az adó-visszatérítési támogatás, amely igényelhető a falusi CSOK-kal együtt és azon kívül is. A támogatás a korszerűsítési munkák költségeinek áfatartalmára vonatkozik.

Néhány szót szólnék a támogatás mértékéről. Ha már van egy gyermek a családban vagy a szülők egy gyermeket vállalnak, 600 ezer forint, két gyermek esetén 2 millió 600 ezer forint, három vagy több gyermek esetén pedig 10 millió forint vissza nem térítendő támogatást kaphatnak a jogosultak. A támogatási összegek maximum fele költhető vásárlásra, a fennmaradó rész korszerűsítésre, felújításra fordítható. Jelenleg 2631 településen elérhető a falusi CSOK-támogatás. Ez hazánk 5 ezer lélekszám alatti településeinek a 92 százaléka. Az érintett települések listája a demográfiai változásokat lekövetve frissül, 59 település került ki a listából, mivel ezeken a településeken az elmúlt években szerencsére jelentős mértékben növekedett a lakosság száma, valamint bekerült 11 új település a kedvezményezett körbe. A program indulása óta több mint 215 milliárd forint értékben érkeztek be kérelmek. A falusi CSOK keretéből eddig 40 ezer család kaphatott támogatást. Ez a támogatási forma 2024. december 31-éig biztosított. Nagyon fontosnak tartom kiemelni azt a tényadatot, hogy a falusi CSOK bevezetése óta több mint 1200 olyan kistélepülésen indult újra a népesség növekedése, ahol korábban lélekszámcsökkenés volt tapasztalható. Ez egy kiváló mérőszáma az intézkedés sikerének.

A második pillér a falusi útalap. A „Magyar falu” programban 2019 óta közel 3700 kilométernyi, falvakon átvezető mellékutat újítottak fel. Ennek köszönhetően nagymértékben javult a vidéki települések megközelíthetősége és a közlekedésbiztonság.

Konkrét példákat említve Nyugat-Baranyából: megújult a Somogyapáti és a Patapoklosi bekötőút közötti szakasz, a Hobol és Teklafalu közötti útszakasz, a Szörényt és Zádort összekötő útszakasz, a Zádortól a somogyi vármegyehatárig tartó útszakasz, a Drávafok felé vezető útszakasz, Felsőszentmárton belterületi útszakasza, a Vajszló és Baranyahídvég közötti útszakasz, a Királyegyházáról kivezető útszakasz, Abaliget bekötő útja, Bodolyabér teljes belterületi útszakasza, illetve Bodolyabér bekötőútja, és az Oroszló-Mindszentgodisa közötti útszakasz egy-egy része, vagy például Dencsházán a péterpusztai bekötőút. 2023-ban folytatódik a vidéki utak felújítása, amely során várhatóan több száz, megközelítőleg ezer kilométernyi alacsonyabb rendű út fejlesztése valósulhat meg.

A harmadik pillér a helyi élet minőségjavítását célzó pályázati rendszer. A rendszer a falusi közszolgáltatások színvonalának emelését, valamint a kisteleplési civil szervezetek fejlődését támogatja. A pályázati kiírások minden esetben százszázalékos hazai támogatással, százszázalékos előleg formájában nyújtanak vissza nem térítendő támogatást. A pályázatok kedvezményezettjei az önkormányzatok, az önkormányzati társulások, a tankerületek, az egyházközségek és 2020 óta a civil szervezetek. A kedvezményezettek több mint 31 ezer nyertes pályázatot tudhatnak magukénak több mint 301 milliárd forint értékben. Gyopáros Alpár, a modern települések fejlesztéséért felelős kormánybiztos és az általa vezetett szakemberek, munkatársak példamutató módon végezték el a rájuk jutó felelősségteljes feladatot.

A „Magyar falu” program pályázati rendszerének köszönhetően választókerületemben, Nyugat-Baranya majd’ minden kisteleplésén megvalósulhatott valamilyen helyi jelentőségű lokális fejlesztés, amely hozzájárul a közösségi közlekedés, a közösségi élet fejlesztéséhez, az önkormányzati feladatellátás erősítéséhez, oktatási, szociális és egészségügyi szolgáltatások korszerűsítéséhez. Egyéni képviselőként, 174 település országgyűlési képviselőjeként számtalan alkalommal vehettem részt választókerületem közösségeinek, településeinek rendezvényein, eseményein, ünnepein, amelyek keretében sikeres „Magyar falu” programos fejlesztéseket adtunk át, és közösen elért sikereinknek a helyben élő közösségekkel együtt tudtunk örülni.

Néhány gondolat erejéig egy konkrét, egyben példaértékű nyugat-baranyai település, Kétújfalu esetében szemléltetném a „Magyar falu” program nyújtotta lehetőségeket. Kétújfalu Délnyugat-Baranyában helyezkedik el, a település mikrotérségi központi szerepet tölt be. A közös önkormányzati hivatal Bürüs, Endrőc, Gyöngyösmellék, Kétújfalu, Kisdosza, Szörény, Teklafalu, Várád és Zádor településeket látja el. A településen iskola, óvoda működik, a bölcsőde jelenleg épül, a háziorvosi rendelő és a patika üzemel, továbbá több bolt is található a faluban. Kétújfaluban 679 fő, a mikrotérségben összesen 2528 fő él. A település fejlesztési koncepciójában és a hamarosan ismerttetett fejlesztésekben is jól látszik, hogy azok

nemcsak Kétújfalu, hanem a térség, a környező települések érdekeit is szolgálják. Ilyen például a Kétújfaluban működő Napraforgó Óvoda és a Konrád Ignác Általános Iskola, amelyek a „Magyar falu” program, valamint a terület és településfejlesztési operatív program támogatásával újultak meg teljeskörűen. A „Magyar falu” program önmagában, önállóan is eszköz, azonban a különböző fejlesztési célok komplex pályázati rendszerbe illesztésével kiemelkedő eredmények érhetőek el.

Még megyei elnöki tisztségemben 2017-ben kezdtünk el a polgármester úrral együtt gondolkodni és kidolgozni egy terület- és településfejlesztési operatív programos projektet, amelynek keretében 2023-ra elkészülhetett az óvoda teljes energetikai korszerűsítése. Ezt kiegészítve nyílt lehetőség a „Magyar falu” program keretében az épület új szárnnyal való szükségsszerű és korszerű bővítésére, valamint az óvodai játszótér fejlesztésére. Ugyancsak a „Magyar falu” program teremtett lehetőséget az óvodához vezető utca útburkolatának a felújítására. A kétújfalui Konrád Ignác Általános Iskola szintén jó példa a „Magyar falu” program és a terület- és településfejlesztési operatív program pályázatokból történő közös fejlesztésére. Az iskolaépület modernizációjára, energetikai korszerűsítésére egy terület- és településfejlesztési operatív programos pályázat keretében kerülhetett sor, míg az iskola tornaterme a „Magyar falu” program keretében újulhatott meg teljeskörűen a szigetvári tankerület és az önkormányzat együttműködésében.

2021-től a program negyedik pilléréként a falvakban működő piaci szereplők is támogatáshoz juthattak két alpprogram segítségével, a kisteleplési üzletek támogatásával, illetve a „Magyar falu” vállalkozás-újraindítási programmal. Egy olyan vidéki néhány száz fős település esetében, amely a nagyobb térségközponttól távolabb esik, közlekedéscsodrajzi szempontból elszigeteltebb, elemi kérdésnek számít, hogy a kevésbé mobil lakosság helyben be tud-e szerezni alapvető élelmiszereket. A választókerületem 174 települése közül számos példát tudnék sorolni, hogy milyen gondokkal küzdenek. Ennek a döntésnek köszönhetően több mint száz kisteleplésen újra lesz kiskereskedelmi tevékenység keretében napi fogyasztási cikket értékesítő üzlet. Ezek olyan települések tehát, ahol ilyen üzlet nem üzemelt, így munkahelyteremtő jelentőséggel is bír.

A másik kulcskérdés azoknak a településeknek az esete, ahol üzemel kisbolt, de kormányzati támogatással a további működése is biztosítható, versenyképesebbé tehető, munkahelymegtartó jelleggel bír. Ennek értelmében 1357 darab kiskereskedelmi tevékenység keretében napi fogyasztási cikket értékesítő üzlet fejlesztése, felújítása, bővítése valósul meg. A támogatással létrejövő beruházások összege a vállalkozók által vállalt minimális önerővel együttesen megközelítőleg 50 milliárd forintot ért el. A program keretében 2022 végén 724 kisteleplési üzlet a munkahelyek megtartása és a munkahelyteremtés érdekében további 563 millió forint közteher-támogatásban részesült.

Fontosnak tartom kiemelni, hogy a kistelepuslési élelmiszerüzletek támogatásának programja 2023-ban is folytatódott. A Miniszterelnökség 2022. december 15-én új pályázatot hirdetett meg a kistelepuslési élelmiszerüzletek megnövekedett működési, döntően rezsiköltségeihez történő hozzájárulása érdekében. A támogatás egyszeri, egyösszegű, száz százalékban előfinanszírozott, vissza nem térítendő, önerőt nem igénylő támogatás, melyre több mint 3 ezer támogatási kérelem érkezett be. 2022-ben 3 milliárd forintos kerettel került kiírásra a pályázat, és 2023. március 31-én született döntés a rendelkezésre álló forrás emeléséről. Az elnyerhető támogatás mértéke üzletenként maximálisan 3 millió forint volt. Ezzel így összesen csaknem 8 milliárd forint működési támogatást nyújt 2806 falusi kisboltot üzemeltető vállalkozásnak a kormány a „Magyar falu” program keretein belül.

(21.50)

A tenderen valamennyi, érvényes pályázatot benyújtó vállalkozás nyert; átlagosan 2,7 millió forintot költhettek rezsire, bérleti díjra vagy bérre. A választókerületben, Nyugat-Baranyában a kistelepuslési üzletek támogatása keretében több mint 1,4 milliárd forintos támogatás érkezett, ez 49 üzletet érintett.

A „Magyar falu” vállalkozás-újraindítási program során nyerhető támogatás uniós források bevonásával biztosítja a kistelepuslések vállalkozásainak fejlődését. A támogatás új eszközök, gépek beszerzésére, valamint ingatlanberuházás megvalósítására, például üzletek vagy műhelyek építésére, bővítésére, korszerűsítésére és átalakítására fordítható. A 2021-ben és '22-ben kifizetett támogatásoknak köszönhetően összesen nagyságrendileg 8 ezer falusi kisvállalkozás osztozik közel 70 milliárd forinton.

Összegezve tehát: a program 2019-es indítása óta már több mint 1000 milliárd forintot fordított a magyar állam a magyar kistelepuslések fejlesztésére oly módon, hogy az alaptámogatáson felül egyedi támogatási célokkal is reagál a kistelepuslési igényekre, úgymint kistelepuslési rendezvények támogatása, vidéki vasútállomások fejlesztése vagy az állami ingatlanok önkormányzati tulajdonba adása.

Tisztelt Ház! A benyújtott költségvetésitörvényjavaslat a védelem költségvetése, amely megvédi a nyugdíjak értékét, a 2010 óta létrejött egymillió új munkahelyet, megtartja átlagfogyasztásig a rezsitámogatást, és megvédi a családtámogatási rendszert.

A kormány a nehéz gazdasági helyzet ellenére továbbra is elkötelezett a magyar vidék és a kistelepuslések támogatása mellett. A „Magyar falu” program folytatódik az idei évben is, a jövő évben is, a 2024. évi költségvetésitörvény-tervezetben a XI. fejezetben 34,8 milliárd forintot tartalmaz. Tehát a 2024. évi költségvetés a háborús infláció ellenére is biztosítja a vidék fejlődésének, annak fenntartásának lehetőségét a vidékfejlesztési programon és a „Magyar falu” programon keresztül.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a törvényjavaslatot támogassák és fogadják el. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Normál időkeretben kért szót Varga Ferenc független képviselő úr. 7 perc 7 másodperc áll rendelkezésére, parancsoljon!

VARGA FERENC (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Jó szokásukhoz híven már idén is jó előre benyújtották a jövő évi költségvetés tervezetét, és ezzel csak az a gond, hogy nem állnak rendelkezésre az előző év bázisadatai, és nem fogadták el az ország zárszámadását sem.

A benyújtás után ugyanis még fél évig változnak, alakulnak a hazai gazdasági reálfolyamatok, módosulnak a világgazdasági feltételek is, így a költségvetés megalapozottsága rendkívül bizonytalan. Bizonytalan, mint a szegények megélhetése ma az országunkban.

Mint mondják, az infláció a szegényeket sújtja leginkább, és az infláció a szegények adója, tehát önök szokásuk szerint jól megadóztatják őket. Az Eurostat májusban még mindig 21,9 százalékos inflációt mért, és akármit is próbálnak elhíttetni a kárvallottakkal, ez mindenekelőtt orbáni infláció. Az euróövezet inflációja ennek alig a negyedrésze volt, pedig a háború és a szankciók őket sem érintik kevésbé, mint minket. A vágató inflációnk oka Orbán Viktor elhibázott gazdaságpolitikája, ő emeli az árakat, miatta élünk évről évre rosszabbul, és amíg Orbán marad, addig az inflációja is velünk fog maradni.

Az infláció nyilvánvalóan a szegényeket sújtja leginkább, májusban is annak a két termékcsoportnak az ára nőtt a legjobban, amin a legnehezebb és a legfájdalmasabb spórolni: a háztartási energiáé és az alapvető élelmiszeré egyaránt több mint egyharmadával.

Az Eurostat szerint 2020-ban és '21-ben is a magyar lakosság egyötöde élt szegénységben, amivel a 13. helyen álltunk az EU-ban. Megjegyzem, hogy akkor, amikor önök átvették a kormányzást, akkor ez az arány bő egyharmadával kevesebb volt, amivel az EU 4. helyén álltunk, na, onnan sikerült maguknak idáig letornáznunk minket.

És ez még semmi. „Aki szegény, az a legszegényebb”, írta József Attila, és nagyon úgy tűnik, hogy önök ezt szó szerint beteljesítették. A szegények átlagjövedelme a 101 ezer forintos szegénységi küszöb alig kétharmadát, a 67 ezer forintot érte el. Ez a legrosszabb adat az egész EU-ban. Márpedig a KSH szerint a lakosság legalacsonyabb jövedelmű ötödrészének a nagyon-nagyon szűkös megélhetéshez is havi 80 ezer forintra volt szüksége 2021-ben. Tehát az átlagos magyar szegény, a kisnyugdíjas, a közmunkás, a cigányság nagy része már akkor is nyomorgott, nemhogy most, amikor az orbáni infláció a csúcson jár.

Apropó, magyar cigányság. Már a tavalyi évi költségvetési vitában is kértem önöket, hogy kezdjenek el végre valós felzárkóztatást az országban. Van mit

tenni, kedves fideszes képviselők. Az önök nagy része egyéni választókerületet nyert. Javaslom önöknek, hogy látogassák gyakrabban a szegregátumokat legalább a saját maguk választókerületeiben. Menjenek le oda, nézzék meg, hogy milyenek ott a körülmények, hogyan lehetséges az, hogy a XXI. században az önök választókerületeiben emberek sokasága borzasztó körülmények között él. Találjanak rá megoldást, ha már eddig az erre szánt uniós forrásokat ellopták!

Még mielőtt megvádolnának a következő adatok valótlanságával, szeretném jelezni, hogy ezeket a Képviselői Információs Szolgálat dokumentumaiból másoltam ki, amikhez önök is bármikor hozzáférhetnek.

Találjanak megoldást arra, hogy ma a relatív jövedelmi szegénységi arány a romák körében 36,4 százalék, ami több mint 300 százalékkal több, mint a nem roma népesség esetében. Aztán dolgozzanak azon, hogy ne legyen több mint 650 százalékkal több a nagyon alacsony munkaintenzitású háztartásokban élők aránya a romák körében, mint a nem romák körében.

A szegénység vagy társadalmi kirekesztődés kockázatának kitettek aránya a romák körében 66,6 százalék, a nem roma népesség esetében pedig 17,1 százalék. Az eltérés közel 400 százalék. Ezzel is tudnának foglalatatoskodni.

Ami pedig a lakáskörülményeket illeti: 2021-ben, amikor önök már jó ideje kormányoztak, 91 százalék volt a túlszűfolt lakáskörülmények között élők aránya. Egy 2022-es kutatás szerint a telepszerű életkörülmények között élő gyermekek 80 százaléka a saját szüleiivel egy szobában él. Ráadásul a romák lakóhelyi szegregációja Magyarországon az egyik legmagasabb. 13 év alatt sikerült valamit tenni az ügyben? Véleményem szerint nem.

A születéskor várható élettartam az EU 27 tagállamában nőknél 83,2 év, férfiaknál pedig 77,5 év. Tudják, hogy a romáknál ez mennyi? Nőknél 72,8, férfiaknál pedig 67,3 év. Azaz ma egy roma nő 10,4, egy férfi pedig 10,2 évvel él kevesebbet, mint egy nem roma. Nem látom a költségvetésben azt a politikai akaratot, hogy önök a saját maguk által okozott gazdasági és szociális válság kárvallottjait segíteni szeretnék, mint ahogy azt sem látom, hogy valós politikai akaratuk lenne a romák felzárkóztatására.

Tisztelt Ház! A következő néhány percben pedig hadd reagáljak itt az államtitkár úrral közösen kibontakozó vitánkra, ugyanis ha valaki tőlem megkérdezi azt, hogy milyen problémákkal néz szembe a magyar cigányság, akkor általában azt szoktam mondani, hogy ugyanazzal, mint amivel az ország, csak sokkal nagyobb arányban és egyszerre minddel. Ez azt jelenti, hogy ha az országunkban rossz az egészségügy, rossz az oktatás, rossz az infrastruktúra, akkor ez a romák körében szépen lecsapódik. Elmondtam azt is, hogy az oktatási mutatóink hol tartanak, az egészségügyi mutatóink katasztrofálisak, és önök mindig egy dologgal védekeznek: na, de a foglalkoztatás! A foglalkoztatás területén mennyivel több munkahely lett!

Valóban. Önök létrehozták például a közmunkát, amivel nagyon szépen kozmetikázták az adatokat, és azt állították, hogy ez majd egy híd lesz a munka világába, aztán kiderült, hogy annyira mégsem, mert a mai napig közel 100 ezer közmunkás van az országunkban, és ők egyik közmunkás ciklusról a másikra ugyanúgy visszakerülnek nagy arányban a közmunkaprogramba.

Önök, ugye, azt mondják, hogy ha munka van, akkor minden van. Az elmúlt időszakban önök megteremtették a dolgozói szegénységet. Ez azt jelenti, hogy ma az országunkban a munka nem elég emberek százezreinek arra, hogy tisztességesen meg tudjanak élni. Ha valakinek munkája van, az nem jelenti azt, hogy megbecsülik őt a munkahelyén, és annyit tud keresni, hogy tisztességesen eltartsa a családját. Na, itt kezdődik a probléma, tisztelt képviselőtársaim! Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Varju László tapsol.*)

ELNÖK: Kétperces felszólalásra jelentkezett Pesti Imre képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

(22.00)

DR. PESTI IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Varga Ferenc képviselő úr felszólalása készített reflexióra. Nem szeretnék hosszan vitatkozni, de ha az Eurostat adatait megnézi, akkor a szegénység egészen másként néz ki, mint ahogy ön mondja.

Az egészségügyi ellátás és a romaság kérdése. Elmondtam, ha megjegyezte, az jó, ha nem, akkor elmondom, hogy az egészségügyi ellátás mindössze 10-11 százalékban felelős az emberek egészségéért, 43-45 százalékban az életmód. Meg kell nézni, hogy mit jelent az életmód a várható élettartam tekintetében. Sajnos az alkoholizmus, a dohányzás, az elhízás miatt azokban a társadalmi rétegekben, amelyeket ez sújt, lényegesen alacsonyabb a várható élettartam.

Említette a nyugdíjasokat is. Hadd mondjam, hogy a legnagyobb tétel a nyugdíjkasszatétel, 6540 milliárd forint, és csökkent a szegénység, hiszen 2010 és '24 között több mint duplájára emelkedtek a nyugdíjak. Csak reálértékben 20 százalékkal emelkedtek. Nagyon fontos, hogy jelen van a nők kedvezménye, azok, akik dolgoznak, 40 év munka után elmehetnek nyugdíjba, jogosultak korhatár előtti öregségi nyugdíjra. Ez mintegy 467 milliárdot jelent a költségvetésnek. A 13. havi nyugdíj szintén azt jelenti, hogy ne legyen a nyugdíjas romák körében sem szegénység, egy olyan nyugdíj-kiegészítés, amelyet az ön képviselőtársai elvettek gátlástalanul. Mindezek azt jelzik... (*Varju László: Hétszer fizettek!*) Mindezek azt jelentik, hogy igenis jelentős támogatásban részesül az a társadalmi réteg, különösen a nyugdíjasok, amelynek tagjai leginkább veszélyeztetettek lennének a szegénység tekintetében.

Nagyon-nagyon fontos, és javaslom, képviselőtársam, erre figyeljen oda, hogy nem működik az egészségügyi szolgáltatás együttműködés, életmódváltás nélkül, enélkül nem várható a romák egészségügyi fel-emelkedése. Köszönöm. (*Varga Ferenc közbeszól.*)

ELNÖK: Szintén kétperces felszólalásra jelentkezett Dukai Miklós államtitkár úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. DUKAI MIKLÓS belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Nem tudok elmenni szó nélkül amellett, amit ön a romákkal és a foglalkoztatással, a munkahelyekkel kapcsolatosan mondott.

Tehát nézzük meg azt, hogy a szocialista kormányok időszakára, végére hova jutott az ország. Három és fél millió ember tartott el ebben az országban tízmilliót. (Varju László: 3,8!) Ez volt 2010-ben az adat. Ehhez képest, amikor mi elindítottuk a közfoglalkoztatást, akkor 300 ezer ember volt a közfoglalkoztatásban. Ma a foglalkoztatásban több mint 4,7 millió ember dolgozik (Varju László: Ebből 600 ezer Európában!), és ehhez képest a közfoglalkoztatottak aránya ma nincs 80 ezer fő. És még önök állítják azt, hogy ez nem vezette át az embereket a munka világába?

Pontosan azért alakítottuk át a közfoglalkoztatás rendszerét, hogy azzal megteremtsük annak a rendszerét, hogy azokat, akik az önök kormányzása alatt

nem dolgoztak és segélyből éltek - mert ma, aki akar és tud dolgozni, az elmegy dolgozni és keresetből él -, azokat átvezessük a közfoglalkoztatás rendszerén a munka világába. Ezt fényesen bizonyítják ezek a számok. Nem tudom, hogy képviselő úr hol él és milyen számokból dolgozik, de szerintem a tényekkel nem érdemes vitatkozni. Köszönöm szépen. (Varju László: Dehogynem! A fideszes tényekkel biztosan!)

ELNÖK: Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a fennmaradó időkeret terhére. (Nincs ilyen jelzés.) Jelentkezőt nem látok, így megállapítom, hogy a mai napirendi pontunk tárgyalásának végére értünk. Az általános vitát elnapolom, a folytatásra holnap reggel, 8 órakor kerül sor.

Megköszönöm munkájukat, kitartásukat, az Országgyűlés Hivatala munkatársainak mai szolgálatát is. Az Országgyűlés reggel 8 órakor folytatja ülését. Az **ülésszakát bezárom.**

(Az ülésnap 22 óra 03 perckor ért véget.)

Bakos Bernadett s. k.
jegyző

Berki Sándor s. k.
jegyző

Földi László s. k.
jegyző

Mihálffy Béla s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)